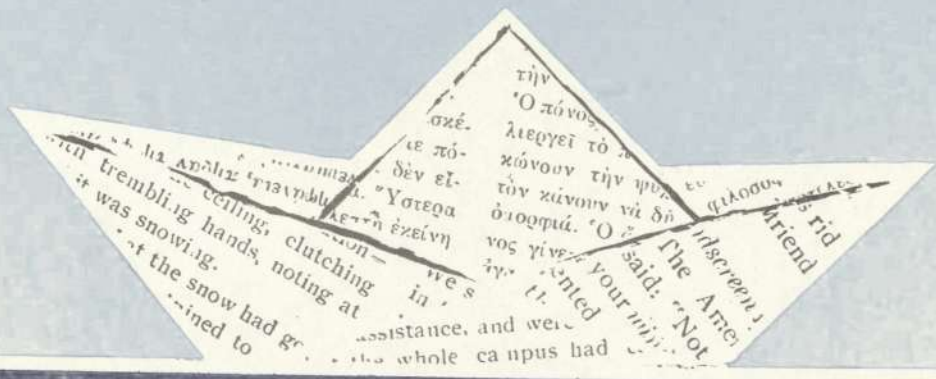

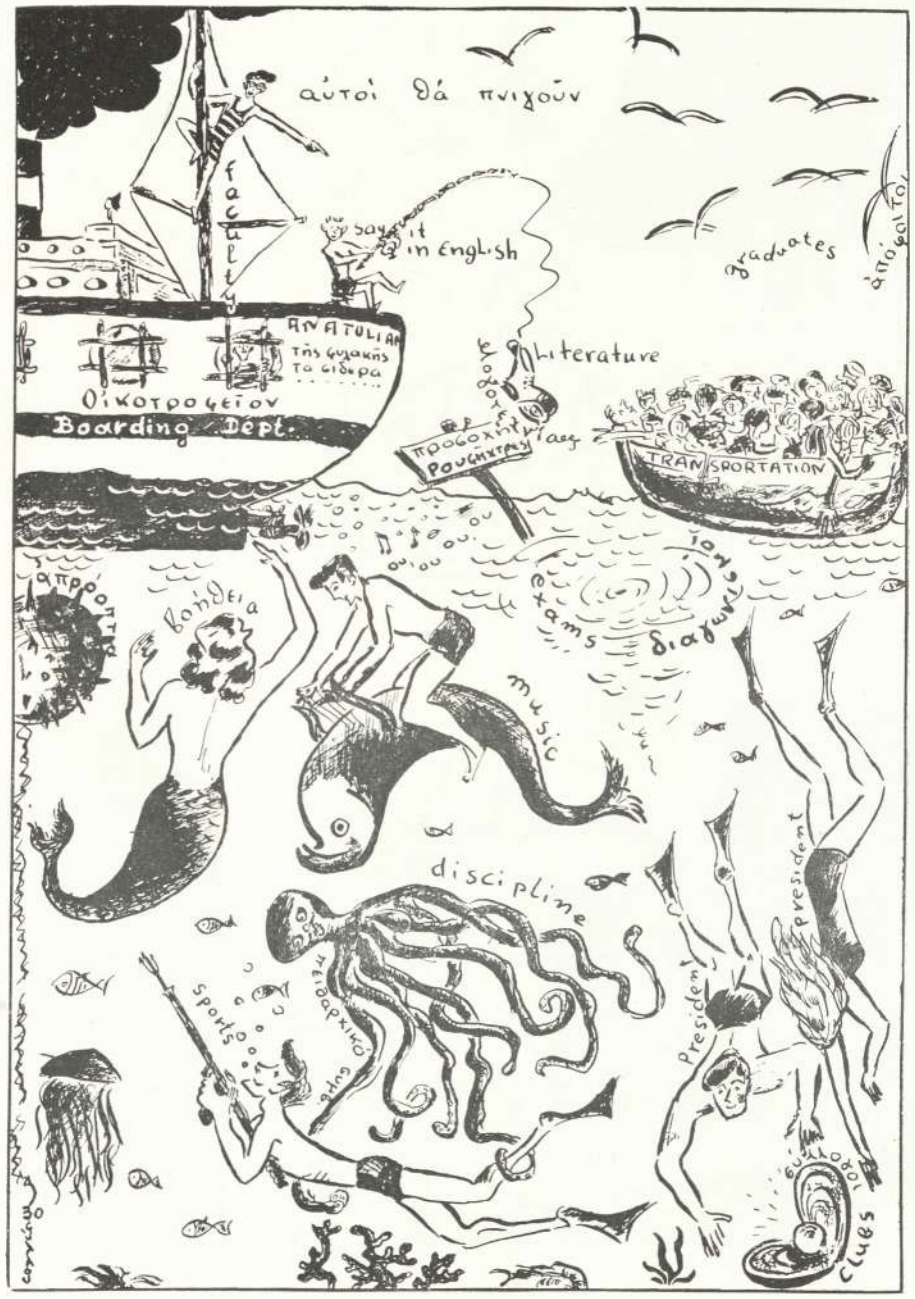
anatolian

1960

The «Anatolian» of 1960
is dedicated to
our parents
with respect and gratitude.

ANATOLIAN 1960

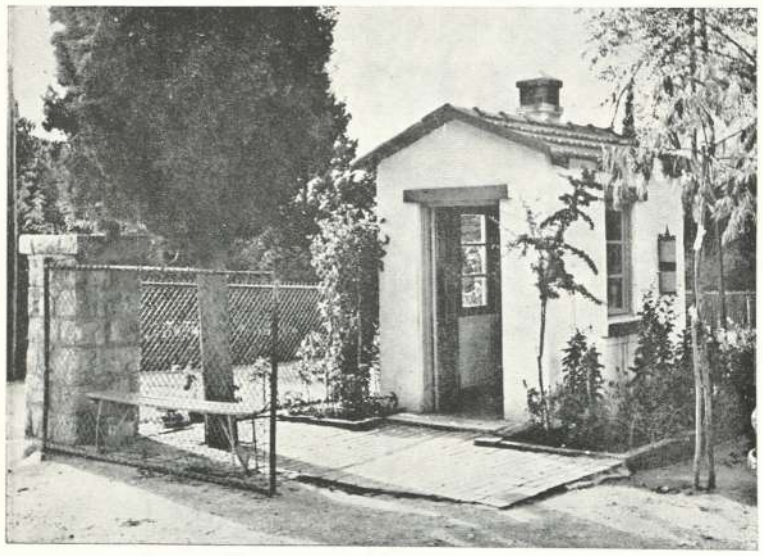

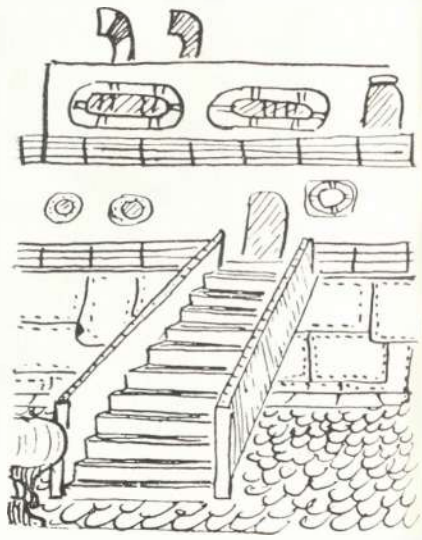
ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΑΣ

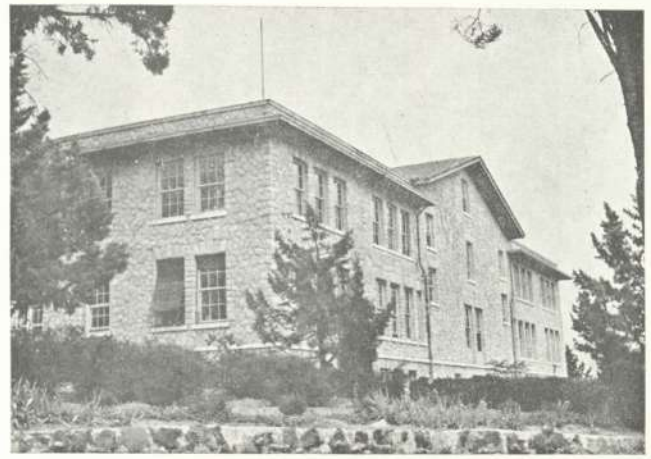

OUR BELL

GATE HOUSE

MACEDONIA HALL

WHITE HALL

RIGGS HALL

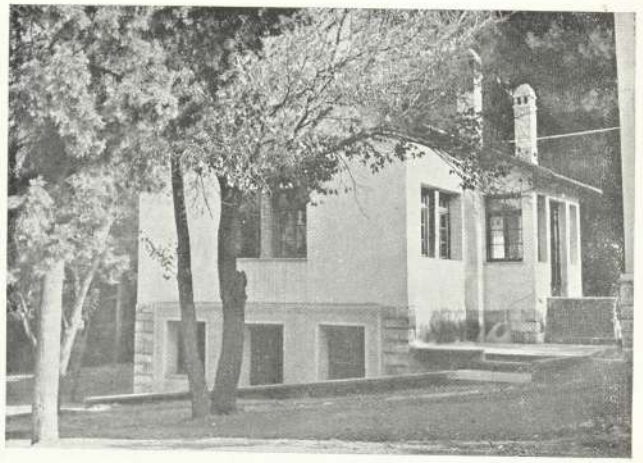

WEST HALL

ART ROOM

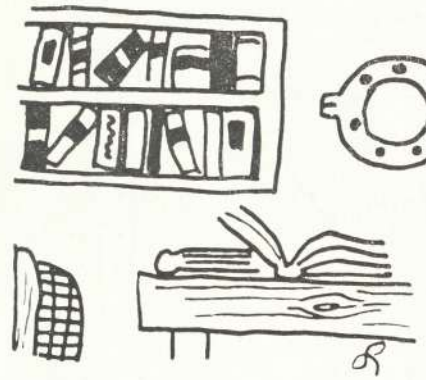

HOME ECONOMICS ROOM

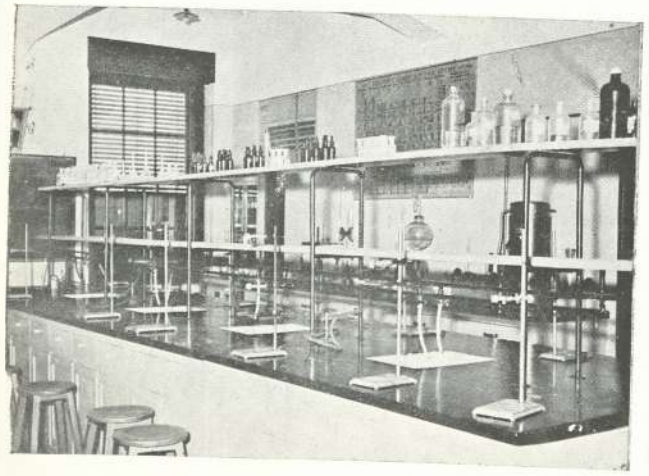
LIBRARY

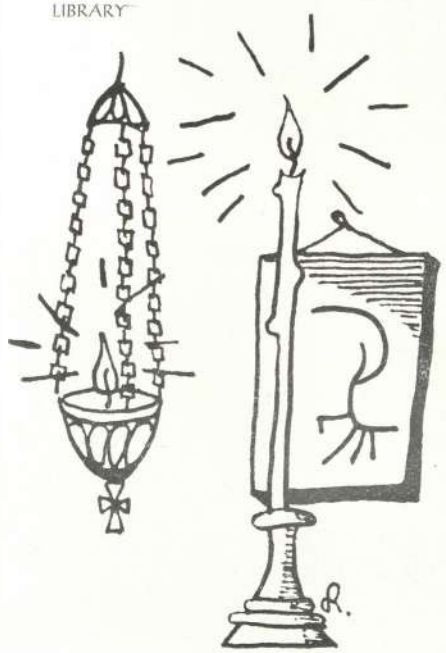

LABORATORIES

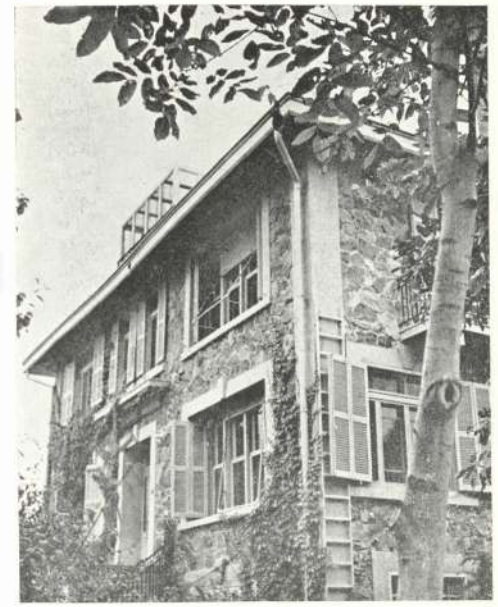
CHURCH

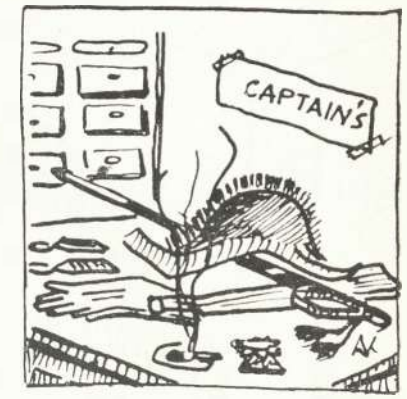

OLYMPUS HALL

MORLEY HOUSE

ALUMNI HALL

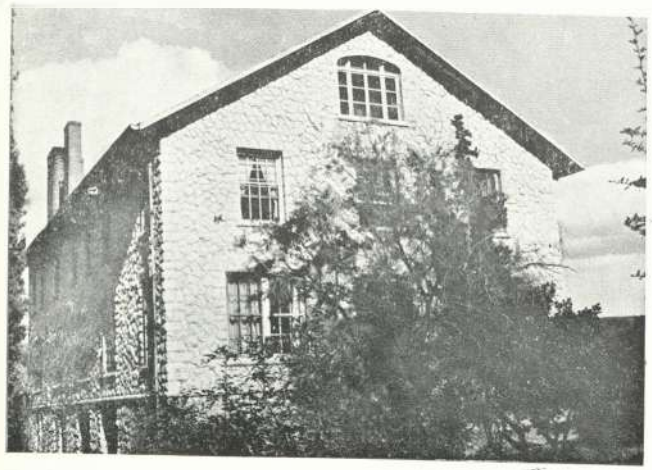

MINNESOTA HALL

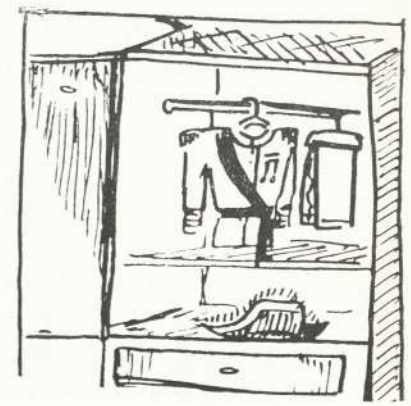
CHAPEL

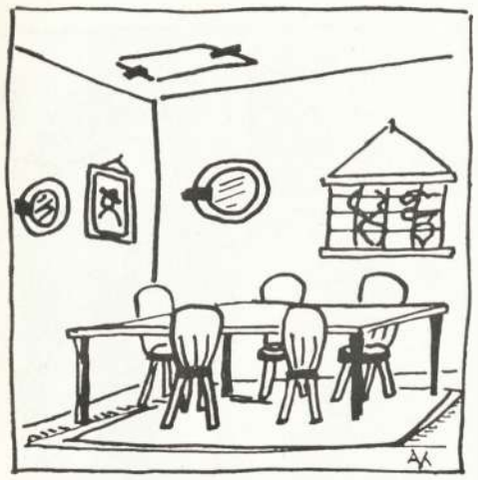

PRESIDENT'S HOUSE

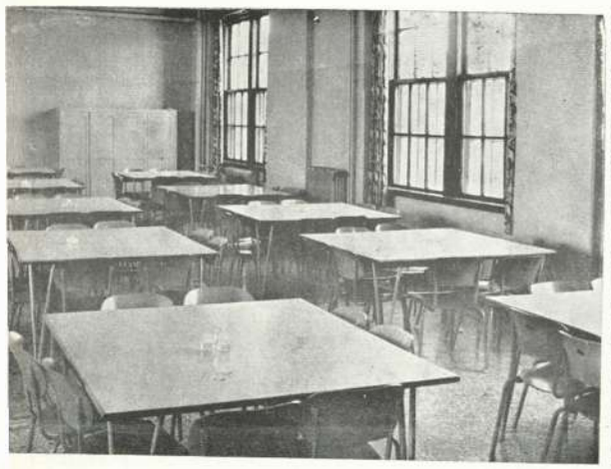

TEACHER S' ROOM

DINNING ROOMS

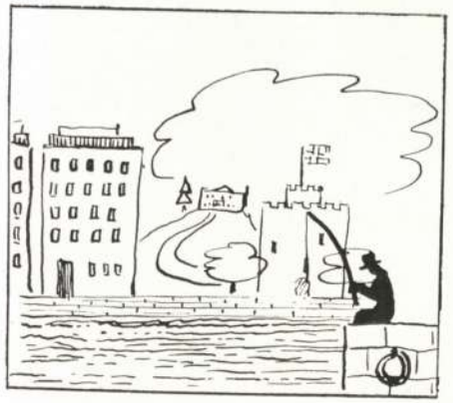
PERSONNEL HOUSE

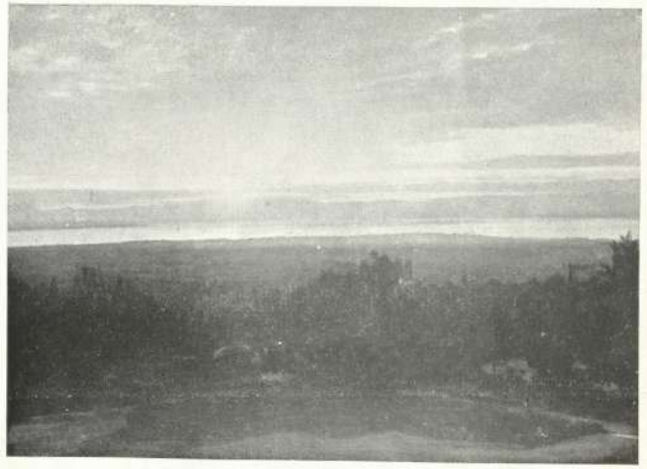

WHITE HOUSE

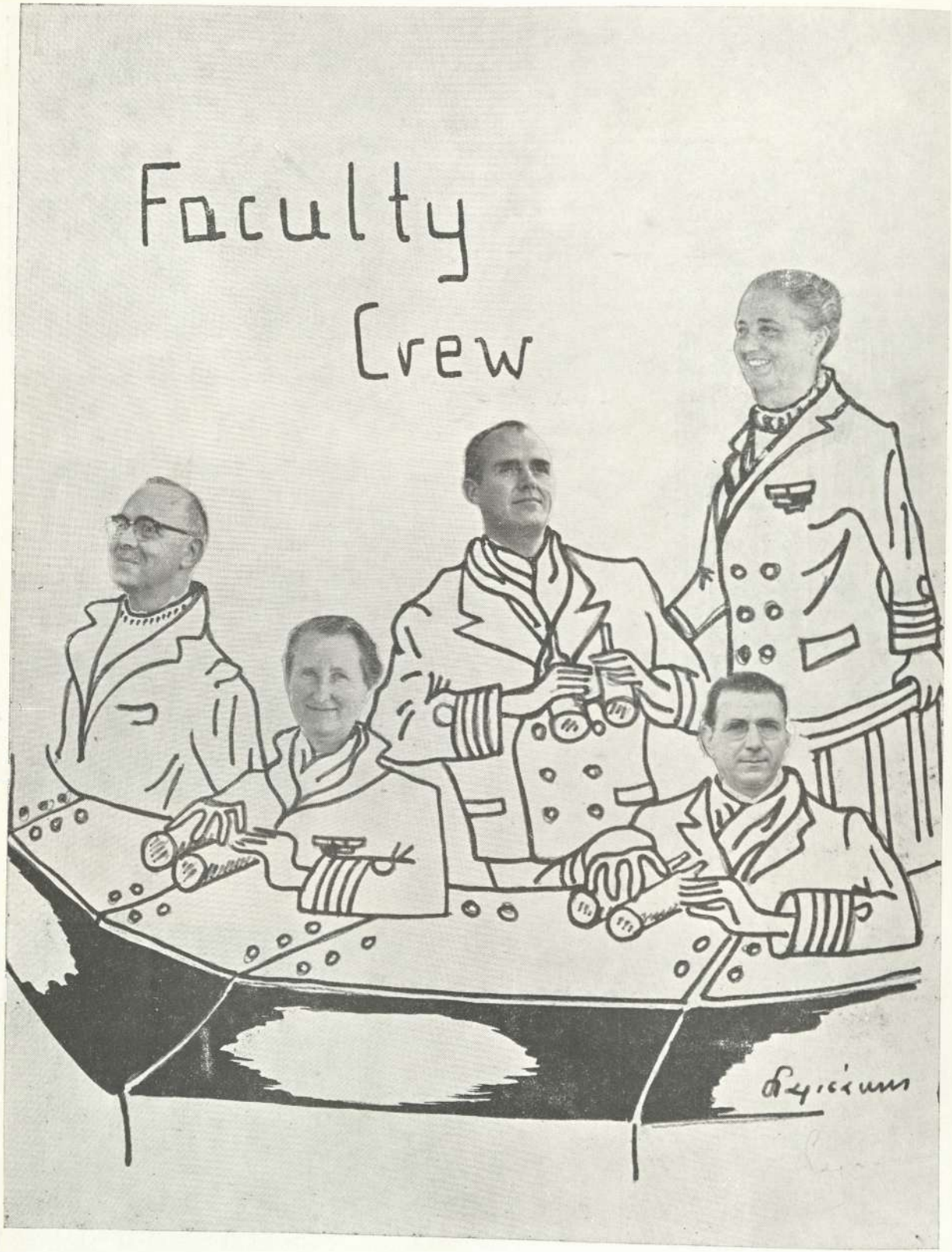

... and OUR HARBOR

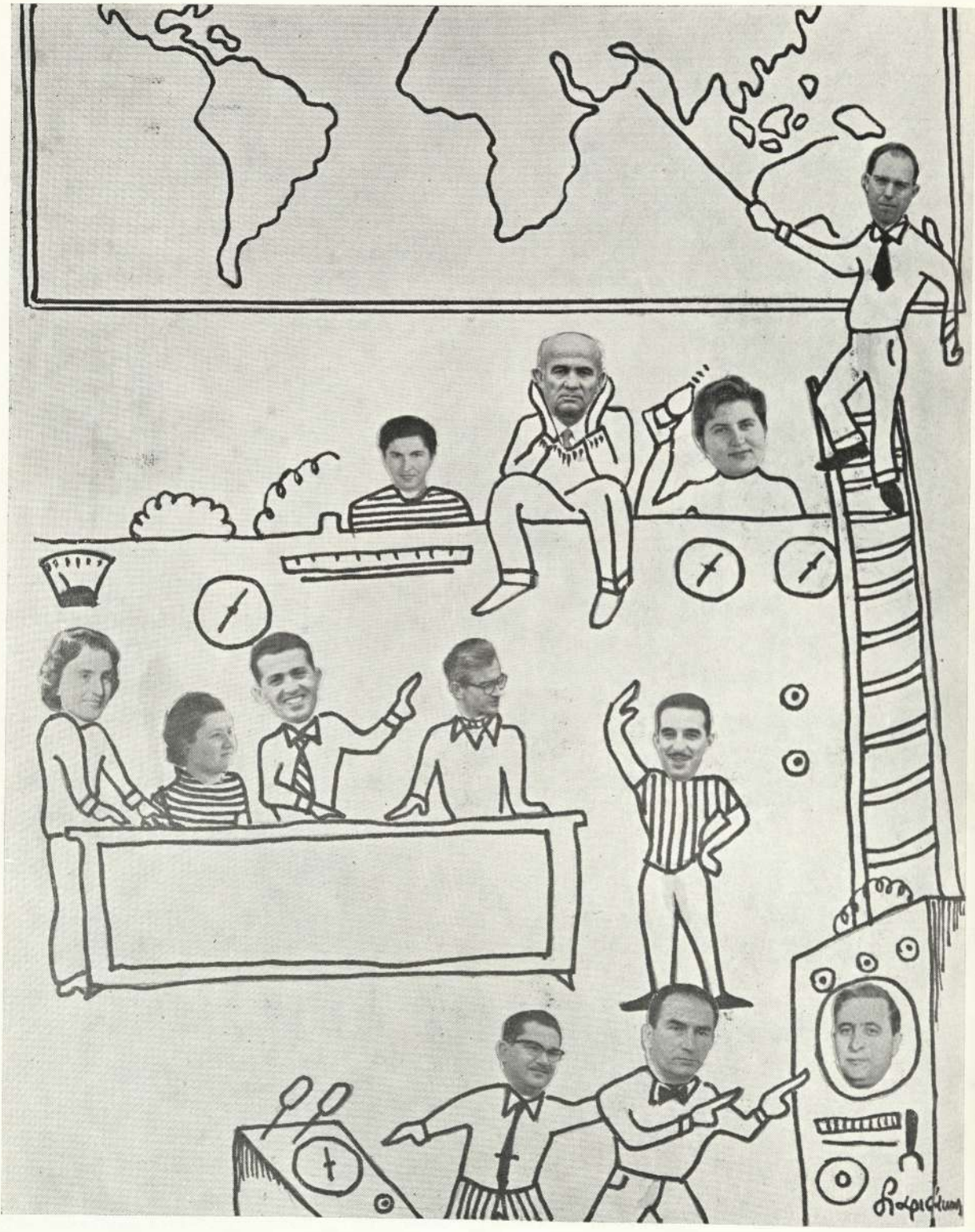
Faculty Crew

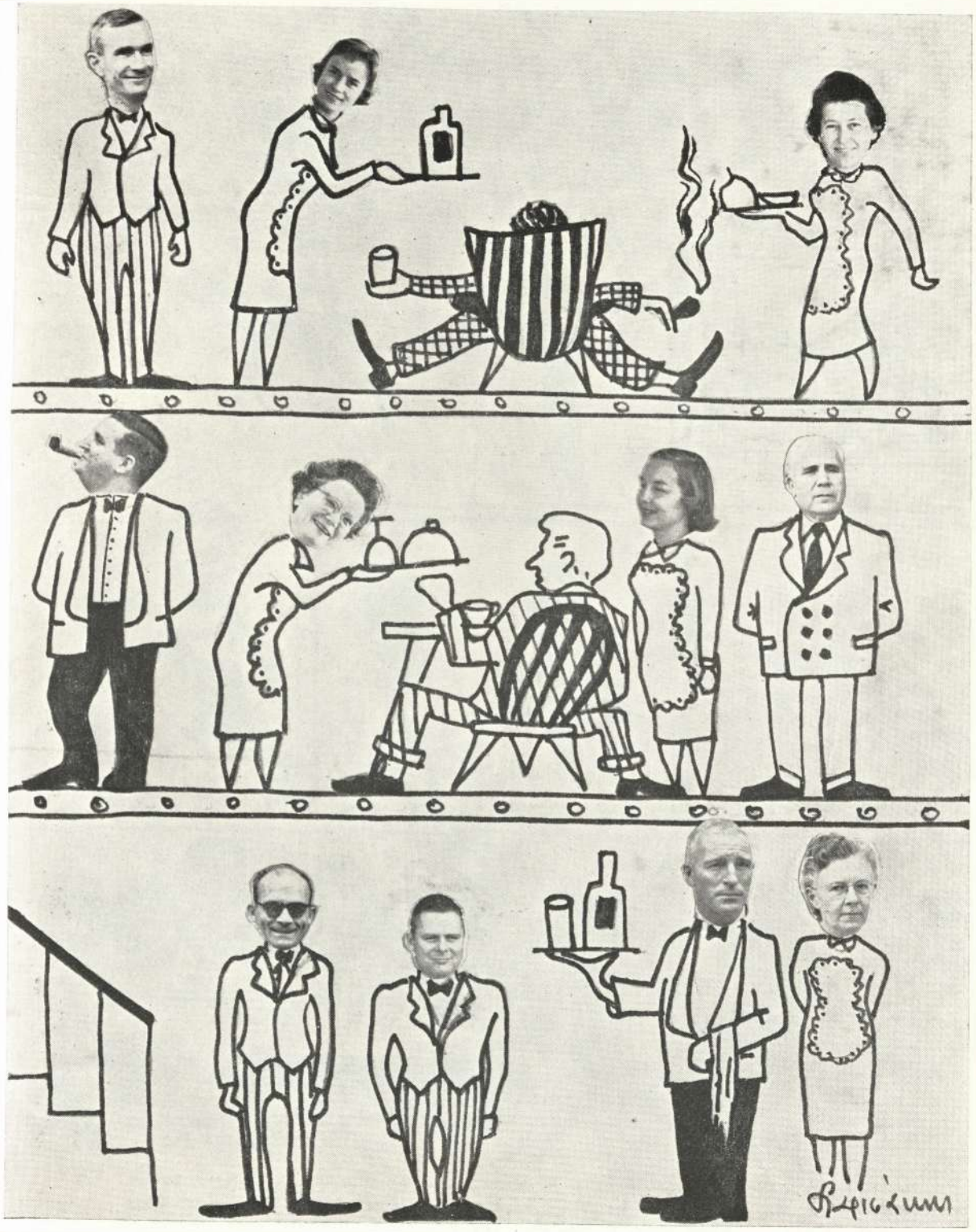
Direction: Dr. E. Bahu, Miss. M. Ingle Deans, Dr. H. Johnston President, Mr. A. Georgopapadakos, Mrs. O. Platarides Gymnasiarches.

Φιλόλογοι: κ. Μ. Βασιλειάδου, κ. Γ. Βούρδας, κ. Αἰκ. Γόδη, κ. Ἀθ. Δημητριάδου, κ. Ε. Καλφέλης, κ. Θ. Μαυρόπουλος, κ. Ἀν. Μπαγλάνη, κ. Β. Μπαγλάνης, κ. Εὐδ. Μπακαλάκη, κ. Ι. Παπαμάλλης, κ. Ν. Παπαχατζῆς, δ. Τατ. Παπουνά, δ. Λ. Στέφα, κ. Δ. Τάνης, κ. Μ. Φράγκου, κ. Χρ. Φράγκος, κ. Βεν. Χατζητζανῆ, κ. Ν. Χουρμουζιάδης.

Φυσικομαθηματικοί: κ. Αν. Αναγνωστίδου, κ. Δ. Εὐστρατιάδης, δ. Μ. Ζήκα, κ. Γ. Ἰωαννίδης, δ. Ἄνρα Καλογεροπούλου, κ. Σ. Καραβέλας, κ. Δ. Καραδῆμος, κ. Α. Κυριακάκης, κ. Κ. Μποτσάκης, κ. Λ. Παπαδημητρίου, κ. W. Sanford, κ. Μ. Φάλαρη.

English: Mrs. V. Anagnostaki, Mrs. D. Attahades, Mrs. R. Cook, Mr. C. Cook, Miss L. Demetriadou, Mr. S. Fay, Mr. L. Housiades, Mr. Or. Iatrides, Mrs. D. Kalogeropoulou, Mr. S. Lekas, Mr. D. Oseid.

Τυμναστικῆς: κ. Β. Ἀτταλειάδης, κ. Α. Δούκας, δ. Μ. Κοντόζογλου, δ. Ρ. Χραστοδουλοπούλου, κ. Χρ. Χρύσης. **Γαλλικῶν:** κ. Μ. Πανάγος. **Μουσικῶν:** κ. Α. Παπᾶς. **Θρησκευτικῶν:** κ. Α. Κεχαγιᾶς, κ. Κ. Νούσκας. **Τεχνικῶν:** κ. Γ. Παραλῆς, κ. Δ. Παρούτης. **Οἰκοκυρικῶν:** δ. Δ. Ἀθανασιάδου, Mrs. G. Granberg, δ. Α. Στράτογλου. ***Διαχείρισις:*** Mr. E. Arcas, ***Accountant***, Mrs. D. Amarantides, ***Dietician***, Mr. L. Amarantides, ***Technician***, Mr. G. Georgiades, ***Superintendent of Buildings and Grounds.*** Miss. F. Engonopoulou, ***Anatolia College Secretary***, Mr P. Ebeoglou, ***Special Assistant***, Mrs. Th. Kominou, ***Cashier***, Mrs. M. Paraskevaides, ***Registrar***, (Girls School), Mr. S. Paraskevaides, ***Registrar***, (Boys School), Miss. Th. Tyriki, ***Greek Librarian.***

Β. ΑΤΤΑΛΕΙΑΔΗΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Ἀγαπητοὶ φίλοι:

Ἔφτασε καὶ γιὰ σᾶς τὸ τέλος τῆς μαθητικῆς σας ζωῆς στὸ Κολλέγιο, στὸ ὁποῖο μείνατε ἄλλοι 6 καὶ ἄλλοι 7 χρόνια.

Ξεκινήσατε γιὰ ἕνα μεγάλο ταξίδι, γεμάτο φροντίδες καὶ καθήκοντα, ἀπὸ τὸ «ρυάκι» τῆς παιδικῆς σας ἡλικίας, πρὸς τὸν «ποταμὸν» τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, καὶ τώρα εἴσαστε ἕτοιμοι μὲ τὰ πνευματικά, ἠθικὰ καὶ σωματικὰ ἐφόδια ποὺ πήρατε ἀπ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο νὰ συνεχίσετε τὸ ταξίδι σας διὰ μέσου τοῦ «ὠκεανοῦ» τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, γιὰ νὰ φτάσετε τελικὰ στὸ λιμάνι ποὺ ὀνειρεύεστε ν' ἀράξετε.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ ὑπόλοιπο ταξίδι σας δὲν εἶναι εὔκολο. Θὰ συναντήσετε ἐμπόδια, δυσκολίες καὶ ταλαιπωρίες, τὶς ὁποῖες πρέπει σεῖς μόνοι σας νὰ περάσετε. Μὰ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι ἡ ζωὴ χωρὶς κινδύνους, δυσκολίες καὶ περιπέτειες δὲ θὰ εἶχε καμιὰν ἀξία· θὰ ἦταν πολὺ βαρετή. Τραβῆξτε λοιπὸν μπροστὰ ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό σας καὶ στὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Μπῆτε λοιπὸν στὴ «βάρκα» σας ποὺ εἶναι «ἁρματωμένη» μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια καὶ συνεχίστε τὸ ταξίδι σας, δίνοντας τὴν κατεύθυνση ποὺ σεῖς ἔχετε διαλέξει. Μὴν ξεχάστε δμως ὅτι μπαίνετε στὸν «ὠκεανὸ» τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας καὶ ἐκεῖ τὰ «κύματα» ποὺ θὰ συναντήσετε εἶναι πολλὰ καὶ ποτὲ δὲν εἶναι τὰ ἴδια. Διαφέρουν πάντα τόσο στὸ σχῆμα, ὅσο καὶ στὴ δύναμη. Ἄλλοτε εἶναι μικρά, καὶ οἱ ζημίες ποὺ μποροῦν νὰ προκαλέσουν εἶναι ἀσήμαντες, καὶ ἄλλοτε μεγαλύτερα, καὶ οἱ ζημίες γίνονται πιὸ σημαντικές. Πολλὲς φορὲς ὅμως εἶναι καὶ «μανιασμένα» καὶ μποροῦν κτυπώντας νὰ σᾶς ἀνατρέψουν ἢ καὶ νὰ σᾶς βυθίσουν.

Ἕνας καλὸς καπετάνιος τὰ καταφέρνει πάντοτε μὲ ὁποιοδήποτε καιρὸ καὶ μὲ κατάλληλους χειρισμοὺς ἀποφεύγει τοὺς κινδύνους. Ἀκόμα μένει ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ μὲ καλὸν καιρό, γιατὶ γνωρίζει ὅτι ἡ φαινομενικὰ ἤρεμη θάλασσα τοῦ «ὠκεανοῦ» εἶναι ταραγμένη στὸ βάθος της καὶ μπορεῖ πολλὲς φορὲς νὰ προξενήσῃ μεγάλο κακό.

Ἕνας τέτοιος καπετάνιος εὐχόμαστε ὁλόψυχα νὰ γίνῃ καθένας ἀπὸ σᾶς, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ περνᾶ μικροὺς καὶ μεγάλους κινδύνους ἄφοβα καὶ ἔντεχνα καὶ ποὺ θὰ κατορθώσῃ τελικὰ ν' ἀράξῃ μ' ἀσφάλεια στὸ λιμάνι ποὺ κατευθύνεται.

Ὅλοι ἐμεῖς ποὺ προσπαθήσαμε νὰ «ἁρματώσουμε» τὴ βάρκα σας μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια σᾶς εὐχόμαστε «οὔριον τὸν ἄνεμο στὰ πανιά σας» καὶ «καλὸ ταξίδι».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΔΗΣ
Σύμβουλος 6ης τάξεως

ΕΥΔ. ΜΠΑΚΑΛΑΚΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Πρῶτα χρειάζεται ἡ συγκίνηση.

«Γράψτε μας κάτι νὰ σᾶς θυμόμαστε»· ἔτσι μοῦ ἤρθε ἡ παράκληση. Κι ἐγὼ σὰν κατηγορούμενη συγκεντρώθηκα στὸν ἑαυτό μου καὶ ἄρχισα τὸν αὐτοέλεγχο:
— Δὲν εἶπες τίποτα τὸ ἀξιόλογο στὰ δύο τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, ποὺ νὰ τὸ θυμοῦνται γιὰ ὅλη τους τὴ ζωή; Ποτὲ δὲν ἀντιλήφθηκες τὴ φλόγα τῆς μάθησης ποὺ ἀναψε στὴν ψυχή τους κι ἄστραψε στὰ μάτια τους; Δὲν ἔσκυψες στὸ καθένα ἀπὸ τὰ προβλήματά τους; Δὲν κατάφερες καμιὰ σελίδα τοῦ κειμένου νὰ τὴ ζωντανέψῃς ἔτσι, ποὺ νὰ δεθῇ μὲ τὴ δική σου προσωπικότητα; Δέν...; Δέν...; Δέν...; Κι ἄκουσα ἀπὸ τὸ βάθος τῆς τάξης τὴ φωνὴ τῆς Α. Α. βαριὰ μὲ τὴ συναίσθηση τῆς εὐθύνης νὰ φωνάζῃ: «Αὐτά, κ. Μπακαλάκη, ποὺ μᾶς λέτε θὰ τὰ θυμόμαστε σ' ὅλη μας τὴ ζωή. Ἀλλὰ πῶς μποροῦμε νὰ τὰ ἐφαρμόζουμε;» Κι ὅταν κοίταζα γύρω, στὰ μάτια τῶν περισσοτέρων σας διάβασα τὴν ἴδια ὑπόσχεση. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετό: ἡ πιὸ ἀκριβὴ πληρωμὴ γιὰ τὸ δάσκαλο μαζὶ καὶ ἡ πιὸ μεγάλη χαρά. Καὶ γιὰ σᾶς ἡ καλύτερη ἐγγύηση. Νὰ ἐξηγούμαστε: ὄχι τὸ ὅτι θὰ θυμᾶστε τὸν δάσκαλο, μὰ τὸ ὅτι στὴ στράτα τῆς γνώσης, ποὺ πήρατε μαζί, ἀνακαλύψατε ἀλήθειες κι ἀξίες ποὺ τράνταξαν τὴν ψυχή σας. Τὸ πῶς θὰ μπορέσετε νὰ τὶς ἐφαρμόσετε ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κατὰ πόσον ἄσβεστη θὰ κρατᾶτε στὴν ψυχή σας μιὰ πηγαία συγκίνηση γιὰ κάθε τί ὡραῖο καὶ καλό. Κι ὁ Θεὸς βοηθός.

Ε. Γ. ΜΠΑΚΑΛΑΚΗ
Σύμβουλος 6ης τάξεως

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΕΡΖΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Τὸ πλοῖο φτάνει στὸ λιμάνι. Νὰ καὶ τὸ τραῖνο, στὸ ὁποῖο θὰ μποῦμε σέ λίγο, ἕνα τραῖνο γεμάτο ἐχθρούς. Κι ἡ ἀγάπη ἔφυγε. Ἡ παιδική ἐποχή πέρασε. Ἡ ξεγνοιασιά καὶ ἡ ἀνόθευτη χαρά ἔχουν φύγει. Τά εἴδωλα, τ' ἀγαπημένα μας εἴδωλα τῆς νιότης, ἔγιναν θρύψαλα. Θρύψαλα καὶ ἀνάμνηση. Μόνο ἡ πίκρα καὶ ἡ κακία φώλιασαν στό παλάτι τῶν ὀνείρων. Δέν ὑπάρχει πιά ἐλπίδα γυρισμοῦ στό ὄνειρο. Καὶ ἡ ζωή καρφώθηκε μέσα μας καὶ μᾶς κρατάει ἀκίνητους, δεμένους στό ἅρμα της. Σήμερα ζοῦμε τή ζωή ὅπως εἶναι στήν πραγματικότητα χωρίς τήν οὐτοπιστική εἰκόνα ποὺ μᾶς παρουσιάζονταν μέχρι χθές. Ὅμως καὶ σήμερα ἔχουμε ἕνα στήριγμα, ἕναν καθοδηγητή μας, μιά ἀχτίδα στή σκοτεινή πορεία μας: τό σχολειό μας καὶ τοὺς γονεῖς μας.

Δέν εἴμαστε πιά παιδιά, ἀλλ' οὔτε καὶ ἄνδρες. Βρισκόμαστε στό μεταίχμιο. Τώρα π ρ έ π ε ι νά ἀποφασίσουμε· αὔριο θἆναι ἀργά. Τό π ρ έ π ε ι εἶναι σκληρό, μά μόνο μ' αὐτό ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά δείξη τήν ἐσωτερική του τάση ἀπέναντι στόν ἑαυτό του. Τό νά ζῆ κανείς στή τύχη εἶν' εὔκολο ἀλλά συγχρόνως καὶ ντροπιαστικό.

Τώρα ποὺ καὶ τό σήμερα διαβαίνει καὶ ἀφήνει στήν ψυχή μας μερικά ἀνεξίτηλα σημεῖα μᾶς ἔχει ἤδη καλέσει ἡ μοίρα νά μποῦμε στόν αἰώνιο δρόμο τῆς ζωῆς πού, ὅσο καὶ ἄν ἀλλαξε ἐπιφανειακά, ὅσο καὶ ἄν φαίνεται διαφορετική, κατά βάθος μένει ἡ ἴδια.

Πῶς μᾶς ἀπογοητεύει, μᾶς ἐξαγριώνει, μᾶς φαρμακώνει τό θέαμα τῆς ζωῆς! Οἱ ἀδικίες, οἱ ἀποτυχίες ποὺ εἶναι κι αὐτές ἄδικες· οἱ στερήσεις ἄδικες κι αὐτές· οἱ τραγικές εἰρωνεῖες· οἱ ματαιότητες· τ' ἀδύνατα· ὅλα τά φρικτά. Κατηγορηματική τότε ἄρνηση κυριεύει τό ἐσωτερικό μας. «Ἀδύνατο· τό τυχαῖο τοῦτο θέαμα δέν μπορεῖ νά εἶναι ἡ πραγματικότητα. Δέν μπορεῖ νά ἀποτύχουμε, ἐνῶ εἴμαστε ἱκανοί καὶ ἄξιοι νά πετύχουμε! Δέν μπορεῖ νά στερηθοῦμε, ἀφοῦ δέ θέλουμε νά στερηθοῦμε! Θά ὑπάρχη ἕνας ἄλλος κόσμος, ὅπου γίνεται ὅ,τι θέλουμε — ὅ,τι π ρ έ π ε ι».

Ὅμως γιά νά φτάσουμε ἐκεῖ πρέπει πρῶτα νά νικήσουμε τή ζωή, ποὺ μᾶς θέτει ἀντίπαλο ὁ Θεός, καὶ στόν ἀγώνα αὐτό θά φανῆ ἡ ἀξία τοῦ καθενός. Ἡ ζωή εἶναι ὁ κοινός «ἐχθρός» μας. Τή νίκη τῆς ζωῆς δέ θά τήν κερδίσουμε εὔκολα, οὔτε ἡ νίκη θά εἶναι ὁλοκληρωτική. Ὁ ἀγώνας θά συνεχίζεται, μιά καὶ αὐτό εἶναι τό κύριο γνώρισμα τῆς ζωῆς. Τά ἐφόδια γιά αὐτόν τόν ἀγώνα μᾶς τά ἔδωσε ἄφθονα τό Κολλέγιο καί, ἄν τά ἐκμεταλλευθοῦμε ὅλοι μας, εἶναι ἀρκετά γιά τήν ἀρχή.

Καὶ νά τό ζωτικό σημεῖο τῆς στρατηγικῆς γιά τή νίκη τοῦ ἀγώνα τῆς ζωῆς: ἡ θ έ λ η σ η. Ὅλα περιλαμβάνονται σ' αὐτή τή λέξη: φιλοδοξίες, ἰδανικά, πόθοι, ὄνειρα. Μήν πεῖ κανένας ὅτι εἶναι ἀποτυχημένος. Θά εἶναι ἀποτυχημένος ἀπό τή στιγμή ποὺ θά πιστέψη στά λόγια του αὐτά. Ἄς λέγη ὁ καθένας μας πώς ἡ ζωή εἶναι ἕνα γράμμα ποὺ μπορεῖ νά ἀλλάξη μ' ἕνα ὑστερόγραφο. Μήν ἀπογοητεύεται κανείς. Ἡ ζωή εἶναι στά χέρια μας, εἶναι ἕνα τόξο· ἀρκεῖ νά σημαδέψουμε καλά.

Πόσο δίκαιο ἔχει ὁ ποιητής, ὅταν ἀναφωνῆ: «Ἄνθρωπε, ἐκεῖνο ποὺ ἀγαπᾶς αὐτό καὶ σύ θά γίνης. Θεός, ἄν τό Θεό ἀγαπᾶς, καὶ γῆ, ἄν τή γῆ λατρεύης».

Μέ θάρρος λοιπόν ἄς βαδίσουμε, παιδιά, γιά νά κατακτήσουμε τή ζωή παίρνοντας μαζί μας ὅλα ὅσα μᾶς πρόσφερε τό Κολλέγιο.

Καλή ἐπιτυχία σ' ὅλους σας

Γειά σας

Ἀριστείδης Τερζῆς

ΑΓΛΑ ΜΟΔΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ

Κάποτε κόντεψα νά χαθῶ μέ μιά ἐπίμονη ἐπιθυμία ποὺ εἶχα νά σταματήσω τόν χρόνο καὶ νά νιώσω σ' ὅλη του τήν πληρότητα τό παρόν. Τό παρόν, αὐτό τό τώρα. Ὑπάρχει; Ὑπῆρχε ποτέ; Θέλησα νά τό βρῶ· θέλησα νά τό ζητήσω. Κι ὅμως μοῦφευγε· χάνονταν πάντα, πρίν ἀκόμα τό φτάσω.

Σήμερα ὅμως ἔνιωσα τόσο ἐπιτακτικό, τόσο ἔντονο τό αἴσθημα αὐτό, πού ἔμεινα γιά λίγο μόνη, προσπάθησα νά σκοτώσω κάθε ἐπίδραση τῆς ζήσης, κατόρθωσα δηλαδή νά σταθῶ γιά λίγα λεπτά στό περιθώριο, ἐκεῖ ποὺ δέν μ' ἔφτανε τό ρεῦμα τῆς ζωῆς, κι ἐκεῖ βάλθηκα νά χτίσω μέ τίς ἀναμνήσεις καὶ τίς ἐλπίδες—δύο τελείως ξένα στοιχεῖα—τή γέφυρα ποὺ ἔνωνε τό παρελθόν καὶ τό μέλλον κι αὐτή τή γέφυρα ὀνόμασα παρόν.

Κι αὐτή τή γέφυρα σήμερα τή λέμε Commencement. Τή ζοῦμε καὶ νιώθουμε ξαφνικά νά πλημμυρίζουν τήν ψυχή μας τά πιό ἀντιφατικά, τά πιό ἀπίθανα συναισθήματα.

Ἀπό τή μιά ἡ θλιμένη συγκίνηση τῆς θύμησης, ἡ αἴσθηση ὅτι κάτι σβήνει, κάτι τελειώνει κρατώντας ἑρμητικά κλεισμένο μέσα του ἴσως τό πιό ὅμορφο κομμάτι τοῦ ἑαυτοῦ μας, τόν παιδικό μας ἑαυτό, κι ἀπό τήν ἄλλη τό ἔντονο σκίρτημα τῆς ἐλπίδας καὶ τῆς προσδοκίας, ἡ χαρά τῆς στιγμῆς ποὺ ἀρχίζουμε νά παλεύουμε καὶ εἴμαστε ἀκόμα ἐλεύθεροι ἀπό τήν ξιπασιά τῆς νίκης καὶ τήν καταφρόνια τῆς ἀπογοήτευσης, ἡ χαρά τῆς στιγμῆς ποὺ τά νιάτα ὁραματίζονται τή ζωή καὶ ἴσως εἶναι ἡ μόνη φορά ποὺ οἱ ἄνθρωποι τή νιώθουν ἔτσι πλέρια σ' ὅλη της τήν αἴγλη καὶ σ' ὅλο της τό μεγαλεῖο. Νιώθουμε νά μᾶς πλημμυρίζουν οἱ ἀναμνήσεις. Στιγμές, πρόσωπα, πράγματα πού ἦταν ἀναπόφευκτο νά ἀγαπήσουμε καὶ νά συνδεθοῦμε στενά μαζί τους σέ μιά ἐφτάχρονη ζωή παιδικῆς ξεγνοιασιᾶς καὶ προσπάθειας, χρόνια ποὺ τρέφονται μέ τό ἰδανικό, τό ὄνειρο καὶ τήν ἀμφιβολία.

Μιά ξέγνοιαστη κοριτσίστικη φωνούλα ξυπνάει μέσα μας· μιά παλιά μελωδία καὶ ἴσως τό δάκρυ ποὺ ἀργοκυλάει στό πρόσωπό μας εἶναι ἡ πιό εὔγλωττη εὐχή ποὺ θά μποροὺσαμε νά ποῦμε: «Ἄς γινόταν νά μποροὺσαμε νά μέναμε πάντοτε παιδιά».

Ἡ ζωή ὅμως δέ στέκεται οὔτε ἐδῶ οὔτε πιό πέρα. Κυλώντας πάντα μέ τόν ἴδιο ρυθμό μᾶς γεμίζει ἀμέτρητα καινούρια: συγκινήσεις, χαρές, ἐλπίδες, ὄνειρα, ποτέ ὅμως δέν ἔχει τόν πλοῦτο ποὺ μᾶς χαρίζει σήμερα, γιατί σήμερα ἀνοίγεται μπρός μας ὁλάκαιρη, ἔντονη, ἀπαιτητική, ἡ πραγματική ζωή. Ἄς τή ζήσουμε λοιπόν ὅσο πιό ὅμορφα μποροῦμε.

Ἄγλα Μόδη

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΧΤΑΡΙΔΗΣ

Θρηνητικόν συναξάρι

τῆς τοῦ ἑξήντα τάξεως

γραμμένον παρά Μιχαήλ Φωτιάδη Θεσσαλονικέως

Ἐτούτη ἡ τάξη τοῦ ἑξήντα, ὅπου θέλω νά ἱστορήσω, δέν ἐστάθηκε καμιά καλοτυχισμένη καί τῶν καθηγητῶν ἀγαπητή εἰς τό Κολλέγιον, ἀλλά ἦτον μία τάξις βασανισμένη καί πικραμένη. Ὅσες ἡμέρες ἐπέρασε εἰς τό Ἀνατόλια, ψωμί εἰρηνευμένον δέν ἔφαγεν. Φαρμάκι ἦτον τό νερόν ὅπου ἔπινεν (εἰς τό οἰκοτροφεῖον), τῶν μαθητῶν θλιμμένα ἦσαν τά πρόσωπα, ταπεινόν τό σχῆμα τους. Ὡσάν τροπάρια ἦσαν τά λόγια των. Εἰς τό δασάκι ἀνετράφησαν, πλήν ὡμοίαζον ὡσάν ἅγιοι—ὅθεν συναξάρι θά ἦτο πρέπον νά ταιριάξη τις δι' αὐτήν καί ὄχι ἄλλην ἱστορίαν.

Ἐτοῦτα λοιπόν τά παιδιά, ὅπου ἀκόμη ἐφόρουν κοντά παντελόνια, τά ἐμάθαινεν, εἰς τήν ἀρχήν, τήν γλῶσσαν ἀπό τό ἀρχαῖον καί περιβόητον ἐκεῖνο γένος τῶν Ἑλλήνων, ὅπου ἔχει πλέον γεράσει, πλήν δέν ἀπέθανεν, Νικόλαος ὁ Χουρμουζιάδης. Τήν μαθηματικήν ἐπιστήμην ἐδίδασκέ την ὁ Δημήτριος Εὐστρατιάδης, ὅπου ἐγεννήθη εἰς τάς Σέρρας. Πλήν ὅμως αὐτά οὔτε ἀρχαῖα ἐμάθαιναν οὔτε μαθηματικά, ὅπου τόσον ἀκριβά τό ἐπλήρωσαν κατόπιν. Ἀλλά ἁρματωμένα μέ ὑπομονήν, διά νά ἠμπορέσουν νά βαστάξουν εἰς τά βάσανα, ὅπου ἦτον γραπτόν τους νά περάσουν, καί μέ βρωμόξυλα ἔπαιζον εἰς τό δάσος. Ἐρχόμενος ὁ Ἰούνιος ἔγινεν μεγάλον κακόν, οἱ διαγωνισμοί, ὅπου πολλοί ἐχαθήκασι καί δσοι μέ μύρια βάσανα καί κόπους ἐγλύτωσαν ἐσκόρπισαν ἄλλοι ἐδῶ καί ἄλλοι ἐκεῖ νά περάσουν τό καλοκαίριν τους.

Πλήν ὅμως ὁ καιρός ἐπέρνα ὀγλήγορα καί πάλιν ἤρχισαν τήν βασανισμένην τους ζωήν εἰς τό σχολεῖον. Εὑρέθη ἐκεῖ καί ἕνας καλός ἄνθρωπος. Λάμπρος Παραράς, ὁπού τούς ἐμάθαινεν ἱστορίαν καί ἦτο καλόγνωμος καί γλυκομίλητος. Πλήν ὅσον πονόψυχος ἦτο ἐκεῖνος, ἄλλο τόσον ἄτυχοι καί φαρμακωμένοι ἐσταθήκαμεν ἐμεῖς ὁπού ὁ κύρ Εὐστρατιάδης ἐμπαρκαρίστηκεν δι' ἕνα ἄγνωστον τόπον ὁπού τόν ἔλεγαν Ἀμερικήν καί ἐκεῖ λέγουσι ὁ καθεὶς μαγειρεύει τό φαγίν του ἀπό μόνος του. Εἰς τό ἕξης μᾶς ἐτυράννει εἰς τά Μαθηματικά ὁ κύρ Ἰακάκης, ὁπού τόν ἐφώναζον ὄνομα ἀρχαῖον Ἀριστείδην, πλήν ὡμοίαζεν μέ Ὀθωμανόν. Τότε ἐσπάσαμεν καί ὀλίγα τζάμια, ὄχι πολλά, ἕως πεντήκοντα καί φαίνεται ὠργίσθη ὁ κύρ Ἰακάκης καί κατόπιν εἰς τούς διαγωνισμούς, ὅπου γενικῶς ἔγινεν θρῆνος μέγας, ἠρώτα τί ἐστίν ἐμβαδόν κυλίνδρου. Ἀλλ' ἡμεῖς ποῦ νά ἠξεύραμεν τί ἐστίν ἐμβαδόν κυλίνδρου; Καί διά τοῦτο πολλοί ἔμειναν ὀτάσιμοι. Πλήν, ἐάν ἠξεύραμεν τί μᾶς ἐπερίμενεν εἰς τήν Τρίτην, θά ἐμέναμεν καί ἡμεῖς. Διότι ἤρθεν ἀπό ἐκείνην τήν χώραν, ὅπου καί πρίν ὠμίλησα, τήν Ἀμερικήν, ὁ κύρ Τεῦλόρος ὁπού πολλά ἐβασανισθήκαμεν, καθότι τό φαγίν, ὁπού μαγειρεύουσι ἀπό μόνοι των, φαίνεται βλάπτει εἰς τό συκώτιν. Τότε ἀρχίσαμεν καί Ἄλγεβραν, τοῦ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΟΛΓΙΡΑΣ

ΝΑΖΑΡΕΤ ΒΟΣΚΕΡΙΤΣΙΑΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΡΑΣΙΔΑΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

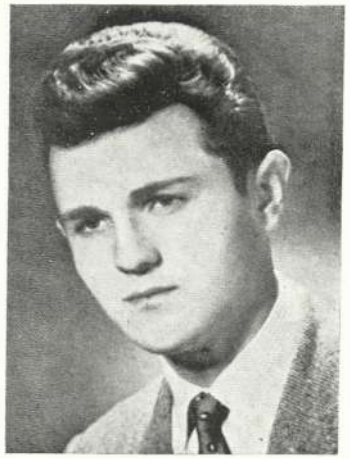
ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΥΡΑΤΖΟΓΛΟΥ

ΠΑΝΟΣ ΚΑΡΟΥΣΑΚΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΗΛΕΚΤΡΗΣ

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΜΑΝΟΛΗΣ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σατανᾶ ἔργον, τῶν ἀπίστων Ἀράβων ἐφεύρημα, ὁπού πολλά φαρμάκια μᾶς ἐπότισεν καὶ ἀναθυμούμενος βρέχεται τό χαρτί ὁποὺ γράφω μὲ δάκρυα.

Ἐκεῖνον τόν χρόνον μὲ τό ἄχ ἐσηκωνόμαστον καὶ μὲ τό βάχ ἐπλαγιάζαμεν. Τό μυαλόν μας ἦτον ὁλοένα ζαλισμένον καὶ σκοτεινιασμένον, γιατί ὁ κύρ Θεόδωρος, ἄνθρωπος ἥσυχος, ἀπό αὐτούς ὁπού μὲ βαμβάκιν σφάζουσιν, ἤθελεν νά μάθωμεν τήν γλῶσσαν ὁπού ἐμιλιόταν εἰς τούς χρόνους μέγα Ἀλεξάνδρου, καὶ φραγκικά, πλήν ἐμεῖς πλέον γλυκύ ἀπό τά φραγκικά μᾶς ἐφαίνετο νά κοιτῶμεν ἀπό τά παράθυρα, ὁπού ἐπερνοῦσαν οἱ ἀδελφές μας, ποὺ τίς ἐλέγαοι καὶ σεῖστρες, κι ἄς ἐκτύπα ὁ κύρ Θεόδωρος μέ τό κονδύλιν του.

Ἐκεῖνον τόν χρόνον ἤμαστον ἀκόμη πολλοί, ἐμισέψαν δμως σωρός καὶ ἐπήγασι εἰς ἄλλα σχολεῖα καὶ εἴχαμεν περιπέσει εἰς ὀρφάνειαν καὶ δυστυχίαν μεγάλην· κλαίγαμεν τήν μοῖραν μας, ὁπού καλύτερη δέν θά ἦτον ἀπό τήν ἰδικήν των. Ἀληθῶς τήν ἄλλην χρονιάν μᾶς ἔστειλεν ὁ Θεός νά μᾶς τιμωρήση καὶ συνετίση, νά μήν ἁμαρτάνωμεν, συμφορᾶς ἐπὶ συμφορῶν. Μᾶς ἄφηνεν ὁ κύρ Ἰατρίδης, μᾶς ἐκτύπα ὁ κύρ Βούρδας, ὁπού ὡμοιάζαμεν ὡσάν παλαιά κάτεργα εἰς φορτουνιασμένον καιρόν. Ἐξαναγύρισεν καὶ ὁ κύρ Εὐστρατιόδης, πλήν εἶχεν ἀπαρνηθῆ τήν μητρικήν του γλῶσσαν καὶ ἔλεγεν ἀνέκδοτα ἀπό τήν Ἀμερικήν· ἐγέλα ὀλίγον τό φαρμακωμένον χείλιν μας, πλήν δέν καταλαβαίναμεν πάντα τι ἔλεγεν, ἀλλά τότε ἐγελούσαμεν πολύ πλέον.

Μᾶς ἐλυπήθη ὁ Θεός καὶ μᾶς ἔστειλεν ἕνα σωτῆρα, κύρ Νούσκας ὀνόματι, ὁπού μᾶς ὡδήγησεν εἰς τήν μετάνοιαν, καὶ ὅσοι ἐμελετοῦσαν καὶ ἐμάθασι ἔτσι τήν δύσκολη τέχνην νά κάμνωσι σκονάκια ἐπεράσασι τίς ἐξετάσεις. Οἱ ἄλλοι ὅλοι ὁπού δέν ἐφροντίσαν καὶ αὐτοί διά σκονάκια πᾶνε ὅλοι των, ἐχαθήκασι. Ἀλλά ἔφυγεν ὁ σωτήρας μας, ὁ κύρ Νούσκας, ἐπῆγεν καὶ αὐτός εἰς τήν Ἀμερικήν νά μάθη φαίνεται νά μαγειρεύη. Καὶ ὁ κύρ Γουσίδης, ὁπού ἦρθεν εἰς τό ποδάριν του, ἐκράτει τό ἅγιον εὐαγγέλιον, πλήν εἶχεν τήν κακίαν εἰς τήν καρδίαν του. Ὁποὺ μὲ αὐτήν καὶ μὲ τόν θυμόν μᾶς ἔβαλαν κοσμίαν.

Ποιός ἔχει μαρμαρένια καρδιά διά νά μήν κλάψη: Στῆσε τό αὐτίν σου ἐσύ ὁπού κλαίεις μαζί μου καὶ θά ἀκούσης νά μᾶς μοιρολογοῦν τά βουνά, ἡ θάλασσα, τά πουλιά, οἱ ἄνθρωποι, τά δένδρα, ἀπό τό κάστρον τοῦ Μπουτζιούκα ἕως τό σπίτιν τοῦ κύρ Παραλῆ καὶ ἀπό τό Πανόραμα ἕως τήν Καμπουτζίδαν καὶ νά λέγουν ἐτοῦτο τό πικρόν τό τραγούδιν:

Νάχεν χαθῆ ὁ ἥλιος τ' ἄστρα καὶ τό φεγγάριν,
ὅταν ἐβουληθήκασι κοσμίαν νά μᾶς βάλουν
διά τήν τύχην τήν κακήν ἣν εἴχαμ' εἰς τόν κόσμον.
Νάχεν ἀστράψει ὁ οὐρανός, νάχεν καῆ ἡ ὥρα.
Ἥλιος, σελήνη μηδαμοῦ νά μήν εἶχαν ἀνατείλει.
Καὶ τέτοια ἡμέρα μελανή νά μή' χεν ἀνατείλει.

Διά τύχην μας κακήν ἐμάθαμεν ἀπό τόν κύρ Παπαχατζῆν, ὁπού μᾶς

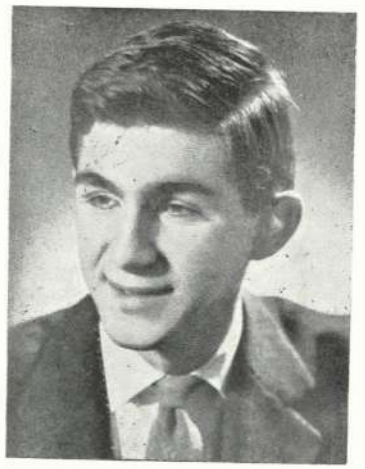
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΙΣΑΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΙΚΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΑΡΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΞΟΥΡΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

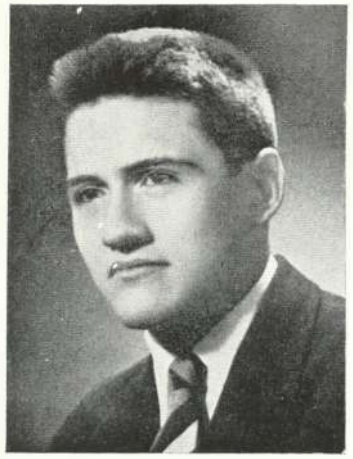
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΔΑΝΙΗΛ ΣΑΠΙΡΙΔΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΟΓΛΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΤΖΗΜΑΤΘΑΙΟΥ

έκαμνεν Ἱστορίαν, μάθημα ἀβάστηχτον καὶ πονηρόν. Ἐμάθαμεν λοιπόν ὁποὺ ἐπῆγεν ὁ Κολόμβος εἰς τὴν Ἀμερικήν, πλὴν δὲν εὗρε τὸν κὺρ Εὐστρατιάδην, ὁποὺ αὐτὸς εἶχε γυρίσει ὁπίσω, ἀλλὰ φυτὸν ὁποὺ τὸ ὀνομάζουσι νικοτιανήν. Ἡμεῖς ἀπὸ φιλομάθειαν ἐθελήσαμεν νὰ δοῦμε τί ἦτον αὐτὴ ἡ νικοτιανή. Πλὴν ἀρκετοὶ ἐφύγασιν διὰ τὴν περιέργειαν των αὐτήν. Ἐχάσαμεν εἰς τὸ τέλος—τέλος καὶ τὸ ραχάτιν μας, νὰ μάθωμεν τὰ κύματα, ὁποὺ ὡραῖα εἶναι νὰ τὰ ἀκούης εἰς τὸν αἰγιαλὸν κάμνοντας κλάτς-κλάτς εἰς τοὺς βράχους, ἀλλὰ εἰς τὴν φυσικήν μᾶς λέγει ὁ κὺρ Καραδῆμος δὲν κάνουν κλάτς-κλάτς, ἀλλὰ εἶναι μόρια ὁποὺ κινοῦνται καὶ ἄλλα παρόμοια, ἀλχημεῖες. Ὁποὺ μᾶς ἐπῆρασι τὰ κύματα καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν, πλὴν ἐφτάσαμεν ὀλίγοι εἰς τὴν ἔκτην καραβοτσακισμένοι ὅμως διὰ τύχην κακήν, ζωντανοί, καὶ μᾶς ἐπαιθάνασι. Λέγει κάποιος νὰ ὁμιλῶμεν τὰ Ἀγγλικά, νὰ τὰ μάθωμεν γιὰ νὰ καταλαβαίνωμεν καὶ τὰ λεγόμενα τοῦ κὺρ Εὐστρατιάδη. Πλὴν ἔγινε Βαβυλωνία· ἀρχίνησεν ὁ κὺρ Γεωργοπαπαδάκος νὰ ὁμιλῆ ἀγγλικὰ καὶ δὲν ἐτραγούδα πλέον τὸ τραγούδιν «νὰ γίνωμαι πότε ἀητὸς καὶ πότε ἀηδόνι», διὰ νὰ μὴν στενοχωρῆται καὶ ὁ κὺρ Βούρδας. Πλὴν ἡμᾶς ποιὸς μᾶς ἐσκέφθη νὰ μᾶς δώσῃ ὀλίγην χαράν;

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν δῶμεν ἀδελφοὶ ὁ εἷς τὸν ἄλλον, εὐχαριστοῦντες. Πᾶσαν τὴν ἐλπίδα εἰς τὰ οκονάκια ἀνεθέμεθα. Ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω. Αἰωνία μας ἡ μνήμη.

Ἀ μ ή ν.

Ἡ ζωή μας...

ΚΙΤΣΑ ΑΔΑΜΙΔΟΥ

ΑΓΑΘΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΑΣ

Προκαταρκτική

Τό πλοῖο μας ἀγκυροβόλησε γιά ἑπτά χρόνια σέ μιά ὁμορφη γῆ, ἕναν χαρούμενο καί πολιτισμένο κόσμο πού λέγεται «Anatolia». Γεμάτα περιέργεια ξεχυθήκαμε ἐμεῖς τά ἄπειρα μικρά ναυτάκια νά γνωρίσουμε κάθε γωνιά, κάθε μυστικό αὐτοῦ τοῦ ἀγνώστου τόπου. Σύντομα τόν κάναμε δικό μας καί δέ βλέπαμε τό λόγο νἄχουμε λιγότερα δικαιώματα ἀπό τίς παλιότερες. Δέν μείναμε στήν ἀφάνεια. Ἀνεβάσαμε στό τέλος τῆς χρονιᾶς μέ τή βοήθεια τῆς κ. Ἀτταλειάδου τό ἔργο «Σταχταπούτα» καί μάλιστα στ' ἀγγλικά.
Σάν ἕνα φύσημα τοῦ ἀνέμου, ἔντονο καί ζωτικό, εὐχάριστο καί γρήγορο, ἡ πρώτη μας σχολική χρονιά στό Κολλέγιο πέρασε, ἀφήνοντας χαρούμενες ἐντυπώσεις. Ἀπό τώρα καί στό ἑξῆς δέ θά μαλώνουμε τραβώντας ἡ μιά τά μαλλιά τῆς ἄλλης, οὔτε θά πηγαίνουμε στήν κ. Φάλαρη, τή σύμβουλό μας, νά παραπονεθοῦμε, γιατί κάποια μᾶς τσίμπησε. Νιώθουμε μεγάλες!

Πρώτη

Ἡ τάξη μας πῆρε σχεδόν τήν ὁριστική της διαμόρφωση, ἀφήνοντας πίσω λίγες φίλες μας τῆς προκαταρκτικῆς καί μέ τόν ἐρχομό ἄλλων κατευθεῖαν στήν Πρώτη.
Τά Μουσικά καί τά Τεχνικά ἦταν τά μαθήματα πού μᾶς τραβοῦσαν ἰδιαίτερα. Καλλιτεχνικά ταλέντα . . . Ἴσως! Ἴσως πάλι γιατί ἦταν ἡ εὐκαιρία ἐπίσκεψης στό Ἀρρεναγωγεῖο. Καί στό θέατρο ὅμως δείξαμε ζῆλο. Τά Χριστούγεννα μέ τή σύμβουλό μας κ. Ἀτταλειάδου ἀνεβάσαμε τό «Baboushka» στά ἀγγλικά. Παθητική στάση δέν ἀνεχόμασταν πουθενά. Μπερδευτήκαμε σ' ὅλα τά clubs πού μᾶς ἐπετρεπόταν, ἐργαστήκαμε γιά τό Bazaar. Ἐφαρμόσαμε τό English Speaking Rule ἀπό τήν πρώτη μας μέρα στό σχολεῖο. Παιδιά μέ μέλλον!

Δευτέρα

Κάποιος διαιτητής μᾶς χρειάζεται. Οἱ ἐσωτερικές καί οἱ ἐξωτερικές εἶναι δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. «Ποιά ἀπό τίς δυό ἀντιμέτωπες παρατάξεις εἶναι σέ πιό πλεονεκτική θέση;».
Ἔχουμε ὅμως εὐτυχῶς τόσα ἄλλα πράγματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν καί πού ἀπαιτοῦν τή συνεργασία καί τῶν 25 δευτεραίων, πού τό πρῶτο κάπως ἐξασθενεῖ. Πρέπει νά δημιουργήσουμε στό σχολεῖο τήν ἐντύπωση ὅτι, ἄν καί ἀριθμητικά ἤμασταν ἡ μικρότερη τάξη —σ' ὅλα μας τά χρόνια ἕνα τμῆμα—ἤμασταν ἀξιοπρόσεκτη τάξη. Τά Χριστούγεννα ἀνεβάζουμε—πάντα μέ τή βοήθεια τῆς κ. Ἀτταλειάδου—τό ἔργο «Why The Chimes Rang». Ὅπως καί στήν πρώτη, χαρίζουμε στό σχολεῖο εὐχάριστα καί πρωτότυπα πρωινά προγράμματα. Γινόμαστε γνωστές γιά τίς καλλιτεχνικές καί ὀργανωτικές μας ἱκανότητες. Τήν σχολική χρονιά τήν κλείνουμε μέ δυό ὁμαδικές ἐξορμήσεις στήν Ἁγία Τριάδα γιά μπάνιο.

ΝΑΝΑ ΒΟΛΙΩΤΗ

ΚΑΙΤΗ ΓΚΕΚΑ

ΕΛΕΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΡΣΛΑΝΟΓΛΟΥ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΒΑΛΑΣΣΗ

ΑΝΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

ΑΒΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΡΙΦΥΛΗ ΚΑΛΑΦΑΤΗ

ΕΛΛΗ ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ

ΕΛΣΑ ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ

Τρίτη

Νιώσαμε σέ θέση νά λύσουμε κοινωνικά προβλήματα καί νά άσχοληθοῦμε μέ ὑψηλές ἰδέες. Ὁ ἀξέχαστος πατήρ Χατζηγιάννης μᾶς ἐνεθάρρυνε στήν προσπάθειά μας, ὅπως καί ἡ κ. Ἀναγνωστίδου. Ὁ Mr. Sanford μᾶς κατέπληξε μέ τά Biology test του. Ἡ Miss Lake μᾶς προετοίμασε τέλειες νοικοκυρές—μάθαμε νά κάνουμε γλυκίσματα. Λυπηθήκαμε, ὅταν ἡ διεύθυνση μᾶς ἄλλαξε τήν καθηγήτρια τῶν Ἀγγλικῶν καί σύμβουλο τῆς τάξης Miss Scott. Μέ τήν Miss Burkett, θελημοτικά, δέ τά πήγαμε καλά.

Περάσαμε μιά δμορφη χρονιά. Στά ἐλεύθερα μεσημέρια δίναμε χορευτικά «πάρτυ», παραστάσεις βουδικῆς λατρείας, μελοδράματος καί ὅ,τι μπορεῖ κανείς νά βάλη μέ τό νοῦ του.

Τήν παράδοση τῆς τάξης δέν τήν χαλάσαμε. Δώσαμε ἕνα χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα, πού γράψαμε, σκηνοθετήσαμε καί παρουσιάσαμε μόνες μας. Τίς Ἀποκρηές τίς γλεντήσαμε μ' ἕνα «πάρτυ» μας στό Macedonia Hall καί τό τέλος τῆς χρονιᾶς μ' ἕνα ὁμαδικό μπάνιο στήν Περαία. Μόνο γιά τ' ἀθλητικά μας μή ρωτᾶτε!

Τετάρτη

Ἡ πιό ὁμορφη χρονιά μας στό Κολλέγιο. θά ποῦνε μερικές. Μιά χρονιά πού θά μᾶς ἀφήση χαρούμενες ἀναμνήσεις μέ τό πέρασμα καί τά γεγονότα της. ἀναμνήσεις ἀπό πρόσωπα πού ἀγαπήσαμε σά σύνολο καί ἡ καθεμιά χωριστά. Τήν χρονιά μας στή Τετάρτη τή ζήσαμε ἔντονα καί ὅλες μαζί σά μιά τάξη. Πρώτη φορά στά πέντε μας χρόνια στό Κολλέγιο. ἡ κ. Φράγκου πέτυχε αὐτό πού τό εἴχαμε ὀνειρευτῆ προηγούμενες φορές καί πού τό ἐνομίζαμε ἀκατόρθωτο μιά πού ἤμασταν τόσο διαφορετικές μεταξύ μας—τήν ἑνότητα τῆς τάξης.

Δημιουργήσαμε μιά φιλική ἀτμόσφαιρα μέ διάχυτο τό χιοῦμορ, τό θάρρος, τήν εἰλικρίνεια, τά πειράγματα. Ἡ κ. Φράγκου ἔγινε ὁ πυρήνας τῆς τάξης. Ἡ τάξη τήν ἀγάπησε—αὐτό τό τελείως προσωπικό της ὕφος, τήν λεπτή καί φιναρισμένη εἰρωνεία, τήν κατανόηση...

Πάσχα 1958! Πραγματοποιοῦμε τό ὄνειρο τῆς χρονιᾶς. τήν ἐκδρομή μας στό Βόλο καί Πήλιο. Πιό θαυμάσια ἐκδρομή μποροῦσε νά γίνη; Κι ὅταν ὕστερα ἀπό χρόνια οἱ πολλές σκουτοῦρες σβήσουν ἀπό τή θύμησή μας σελίδες τῆς σχολικῆς μας ζωῆς, ποιά θά ξεχάση τίς τρεῖς ἡμέρες στήν πατρίδα τοῦ Κενταύρου, τό γραφικό Πήλιο; Πῶς νά ξεχαστῆ τό ἀφάνταστο κέφι ὅλης τῆς ἐκδρομῆς καί οἱ τρεῖς καθηγητές συνοδοί μας, τό ζεῦγος Φράγκου καί ἡ κ. Ἀναγνωστίδου; Εὔκολα ξεχνιέται ἡ ἀνάβασή μας στά Πηλιορίτικα χωριά, τό ἐπίσημο δεῖπνο μας στή Μαγεμένη Ἀκρογιαλιά, τά κίτρινα σκουφιά μας, ἡ κονσερβοποιημένη μουσική, ἡ συμμετοχή μας στό πανηγύρι στήν Μακρυράχη. ἡ ἐκκλησούλα τῆς Παναγίας τῆς Πορταρέας!... Ἐκεῖνο τό κέφι στό αὐτοκίνητο—τήν Κούλα νά μᾶς διαβάζη περιοδικά—τά «Καβουράκια», τά παιχνίδια, τά τραγούδια, δέν εἶναι μιά εὐχαριστη ἀνάμνηση;

Κι ὅλος ὁ χρόνος στή Τεταρτη ταξη δέν εἶναι ἕνας εὐχαριστος σταθμός τῆς ζωῆς μας στό Κολλέγιο;

Πέμπτη

Ἕξι χρόνια στό Κολλέγιο οἱ περισσότερές μας τά περάσαμε στήν ἴδια αἴθουσα, μιά καί ἤμασταν ἕνα μονάχα τμῆμα. Μέ σταθερό ἀριθμό τό 25 χωρίς δικές μας ἀβαρίες, χωρίς νά δεχώμαστε ἄλλες ἀπό τήν προηγούνη τάξη. φτάσαμε στή πέμπτη. Πολλά μαθήματα, πολλές ἀσχολίες. πιό σοβαρές ἀπαιτήσεις αὐτή τή σχολική χρονιά. Ἀναλάβαμε καί τήν καντίνα καί νομίζουμε πιά ὅτι γίναμε business women!

ΜΑΙΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΟΥΛΑ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗ

ΠΑΥΛΙΝΑ ΜΠΑΣΜΑΤΖΙΔΟΥ

ΣΟΥΛΑ ΠΑΜΠΟΡΗ

ΕΦΗ ΠΑΠΑΤΖΙΚΟΥ

ΜΑΡΙΑΝΑ ΡΟΖΙΔΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΟΥΛΑ ΠΟΥΤΟΥΡΙΔΟΥ

ΣΟΥΛΑ ΣΑΜΑΡΑ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΟΥΡΚΑ

ΜΑΓΙΑ ΦΟΥΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

'Η ἀναμονή τοῦ Πάσχα εἶναι μεγάλη. Μέ τή σύμβουλό μας κ. Χατζηζανῆ ἀπό τήν ἀρχή τῆς χρονιᾶς ἑτοιμάζουμε τήν ἐκδρομή μας στούς Δελφούς. Ἦταν ἕνα τετραήμερο ταξίδι που μᾶς προσέφερε τόσα πολλά. Οἱ ἐπιβλητικές Φαιδριάδες πέτρες καί τό μεγαλεῖο που ἀναδίδουν τά ἐρείπια καί τά λείψανα τοῦ ἱεροῦ τεμένους τῶν Δελφῶν μᾶς γοητεύουν. 'Η ἐκδρομή μέ τό καϊκάκι στό Γαλαξείδι ἦταν ἀπό τίς πιό χαρούμενες ὧρες τῆς ἐκδρομῆς. Ξεγνοιασιά καί ὁμαδική χαρά, καί τραγούδια καί φωτογραφίες, καθώς τό καΐκι ἔσχιζε τά γαλάζια νερά.

Τό Πάσχα ἦρθε ἀργά καί ἡ ἐκδρομή μας ἦταν ἕνα ὡραῖο κλείσιμο της χρονιᾶς. Δέ μᾶς ἀπομένει πιά παρά ἡ τελευταία μας χρονιά στά μαθητικά θρανία . . .

"Εκτη

Αἰσθανόμαστε διαφορετικά ἀπό τίς πρηγούμενες χρονιές. 'Από τόν Σεπτέμβρη ἀναμένουμε τό μεγάλο γεγονός: τό «Commencement». Οἱ καθηγήτριες λένε δτι χαλαρώσαμε, ἡ κ. Φάλαρη μᾶς ὑπενθυμίζει συχνά τήν «'Επιτροπή», ἡ σύμβουλός μας κ. Μπακαλάκη λέει δτι ἀνησυχεῖ μέ τήν ἀδιαφορία μας καί τήν ἀπαθῆ μας στάση ἀπέναντι σ' αὐτά που θἄπρεπε νἄναι ὁμαδικά προβλήματα της ἡλικίας μας. Αἰτία γι' αὐτά εἶναι ἴσως δτι ἡ καθε μιά εἶναι πολύ ἀπορροφημένη μέ τά δικά της προσωπικά ζητήματα, τήν κατεύθυνση που θά πάρη ἀφήνοντας τό σχολεῖο. "Ενας σχετικά μεγάλος ἀριθμός προετοιμάζεται γιά τό ἐδῶ Πανεπιστήμιο. Μερικές κάνουν σχέδια γιά τήν 'Αμερική.

Προσφέρουμε ἀκόμη μιά φορά τίς ὑπηρεσίες μας στό Κολλέγιο μέ τή δουλειά μας γιά τό Bazaar. Χαιρόμαστε τό ἁπλό χριστουγεννιάτικό μας «πάρτυ». Τά τελευταῖα μας Χριστούγεννα στό Κολλέγιο! Σκεπτόμαστε καί λογαριάζουμε πολύ τήν ἐκδρομή μας στό τέλος —τό ἐπισφράγισμα τῆς ὄμορφης ἑπτάχρονης ζωῆς μας στό Anatolia, στόν τόπο αὐτό που μᾶς ἔφερε τό πλοῖο μας, πρίν ἀπό ἑπτά χρόνια, τόν Σεπτέμβρη τοῦ 1953, μικρά ἄπειρα ναυτάκια, που ἔβλεπαν τό 1960 μιά μακρινή ὀνειρεμένη ἐποχή . . .

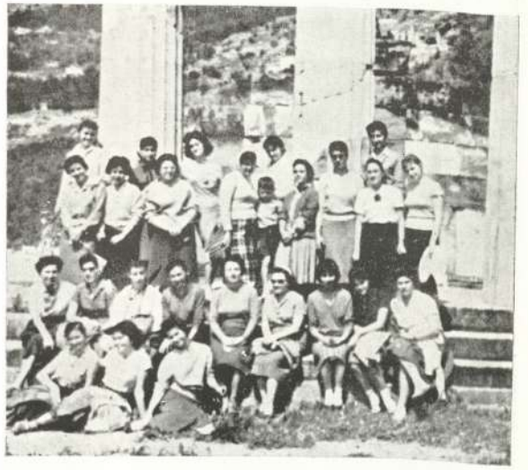
ΑΡΓΥΡΩ ΑΡΓΥΡΙΟΥ
(ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΕ ΣΤΙΣ Η Π.Α.)

'Η ζωή μας...

Volley — Ball

Foot — Ball

Τὰ ἀθλητικά μας

Ὁ ἀθλητισμός ἀποτελεῖ ἕνα μεγάλο καί σπουδαῖο μέρος τῆς ζωῆς τοῦ Κολλεγίου καί τα παιδιά κάθε νέας τάξης ρίχνονται μέ ὄρεξη στά γήπεδα καί προσπαθοῦν κατά τή δική τους εὐχαρίστηση ν' ἀναδείξουν δυνατές ὁμάδες καί ἄξιους πρωταθλητες σ' ὅλα τ' ἀγωνίσματα, ὁμαδικά ἤ ἀτομικά.

Ἡ τάξη μας εἶχε ἀρκετή ὄρεξη καί δυναμικότητα γιά νά διακριθῆ καί σ' αὐτόν τον τομέα τῆς ζωῆς μας στό Κολλέγιο. Δυστυχῶς ἀπό τά πρῶτα χρόνια οἱ γραμμές μας ἄρχισαν νά ἀραιώνουν, γιά νά φθάσουμε στήν 4η τάξη τόσοι, μέσα ἀπό τούς ὁποίους μέ δυσκολία ἔβγαινε μιά ποδοσφαιρική ὁμάδα, τῆς ὁποίας τά μέλη νά ξέρουν νά κλωτσήσουν τήν μπάλα χωρίς νά προκαλοῦν τόν γέλωτα στό «παρδαλόν ἐρίφιον».

Ἡ ὄρεξη βέβαια δέν μᾶς ἔλειψε μετά τήν «ἐκκαθάριση», μᾶς ἔλειψε ὅμως ἡ δυναμικότητα, μιά ποὺ γιά τήν κατάληψη μιᾶς θέσεως σέ μιά ἀντιπροσωπευτική ὁμάδα τῆς τάξης δέν γινόταν καμιά ἐπιλογή, παρά τά ἴδια παιδιά 4 ἤ 5 ἐπαιρναν μέρος σέ ὅλες τίς ἀθλητικές ἐκδηλώσεις.

Ἂν ὅμως δέν κατορθώσαμε νά κάνουμε ἰσχυρες ὁμάδες παρά μόνον μία, τήν πραγματικά ἰσχυρή ὁμάδα μιας στίβου, διαθέταμε ἀξιόλογες «μονάδες» ὅπως οἱ Τερζῆς καί Γεωργιάδης στο μπάσκετ καί στο στίβο, ὁ Μπίκος καί ὁ Βοσκεριτζιάν στό ποδόσφαιρο καί στό στίβο καί ὁ Μπακόπουλος στο ping pong. Οἱ ἴδιοι ἐξάλλου ἔπαιζαν σέ μεικτές τοῦ σχολείου μας, τῶν ὁποίων ἦταν βασικά στελέχη.

Ὅμως παρ' ὅλο ποὺ τά τελευταῖα χρόνια εἴχαμε ἀρχίσει καί μεῖς οἱ ἴδιοι νά μήν ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στίς ὁμάδες μας, ὅταν κατεβαίναμε στο γήπεδο μέ ἐνθουσιασμό καί πίστη στή νίκη, τήν ἀποκτούσαμε ἤ τέλος πάντων φέρναμε τον ἀντίπαλό μας σέ πολύ δύσκολη θέση. Ἔτσι στήν 4η ταξη χάσαμε μέ διαφορά ἑνός βαθμοῦ τό field - day τῆς Α', κατηγορίας ἐξ αἰτίας ἀποκλεισμοῦ ἑνός ἄλτου μας γιά λόγο ἐντελῶς ἀστεῖο Πέρυσι δε, κυριολεκτικά πετωντας, σαρώσαμε τήν 6η τάξη στό ποδόσφαιρο μέ 3 - 1, ἄν καί αὐτή διέθετε πολλούς βασικούς παῖκτες τῆς μεικτῆς.

Μ' αὐτά δέν θέλω νά πῶ ὅτι ἤμασταν παιδιά — θαύματα καί ὅτι θά μπορούσαμε νά γινουμε ἀσυναγώνιστοι σ' ὅλα ... ἀρκεῖ νά θέλαμε. Αὐτό ποὺ θέλω νά πῶ εἶναι ὅτι ἀπό τή τάξη μας ἔλειψε ὁ ζῆλος ποὺ χρειάζεται καί ἡ ὄρεξη γιά προπόνηση.

Base — Ball

Basket — Ball

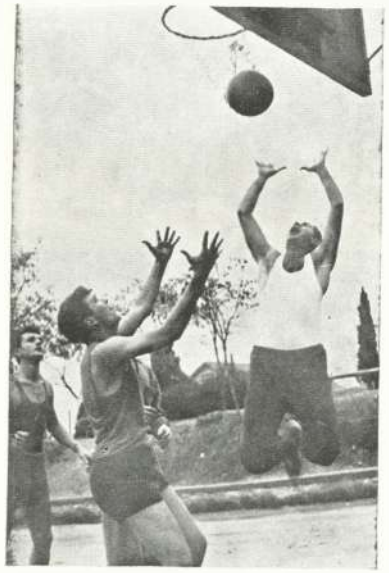

ποὺ εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τήν χαμηλή ἐπίδοση Οἱ ὁμάδες σχηματιζόταν τή τελευταία στιγμή καί θεωροῦνταν ἐξαιρετική ... ἀτυχία τό νά εἶσαι ἕνας ἀπό τούς παῖκτες

Ἀλλ' ἄς δοῦμε ποιοί ἔπαιξαν στίς διάφορες ὁμάδες ἀρχίζοντας ἀπό τό ποδοσφαιρο. Τερματοφύλακας ἀπό τά πρῶτα χρόνια ὁ Παπαστερίου, βαθύς γνωστης τῶν κανονισμῶν τῆς τροχαίας, ἀπεσόβησε μιά φορά βεβαιο τέρμα, ἐξετέλεσε δέ καί μερικά πλονζόν. Περισσότερο ὀργανωμένα ἦταν τά μπάκ Ξουρῆς, Χατζηματθαίου, Βοσκερτζιαν, μέ ἰθύνοντα νοῦ τον τελευταῖο, οἱ ὁποῖοι δικαιολογοῦνται γιά τίς παραβιάσεις τῆς ἑστίας τους, μιά καί αὐτοί ἦταν τρεῖς, ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοι ἦταν πέντε στήν ἐπίθεση Οἱ μέσα Βρασιδας καί Κυρατζόγλου ἔπαιζαν φιλότιμα καί φρόνιμα, ἀλλά ... δύο κοῦκοι δέν φέρνουν τήν ἀνοιξη. Ἡ ἐπίθεσή μας — ἰσάξια μέ την ἄμυνα — κατέβαζε τήν μπάλα ἀπό τή γραμμη τῆς σέντρας στά ἀντίπαλα καρέ, ἀλλά δίσταζε στα τελικά σουτ. Τίς ἐνέργειές της κατεύθυνε ὁ σέντερ φορ Μπίκος (ἀρχηγός), πραγματικός ἡγέτης τῆς ἐπίθεσης καί τεχνίτης τῆς μπάλας Μέσα δεξιά ὁ Τερζῆς, ὁρμητικος στό παιχνίδι, κεραυνοβόλος στά σούτ, ἦταν στά περισσότερα παιγνίδια ὁ σκόρερ χάρη στίς ξαφνικές καί ἀναπαντεχες ἐπεμβασεις του. Πλάι του ὁ Ἀχταρίδης, ἀπό τούς παῖκτες πού χαρακτηρίζονται «ἀθόρυβοι ἀλλά δημιουργικοί», ἦταν συνηθισμένος στά ... μικρα γήπεδα καί κουραζόταν εὔκολα. Ἔξω ἀριστερά ὁ Γεωργιαδης, πραγματοποιοῦσε φρενήρεις κοῦρσες, ἀλλά ἔφτανε συνήθως χωρίς τήν μπάλα στήν ἀντίπαλη ἑστία λόγω κεκτημένης ταχύτητος. Τή θεση τοῦ μέσα δεξιά κατεῖχε ἐπαξια ὁ Καρουσάκης, πού ἀποφευγε τίς συγκρούσεις μέ τούς ἀντιπάλους, χωρίς αὐτό νά τον ἐμποδίζη νά κάνη τά περισσότερα φαουλ, στά «μπαμπέσικα» παντοτε. Αὐτούς πλαισίωναν ὁ Σαπιρίδης, δεύτερος τερματοφύλακας, ὁ Ἠλέκτρης καί ὁ Ἀναγνώστου

Στό μπάσκετ ἀγωνιζόμασταν μέ τούς ἀναπληρωματικούς. Οἱ παῖκτες τῆς πρώτης ὁμάδας δέν εἶχαν τήν εὐκαιρία νά παίζουν σέ παιγνίδια τῶν τριῶν τελευταίων χρόνων, λόγω ἀναγκαστικῆς — ὄχι προσγειώσεως — ἀποχωρήσεως. Ἡ καινούργια πεντάδα ἀποτελοῦνταν ἀπό τούς Τερζῆ, δεξί ἐλ τῆς ὁμάδας μας καί τῆς μεικτῆς τοῦ Σχολείου, ἅπιαστο στά μπασίματα (fast breaks) Τό σέντερ φόρ Μπακόπουλος, ὁ ἄνθρωπος μέ τά χρυσό χέρι, ἀριστερό ἐλ ὁ Γεωργιαδης, τά γκάρ Βοσκερτζιάν καί Μπίκος, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος ἔβαζε ἀπίθανα καλάθια ἀπό τό κέντρο σχεδόν τοῦ γηπέδου, ὁ δέ δεύτερος γιά νά φανῆ ἀποτελεσματικώτερος ἀκολουθοῦσε τίς ὁδηγίες τοῦ κ. Ἀτταλειάδη πρός τούς ... ποδοσφαι-

ριστάς της μεικτής του σχολείου, της όποίας, όπως άναφέραμε παραπάνω, ήταν μέλος. Πρώτος άναπληρωματικός ήταν ό Μπουτάρης· παίκτης έξελιξιμος, προσέφερε πολύτιμες ύπηρεσίες, όταν τού το ζητούσαν. Έκτός άπό αύτούς, μέ τά χρώματα της όμάδας μας έπαιζαν τά δύο τελευταία χρόνια τρια καινούργια άστέρια, τό δυσεύρετο ταλέντο Παρισάκης, ό Χατζημιχάλογλου καί ό στυλίστας Ξουρής. Τήν όμαδα τού βόλλεϋ άργήσαμε λίγο νά τήν σχηματίσουμε άλλά την κάναμε καλή. Σ' αύτήν έπαιζαν οί τεσσορες γνωστοί μας άπό τίς άλλες όμάδες Βοσκερτζιαν, Μπίκος, Τερζής, Γεωργιαδης, καθώς καί ό Δημητρίου, ό Κυρατζόγλου, ό Τριανταφύλλου καί ό Καρουσάκης καί στά παλιά χρόνια ό Φουρνιάδης, Κώουτς ό Φωτιάδης.

Στό base-ball δέν έπιδοθηκαμε ποτε καί ώς έκ τουτου δέν ύπήρχε όμάδα, όμως τίς παραμονές τών συναντήσεων όριζονταν ένας έπίτιμος άρχηγος, ό Χατζημιχάλογλου τά τελευταία χρόνια, πού συγκέντρωνε έθελοντες.

Στό ping-pong ό Μπακόπουλος ήταν μόνιμος πρωταθλητής όλων τών κατηγοριών καί άντιπροσώπευε έπάξια τό σχολείο μας στίς συναντήσεις μέ άλλα σχολεία.

Στον άνώμαλο τά καταφέραμε άρκετά καλά. Οί δρομείς μας «μεγάλων καί άνωμαλων άποστάσεων» Νικουλάκης, Κυρατζόγλου, Άχταρίδης, Ήλέκτρης, κατέλαβαν τιμητικες θέσεις καί προσέφεραν πολλούς βαθμούς γιά τη γενικη βαθμολογία Άφησα τελευταίο τό στίβο, όπου είχαμε ίκανους άθλητές καί πρωταθλητές σε διαφορα άγωνίσματα, γιά νά βελτιωθή κάπως ή γενικη έντύπωση.

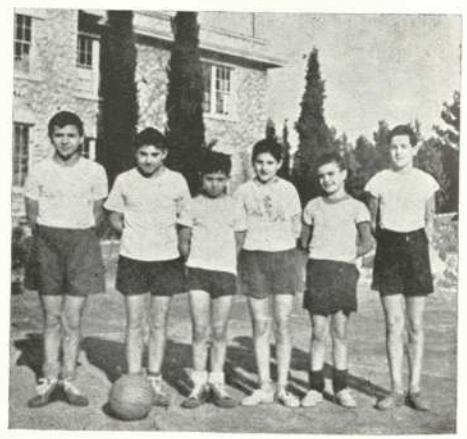
Ό Βοσκερτζιάν, άσυναγώνιστος στούς δρόμους μικρών άποστάσεων στά πρώτα χρόνια καί κατοχος ρεκόρ, «έσπασε» τίς τελευταίες χρονιες. Όπωσδήποτε όμως πάντοτε θυμούμαστε τίς παμπολλες νίκες του πού τόσο μάς ένθουσίαζαν. Διάδοχός του στούς δρόμους ό Γεωργιάδης, ήταν στό ζενίθ της άπόδοσής του στην 4η τάξη

Ό ίδιος έπιδίδονταν μέ έπιτυχία στά άλματα καθώς καί στό άκόντιο. Ό Τερζής άσυναγώνιστος στά άλματα, κρατά καί τό ρεκόρ τού άκοντίου... Τρία χρόνια συνέχεια νικά στό πένταθλο καί μαζί μέ τόν Γεωργιαδη συγκεντρώνουν τίς περισσότερες πιθανότητες να σπάσουν τό κραταιό ρεκόρ τού άλματος είς μήκος τού Χατζηνάκου (6, 14. Ό Μπίκος ήταν ό καλύτερος στό δίσκο καί είχε καί «μαθητή του» τον Ξουρή. Στους «μεγάλους δρόμους» τό ζευγάρι Κυρατζόγλου - Άχταρίδης έπαιρνε πάντα τιμητικές θέσεις. Στίς σκυταλοδρομίες οί Βοσκερτζιάν, Τερζής, Μπίκος, Γεωργιάδης λίγες φορές νικήθηκαν.

Σά συνολο δέ διακριθηκαμε γιά τήν έπίδοσή μας στόν άθλητισμό, οί ώρες δμως πού ξοδεψαμε στά γήπεδα ήταν ώρες χαράς καί ύγείας· τα έξι ή έπτά χρόνια της πνευματικής μας καλλιέργειας στό Κολλεγιο ήταν συνάμα καί χρόνια μέ άξιόλογη άσκηση τού σώματός μας.

Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Prep '60

Basket — Ball

Τά άθλητικά μας

... Ό διαιτητής σφυρίζει φάουλ στην "Ελσα. Προσωπική κι άκόμη ένα καλάθι της άντίπαλης όμάδας. Πάνω καί κάτω τρέχουν οί άθλήτριες της τάξης τού 60, λαχανιάζουν κοκκινίζουν κι όμως άγωνίζονται «ύπέρ βωμών κι έστιών». Τί κι άν στό τέλος πάντα την τρώνε; Ή Κούλα άρπάζει τήν μπάλα, τοακίζεται στούς χαρακτηριστικούς της έλιγμούς, περικυκλώται, έκπέμπει σήματα κινδύνου, άλλά οί άλλες πού...

Τέλος ή μπάλα φθάνει στά χέρια της Μάγιας. Τήν κρατά σφιχτά—άν τολμά, άς της τήν πάρει κανείς—ένώνει τίς παλάμες κάθετα καί δηλώνει, «Time out». Μερικές έπείγουσες συμβουλές. Τό παιγνίδι ξαναρχίζει, άλλά ό διαιτητής—τί άδικος, Θεέ μου—σφυρίζει λήξη τού άγώνος καί ήττα της τάξης μας.

Κάπως έτσι τελείωναν κάθε φορά οί άγώνες μας. Όχι ότι τά άθλητικά δε μάς τραβούσαν την... προσοχή.

Άλλά τί φταίμε έμείς, άν τά άστρα μας άποφάσισαν νά διαπρέψουμε σέ άλλο πεδίο; Ποιος μπορεί νά διαψεύση τό ταλέντο πού είχαμε στούς χορούς; Τουλάχιστον έτσι βεβαίωναν πάντα κι οί δύο μας γυμνάστριες καί ή θέση πού κατείχαμε στά διάφορα «May day».

Στη γυμναστική δέν πέφταμε πίσω. Σώματα εύλύγιστα, άσκήσεις δύσκολες. Άμέ πώς; Τό παράπονο της γυμνάστριας ήταν ότι δέν πατούσαμε στο γήπεδο τίς έλεύθερες ώρες μας κι άν τό έπισκεφτόμασταν, ήταν γιά νά τό όργώσουμε στίς βόλτες συζητώντας τού κόσμου τά προβλήματα. Παρ' όλα αύτά ή άλήθεια είναι ότι άγαπούσαμε πάντοτε τό χορό καί τή γυμναστική.

Φεύγοντας ίσως νά μήν άφήνουμε πολλές νίκες καί όνόματα της τάξης μας, μά οί άναμνήσεις, εύχάριστες ή δυσάρεστες, της έπτάχρονης ζωής μας στά γήπεδα θά διατηρούνται πάντοτε ζωντανες μέσα μας καί θά μάς κρατούν ένωμένες.

Μα—Μα

ΟΙ ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

OUR PRESIDENTS

Aristides Terzis — of the Student Council Costas Hatjiyannakis — of the Anatolian committee. George Parisakis — of the Press club. John Boutaris — of the Christian Association. Demetres Papasterion — of the Drama club. Demetres Demetrion — of the Chorale.

Ἱκανοποιητικη μπορεῖ νά χαρακτηρισθῆ ἡ συμμετοχή τῆς τάξης μας στόν τομέα τῶν ἐξωσχολικῶν δράσεων τόσο κατα τήν διαρκεια τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1959-60 ὅσο καί στά προηγούμενα χρόνια. Πιστεύω πώς δύσκολα θά βρεθῆ ἄλλη τελειόφοιτη τάξη πού νά ἀποτελῆται μόνο ἀπό 25 ἄτομα καί πού τά 15 περίπου ἀπ' αὐτά νά συμμετέχουν ἐνεργῶς στούς ὁμίλους τοῦ σχολείου μας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ συμμετοχή μας αὐτή ἔχει ἕναν ἰδιάζοντα χαρακτήρα. Οἱ περισσότεροι ἀπο τούς συμμαθητές μας πού συμμετέχουν εἶναι συγχρονως καί «ἀξιωματοῦχοι». Αὐτό κυρίως μᾶς ἐμπόδισε νά συγκεντρωθοῦμε σέ λίγους μόνο ὁμίλους καί νά ἀναπτύξουμε ἐκεῖ ὅλη μας τήν δραστηριότητα, μιά καί εἴμαστε τόσο λίγοι.

Παρ' ὅλες ὅμως αὐτές τίς δυσκολίες, με μόνη ἐξαίρεση τήν Μαυροράχη, βοηθοῦμε ὅλους τούς ἄλλους ὁμίλους. Μέ δύο ἀντιπροσώπους μας στό Press Club βοηθοῦμε ἱκανοποιητικα τόν ὅμιλο αὐτό, πού ὕστερα ἀπο τήν περσινή κρίση ἀρχίζει νά βρίσκη πάλι το δρόμο του καί νά ἐκπληρώνη καλύτερα τό σκοπό του. Δυο συμμαθητές μας βρίσκονται ἐπίσης στό Anatolian. Πιστεύουμε πώς μ' αὐτή τήν ἀντιπροσώπευσή μας βοηθοῦμε ἀρκετά τό δύο περιοδικά τοῦ σχολείου μας. Πολυπληθέστερη εἶναι ἡ συμμετοχή μας στό Chorale καί στο Drama Club. Βοηθησαμε γιά ἀρκετά χρονια τούς δύο φιλοτεχνους ὁμίλους τοῦ σχολείου μας σέ ὅλες τους τίς δράσεις καί ἰδιαίτερα στήν καλλιτεχνική ἑβδομάδα τοῦ 1958-59. Ἐπίσης τό International relations Club κινεῖ το ἐνδιαφέρον μας για τά διάφορα θέματα πού συζητοῦνται στίς συνεδριάσεις του καί ἡ συμμετοχή μας σ' αὐτό εἶναι ἱκανοποιητική. Τό ἴδιο ἰσχύει καί για το Christian Association πού βοηθήσαμε ἀρκετά καί ἰδίως κατά την περίοδο τοῦ Bazaar. Μιά πενταμελής ἀντιπροσωπεία τελειοφοίτων ὑπάρχει στο Student Council, πού ἔχει πρόεδρό του τον συμμαθητή μας Ἀριστείδη Τερζῆ. Τελος δυο ἀξιόλογες ἐπιτεύξεις τῆς τάξης μας στο παρελθόν ἦταν ἡ ἵδρυση τοῦ ὁμίλου «Ψυχολογίας τύπων καί Αἰσθητικῆς» καί ἡ ἐπανίδρυση τοῦ Σκακιστικοῦ Ὁμίλου.

Αὐτή εἶναι σέ γενικές γραμμές ἡ ἐπίδοσή μας στον τομέα τῶν ἐξωσχολικῶν δράσεων. Μερικοί ἴσως τή θεωρήσουν πενιχρή, ἄλλοι πάλι ἱκανοποιητική. Ἐμεῖς πάντως συγκρίνοντας τή συμμετοχή μας στίς ἐξωσχολικές δράσεις μέ προηγούμενες τελειοφοιτες τάξεις βρίσκουμε πώς ἐκπληρώσαμε ἱκανοποιητικά τό καθῆκον μας.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΙΟΥ

Ὅπως ἡ καλή μέρα ἀπο τό πρωί φαίνεται, ἔτσι καί ἡ τάξη μας φανηκε ἀπό τήν ἀρχή ὅτι ἦταν μικρή ἀλλά ἱκανή, γιατί περιεῖχε πολλές ἠθοποιούς, ζωγράφους, ποιήτριες καί σπάνιες φωνές.

Δέ μᾶς τραβοῦσαν τά γηπεδα, ἀλλά προτιμούσαμε — ἀπό μικρές δεῖξαμε το ὀργανωτικό μας πνεῦμα — νά χορεύουμε τά μεσημέρια ἤ νά κανουμε πρόχειρες παραστάσεις ἤ μιμήσεις καθηγητριῶν «ἐν κλειστῷ, βέβαια, οἰκογενειακῷ κύκλῳ».

Ἡ πρώτη ἐμφάνιση τῶν preps τοῦ '53 ἦταν σ' ἕνα χριστουγεννιάτικο ταμπλώ — βιβαν στό παλιό chapel τῶν ἀγοριῶν. Δειλά-δειλα πιό ὕστερα μέ τήν βοήθεια τῆς κ. Ἀτταλειάδου ἀνεβασαμε τή Σταχτοπούτα στά ἀγγλικά. Πρεπει να σημειωθῆ ὅτι εἴχαμε κλίση στ' ἀμερικανικά προγράμματα· ἔτσι ἄλλωστε ἐξηγεῖται καί ἡ τέλεια γνώση μας τῆς Ἀγγλικῆς. Στο τέλος τῆς χρονιᾶς διαπρέψαμε στό May-day χορεύοντας μπαλλέτο, τόν χορο τῶν λουλουδιῶν, στην «Ἁρπαγή τῆς Περσεφόνης». Ἔτσι τελείωσε ἡ πρώτη χρονιά στό Κολλεγιο, γεματη ἐντυπώσεις, καί ἀρχιζε μιά καλλιτεχνική παραδοση τῆς τάξης τοῦ '60.

Πρώτη... Μεγαλωσαμε. Μιλούσαμε ἀγγλικά μέ ἐξαιρετικό κέφι — μακάρι νά τό ἔχαμε ὡς το τέλος! Μᾶς φαίνεται ἀστεῖο το πέρασμα τοῦ πατροπαραδοτου «pin». Βλέπουμε ἀφ' ὑψηλοῦ τά πρεπάκια καί κανουμε τίς πολυξερες κολλώντας σέ κάθε ἑλληνική λέξη την ἀγγλικη κατάληξη — ation. Καί πάλι μέ σκηνοθετη τήν κ. Ἀτταλειάδου ἀνεβάζουμε τή δεύτερη κατά σειράν ἀγγλική χριστουγεννιατικη παράσταση «Babouska». Εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία ὅπως καί ἡ «Cinderella». Ἡ τάξη μας ἐρχόταν πρωτη στό «Class Decoration» γιά τήν ὁμορφιά καί την πρωτοτυπία της για πολλά χρόνια. Ὅσο γιά τά «Chapel mornings» μας, ρωτῆστε καί θά σᾶς ποῦν.

Ἐμεῖς εἴχαμε λανοάρει καί το «Quiz program». Ὅσα για τά clubs, τά Correspondance καί το Creative Arts ἦταν τά πρῶτα πού μᾶς δέχτηκαν. Στή Δευτέρα μεγαλώσαμε πιά· γίναμε μελη τοῦ Glee Club. Καί το γεγονος: δύο ἔκαναν την ἐμφάνισή τους στο Chorale! Μέ σύμβουλο πάλι τήν ἀκούραστη κ. Ἀτταλειάδου καί μέ τήν βοήθεια τοῦ Chorale ἀνεβασαμε τά Χριστούγεννα τό «While the Chimes Rang». Καταπληκτικη ἐπιτυχία. Ὅλο καί ἀνεβαίναμε. Αὐτή την χρονιά στά «chapel mornings» τραγουδήσαμε τραγούδια ἀπό ὅλον τόν κόσμο — ὡς καί ἀραβικά τραγουδια εἴπαμε. Ξανοιχτήκαμε καί σ' ἄλλα clubs καί βοηθήσαμε το μεγάλο ἔργο τῆς χρονιᾶς, τή «Ζωή μέ τόν Πατέρα».

Μή σᾶς φανῆ παραξενο. Στη Τρίτη, ἀφοῦ ὅλοι περίμεναν την πατροπαράδοτη γιά την τάξη μας χριστουγεννιάτικη ἐμφάνιση — λογῳ ἐλλείψεως

OUR PRESIDENTS

Agathe Anagnostopoulou — of the Student Council. Effie Papadjikou — of the Christian Efforts club and Drama club. Anna Michailidou — of the Chorale.

έργων πού νά ταιριάζουν στην ήλικία μας (δεσποινίδες πιά!)—σκηνοθετήσαμε καί παρουσιάσαμε μόνες μας ένα πρόγραμμα άπό χριστουγεννιάτικα έθιμα όλου τοῦ κόσμου. Κι αὐτό στά ἀγγλικά μέ τή βοήθεια τῆς Miss Scott. Όργανώσαμε κι ένα Ball-mascet στό Macedonia Hall· μόνο πού χορεύαμε μεταξύ μας, γιατί ἔλειπαν τ' ἀγόρια. Ήμασταν δμως μασκαρεμένες!... Στίς ἀσκήσεις καί στούς χορούς πάντα τά καταφέρναμε. Οί γυμνάστριές μας πάντα στή τάξη μας δοκίμαζαν τούς νέους χορούς Πῶς τά καταφέρναμε δμως, ἀφοῦ δέν πατάγαμε στό γήπεδο; Ίδού ή ἀπορία! Στή Τρίτη τάξη πήραμε ἐπίσης ἐνεργό μέρος στό ἔργο τῆς 25ης Μαρτίου. Ἐπίσης στη «Μικρή μας πόλη» καί σέ πολλά ήχογραφημένα προγράμματα Καί ἔφθασε ή Τετάρτη, ή πιό ἀξέχαστη χρονιά μας.

Τά «chabel mornings» μας πῆραν ἄλλη μορφή. Ήταν μουσική, ποίηση.. Όμως πάλι, δπως καί κάθε χρόνο, στη Τετάρτη βοηθήσαμε στό χριστουγεννιάτικο ἔργο διασκευασμένο καί σκηνοθετημένο ἀπό τόν Θόδωρο Χατζηπανταζῆ. Ἐπίσης στό πασχαλινό ἔργο τοῦ κ. Samford, τό «Ἰσάθαμ», καί στόν «Κορυδαλλό». Ἡ χρονιά αὐτή ἔκλεισε μέ τό πολύ κατάλληλο γιά τήν καλλιτεχνική μας ψυχή ταξίδι στό μαγευτικό Πήλιο.

Στήν Πέμπτη, μέ τήν κ. Χατζητζανῆ σύμβουλο, δώσαμε τό καλύτερα ήχογραφημένο πρόγραμμα τῆς χρονιάς: ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ μέ καλοδιαλεγμένη μουσική ὑπόκρουση. Ἐπίσης βοηθήσαμε στό χριστουγεννιάτικο ἔργο «A Child is born» καί σ' ἕνα μονόπρακτο τῆς χρονιᾶς. Δέν ξεχάσαμε ἐπίσης στό ταξίδι μας στούς Δελφούς νά «ξαναζωντανέψουμε» τήν Πυθία καί ν' ἀπαγγείλουμε μερικά ποιήματα.

Καί φθάσαμε στό τελευταῖο σκαλοπάτι μετά ἀπό μιά γεμάτη ζωή ἕξι χρόνων. Τό δρασκελίζουμε μέ τή βοήθεια τῆς κ. Μπακαλάκη, πού τόσο ὡραῖα ξέρει νά μιλᾶ... νά ἐνθαρρύνη... Μᾶς θαυμάζουν οἱ μικρές, ὅπως κι ἐμεῖς κάποτε θαυμάζαμε τίς μεγάλες.

Όμως τί παράξενο! Δέ νιώθουμε μεγάλες. Στά περισσότερα clubs πρόεδροι εἶναι ἑκταῖες. Τό Chorale μέ βασικά στελέχη ἑκταῖες κάνει ἀξιόλογες ἐμφανίσεις. Γιά τό Bazaar δουλέψαμε μέ ὄρεξη πολλή. Κάναμε ὅ,τι ἔπρεπε.

Καί τώρα περιμένουμε μ' ἀγωνία τό μεγάλο γεγονός, πού θά κλείνη πίσω μας 13 χρόνια ζωῆς στά θρανία καί μᾶς ἀνοίγει τόν ἀπέραντο δρόμο τῆς ζωῆς μπροστά μας. Λέγεται commencement, πολύ σοφά ὀνομασμένο ἔτσι. Εὐχόμαστε κάθε ἐπόμενη τελειόφοιτη τάξη νά ἔχη ζήσει τόσο ἔντονα τή μαθητική της ζωή ὅπως ἐμεῖς.

ΕΦΗ ΠΑΠΑΤΖΙΚΟΥ

Ἀπό τίς δράσεις μας...

Πῶς μᾶς βλέπουν:

Γ. Βούρδας

Συνοψίζοντας τὴ γνώμη μου γιὰ τοὺς φετινοὺς τελειοφοίτους ἀπαντῶ:
Εἶναι παιδιὰ ἀπ' τὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχη κανένα σοβαρὸ παράπονο. Ἡ ὅλη στάση των, ὡς σύνολο καὶ καθενὸς χωριστά, τοὺς κανει μιὰ τάξη ἰδιαίτερα συμπαθῆ καὶ ἀγαπητή. Ἔχουν εὐγένεια ἤθους, πειθαρχία καὶ, εἶμαι βέβαιος, διαπνέονται ἀπὸ ἀνώτερα ἰδανικὰ γιὰ τὴ ζωή, ὥστε βγαίνοντας στὴν κοινωνία ν' ἀποβοῦν χρήσιμα στελέχη αὐτῆς καὶ χρηστοὶ πολῖται. Ἰδιαίτερα ἀξιοσημείωτος εἶναι ὁ στενὸς φυσικὸς δεσμός, ποὺ τοὺς συνδέει καὶ ποὺ εὔχομαι νὰ τὸν κρατήσουν γιὰ πάντα. Τοὺς εὔχομαι κάθε ἐπιτυχία καὶ εὐτυχία στὴ ζωή.

Γ. Βούρδας

Δ. Καραδῆμος

Ἡ Σ.Ε τοῦ «Anatolian» ζήτησε νὰ γράψω τὴ γνώμη μου γιὰ τὴν ἕκτη τάξη. Τὴ τάξη αὐτὴ σὰν σύνολο δὲ τὴν γνώρισα γιὰ νὰ διατυπώσω μιὰ ἀντικειμενικὴ γνώμη, ἀφοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς χρονιᾶς μέχρι τώρα ἀπουσιάζω ἀπὸ τὸ Σχολεῖο μὲ ἀναρρωτικὴ ἄδεια. Ξέρω τοὺς μαθητὰς ποὺ τὴν ἀποτελοῦν καὶ ἰδιαίτερα τοῦ κλασσικοῦ τμήματος, ποὺ τοὺς εἶχα πέρυσι μαθητάς καὶ μπορῶ νὰ πῶ λίγα λόγια γι' αὐτούς.
Καλοὶ στὸ ἦθος καὶ στὸ χαρακτῆρα. Ἐργατικοὶ καὶ μὲ ἀρκετὴ ὄρεξη γιὰ μάθηση. Μὲ διαφέροντα πλατύτερα τῶν σχολικῶν ὁρίων καὶ μὲ σημαντικὲς ἐγκυκλοπαιδικὲς γνώσεις. Μὲ διαμορφωμένη προσωπικότητα καὶ ἀνεπτυγμένο τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ ἀλληλεγγύης μεταξύ τους. Γενικὰ μὲ προσόντα καὶ ἱκανότητες ποὺ ἐγγυῶνται καὶ τὴν ἐπιτυχία στὴν εὐρύτερη κοινωνικὴ ζωὴ ποὺ σὲ λίγο θὰ βγοῦν.

Δ. Καραδῆμος

Ν. Παπαχατζῆς

Τὸ ξέρετε, ὑποθέτω, πὼς ἀφότου ἤρθατε στὸ σχολεῖο σᾶς χαιρόμασταν ὡς τάξη γιὰ τοὺς ἐξαιρετικὰ φιλικοὺς δεσμοὺς ποὺ εἴχατε μεταξύ σας καὶ τὴν ἀλληλοκατανόηση, ὅπου πολὺ συνέβαλλε βέβαια καὶ τὸ ὅτι ὑπήρξατε πάντοτε μια τάξη ὀλιγομελής.
Γιὰ τὴν ἀρετὴ αὐτὴ μᾶς ἦταν περισσότερο συμπαθεῖς, ἂν καὶ γενικὰ ἡ ἐπίδοσή σας στὰ μαθήματα, καθὼς καὶ στὸν ἀθλητισμό, δὲν ἦταν χαμηλή. Ἂν βρισκόμασταν καποτε σ' ἀντίθεση καὶ ἀναγκαζόμασταν νὰ λυπήσουμε πότε τὸ ἕνα παιδὶ καὶ πότε τὸ ἄλλο, αὐτὸ πρέπει νὰ εἶστε σήμερα βέβαιοι πὼς ὀφείλονταν στὴν εἰλικρινῆ μας πρόθεση νὰ σᾶς φανοῦμε χρήσιμοι σὲ μιὰ περίοδο παιδικῆς ξενοιασιᾶς, ὁπότε πολλοὶ δὲν βλέπατε καθαρὰ τὸ συμφέρο σας. Αὐτά, ὁπωσδήποτε, ἀποτελοῦν λεπτομέρειες ἀσήμαντες μέσα σὲ μιὰ μακρά, ἑξ ἢ ἑπτὰ ἐτῶν, συνεργασία καὶ ἔχουν ἤδη λησμονηθῆ ἢ θὰ λησμονηθοῦν στὸ ἄμεσο μέλλον. Νὰ εἶστε βέβαιοι πὼς οἱ ἀγαθὲς ἀναμνήσεις, ποὺ εἶναι καὶ οἱ περισσότερες, γίνονται μὲ τὸν καιρὸ ἰσχυρότερες καὶ ἀσφαλῶς αὐτὲς μόνο θὰ μείνουν.

Ν. Παπαχατζῆς

Ν. Χουρμουζιάδης

Δὲ μπορῶ παιδιὰ νὰ στηρίξω τὴ γνώμη μου γιὰ τὴ τάξη σας στὶς ἐντυπώσεις ποὺ πῆρα ἀπὸ σᾶς, ὅταν σᾶς δίδασκα, πρὶν τέσσερα χρόνια — δὲ θὰ ἦταν δίκαιη.
Κι οὔτε μπορῶ πάλι νὰ δημιουργήσω μιὰ γνώμη τώρα ποὺ σεῖς φεύγετε — δὲν θὰ ἦταν ἀληθινή. Γιατί τώρα δὲν καταφέρνω νὰ μὴ σᾶς βλέπω συναισθηματικά. Θυμοῦμαι πὼς πρωτοήρθαμε μαζὶ στὸ σχολεῖο· πως εἴχαμε μαζὶ τὸ πρῶτο μάθημα — μαθητὲς κι ἐσεῖς κι ἐγώ. Τὰ ἕξι χρόνια στάθηκαν καὶ γιὰ τοὺς δυὸ μας μιὰ καλὴ μαθητεία: ἔδωσαν σ' ἐσᾶς ὡριμότητα, σ' ἐμένα πεῖρα. Τώρα, στὸ τέλος, καθὼς ἀναμετρῶ πρὸς τὰ πίσω τὰ δικά μου βήματα, παρακολουθῶ καὶ τὴ δικη σας πορεία — κι εἶναι πολλὲς στιγμὲς ποὺ δὲ νιώθω ἀπογοήτευση.

Ν. Χουρμουζιάδης

Α. Κυριακάκης

Τὸ ξέρετε, βεβαια, πὼς σὲ πάρα πολλὰ μερη τῆς Ἑλλάδος τὴν ἡμέρα τῆς πρωτοχρονιᾶς προσέχουν σχολαστικὰ αὐτὸ ποὺ λένε «ποδαρικὸ» καὶ ἐξαρτοῦν τὴν καλὴ ἢ τὴν κακὴ τύχη ὁλης τῆς χρονιᾶς ἀπὸ τὸ πρόσωπο ποὺ πρῶτο θὰ χτυπήση τὴν πόρτα τους.
Ἂν λοιπὸν κι ἐσεῖς πιστεύετε σε κάτι τέτοιο, πρέπει νὰ μὲ θεωρήσετε ὑπεύθυνο γιὰ τὰ ὅσα καλὰ ἢ ἄσκημα σᾶς ἔτυχαν στὰ ἑξ αὐτὰ χρόνια τῆς ζωῆς σας, γιατὶ ἤμουν αὐτὸς ποὺ τὴν πρώτη ὥρα τῆς πρώτης σχολικῆς σας ἡμέρας μπῆκα στη τάξη σας.
Ὅμως, ἂν γιὰ σᾶς εἶμαι τὸ «ποδαρικό», γιὰ μένα ἐσεῖς εἴστε κάτι ἄλλο. Ἀπὸ σᾶς ἄρχισα τὴν δουλειὰ μου τὴν ἡμέρα ἐκείνη, μαζί σας μπῆκα κι ἐγω στὸ Σχολεῖο κι ἀπὸ σᾶς πρωτάκουσα τὸ «κύριε καθηγητά». Εἶστε, λοιπόν, ἐσεῖς τὸ «χερικο».
Αὐτὰ μόνα θὰ ἦταν ἀρκετὰ γιὰ νὰ θεωρω τον ἑαυτό μου ἰδιαίτερα δεμένο μαζί σας, εἶναι ὅμως κι ἄλλα, τόσες ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν καθημερινή σας ζωὴ ὁλες τὶς χρονιὲς ποὺ ἔτυχε νὰ σᾶς ἔχω μαθητάς μου.
Τώρα ὅμως ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἑτοιμάζονται πυρετωδῶς γιὰ τὴν κατάκτηση τοῦ διαστήματος, μοῦ ἔρχονται στὸ νοῦ ὁλες οἱ δικές σας προετοιμασίες γιὰ τὴν καταπληκτικὴ ἐκείνη, πρὶν ἀπὸ τεσσερα χρόνια, ἐκδρομή σας καὶ ξαναζῶ ὁλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ ταξιδιοῦ ἐκείνου, δσα πολλὰ διάφορα καὶ εὐχάριστα συνέβησαν σ' αὐτό. Σκέφτομαι ὅμως καὶ τὸ ἄλλο, τὸ μεγάλο σας ταξίδι, ποὺ τώρα ἀρχίζει.
Ἐμεῖς δ,τι μπορέσαμε τὸ κάναμε γιὰ νὰ σᾶς εἶναι εὔκολο, δε μένουν παρὰ οἱ εὐχές μας.
Στὸ καλὸ παιδιά!

Α. Κυριακάκης

Θ. Μαυρόπουλος

«Ποικίλη μορφῇ ποικίλοι λόγοι» λέει ὁ Πλάτων. Ἡ τάξη τοῦ '60 ποὺ ξεμπαρκάρει εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ὀλιγάριθμες μεταπολεμικὲς τάξεις τοῦ σχολείου μας (φυσικά, «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ»...)· ὡστόσο τὸ μικρὸ αὐτὸ σύνολο δὲν εἶναι τὸ ἁπλὸ ἄθροισμα τῶν μονάδων του — διαφαίνονται διαφοροποιήσεις ποὺ θὰ τὶς χαροῦμε αὔριο, ἂς εἶναι καὶ ἀπὸ κάποιαν ἀπόσταση. Γιὰ τὴν ἱστορία νὰ σημειωσουμε πὼς ἦταν μιὰ τάξη ποὺ, ἄθελα ἢ ἠθελημένα, πέρασε μάλλον ἀνεπαίσθητα. Πάντως διαισθάνεται κανεὶς πὼς δὲ θ' ἀργήση ἡ δημιουργικὴ πνοή· δυνατότητες καὶ ἱκανότητες δὲ λείπουν — ἂν τεθῆ ξεκάθαρα ὁ σκοπός, τίποτε δὲν ἐμποδίζει νὰ δώση καθένας χωριστὰ τ' ἀψήλου.

Θ. Μαυρόπουλος

Σούλα Μπαγλάνη

Ἐκτός ἀπ' τή συγκίνηση, πού νιώθουν οἱ ἄνθρωποι, ὅταν φθάνη ἡ στιγμή νά πάψουν νά συνεργάζωνται, αἰσθάνονται ἐπιταχτικά τήν ἀνάγκη νά ποῦν δι ὁ λόγια.

Τά ἕξι ἢ ἑφτά σας χρόνια στό σχολειό μας εἶναι ἀναμφισβήτητα πλούσια οἰ πολύτιμες ἐμπειρίες· κι ἀκόμα κάτι ἄλλο, πιό βαθύ καί συντελεστικό· μιά, ὅσο γίνεται, καλλιεργημένη ἀπ' ὅλους τάση γιά ὡρίμανση, μιά ἀδιάκοπη προσπάθεια γιά ὁλοκλήρωση.

Φροντίσατε νά ἀξιοποιήσετε τίς εὐκαιρίες, πού πάντα συμβαδίζουν μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς. Περάσατε καί δύσκολες στιγμές καί σάν ὁμάδα καί σάν ἄτομα. Πασχίσαμε, ὅμως, νά σταθοῦμε εἰλικρινά ὁ ἕνας πλάι στόν ἄλλον.

Κοντά σ' αὐτά, νιώθαμε νά μᾶς συντροφεύη, νά μᾶς τονώνη ἡ νεανική σας δροσιά καί ζωντάνια· κι αὐτό εἶναι ἡ πολύτιμη προσφορά πού θ' ἀφήση τό πέρασμά σας ἀπ' τή ζωή μας.

Ἡ ἐλπίδα μας καί ἡ εὐχή μας θά εἶναι ἡ κάθε προκοπή σας. Αὐτό τό ὑπόσχονται οἱ φιλοδοξίες σας, ἡ καλή σας διάθεση νά ἀνεβῆτε στή ζωή, ἱκανοποιώντας καί τίς ἰδιαίτερες κλίσεις σας καί προβάλλοντας τή ζήση σας σάν μιά ζωντανή παρουσία.

Σ. ΜΠΑΓΛΑΝΗ

Μ. Φράγκου

Ἡ γνωριμία μου μέ τίς φετινές τελειόφοιτες ἀρχισε στήν Προκαταρκτική συνεχίστηκε στή 3η, στή 4η τάξη καί τελος εἴμαστε μαζί στό μάθημα τῶν Νέων Ἑλληνικῶν. Πρέπει νά πῶ πώς στήν 4η τάξη ἡ γνωριμία μας ἔγινε σύνδεσμος στενός.

Ὡς τώρα δέ μοῦ εἶχε δοθῆ ἡ εὐκαιρία νά συνδεθῶ τόσο πολύ μέ μιά τάξη. Ἡ συμπεριφορά ὅλων τῶν μαθητριῶν τῆς 4ης μέσα στή τάξη, στίς ἐκδηλώσεις τῆς τάξης—στίς ὁποῖες συμμετεῖχα ὡς σύμβουλος—καί τό πνεῦμα τῆς εὐθύνης τό ὁποῖο διέκρινε ὅλες τίς μαθήτριες μοῦ ἄρεσε πολύ καί γι' αὐτό αἰσθανόμουν χαρά καί εὐχαρίστηση, ὅταν βρισκόμουν κοντά τους.

Ἕνα ἄλλο πράγμα πού μοῦ ἄρεσε πολύ στή τάξη αὐτή ἦταν ὅτι οἱ ἐπί μέρους διαφοροποιήσεις τῶν χαρακτήρων τῶν κοριτσιῶν συνταιριάζονταν μέ ὁμορφο τρόπο, χωρίς συγκρούσεις, καί ἔτσι ἡ τάξη παρουσίαζε μιά ἰδιομορφία καί συγχρόνως μιά ὁμοιομορφία.

Τό πνεῦμα τῆς συνεργασίας πού ἔδειξαν οἱ μαθήτριες αὐτές, ἡ ἰδιαίτερη συναίσθηση τῆς εὐθύνης, ἡ προσπάθεια νά δημιουργήσουν χαρούμενη ἀτμόσφαιρα γύρω τους, ἡ ἐνεργός συμμετοχή σ' ὅλες τίς ἐκδηλώσεις καί ἡ συνείδηση τοῦ χρέους εἶναι στοιχεῖα πού ἀναπτύχθηκαν γόνιμα μέσα στήν ὁμάδα τῶν φετινῶν τελειοφοίτων.

Γι' αὐτό μέ ἐμπιστοσύνη τίς ἀποχωρίζουμαι φέτος πού φεύγουν ἀπό κοντά μας, γιά νά δημιουργήσουν τή ζωή τους σέ νέους τομεῖς.

ΜΑΡΩ ΦΡΑΓΚΟΥ

Χ. Φράγκος

Εὔκολα μποροῦμε νά μιλήσουμε γιά μιά φυσική ποιότητα καί νά τή δοῦμε ἐποπτικά· γιά ἕνα σύνολο ὅμως ἀνθρώπων τά πράγματα μπερδεύονται. Ἡ συνολική ἐνατένιση δέ μᾶς δίνει τή διαφοροποίηση, πού παρουσιάζεται στήν ὁμάδα αὐτή, καί μᾶς περιορίζει τή χαρά τῆς κλιμάκωσης τῶν ἐναλλασσομένων ψυχικῶν ἀντιδράσεων, οἱ ὁποῖες μᾶς προσφέρονται ἀπό τήν ποικιλία τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν τῆς ὁμάδας.

Ἀπό τότε πού πρωτομπῆκα στή τάξη τῶν φετινῶν τελειοφοίτων, πρίν τρία χρόνια, ὡς σήμερα παρακολουθῶ, κάπως ἀπόμακρα, τήν ἁλματική ἐξελικτική πορεία τους, δέν μπορῶ νά πῶ πώς σχημάτισα μέσα μου σταθερές συνολικές ἀπόψεις γιά τήν ὁμάδα.

Σ' αὐτό ἴσως ν συνετέλε σε ἡ δική μου στάση πού προσπαθεῖ νά βρῆ τό ἀτομικό καί ὄχι τό συνολικό. Δέν ἀποκλείω ὅμως καί τήν αἰσθητή διαφοροποίηση πού παρουσιάζουν οἱ μαθητές τῆς τάξης αὐτῆς. Καί πραγματικά, ὅταν συγκρίνω συνολικά τήν ὁμάδα αὐτή μέ ἄλλες ὁμάδες παιδιῶν, βλέπω πώς, ἀναλογικά, στήν ὁμάδα αὐτή ὑπάρχει μεγαλύτερη ποικιλία ἀποκλίσεων, τάσεων καί προσωπικοτήτων γενικά.

Συνοψίζοντας θέλω νά πῶ πώς χαίρομαι βλέποντας ὅτι ἡ τάξη πού μᾶς ἀφήνει ἀποτελεῖται ἀπό παιδιά, τά ὁποῖα ἀνάπτυξαν προσωπικές θέσεις γιά τήν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς. Δύσκολο κέρδος. Τό ἀν αὐτό εἶναι μεγάλο ἢ μικρό δέν εἶναι ἀνάγκη νά λεχθῆ ἀπό τώρα. Θά τούς τό πῆ ἡ ἴδια ἡ ζωή.

ΧΡ. ΦΡΑΓΚΟΣ

Δέκα ὁλόκληρα χρόνια πέρασαν ἀπό τότε πού ἀποχαιρετήσαμε τό σχολεῖο μας. Σ' αὐτό τό διάστημα τό Κολλέγιο ἔχει ριζικά ἀλλάξει ὄψη. Τά κτήρια ἰδιαίτερα ἔχουν πάρει κάτι ἐξωφρενικές στάσεις ἀκολουθώντας τή μοντέρνα ἀντίληψη· τά σχέδια μοῦ εἶπαν ἦταν ἐπινόηση τῆς δίδος Κ. Πουτουρίδου, πού ἦταν πιά διαπρεπής πολιτικός μηχανικός. Εἶναι ἡ δίς Πουτουρίδου, ἀκόμα, πού συνέλαβε τό σχέδιο νά ἑνώση μέ ἐναέριο γέφυρα τήν Εὐρώπη καί τήν Αὐστραλία, κάτι πού πραγματοποίησε ἄλλη διαπρεπής ἐπιστήμων (!) τῆς τάξης, ἡ Α. Ἀναγνωστοπούλου· γιά τήν πραγματοποίηση τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ξενύχτησε ἀρκετές μέρες πάνω στά βιβλία της ἡ δικηγόρος Ἔφη Παπατζίκου ψάχνοντας νά βρῆ ἐπιχειρήματα γιά νά ἐπιτραπῆ νά περάση ἡ γέφυρα πάνω ἀπό τήν Κόστα-Ρίκα καί τραβώντας τά μαλλιά της γιά τό κακό πού τή βρῆκε.

Γιά τή συνάντηση εἴχαμε διαλέξει μιά αἴθουσα στό Olympus Hall, πού, παρ' ὅλους τούς πυργίσκους πού ἔχουν προστεθῆ γιά τό μάθημα τῆς μετεωρολογίας, διατηρεῖ τό παλιό του χαρακτῆρα. Ἐκτός ἀπό τή Μαίη, πού ἔλειπε στό ἐτήσιο συνέδριο συντηρητικῶν πολιτικῶν μηχανικῶν, οἱ ἄλλες ὅλες ἤμασταν ἐκεῖ καί κάθε μιά πρόθυμη νά ἀπαντήση στίς ἐρωτήσεις μας καί νά κάνη τίς δικιές της.

Ἔτσι μᾶς εἶπε ἡ Ἑλένη ὅτι ἐργάζεται σκληρά γιά νά δημιουργήση μέ τήν ἕνωση δύο ἀερίων δικιᾶς της ἐμπνεύσεως καί πετρελαϊκοῦ αἰθέρα τό σπόρο ἑνός νέου εἴδους ραδικιῶν, ἡ Ἄννα ὅτι προσπαθεῖ νά δημιουργήση πλαστικούς ὀργανισμούς μέ ἀνταλλακτικά, ἀλλά ὅτι ἀκόμα δέ βρῆκε τόν τρόπο νά ἀδειάση τόν ἄνθρωπο ἀπό τά περιττά φυσικά ὄργανα γιά νά τοῦ βάλη τά τεχνητά. Ἡ Φωτεινή μέ τίς πλαστικές ἐγχειρήσεις κάνει θαύματα, ἔτσι πού νά σπανίζουν οἱ γέροι στόν καιρό μας — τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾶ στήν ἐμφάνιση. Ἡ Παυλίνα, λαμπρή μουσικός, κοντεύει νά καθιερώση τήν ποντιακή λύρα γιά παγκόσμιο ὄργανο.

Ἡ Νανά ἔχει ἐπιδοθῆ στό χορό κι ἀπό ὅ,τι διαβάζουμε τελευταῖα στίς ἐφημερίδες προβλέπεται ὅτι θά ξεπεράση τή Παύλοβα. Ἡ Ἄγλα καί ἡ Ἔλσα ἔχουν πιά ἐπιβληθῆ στή σύγχρονη λογοτεχνία, ἡ δεύτερη σά θεατρικός συγγραφέας καί ἡ πρώτη σάν πρωτοπόρος ἑνός νέου εἴδους ποίησης, τοῦ ἡμιψυχοπνευματικεγκεφαλικοῦ.

Κάτι πολύ ἐνδιαφέρον μᾶς εἶπε ἡ Σούλα Σ., μεγάλη πιά κινηματογραφικός παραγωγός· ὅτι θά γυρίση τή νέα της ταινία στό Κολλέγιο. Ἡ Μαριάννα κάθονταν μελαγχολική· σκέπτονταν, μᾶς ἔλεγε, νά ἀποτραβηχτῆ σέ μοναστήρι. Τά διδάγματα τοῦ θεολόγου τοῦ σχολείου τήν εἶχαν τόσο ἐπηρεάσει, πού δέν ἔκανε τίποτε ἄλλο τόσον καιρό παρά νά σκέπτεται τί ἀπόφαση νά πάρη. Ἀλλά ἡ Μαριάννα δέν εἶναι τό μόνο θύμα· ἡ δίς Μ. Ραπτοπούλου διέπρεπε στή θεολογία, ὅταν συναντηθήκαμε.

Ἡ Ἄβα μέ τά πολλά μᾶς διηγήθηκε πῶς αἰσθανότανε, ὅταν κατάφερε νά ἐκτοπίση τή Μαρία Κάλας. Ἡ Κίτσα μᾶς εἶπε ὅτι ἄνοιξε μιά οἰκοκυρική σχολή στά νησιά τοῦ Σολομῶντα κι ὅτι ἐπιμένει ἰδιαίτερα στήν κατασκευή τουρλού. Ἡ Ἕλλη μᾶς ὁμολόγησε ὅτι ὁ . . . ἐγκέφαλός της κουράσθηκε ἀπό τήν πολλή μελέτη κι ὅτι σκέπτεται νά τόν ἀντικαταστήση μέ ἠλεκτρονικό. Ἡ Καίτη εἶναι μέλος μιᾶς ἀποστολῆς γιά τήν παρακολούθηση σημαδιῶν τοῦ πιθηκάνθρωπου κι ἑτοιμάζονταν γιά ταξίδι στήν Ἀνατολή. Ἡ Δέσποινα ἐγκατέλειψε τά σχεδιά της γιά φιλόσοφος καί ἐπιδόθηκε στή διπλωματία, ὅπου ἔδειξε μέχρι τώρα καταπληκτική εὐστροφία πνεύματος κι ἐπιδεξιότητα· σκεφτεῖτε πῶς στή τελευταία συνεδρίαση παρ' ὀλίγο νά περιπλέξη τό Ἱσπανικό Κογγό σέ πόλεμο ἐναντίον τῆς Τασμανίας. Ἀλλ' ἡ ὥρα εἶχε πιά περάσει κι ἀναγκαζόμαστε νά χωριστοῦμε. Καί καθώς κατεβαίνουμε τίς σκάλες τοῦ Olympus, κάποιο βλέμμα, ἕνα δάκρυ πού ἀργοκυλᾶ κάνει τίς καρδιές νά σφίγγωνται . . .

Θά γίνουν ἄραγε ποτέ ἔτσι τά πράγματα ;

Τὰ παιδία παίζει

Περιπατητική σχολὴ τῆς κ. Φράγκου

Ἀπόπειρα γιὰ αὐτοκτονία

Χάρη πού θὰ τή ζήλευε καὶ ἡ Βουγιουκλάκη

Προσπάθεια γιὰ ... μελέτη

Where shall we meet again. In thunder, lightning or in rain

Apres moi le deluge

Καὶ ὅμως κινεῖται...

Avus nostri...

Tres physici, duo athei

The Graduating Classes
Τελειόφοιτες Τάξεις

Class of '60
Τάξις τοῦ '60

Α'. σειρά: (ἐξ ἀριστ.) Στέργιος Χατζημιχάλογλου (πρόεδρος Κλασσικοῦ), Γιάννης Μπουτάρης (πρόεδρος Πρακτικοῦ), κ. Εὐδ. Μπακαλάκη (σύμβουλος 6ης Θηλέων), κ. Β. Ἀτταλειάδης (σύμβουλος 6ης Ἀρρένων), Ἄγλα Μόδη (πρόεδρος 6ης Θηλέων), Ἄρης Τερζῆς (πρόεδρος 6ης Ἀρρένων).

Β'. σειρά: Ἔλλη Παπατζίκου, Ἔλλη Μουράτογλου, Φωτεινή Ἀρολάνογλου, Ἀθανασία Παμπόρη, Κίτσα Ἀδαμίδου, Ἔλσα Μουράτογλου, Μαίη Παυλίδου, Παυλίνα Πασματζίδου.

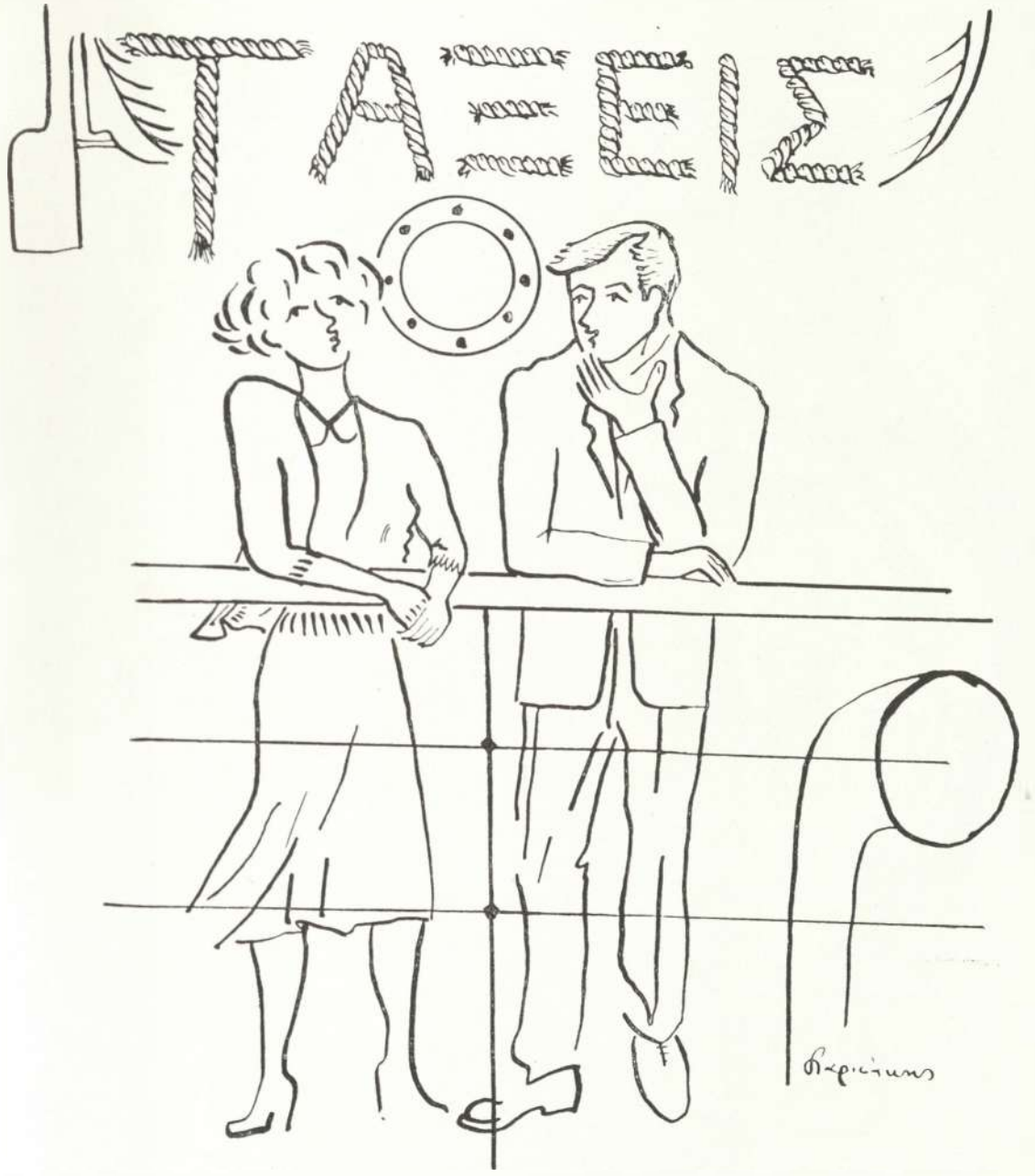
Γ'. σειρά: Ἄννα Μιχαηλίδου, Ἀγάθη Ἀναγνωστοπούλου, Σοῦλα Σαμαρᾶ, Σούλα Πολυχρόνη, Ἑλένη Ἀντωνιάδου, Κούλα Ποτουρίδου, Βιργινία Βαλάση.

Δ'. σειρά: Δέσποινα Τσούρκα, Μαρία Ραπτοπούλου, Μάγια Φουντοπούλου, Καίτη Γκέκα, Μαριάννα Ροζίδου, Ἐρυφίλη Καλαφάτη, Νανά Βολιώτη.

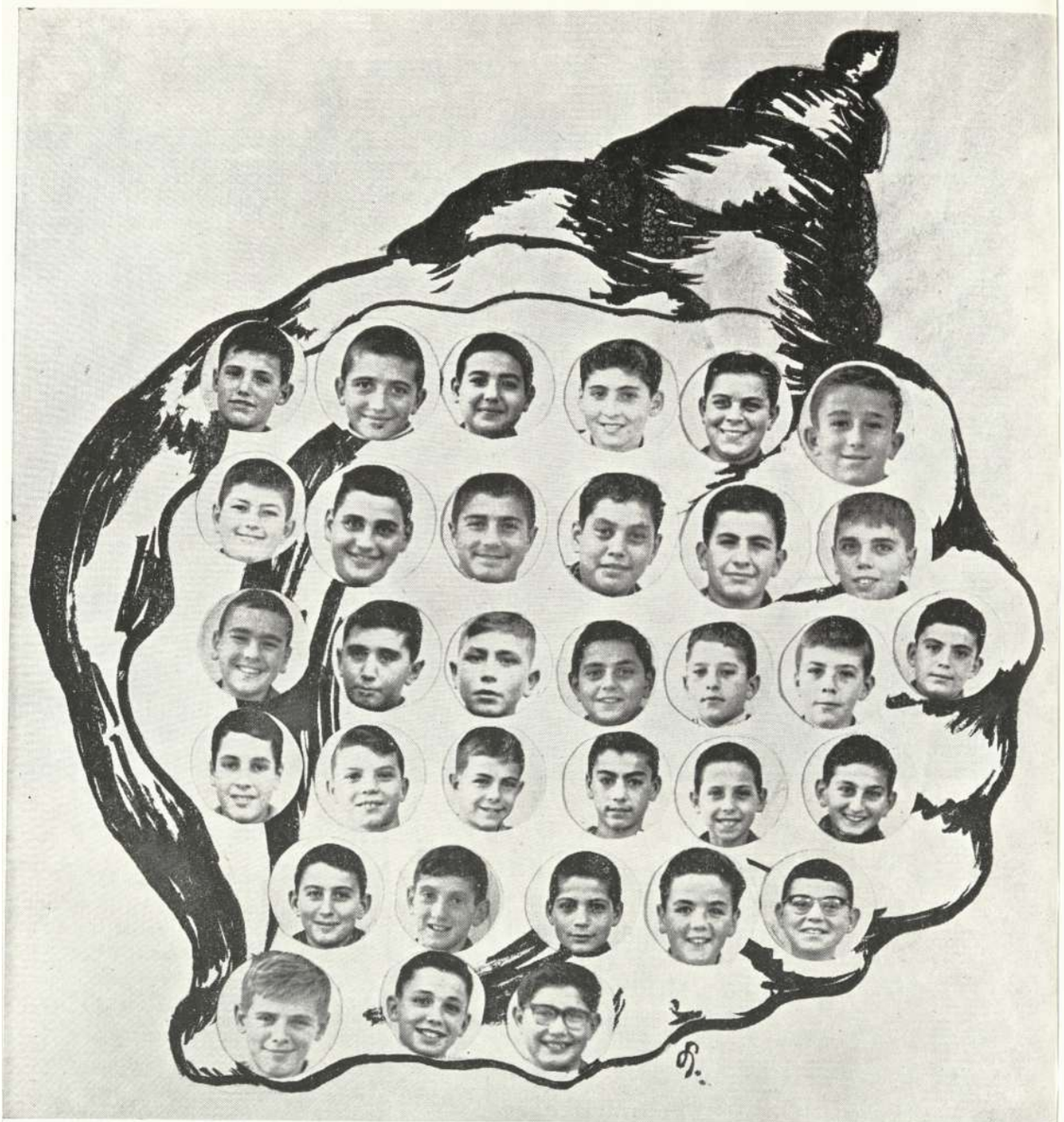
Ε'. σειρά: Παῦλος Ἠλέκτρης, Γεώργης Γεωργιάδης, Δήμης Βρασίδας, Δανιήλ Σαπιρίδης, Κωστῆς Χατζηματθαίου, Μανόλης Κυρατζόγλου, Πάνος Καρουσάκης, Θάνος Ἀχταρίδης.

ΣΤ'. σειρά: Τάκης Παπαστερίου, Θεόφιλος Κυριακίδης, Μάκης Φωτιάδης, Μανόλης Μπακόπουλος, Δημήτρης Τριανταφύλλου, Ναζαρέτ Βοσκερτζιάν, Γεώργης Παρισάκης, Δημήτρης Δημητρίου.

Ζ'. σειρά: Τάκης Ξουρῆς, Τάκης Δόλγιρας, Βασίλης Μπίκος, Θανάσης Ἀναγνώστου, Κώστας Χατζηγιαννάκης, Αἰμίλιος Στεφανίδης.

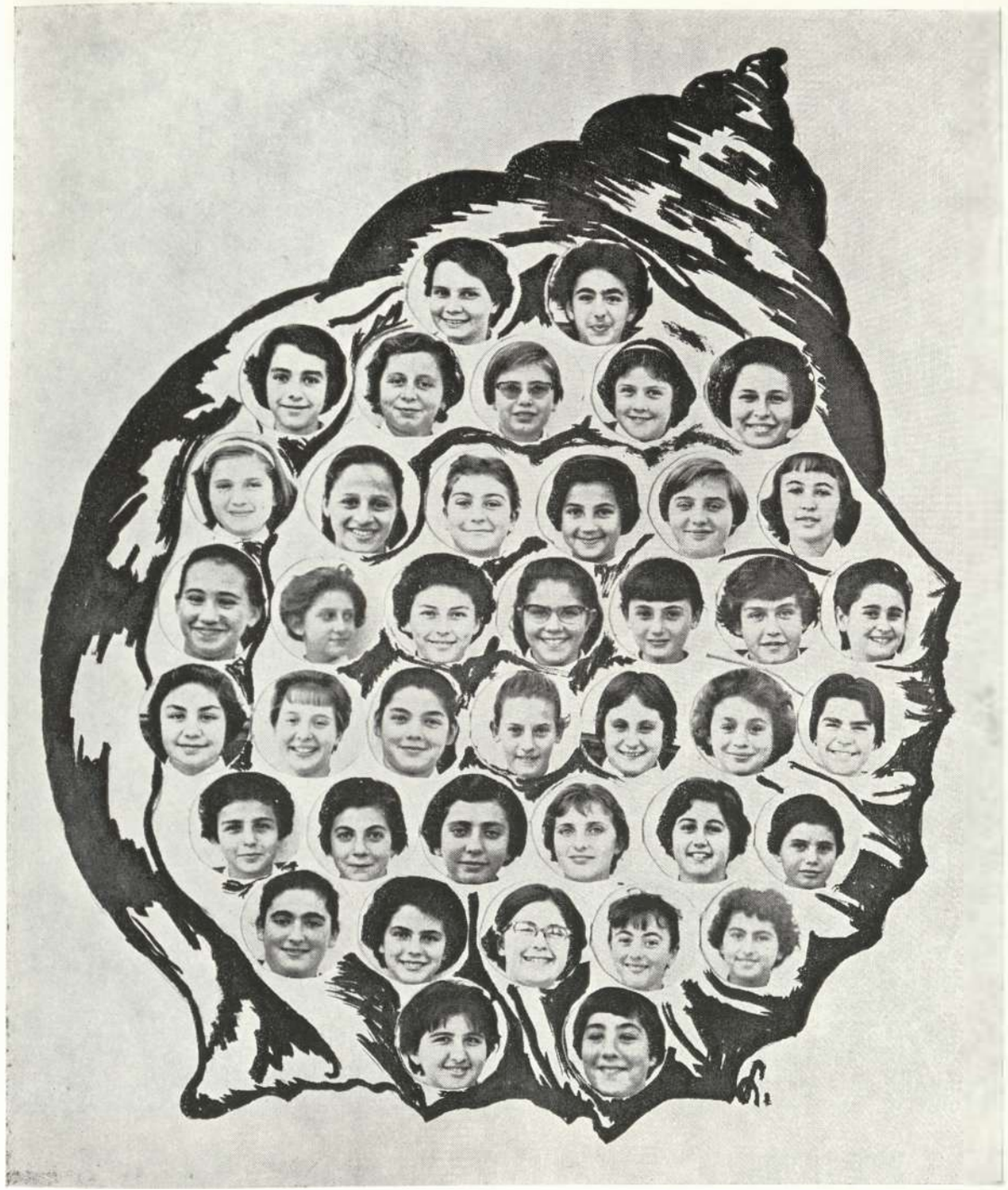
Σά βγῆς στόν πηγαιμό γιά τήν Ἰθάκη
νά εὔχεσαι μακρύς νάναι ὁ δρόμος
γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις...

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '66
CLASS OF '66

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' PREP FORM

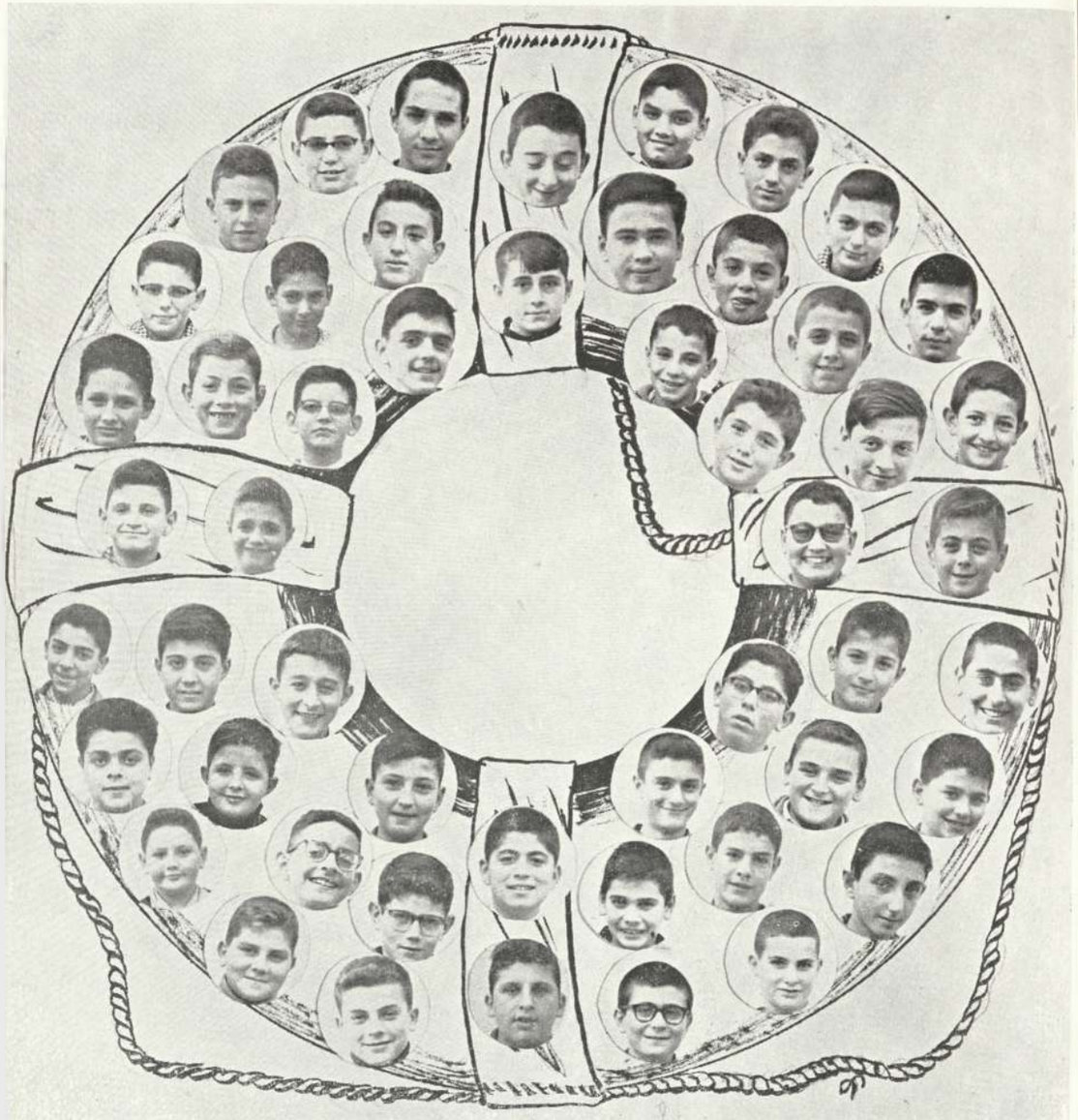
Θόδωρος Ἀλεξιάδης, Δαυῒδ Ἄντζελ, Γρηγόρης Ἀντωνιάδης, Μίλτος Ἀρβανιτάκης, Γιώργης Βάκος, Γιάννης Βαλαβάνης (πρόεδρος α' τμήματος), Βασίλης Βεργούλης, Ἀργύρης Βεκιαρόπουλος, Τάκης Βικελούδας, Ξενοφῶν Βορδώνης, Φαίδων Γεννηματᾶς, Γιώργης Γκαγκάτσης, Κωστῆς Δημόπουλος, Χρόνης Ζέρβας, Μιχάλης Ἠλιάδης, Γιώργης Καλτσίδης, Ἀνδρέας Καρράς, Νίκος Καραγιάννης, Πάνος Κανέλλης, Στέφανος Κοσμίδης, Γιάννης Κουντουρέλλης (πρόεδρος β' τμήματος), Κυριάκος Κοψίδης, Πῶλ Λεβῆ, Τάκης Λίτσας, Γιώργης Νεδελκόπουλος, Θόδωρος Πάντζιος, Μιχάλης Παπαϊωάννου, Ἀπόστολος Πιστικός, Θανασάκης Πουλιάδης, Πέτρος Σαλιβέρος, Θόδωρος Ταραβάνης, Κώστας Χατζηστούρου, Νίκος Χριστοδουλιάς, Θόδωρος Ψαρᾶς.
Ἀπών: Γιώργης Γεωργιάδης.
Σύμβουλος: κ. Σ. Λέκας.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '66
CLASS OF '66

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' PREP FORM

Χριστίνα Ἀγγελούση, Σούλα Ἀναγνωστοπούλου, Βικτωρία Ἀλαμανῆ, Ἐλπινίκη Ἀναστασιάδου, Πελαγία Ἀσιρεντίδου, Ἄννα Βιλληρίδου, Εὐαγγελία Γαλάνη, Σοφία Γιαννάκη, Μάρθα Γιουματσίδου, Αἴγλη Γρηγοριάδου, Ἄννα Δεληγιαννίδου, Ζωὴ Δημοπούλου, Σούλα Δημάδη, Κωνσταντία Θώμου, Σοφία Ἰωαννίδου, Γλυκερία Κολογεροπούλου, Λεμονιά Καλογεροπούλου, Ἀσπασία Καραδήμου, Εὐαγγελία Λίγδα, Δήμητρα Λαμπαδαρίδου, Σταυρούλα Νίκου, Λιλή Παπαδοπαύλου (πρόεδρος β' τμήματος), Ἀμαλία Παπαδοπούλου, Πόπη Παπαφιλίππου, Εὐαγγελία Γέρρου, Εἰρήνη Πυλορώφ, Δήμητρα Σασυρίδου, Μαρίνα Σινάνογλου, Εὐαγγελία Σαμαρᾶ, Φιλίτσα Τζιγαρά, Ἀγγελίνα Τζέλιου, Ἄγγλα Φλωρίδου, Μαίρη Φιτιάνου, Ἄννα Χαρισιάδου, Λένα Χατζηνάσιου (πρόεδρος α τμήματος), Σούλα Χατζηστουράκογλου, Ζωὴ Χατζηχρήστου, Κατερίνα Χρυσοχόου, Στέλλα Χαριτίδου, Χασὶβ Τζέννη.
Σύμβουλοι: δ. Λ. Στέφα (α' τμήματος). κ. Α Ἀναγνωστίδου (β' τμήματος).

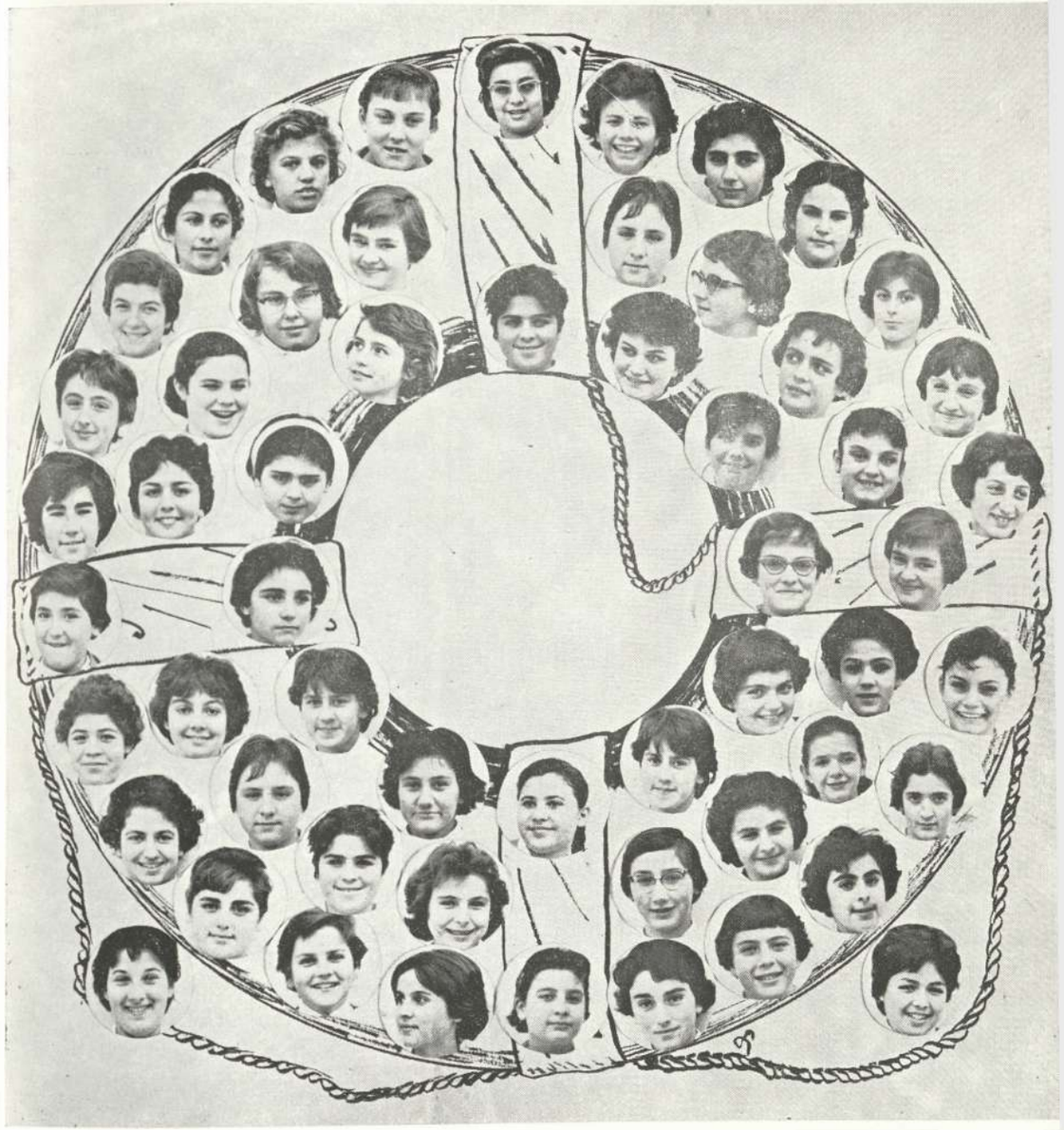

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '65
CLASS OF '65

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FIRST FORM

Ἰσαάκ Ἀβραάμ, Κώστας Ἀθανασιάδης, Ἀλέκος Ἀλεξανδρίδης, Τώνης Ἀνανιάδης, Κώστας Ἀντωνόπουλος, Κούλης Ἀποστολίδης, Εὐγένης Βασιλειάδης, Θωμᾶς Βασιλειάδης, Μανόλης Βλαχογιάννης, Βασίλης Γεωργιάδης, Ἅγις Γεωργοπαπαδάκος (πρόεδρος β΄ τμήματος), Ἠλίας Γιομτώβ, Γιῶργος Εἰλικρινής, Χάρης Κακαμούκας, Κώστας Καρνοῦτσος, Χρῆστος Κολοκοτρώνης, Μανόλης Κρητικός, Στοῦρος Κωνσταντινίδης, Βύρων Λαζαρίδης, Γιάννης Λαζαρίδης, Ὅμηρος Λιάμος, Μαΐρ Μάλχο, Θύμιος Μπακάλης, Τζέκυ Μπαρτζιλάϊ, Ἄλμπερτ Μπενβενίστε, Τζέκυ Μπενμαγιόρ, Στέφανος Μπίτσος, Ρόμπερτ Νεχαμᾶ, Σταμάτης Ντώνιας (πρόεδρος α΄ τμήματος), Φραγκίσκος Ὀντόνι, Νίκος Παγώνης, Γιῶργος Παυλίδης, Κρίτων Πισκάρ, Κυριάκος Ρομμος, Κώστας Ρέγκος, Γκουΐντο Σαλέμ, Ἀνέστης Σαράφογλου, Θάνος Σεφερτζῆς, Νίκος Σιάγας, Χρῆστος Σιλελόγλου, Φιλώτας Σπανός, Βελισσάριος Σταματόπουλος, Γιῶργος Τζιζικώστας, Γιάννης Τιάλιος, Μιχάλης Τικτόπουλος, Κλέαρχος Τσαουσίδης, Γιάννης Τσακερίδης, Δημήτρης Φωστηρόπουλος, Μίλτος Φρύσας, Χρῆστος Ψωμοδάκης.

Σύμβουλοι : κ. Σ. Καραβέλλας (α΄ τμήματος), κ. Β. Μπαγλάνης (β΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '65
CLASS OF '65

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIRST FORM

Καίτη Ἀζαριά, Βάλια Βαλετοπούλου, Θώμη Βέρρου, Ἴφη Βικελίδου, Ὄλγα Γιαζίτζογλου, Ζωζώ Γκατζάκη, Μάρθα Γκατσώνη, Χριστίνα Δεληβοπούλου, Μαρίνα Δημητριάδου, Εἰρήνη Ἐκκλησιάρχου, Βίβιαν Ἔσδερ, Φανή Εὐθυμιάδου, Ἕλλη Ζαρατσιάν, Μαρίκα Ζορμπᾶ, Νόρα Καζάζη (πρόεδρος α΄ τμήματος), Βέρα Καλφαγιάν, Εὐανθούλα Καρακουλάκη, Δέσποινα Καρδαγιάνη, Στελίνα Κονιόρδου, Ἔπη Κόστ, Ρένα Κοσιάδου, Σοφια Κουΐδου, Ἀλέκα Καυκούλη, Ἑλένη Κωνσταντινίδου, Σοφία Μανθοπούλου, Μαίρη Μορντεκιάν, Ἔφη Μεταξά, Ζωή Μιχαηλίδου, Θεανώ Μοσχονᾶ, Πωλὲτ Μπούσιοι, Εὐαγγελια Μπρινιάκη, Ἕλλη Νατάν, Ἑλένη Νούσια, Θεοδώρα Ντέντου, Δανάη Ξανθάκη, Βαρβάρα Παπαδοπούλου, Καλλιρόη Παπαδοπούλου, Θεοδοσία Παυλίδου, Μυρτώ Πυροβέτση, Εὐγενια Σαλαπάτα (πρόεδρος β΄ τμήματος), Ρένα Σιάμ, Εὐαγγελία Σουκιούρογλου, Βασιλική Τάντου, Βασιλική Τσέκου, Τζένη Τζοβάνη, Ἄννα Τσικούδη, Μαίντα Τζετζικιάν. Ραχήλ Φλωρεντίν, Ἀρετή Φωτίου, Ἀναστασία Φωτοπούλου, Εὐγενία Χιδίρογλου, Τζεύλια Χοβαρδιάν, Νόρα Χριστάκη, Ἀργυρώ Χριστοδούλου, Μαρία Χρυσάφη.

Σύμβουλοι : δ. Λ. Δημητριάδου (α΄ τμήματος), δ. Α. Τσίκουλα (β΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '64
CLASS OF '64

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' SECOND FORM

Ρούλης Ἀγγελίδης, Κοσμᾶς Ἀλμπάνης, Σπῦρος Ἀναστασιάδης, Γιάννης Ἀντωνιάδης, Γιῶργος Ἀντώνογλου, Νίκος Ἀποστολίδης, Ἀβραάμ Ἀσσυριάν, Βασίλης Λύξεντίου (πρόεδρος β΄ τμήματος), Γιῶργος Βαμβακᾶς (πρόεδρος γ΄ τμήματος), Γιῶργος Βασιλειάδης, Βασίλης Βασιλειάδης, Στάμος Βασιλειάδης, Λεωνίδας Βελλίδης, Μανόλης Βυρτσώνης, Μανόλης Βογιατζάκης, Ὅμηρος Βογιατζάκης, Γιῶργος Γεωργίου, Θαλῆς Δελικάρης, Γιάννης Δημόπουλος, Σωτήρης Δήμου, Τάκης Δερβίσης, Δημοσθένης Διρμίκης, Νίκος Ἐμμανουηλίδης, Σόλων Ἔρρερα, Γιῶργος Εὐφραιμίδης, Χρῆστος Ζαβλανος, Δημήτρης Ζουρελίδης, Λάκης Ἠλιάδης, Τάκης Θεοδωρίδης, Φανης Θεοφανίδης, Νίκος Καλόμοιρος, Κώστας Καλτσίδης, Γιάννης Κουλούρης, Ἀλέκος Μαγνησαλης, Θωμάς Μακιος, Γιάννης Μέγας, Δώρης Μελέκος, Βασίλης Μπασιούδης, Ρομπέρτο Μπενβενίστε, Θεοδωρος Οἰκονόμου, Βάγγης Πανδούλας, Διαμαντῆς Πανωρίδης, Τάσος Παπακωνσταντίνου, Λαλάκος Παπαδήμας, Θάνος Παπαχριστοπουλος, Παῦλος Παυλίδης, Ντίνος Πολυζωΐδης, Οὔλις Ροῦσσο, Θωμᾶς Σαβιολάκης, Βασίλης Σεραφείδης, Γιῶργος Σιαμπάνης, Γιῶργος Σιονακίδης, Ἴων Σιπιτάνος, Χρῆστος Σταγάκης, Δημης Στεργίου, Δαυίδ Ταραμπουλοῦς, Περικλῆς Ταχιάος, Γιῶργος Τορτοπίδης, Γιάννης Τριανταφύλλης, Τακης Τσουκαλᾶς, Ἀλβέρτος Φλωρεντίν, Μάνος Φουράκης, Σωκράτης Χατζηπολυχρονης, Τάκης Χατζηπουλίδης (προεδρος α΄ τμηματος), Χουχουλιδάκης Γιάννης.

Ἀπόντες : Ἐδουάρδο Κάστρο, Στασῦρος Σουγιουτζόγλου.

Σύμβουλοι : κ. Ι. Παπαράλλης (α΄ τμήματος), Mr D Oseid (β΄ τμήματος), κ. Α. Κεχαγιᾶς (γ΄ τμηματος).

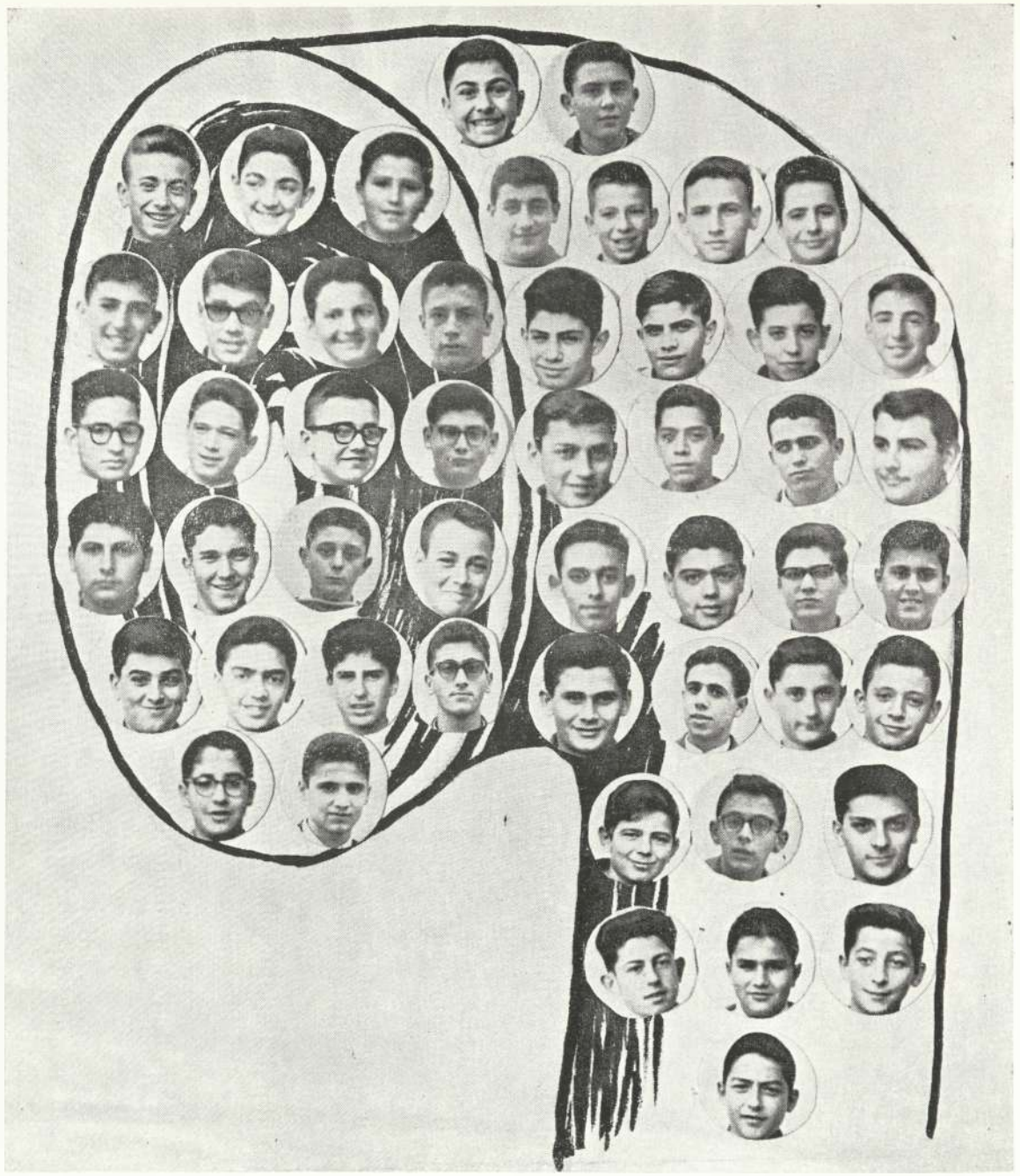

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '64
CLASS OF '64

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' SECOND FORM

Ἄλεξ Ἀναστασιάδου (πρόεδρος α΄ τμήματος), Μιράντα Ἀναστασιάδου, Βαρβάρα Ἀντωνιάδου, Μάη Βιδάλη, Καιτερίνα Βικελίδου, Βάνα Γεωργιλᾶ, Λένα Γεωργίου, Βάλια Δημακοπούλου, Ἔλσα Διαμαντοπούλου, Εἰρηνη Δικτυοπούλου, Κική Δοκμετζῆ, Λένα Ἠλέκτρη, Ἀγλαΐα Ἰωαννίδου, Μαρία Ἰωαννίδου, Σούλα Καμπουράκη, Μαίρη Κασταναλου, Ἀθάλεια Καρακατσάνη, Λεμονια Καρουσάκη, Ἰωάννα Κατάρα, Ἀγγέλα Κελεμουρίδου, Ἔφη Κοσσίνη, Ναταλία Κουγιουμτζιάν, Πόπη Κουτίτα, Κυπαρίσση Ἀριστούλα, Λίτσα Κυριακίδου, Λένα Λάγια, Λένα Λαδένη, Ὄλγα Λεκαχάκη, Χριστίνα Μανέ, Μιμή Μαργαρίτη, Τίλντα Μπενβενίστε, Τζίνα Μπενβενίστε, Λέλα Μπενρουμπῆ, Ρένα Μπενσούσαν, Τανα Μποτσάκη, Μαρούλα Μόσχου, Λια Μούσια, Θούλη Παπαδημητροπούλου, Ξανθούλα Παπαδοπούλου, Θεοπη Παριοάκη, Λουκία Πελοσώφ, Μάχη Πανταζίδου, Θωμαή Παπαδάμου, Στέλλα Παπαστερίου, Χαρούλα Πασπάτη, Ἰουλία Παρασίδου, Πόπη Πασχαλίδου (πρόεδρος β΄ τμήματος), Ἀλίκη Σαμουηλίδου, Ἔπη Σαμαρᾶ, Ρένα Σκαλούμπακα, Ἐλένη Σπανάκη, Εὔα Σταυρουλάκη, Μίλυ Στεφανίδου, Δημητρα Σφενδόνη (πρόεδρος γ΄ τμήματος), Φλώρα Τσιμίνο, Θώμη Τσιστοπούλου, Λένα Χατζηδήμου, Βίλμα Χατζημπαλιώτου, Λένα Χρήστου.

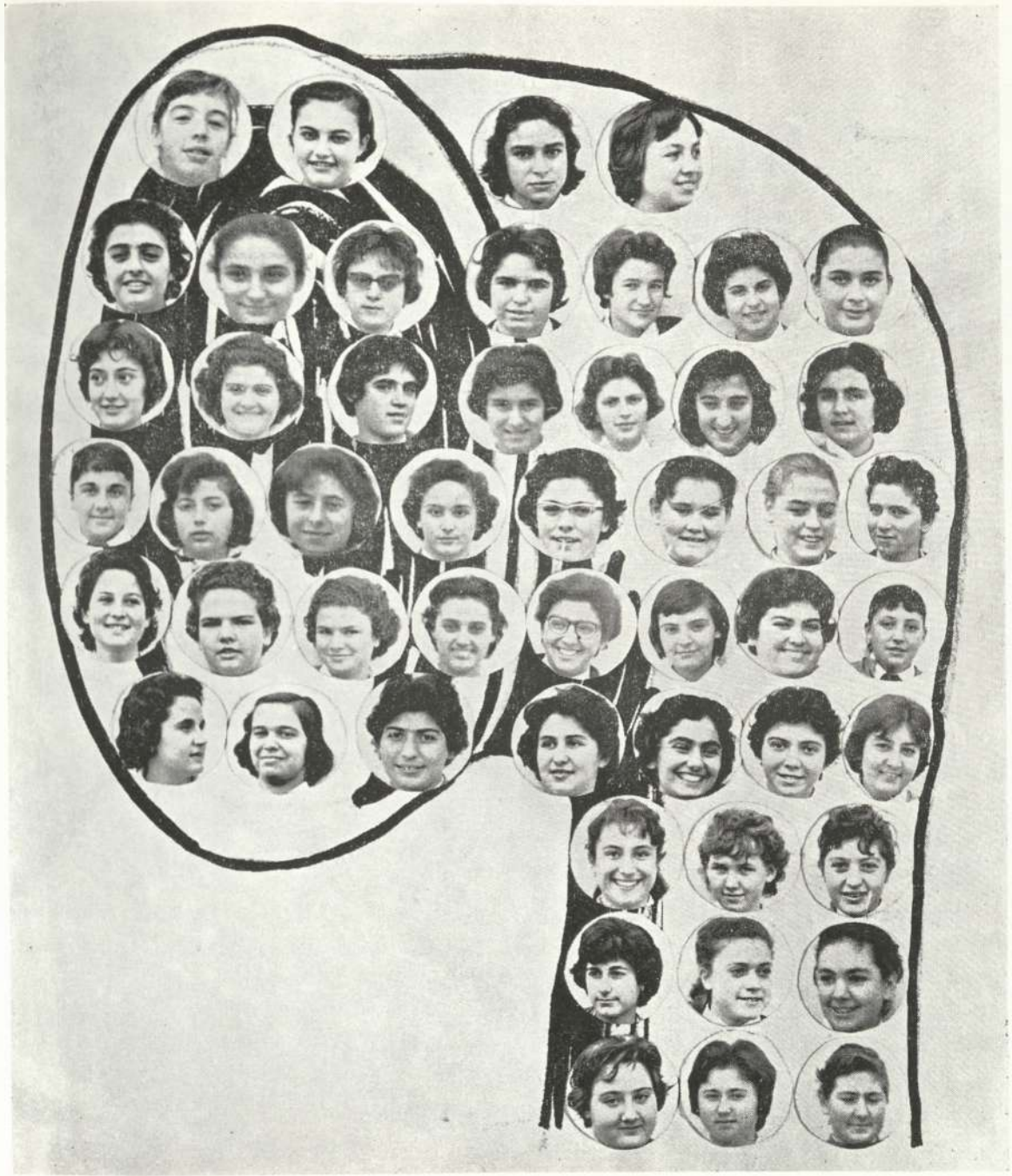
Σύμβούλοι : κ. Σ. Δημητριάδου (α΄ τμήματος), κ. Σ. Μπαγλάνη (β΄ τμήματος), κ. Δ. Καλογεροπούλου (γ΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '63
CLASS OF '63

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' THIRD FORM

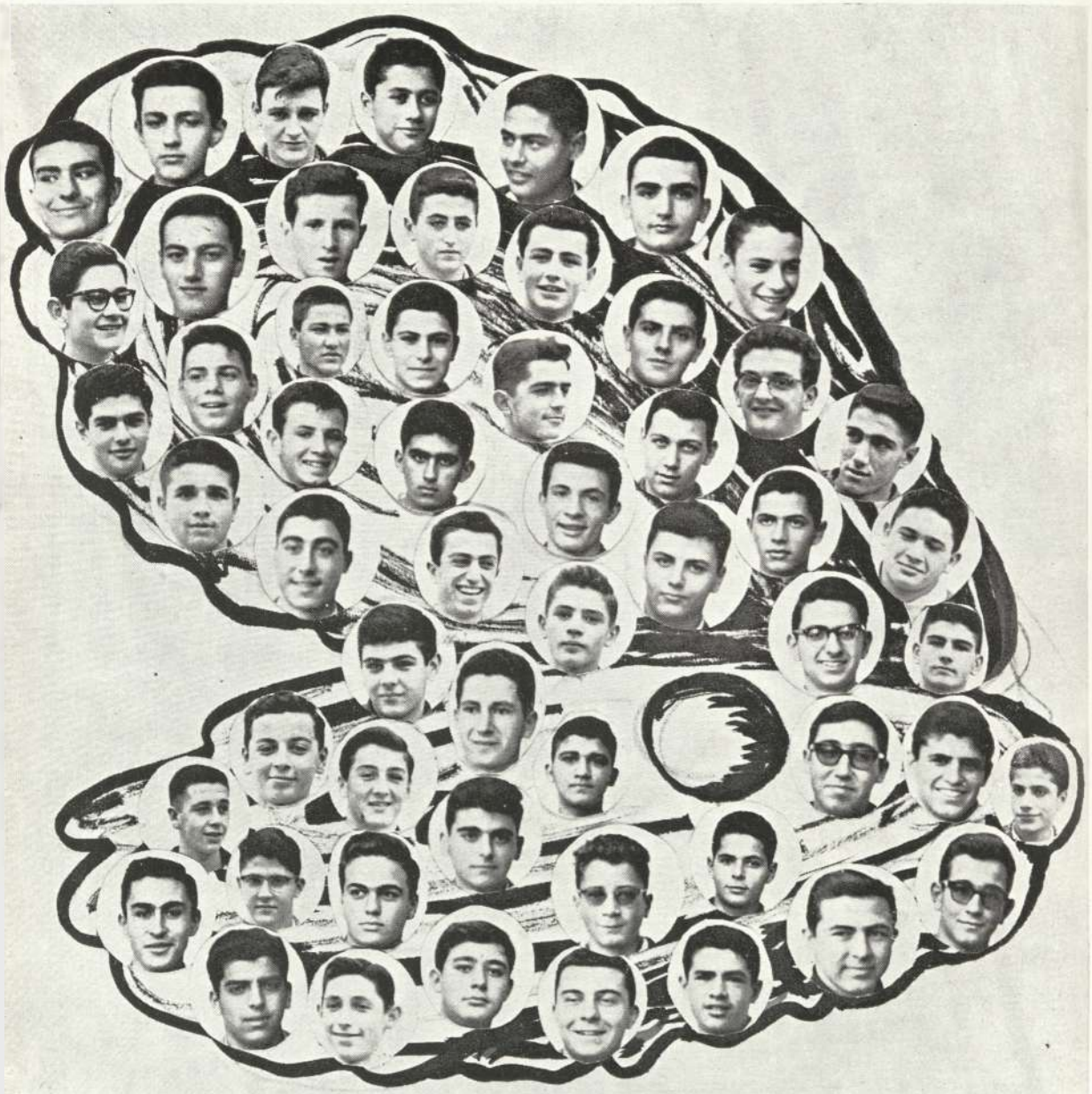
Λέων Ἀρούχ, Ἀλέκος Ἀλεξιάδης, Νίκος Βακιάνης, Γιάννης Βλοτίδης, Νίκος Εὐσκογλου, Μάρκος Γαβριηλίδης, Τάκης Δημόπουλος, Βασίλης Δέλιος, Ἠλίας Εὐαγγελίδης, Ἀποστόλης Καρρᾶς, Νίκος Κασσαπαλίδης, Φίλιππος Κασάπης, Ἀλέκος Κράλλης, Κώστας Λαζαρόπουλος, Δημήτρης Λουπάκης, Ἄγγελος Λυγεράκης, Παῦλος Μάγερ, Δημήτρης Μέμος, Ἄκης Μῆντσος, Γιάννης Μουρατίδης, Δημήτρης Μπακογιαννάκης, Σίμος Μπενσανσόν, Σῶτος Μπωνάνος, Κώστας Μπουτάρης (προεδρος α΄ τμήματος), Κώστας Μωϋσίδης, Ἀντώνης Ξανθάκης, Θανάσης Παπαδόπουλος, Φώτης Παπαθανασίου, Κώστας Παπαγγελοπουλος, Σάββας Πεφτουλίδης, Ἀντώνης Πολυζωΐδης, Γιάννης Ποζατσίδης, Ἄγγελος Ριζόπουλος, Γιῶργος Σαβιολάκης (πρόεδρος β΄ τμήματος), Γιάννης Σακαλῆς, Πάνος Σακελλαριάδης, Δημήτρης Σαμοῦχος, Θαλῆς Σεραφειμίδης, Γιῶργος Σίδερης, Γιάννης Σινάνογλου, Γιάννης Σφενδονης, Γιῶργος Σούλας, Σολων Φασιανός, Νίνος Χατζηγεωργίου, Σῶτος Χρυσανθόπουλος, Χρῆστος Χρυσάνθου
Ἀπών : Πέτρος Μακρίδης
Σύμβουλοι : κ. Ν. Χουρμουζιάδης (α΄ τμήματος), κ. Γ. Ἰωαννίδης (β΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '63
CLASS OF '63

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' THIRD FORM

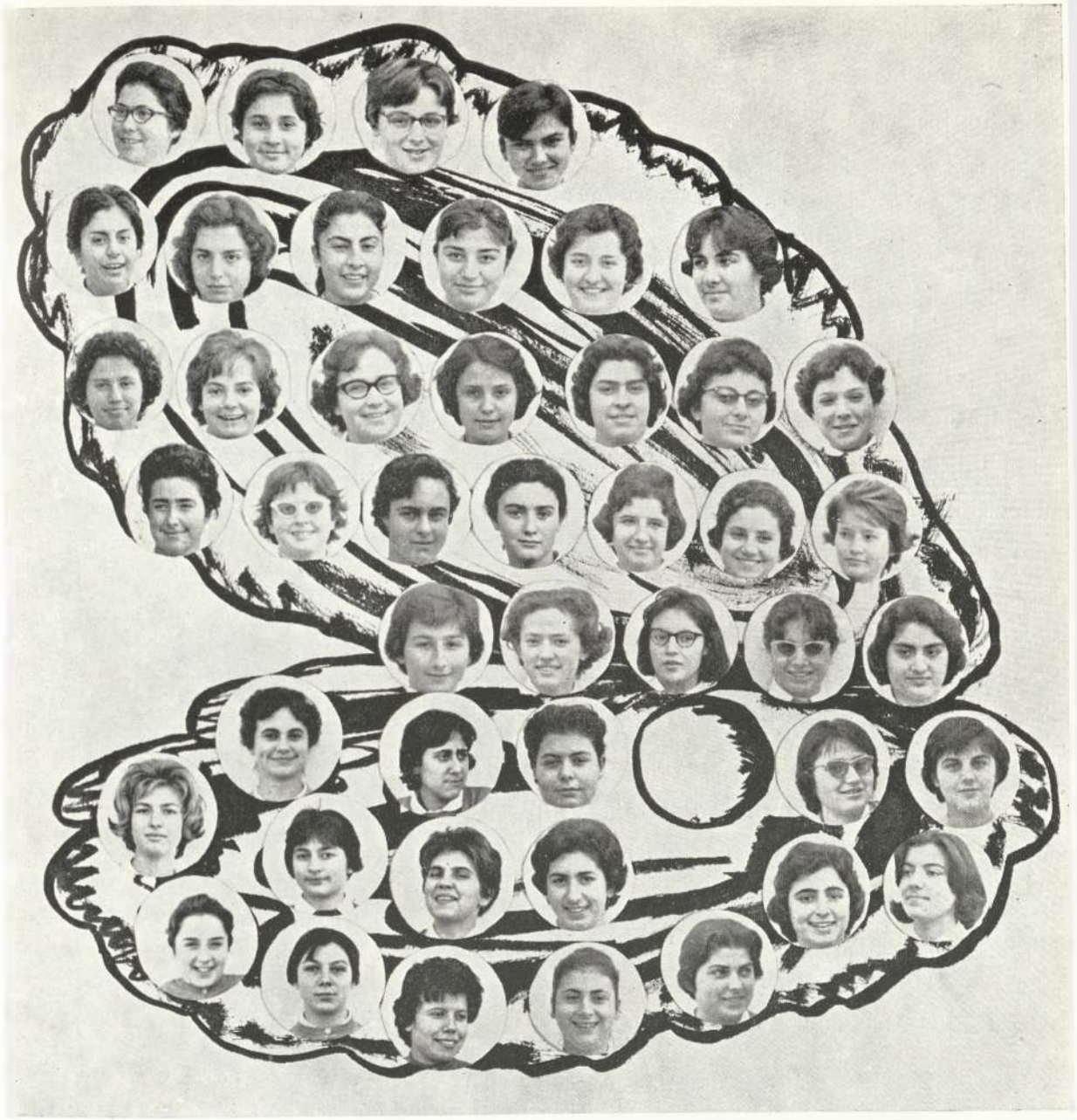
Ρούλα Ἄγκου, Ντέντη Ἀδαμοπούλου, Νίκη Ἀηδονίδου, Μαρία Ἀθηνοδώρου, Ἔφη Ἀνανιάδου, (πρόεδρος β΄ τμήματος), Φωτεινή Βιρτσώνη, Λούλα Βλαχογιάννη, Μαρίνα Βραχνού, Λένα Βαλετοπούλου, Εἰρήνη Βελαλῆ, Τζούλια Γεραμιάν, Νάντια Γιαννοπούλου, Λένα Δημοκίδου, Ροδάνθη Ζαργάνη, Ἰωάννα Ἰσαακίδου, Ἐλπίδα Καλλιπολίτου, Λιλίκα Καλυβάκη, Ἀλέκα Καραδήμου (πρόεδρος α΄ τμήματος). Μάρω Κατρανίτσα, Φωτεινή Κωτούλα, Παυλίνα Λαζαρίδου, Μπέττη Μπαρτζιλάϊ, Πόπη Μπίτζου, Κική Μπόλλα, Τζούλια Ξανθοπούλου, Μπέττη Ὀφλούδη, Ἀγγέλα Παναγιωτίδου, Ζωή Παπαδοπούλου, Ἄννα Παπαφιλίππου, Βίκη Ποιμενίδου, Χαρούλα Προκοπίδου, Βάγγη Πεταλᾶ, Λίνα Πρόκουρα, Νανά Ράμμου, Λουΐζα Σιβασλιάν, Καίτη Σκανδαλη, Μίνα Στεφανίδου, Χριστίνα Σιδηροπούλου, Κική Σωτηροπούλου, Δέσποινα Ταλασλίδου, Μάρω Ταμπόχ, Ἀλίκη Τόγκα, Πόπη Τριανταφυλλίδου, Φάνη Τζώνου, Ἄννα Χατζηγεωργίου, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Χρυσούλα Χατζητάκη, Φανή Χατζηστρατή, Νίτσα Χαραλαμπάκη, Σουλτάνα Χουβαρδά.
Ἀποῦσες : Καίτη Βαρλᾶ, Βαγγελιὼ Κονιόρδου, Ἀλέκα Μαυρομουστάκα.
Σύμβουλοι : κ. Αἰκ. Γοδη (α΄ τμήματος), κ. Ντ. Ἀτταλειάδου (β΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '62
CLASS OF '62

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FOURTH FORM

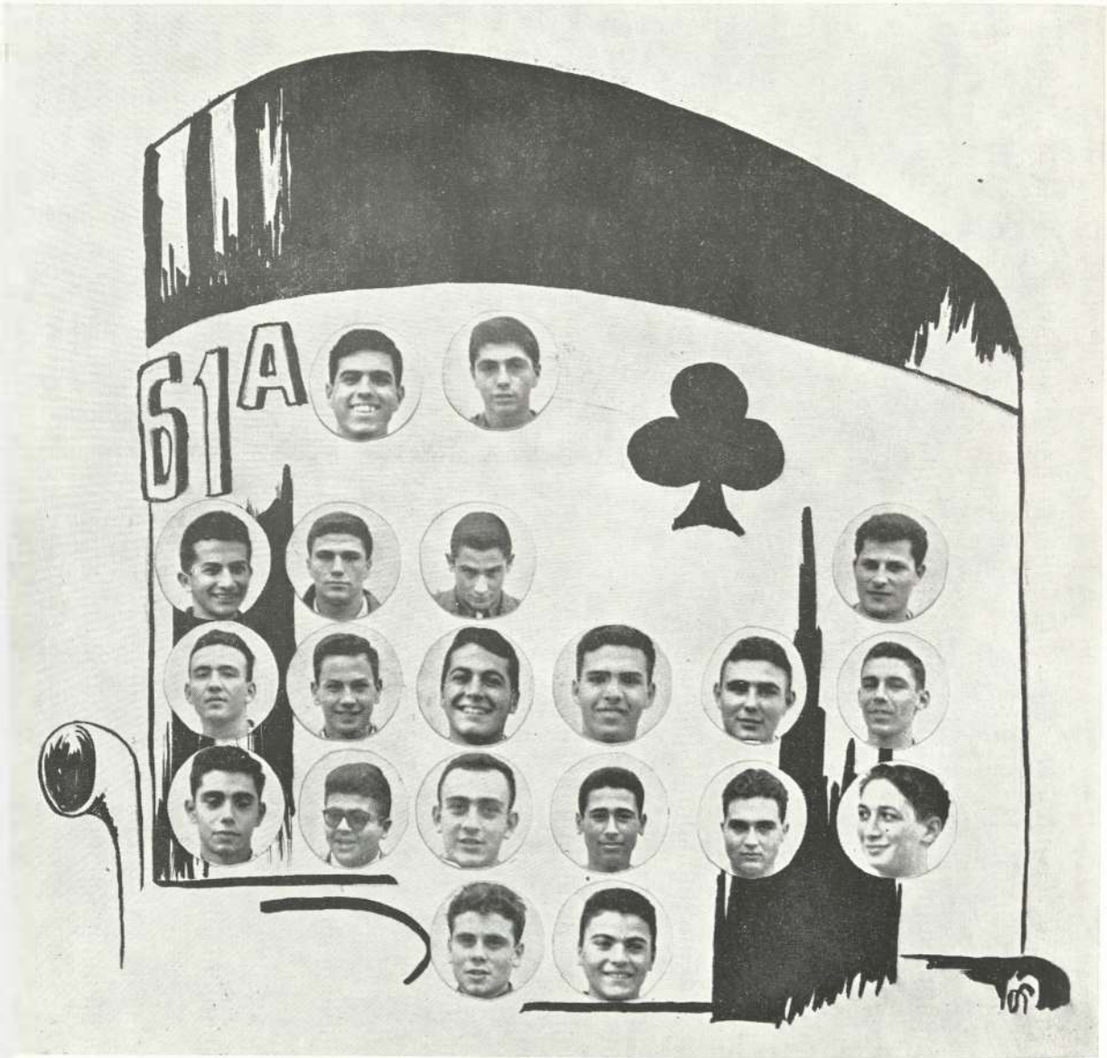
Νικήτας Ἀλεξανδρίδης, Θανάσης Ἀποστολίδης, Πέτρος Βομβακᾶς (πρόεδρος α΄ τμήματος), Τάσος Γαϊτανζῆς, Κώστας Γεμενετζῆς, Κώστας Γραμμενίδης, Τάσος Δαρβέρης, Ντίνος Δεποτόπουλος, Χρῆστος Δημαρέλος, Κώστας Εὐαγγελινός, Νίκος Εὐθυμιάδης, Γιάννης Εὐκλείδης, Νίκος Καλαράκης, Ματθαῖος Καλφαγιάν, Γιῶργος Καλομοίρης, Τάκης Καραθοδωρος, Θύμιος Κασαμπαλίδης, Ἀλέκος Κατινάκης, Βασίλης Κέπκερης, Λάκης Κλεώπας, Ἠλίας Κολέσκας, Λεύτης Κογκαλίδης, Ἄρης Κωνσταντινίδης, Μανόλης Κοψίδης, Μάκης Λαγός (πρόεδρος β΄ τμήμ.), Γιάννης Λιάπης, Στέλιος Μαλαχιᾶς, Γιάννης Μανδρῖνας (πρόεδρος γ΄ τμήμ.), Ἰγνάτης Μαυρομάτης, Θόδωρος Μόδης, Βασίλης Μπάρακλης, Ραφαὴλ Μπενβενίστε, Λάκης Μποταΐτης, Χρῆστος Μπουτζιούκας, Ἄρης Νούλης, Τζίμυ Οἰκονόμου, Τάσος Παρκοσίδης, Κλήμης Σεραφειμίδης, Γιῶργος Σιφαλέρας, Γιάννης Σκαρκαλᾶς, Χάρης Σπυρίδης, Ἀλέκος Στεφανάτος, Θόδωρος Ταραβάνης, Λευτέρης Ταυλαρίδης, Γιῶργος Τριβιζᾶς, Δημήτρης Τσεπελίδης, Χρῆστος Τσιλίκας, Νίκος Τσινίκας, Τώνης Τσιράκογλου, Μένης Φίκας, Γιῶργος Φιλίππου, Μανόλης Χρυσης, Νίκος Χρυσοχαΐδης, Ἀντώνης Ψωμαδάκης.
Ἀπόντες: Βαγγέλης Ἀθανασιάδης, Βασίλης Ζάβαλης, Ἄγγελος Ζαχαριάδης.
Σύμβουλοι: κ. Ε. Καλφέλης (α΄ τμήματος), κ. Α. Δούκας (β΄ τμήματος), κ. Θ. Μαυρόπουλος (γ΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '62
CLASS OF '62

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FOURTH FORM

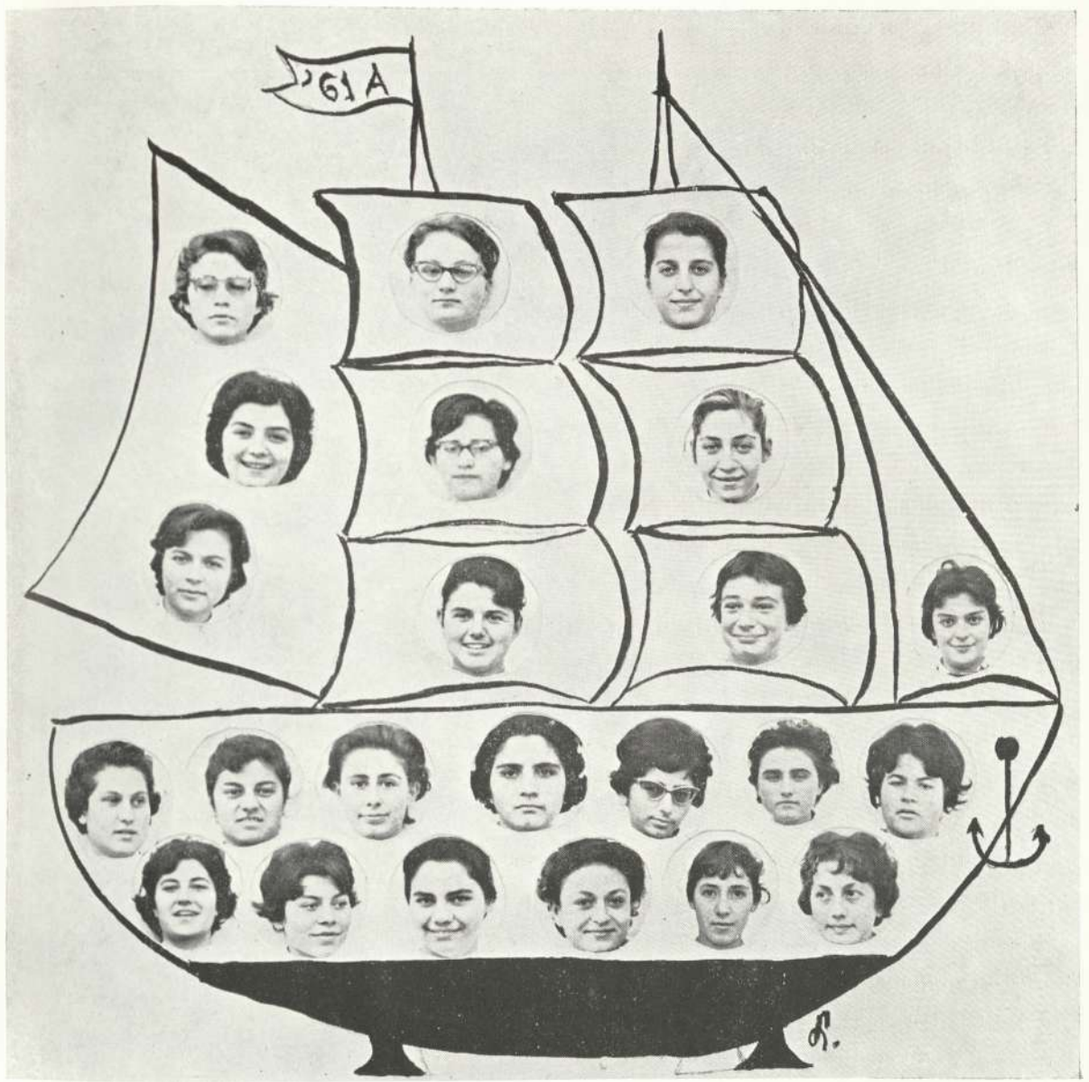
Θωμαή Ἀγγελή, Ἰωάννα Ἀλιχανίδου, Φλώρα Ἀλτσέχ, Πίτσα Βασιλειάδου, Τάνια Γέσιου, Βιργινία Γιαννάκη, Σεμίραμις Διονυσίου, Ρένα Δρακοπούλου, Σούλα Εὐαγγελίου, Ζέτα Θεοδωρίδου, Ἀγγέλα Θεριανοῦ (πρόεδρος α΄ τμήματος), Δέσποινα Καλαϊτζόγλου, Ζωή Καπρῆ, Βίλλη Κιούση, Ἠρὼ Κοσμίδου, Μαρία Κουλιστανίδου, Σούλα Λαζαρῆ, Μιράντα Λέκκα, Ἀφρούλα Μακρίδου, Σονια Ματεοσιάν, Μαίρη Ματσικούδη, Βιβὴ Μαυρίδου, Τάνια Μελανίδου, Κάτια Μικρού, Ἄννα Μπασιώτου, Ἑλένη Μυλωνᾶ, Ματούλα Ξάνθου, Μαίρη Οἰκονόμου, Λουκία Παπαευγενίου, Μάρω Παπαδοπούλου, Θεανὼ Παπακωνσταντίνου, Μαίρη Πεταρούδα, Μαίρη Πετρολιᾶ, Βηθλεέμ Πιπερίδου, Ἰσμήνη Πέλιου, Σόνια Πυλορῶφ, Ἀλέκα Σακελλίωνος (πρόεδρος β΄ τμήματος), Λίνα Σανταλίδου, Σοφία Σίρκου, Λένα Σπούντζου, Φαίδρα Τεζατλίδου, Δανάη Τζιρέμογλου, Νίκη Τρουπτσόγλου, Μαρουδίτσα Ὑψηλάντου, Ἑλένη Φούρναρη, Τούλη Χαρατσάρη.
Σύμβουλοι: κ. Β. Χατζητζανῆ (α΄ τμήματος), κ. Μ. Φράγκου (β΄ τμήματος).

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '61Α
CLASS OF '61A

ΠΕΜΠΤΗ Α ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FIVE A FORM

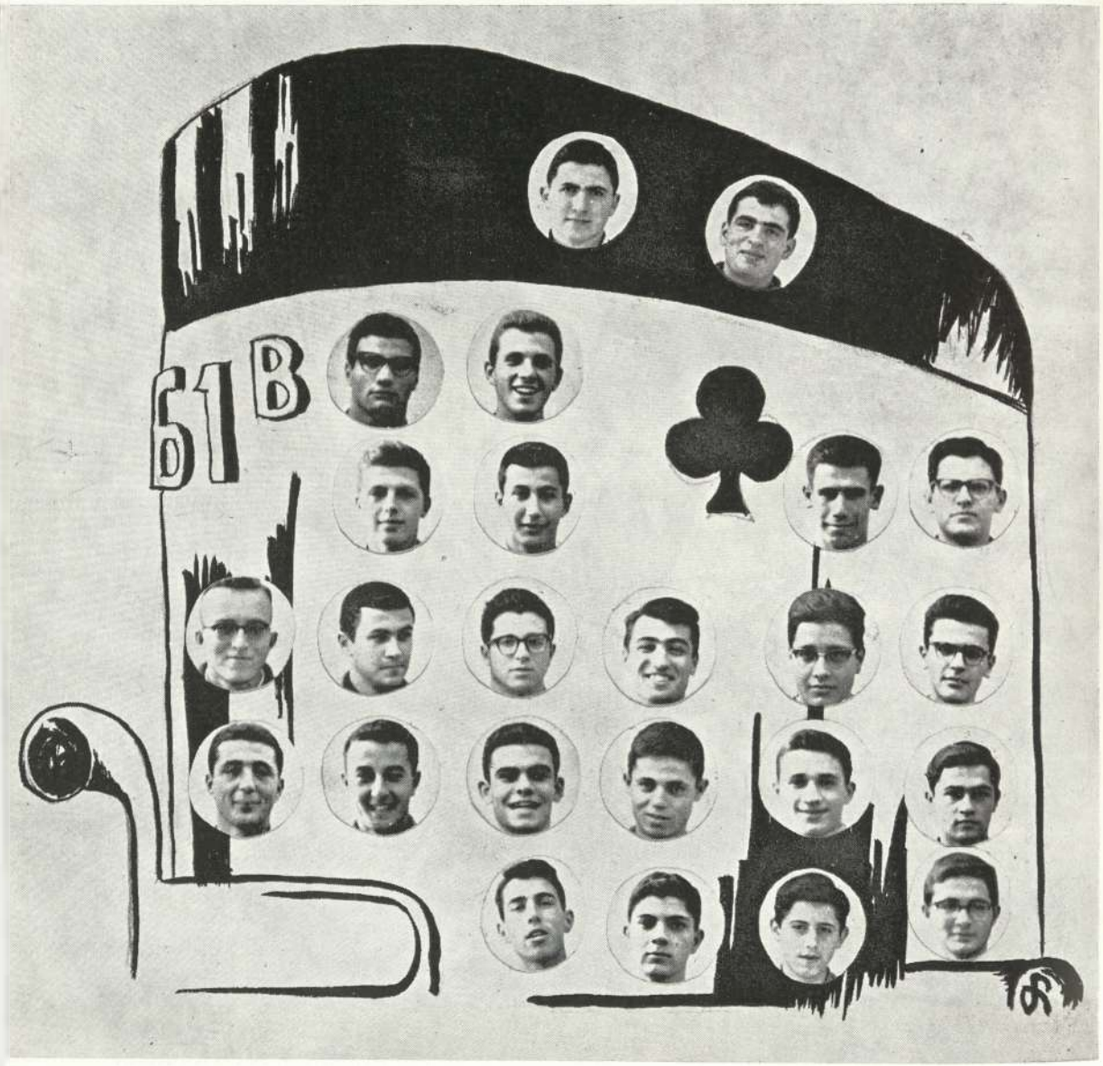
Βασίλης Ἀνδρούτσος, Μίλτος Βέλλος, Λέων Γαβριηλίδης, Δημήτρης Δημητριάδης, Νίκος Διαμαντίδης, Γιάννης Κνιγ-κης, Δημήτρης Κωνσταντίνου, Μάκης Κωνσταντίνου, Νίκος Λαλάτσης, Κώστας Μασμοράς, Μπάμπης Μουρατίδης, Κώ-στας Νικολαΐδης, Γιώργος Παπαευθυμίου (πρόεδρος), Ἰωακείμ Τσατάλας, Βασίλης Τσιβιλίκας, Ἄγγελος Φιλινδρῆς, Νότης Φωτήλας, Ἀνδρέας Χριστοβούλου.
Σύμβουλος : κ. Γ. Βαΰρβας.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '61Α
CLASS OF '61A

ΠΕΜΠΤΗ Α ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIVE A FORM

Λίζα Ἀλεξανδρίδου, Ἄννα Βιδάλη, Βίκη Δημητροπούλου, Μαρίκα Εὐθυμίου, Βασιλική Θεοχάρη, Ἰωάννα Ἰωαννίδου (πρόεδρος), Ἰουλία Καλλιπολίτου, Ἀννούλα Καλφοπούλου, Δροσούλα Καρβουνάρη, Μαντελέν Κουγιουμτζιάν, Δέσποινα Κυριαλόγλου, Σταυρούλα Κωστάκη, Φλώρα Μανιζατέλ, Νάντια Μαρουκιάν, Μαίρη Μορφίδου, Σοφία Μπονάνου, Ἔλ-σα Ὀρφανίδου, Βάσω Πέροι, Φυλλίς Σαμαρᾶ, Καίτη Σιαφάκα, Μαίρη Τομπούλη, Μαίρη Φλιώνη, Δέσποινα Χαΐτογλου.
Σύμβουλος : Mrs R Cook.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '61
CLASS OF '61

ΠΕΜΠΤΗ Β' ΤΑΞΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FIVE B' FORM

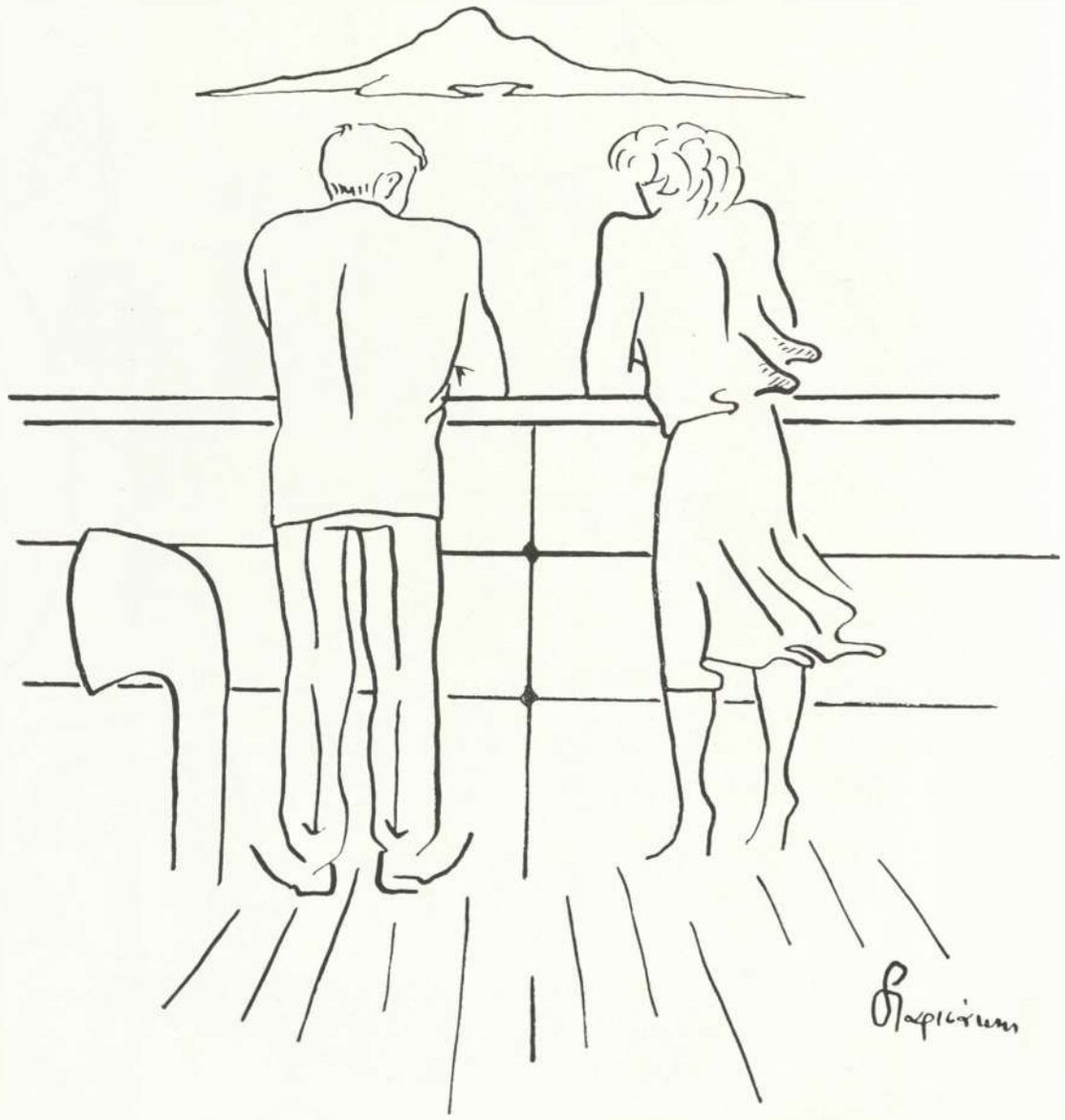
Ἀλέξης Ἀνδριόπουλος, Νίκος Ἀριστοτελίδης, Γιῶργος Βασιλειάδης, Γιάννης Βεζύργλου, Στέλιος Βελλίδης, Ἀλέκος Βοσνάκης, Κώστας Δρακάτος, Μιχάλης Κανελλόπουλος, Στάθης Καρβελέας, Γιῶργος Καρνοῦτσος, Νίκος Κώττας, Γιῶργος Κωνσταντάκης, Δημήτρης Κωστάκης, Βασίλης Λαμπαδίτης, Τάκης Μέλιος, Ἠλίας Μουτόπουλος, Ἀμεντέο Ὀντζνι, Δήμης Πανδούλας (πρόεδρος), Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Θανάσης Πράκουρας, Σούλης Ραπτόπουλος, Γιῶργος Τζιάτας, Λάζαρος Τορτοπίδης, Πέτρες Τσιφτσῆς, Τσάμπερλαιν Φώης.
Σύμβουλος : κ. Ν. Παπαχατζῆς.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ '61
CLASS OF '61

ΠΕΜΠΤΗ Β' ΤΑΞΙΣ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIVE B' FORM

Ἔφη Ἀολανίδου, Τιτίκα Βουλώνη, Ἔλσα Ἐσκιτζιάν, Μαρία Ζάχου, Ρίτσα Ἰωαννίδου, Μιράντα Ἰωαννίδου, Ντιρουϊ Καλφογιάν, Μαίρη Καρατσινίδου, Ρούλα Καρτάλη, Ἄννα Κολιοῦ, Μάρθα Κουρνάβου (πρόεδρος), Joan Leitch, Ἀθηνᾶ Μιχοήλ, Νίνα Μουράτογλου, Ἀλκηστη Νεράντζη, Ρένα Παπαγεωργίου, Κάτια Πετρίδου, Καίτη Σιαμπάνη, Χαρούλα Στεργίου, Αὐγή Φασιανοῦ, Μαίρη Χαριτάκη.
Σύμβουλος : κ. Μαργ. Φάλαρη.

...Ἡ Ἰθάκη σ' ἔδωσε τ' ὡραῖο ταξίδι.
Χωρὶς αὐτὴ δὲν θὰ βγαινες στὸ δρόμο.
Ἄλλα δὲν ἔχει νὰ σὲ δώσει πιά.

Captain's Log-book

OPENING CEREMONIES

At the first chapel, Dr. Bahn, the dean of boys, and the new teachers were introduced to us. Both they and we wondered what the new year would bring

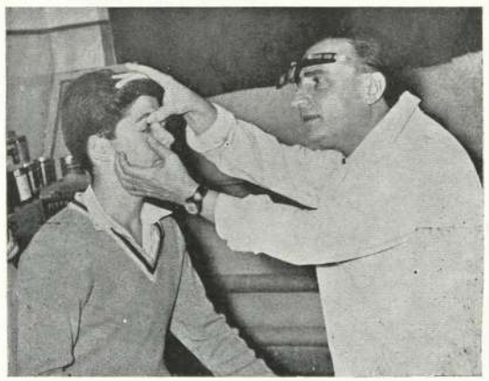
25 Σεπτεμβρίου

Ὅπως καθε χρόνο, ἔτσι καὶ φετος ἡ σχολικὴ χρονιὰ μας ἄρχισε μέ τον ἁγιασμό καὶ τὴν παρουσίαση τῶν νέων καθηγητῶν. Ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ ὁ νέος ἀμερικανος διευθυντὴς μας Dr. Bahn, ποὺ μᾶς μίλησε μετὰ τὸν ἁγιασμό. Παλιοὶ καὶ νεοι καθηγητές καὶ μαθητές σφίξαμε τὰ χερια καὶ μέ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἀρχίσαμε τὴν καινούργια σχολικὴ χρονιὰ μ' ἕνα ποθο: νὰ εἶναι πιὸ ἀποδοτικὴ ἀπό τὴν προηγουμενη

29 Σεπτεμβρίου

«Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ». Τό σχολεῖο μας, πιστο στὶς σοφές ρήσεις τῶν «ἀρχαίων ἡμῶν προγονων», μᾶς πέρασε ὅλους ἀπο τὴν ἀπαραίτητη ἰατρικὴ ἐξέταση. Σὰν ἀποτέλεσμα, μετὰ ἀπο μερικές μέρες, οἱ μητέρες τῶν περισσοτέρων μας περίμεναν στὴ σχολικὴ πολυκλινικὴ γιὰ νὰ ἀκούσουν ἀπο τὸ σχολίατρο ὅτι ὁ κανακάρης τους ἔχει μιὰ ἁπλὴ τερηδόνα

MEDICAL EXAMINATIONS

In those first few days of school we all had physical examinations. Ah, the strange and tropical diseases that were discovered - - flat feet, inflamed adenoids - - !

BOYS STUDENT COUNSIL

1 Ὀκτωβρίου

Τὸ μαθητικὸ συμβούλιο τοῦ ἀρρεναγωγείου ἀπαρτίζεται ἀπό τους προέδρους τῶν ταξεων καὶ ἀπο τους ἐκπροσώπους τῶν μεγαλυτέρων ὁμίλων καὶ ἐκπροσωπεῖ ὅλους τοὺς μαθητες. Σκοπο του ἔχει νὰ ἐκφράζη τὴ γνώμη τους γιο τὰ προβλήματα πού ἐνδιαφέρουν τὸν μαθητοκοσμό μας. Φέτος καταπιάστηκε σοβαρὰ μέ τὴν δουλεία του καὶ σὰν ἀποτελεσμα ψηφίσθηκε καὶ ἐφαρμόσθηκε ἀπό τὶς πρῶτες μέρες τῆς σχολικῆς χρονιᾶς τὸ «English Speaking Rule».

The student council is composed of class presidents and representatives of the larger clubs. The council reflects and expresses the student body's opinions on problems affecting school life. Always it is concerned with an even better Anatolia.

5 Ὀκτωβρίου

Τὸ «ὄνειρο» ἔγινε ἐπιτέλους πραγματικότητα! Τὸ μαθητικὸ συμβούλιο σέ συνεργασία μέ τὴ διεύθυνση ἀποφάσισε τὴν ὑποχρεωτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ English Speaking Rule τὶς τρεῖς πρῶτες μέρες κάθε ἑβδομαδας. Τὴν ἐπίβλεψη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ ἔχουν ἀναλάβει οἱ καθηγητές καὶ οἱ-ἑκταῖοι. Ἔτσι πιστεύουμε πὼς θὰ μπορέσουμε νὰ τελειοποιήσουμε τὰ ἀγγλικὰ μας.

THE ENGLISH SPEAKING RULE

The faculty and student council cooperated early in the year to produce the boy's E.S.R. or English Speaking Rule Supervised by faculty members and upper—formers our boys speak English, or else!

8 'Οκτωβρίου

Τὸ μαθητικό συμβούλιο τῶν κοριτσιῶν παρουσίασε ἐπίσης ἀπό τὶς πρῶτες μέρες μιὰν ἀξιολογη κίνηση. Μετά ἀπό τήν καθιερωμένη ὁρκομωσία του στο Chapel τό μαθητικό συμβούλιο τοῦ Παρθεναγωγείου ἀσχολήθηκε στὶς συνεδριάσεις του μέ τή βελτίωση τῶν κανονισμῶν τοῦ English Speaking Rule, πού ἀπό χρόνια ἐφαρμόζεται στά κορίτσια, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τή διοργάνωση ἑβδομάδων ἀφιερωμένων σέ ποικίλα ἐνδιαφέροντα θεματα.

GIRLS STUDENT COUNCIL

The girls' student council concerned itself this year with ways in which the English Speaking Rule could be made more effective and also with neatness, the class with the highest standard of neatness being treated to a picnic by their more unkempt sisters.

Τὰ κορίτσια ἐγκατέλειψαν γιὰ λίγο τό πλοῖο τους, γιά νά ἐπισκεφθοῦν τό ἀμερικανικό ἀεροπλανοφόρο Essex, ὅπου οἱ ἀξιωματικοί του μ' ἐξαιρετικήν ἀβρότητα ἔδειξαν τις διάφορες ἐγκαταστάσεις τοῦ πλοίου.

ESSEX

The girls and some of the fourth form boys had a chance to visit the huge American aircraft carrier ESSEX Officers welcomed the visitors and showed them through the ship. The U.S. Marines aboard the ship lived up to their reputation of being the elite among the American services.

11 'Οκτωβρίου

'Η μεικτή χορωδία τοῦ σχολείου μας εἶναι ἀπό τοὺς πιό σοβαροὺς ὁμίλους, κι αὐτό χαρη στή δημιουργική ἐργασία πού γίνεται κάτω ἀπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ καθηγητοῦ τῶν μουσικῶν τοῦ σχολείου μας κ. 'Αν. Παπᾶ. Φέτος ἀπό τὶς πρῶτες μέρες ἡ μεικτὴ χορωδία τοῦ σχολείου μας παρουσιάστηκε ὑπό την διεύθυνση τοῦ κ. 'Αν. Παπᾶ στό κοινό τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀπέσπασε τὶς πιό κολακευτικές κριτικές. 'Η χορωδία μας μετέχει ἐπίσης καὶ στὶς σχολικὲς ἑορτές μέ ἐπιμελημένα προγράμματα πού ἐνθουσιάζουν ὅλους μας.

CHORALE

Again our chorale under Mr. Papas' direction proved itself not only in the school programs but in appearances before the public. They were met with enthusiasm and warm applause wherever they appeared.

FOUNDERS DAY

This year Founders Day was dedicated to Dr. White, Anatolia's second president. Our today's president, Dr Johnston, spoke about the admirable work of Dr. White. Miss Ingle and Mr. Iatrides who had known Dr. White told us about his dedicated and Christian life.

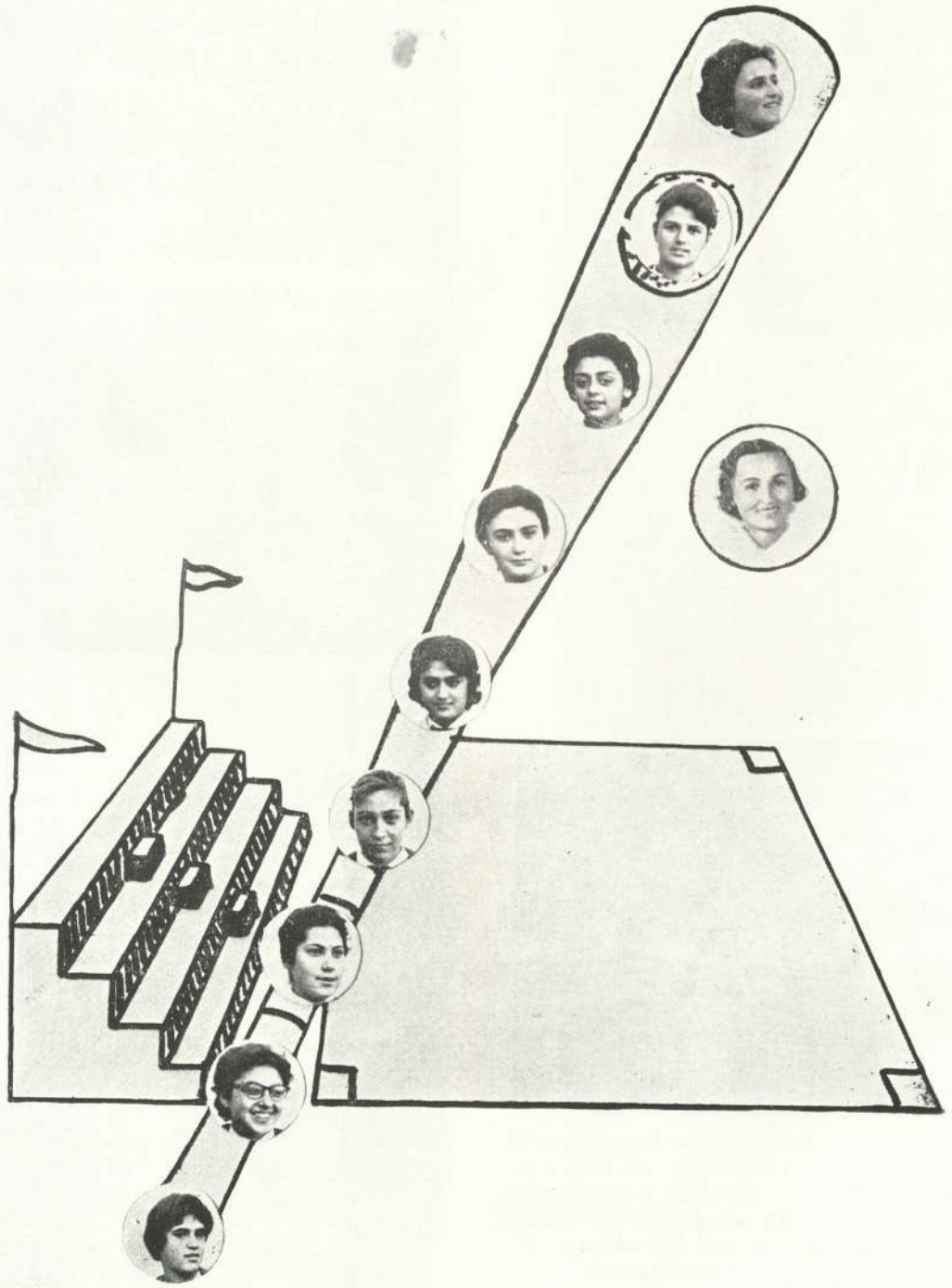

14 'Οκτωβρίου

'Η «ἡμέρα τῶν Ἱδρυτῶν» ἦταν φέτος ἀφιερωμένη στὸν δεύτερον κατά σειράν πρόεδρο τοῦ Κολλεγίου Dr. White. Μετά ἀπό σύντομη εἰσαγωγική ὁμιλία τοῦ Dr. Johnston, πού ἀνάλυσε τό ἔργο τοῦ θαυμασίου ἐκείνου ἀνθρώπου, ἡ Miss M. Ingle καὶ ὁ κ. Ο. Ἰατρίδης μίλησαν σχετικά μέ την προσωπικότητα τοῦ τιμωμένου, πού τὸν εἶχαν καὶ προσωπικά γνωρίσει. Ἔτσι τό σχολεῖο μας τίμησε ἕναν ἀπό τοὺς πιό θαρραλέους θεμελιωτες του.

Base Ball. Ρίτσα Ἰωαννίδου, Βασιλική Θεοχάρη, Joan Leitch, Ἀλέκα Σακελίωνος, Μαρία Παπαδοπούλου, Ἰωάννα Ἰωαννίδου (ἀρχηγός), Κική Καπρῆ, Βίκυ Ποιμενίδου, Ἐλπίδα Καλλιπολίδου Τὴν ὁμάδα προπονεῖ ἡ δ. Κοντόζογλου.

MOUNTAIN DAY

Φέτος, γιὰ πρώτη φορὰ στὰ σχολικὰ χρονικά, ἡ ἐκδρομή μας ἔγινε σὲ πλήρη σχολικη μέρα (7 ὧρες), ἀντὶ τοῦ Σαββάτου (5 ὧρες). Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὶς προσπάθειες τῶν ἐκταίων καὶ στὴν κατανόηση τῆς διευθύνσεως. Ἔτσι Παρασκευή, πρωΐ-πρωΐ, βρεθήκαμε στὸ προσκοπικὸ καταφύγιο τοῦ Χορτιάτη. Ἐκεῖ ἀκούσαμε τὸν κ. Ἀτταλειάδη νὰ μᾶς ἐξηγῆ τὸ περίπλοκο θέμα τῶν «τριῶν σφυριγμάτων» καὶ κατόπιν ξεχυθήκαμε στοὺς γύρω χώρους: στὸ δασάκι, στὸ γήπεδο (3 μπάλες καὶ 6 ὁμάδες), στὴν κορυφὴ τοῦ Χορτιάτη. Κοντὰ στὸ μεσημέρι ἀπολαύσαμε ἕνα «ὀρεκτικὸ» ματσάκι 6ης—Καθηγητῶν (10-8) Διακριθέντες ἐκ τῆς ἡττηθείσης ὁμάδος: κ. κ. Ἰωαννίδης, Μαυροπουλος, Μπαγλάνης. Ἀργότερα φάγαμε, ἀλλὰ δὲν ἦταν λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀρκέστηκαν στὸ «ὀρεκτικὸ ματσάκι», γιατὶ τὰ σακίδια τους εἶχαν «λεηλατηθῆ». Στὸ καθιερωμένο πρόγραμμα εἴδαμε καὶ ἀκούσαμε πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα παρουσιασμένα ἀπὸ μερικοὺς πεμπταίους. Στὸ γυρισμό ἡ γνωστὴ κραυγὴ «Ailelcu» μὲ τὰ ἐπακόλουθά της ἦταν ἀρκετὰ ἀτονη, μιὰ καὶ ἡ κούραση μας ἦταν ἀρκετή. Ὡστόσο ἦταν ἕνα πολὺ εὐχάριστο μίc—πiς.

Τὰ κορίτσια πῆγαν στὸ σχολεῖο τους—ποὺ ἰδιαίτερα ἀγαποῦν ἀλλωστε—γιὰ νὰ παρακολουθησουν ἕναν ἀγώνα Base—Ball Καθηγητριῶν—μαθητριῶν. Οἱ μαθήτριες ἦρθαν ἰσόπαλες στὸν ἀγώνα, ἀλλὰ μὲ κέφι πῆραν τὸ δρόμο γιὰ τὸ μοναστήρι τοῦ Πανοράματος. «Λογῳ ὅμως τῆς ἐπικρατούσης ὑγρασίας» ἐπέστρεψαν στὸ Πανόραμα, ἔφαγαν, χόρεψαν (πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγησεων: μὲ τὰ κορίτσια ποὺ φοροῦσαν παντελόνια), κουτσομπόλεψαν κι ἐπέστρεψαν στὸ σπίτι τους ἐνθουσιαμένες ἀπὸ την ξεκούραστη αὐτὴ ἐκδρομή

Because of uncertain weather, we had our Mountain Day on Friday this year. The boys went to Hortiates and spent the day gazing across to the mountain where the girls were picnicking. Our boys liked and ate and played soccer--three games at once on one field! As a surprise, a teachers' soccer team appeared on the field. Such huffing and puffing! The teachers' strongest player was Mr. Attaliades--the referee!

At their mountain picnic the girls and their teachers competed in baseball. Diplomatically, the game ended in a tie, 1-1. The girls then visited the monastery of Panorama.

The day was too short!

17, 18 Ὀκτωβρίου

HOME COMING

Τό σχολεῖο μας φιλοξένησε αὐτές τίς μερες πολλούς ἀπό τούς ἀποφοίτους του. Ἡ ἰδέα γιά τό πρῶτο Home-Coming ἀνήκει στόν πρόεδρο τοῦ Κολλεγίου κ. Johnston καί στίς προσπάθειες του ὀφείλεται καί ἡ πραγματοποίησή του.

Οἱ γιορτές ἄρχισαν στό Chapel, ὅπου μίλησαν ἡ κ. Ρ. Παπαδημητρίου στά κορίτσια καί ὁ κ. Κ. Σιάνος στ' ἀγόρια. Μετά οἱ ἀπόφοιτοι μποροῦσαν νά ἐπισκεφθοῦν τίς τάξεις καί νά παρακολουθήσουν τά μαθήματα. Συγκινητική ἦταν ἡ παρουσία τοῦ παλαιοῦ μας γυμνασιάρχου κ. Λ. Παραρᾶ καί πολλῶν ἡλικιωμένων ἀποφοίτων μεταξύ τῶν μαθητῶν τῆς 1ης τάξεως. Τό ἴδιο βράδυ στήν κατάλληλα διακοσμημένη τραπεζαρία τοῦ Olympus Hall παρατέθηκε γεῦμα· σ' αὐτό παρεκάθησαν καθηγητές τοῦ σχολείου, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἀποφοίτους καί μέλη τῆς κοινωνίας τῆς πόλης μας.

Τήν ἄλλη μέρα μέ παρουσία εὐαρίθμων ἀποφοίτων ἔγινε ἐκκλησιασμός στην μικρή ὀρθόδοξη ἐκκλησία τοῦ σχολείου μας. Ἀμεσως ἄρχισαν ἀθλητικοί ἀγῶνες καί στό παρθεναγωγεῖο καί στό ἀρρεναγωγεῖο. Ἡ ὁμάδα τοῦ 57 ἦρθε πρώτη στό μπάσκετ μεταξύ τῶν ὁμάδων τῶν ἀποφοίτων καί ἡ μεικτή τοῦ σχολείου μας, ἐνισχυμένη μέ τούς κ.κ. Ἀτταλειάδη καί Δούκα, νίκησε τήν ὁμαδα τῶν ἀποφοίτων στο ποδόσφαιρο μέ σκόρ 2—0.

Ἀργότερα οἱ ἀπόφοιτοι μέσα σέ μιά ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα γευμάτισαν κατά τάξεις καί οἱ γιορτές ἔκλεισαν μέ ὁμιλίες ἀπό τούς κ.κ. Καλογιάννη, Ἐμπεογλου καί Dr. Kyrides.

Ὅπως μᾶς ἐμπιστεύθηκε ἕνας ἀπό τούς ἀποφοίτους, πού ποτέ δέν τά εἶχε πολύ καλά μέ τά μαθήματα καί τό σχολεῖο γενικά, ἦταν ἡ πρώτη φορά πού μέ λύπη ἔφυγε ἀπό τό σχολεῖο...

Καί τοῦ χρόνου ξανά, φίλοι μας!

A splendid tradition was begun this year with a Home-coming Weekend during which alumni had an opportunity to visit Anatolia again and recall old times.

That Saturday morning, Mrs. Papademetriou, '30, and Mr. Sianos '29, spoke to the alumni. The «Old Grads» then were free to visit classes or walk around the campus to view the recent additions.

A reception was held in the evening followed by dinner and dancing in Olympus Hall.

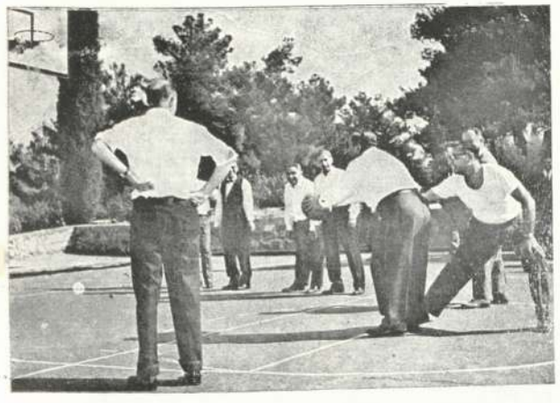
Anatolia graduates attended church together on Sunday morning and then participated in athletic games. After a picnic lunch, there was a general meeting of alumni and staff.

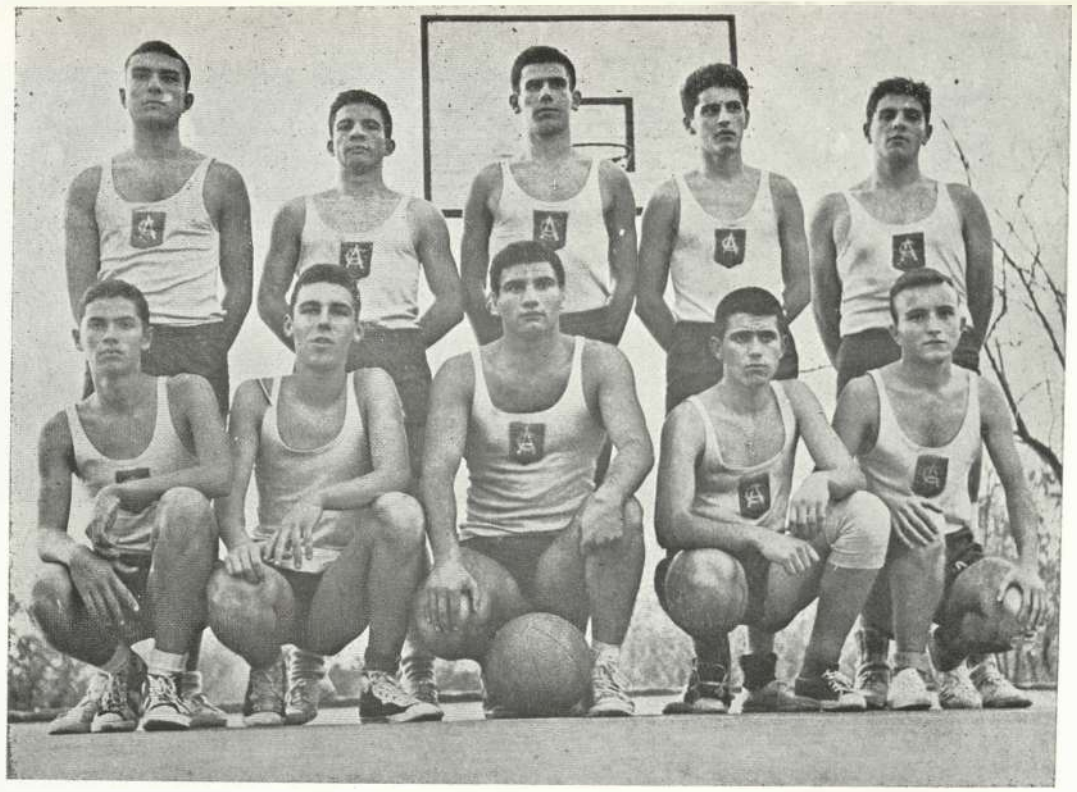

BASKET BALL

Ἡ ἀθλητική κίνηση στό Κολλέγιο παρουσιάζει πάντοτε ἕνα ξεχωριστό ἐνδιαφέρον. Αὐτό ὀφείλεται στή γενική ἄποψη ποὺ ἐπικρατεῖ στό σχολεῖο μας πώς ὁ ἀθλητισμός, ἡ γυμναστική δέν ἀποτελεῖ ἕνα μάθημα ὅπως ὅλα τ' ἄλλα, ἀλλ' εἶναι ἕνα βασικό στοιχεῖο, ποὺ διαμορφώνει τό χαρακτήρα τῶν μαθητῶν. Ἔτσι τό Κολλέγιό μας πρωτοστατεῖ σὲ πολλές σχολικές ἀθλητικές ἐκδηλώσεις.

Ἀπό τήν ἀρχή λοιπόν τῆς χρονιᾶς οἱ τρεῖς μεικτές τοῦ σχολείου μας ἄρχισαν τίς προπονήσεις καί τούς ἀγῶνες τους μέ σκοπό νά βρίσκωνται σέ ἐξαιρετική φόρμα, ὅταν θά συναντηθοῦν μέ τίς ἀθλητικές ὁμάδες τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν.

Ἰδιαίτερα ἡ μεικτή τοῦ Basket, ποὺ φέτος ἀποτελεῖται ἀπό νέους παῖκτες (ἂς σημειωθῆ ὅτι ἕνας ἀνήκει στήν 3η τάξη καί 5 στήν 4η τάξη) ἐξελίσσεται σ' ἕνα ὁμοιογενές σύνολο μ' ἀξιώσεις χάρη στήν προπόνηση καί στούς ἀγῶνες ποὺ δίνει.

Τήν πρώτη πεντάδα τῆς μεικτῆς τήν ἀποτελοῦν οἱ Μαυρομάτης—Μπουτζιούκας σάν γκάρντ καί οἱ Λαμπαδίτης, Τερζῆς καί Οἰκονόμου σάν ἐπίθεση. Κοντά τους οἱ Εὐαγγελινός, Φώης, Κωστάκης, Βόσκογλου καί Ἀποστολίδης διεκδικοῦν πάντα μιά θέση στήν πρώτη πεντάδα. Ὁ προπονητής τῆς ὁμάδος καθηγητής κ. Ἀτταλειάδης ἐξήγησε σέ μιά συνέντευξη ποὺ παρεχώρησε στό «College News» . . . Φέτος ἡ μεικτή τοῦ μπάσκετ παρουσιάζεται χωρίς τέτοιες μονάδες, ἀλλά ἔχει ἕνα σημαντικό πλεονέκτημα. Ὅλοι σχεδόν οἱ παῖκτες της εἶναι τῆς αὐτῆς δυναμικότητος καί θά μποροῦσαν μέ λίγη καλή θέληση καί προπόνηση νά παρουσιάσουν ἕνα ὁμαδικό ὁμοιογενές παιχνίδι, ποὺ εἶναι μεγάλο προσόν γιά μιά καλή ἐμφάνιση. Πιστεύουμε ὅτι θά νικήση τούς Ἀθηναίους στό basket ball καί θά γράψη στό ἐνεργητικό της πολλές νίκες. Ἔτσι θά συνεχίση μιά παράδοση ποὺ ὑπάρχει χρόνια τώρα στό σχολεῖο μας.

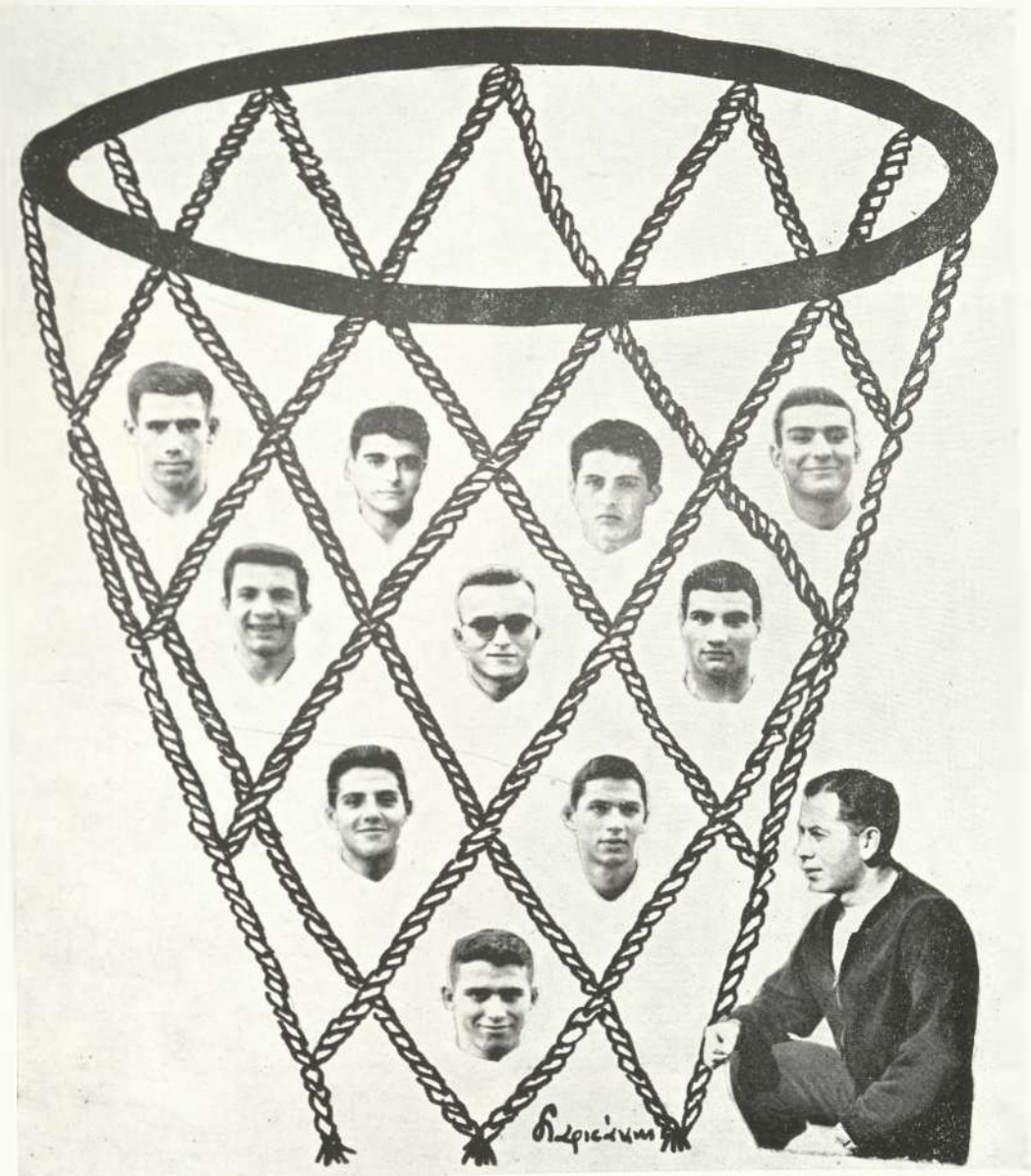
Anatolia's athletic program provides more than simple gym exercises. We hope to learn co-operation through team play, to persevere in the face of strong competition, to lose gracefully if necessary. We are proud of our varsity basketball team.

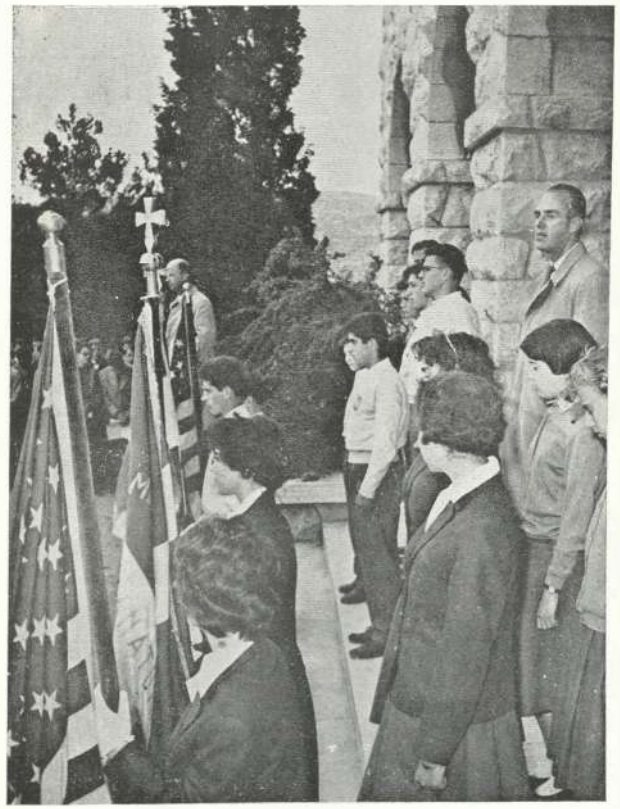

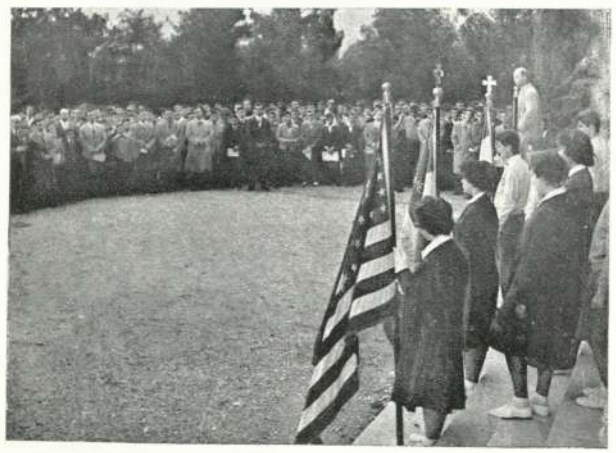

Basket Ball: Βασίλης Λαμπαδίτης, Ἀθανάσιος Ἀποστολίδης, Ἀριστείδης Τερζῆς, Χρῆστος Μπουτζιούκας, Δημήτρης Οἰκονόμου, Δημήτρης Κωστάκης, Τσάμπερλαιν Φώης, Ἰγνάτιος Μαυρομάτης, Κώστας Εὐαγγελινός, Κώστας Βοσκογλου.

25, 28 Ὀκτωβρίου

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Πρῶτο, ὅπως πάντα, στὶς πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις τὸ σχολεῖο μας, γιόρτασε μὲ ἐξαιρετικὴ λαμπρότητα τὶς δυὸ ἐθνικὲς ἐπετείους: τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸ «ΟΧΙ».

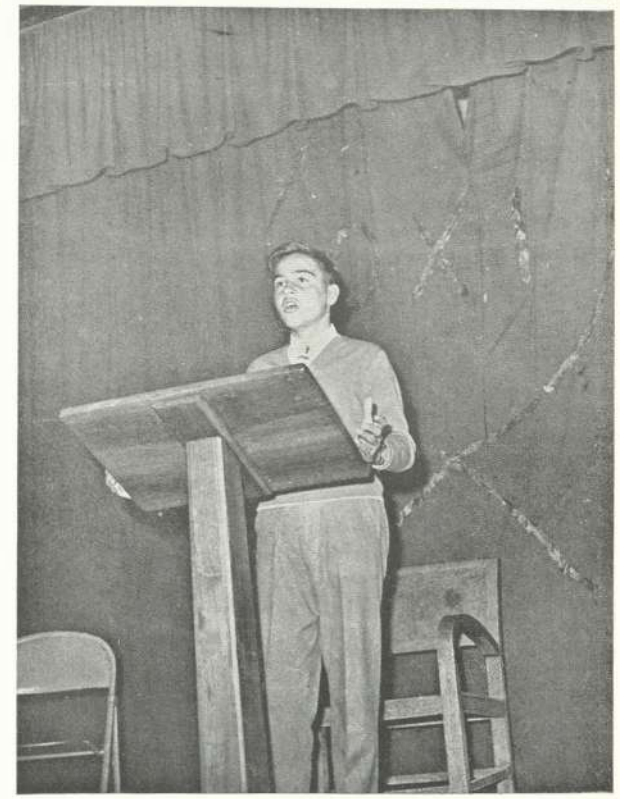
Ἀπὸ μέρες οἱ ὁμάδες παρελάσεως ἔκαναν δοκιμές ἔτσι, ὥστε νὰ παρουσιασθοῦν κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο. Στὶς 27 Ὀκτωβρίου γιορτάστηκε ἡ γιορτὴ τῆς σημαίας μας μὲ μιὰ σεμνὴ τελετή, ὅπου παραδόθηκαν οἱ σημαῖες στοὺς μαθητὲς καὶ στὶς μαθήτριες ποὺ εἶχαν ὁρισθῆ. Τὴν ἴδια μέρα στὸ κατάλληλα στολισμένο Chapel ἔγινε ὁ πανηγυρισμὸς μὲ ποιήματα, τραγούδια καὶ ὁμιλίες ἐθνικοῦ περιεχομένου.

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου ἔγινε ἡ καθιερωμένη παρέλαση τῶν σχολείων. Καὶ τὰ δύο σχολεῖα μας συγκέντρωσαν τὶς καλύτερες κρίσεις· ἰδιαίτερα τὸ παρθεναγωγεῖο μὲ τὴν καινούργια του ἄψογη στολὴ κυριολεκτικὰ θαυμάστηκε.

Κλείνοντας τὴ συμμετοχή του στὶς πανηγυρικὲς ἐκδηλώσεις τὸ σχολεῖο μας μαζὶ μὲ ἄλλα σχολεῖα ἀπέδωσε φόρο τιμῆς στοὺς ἀγωνιστὲς τοῦ 1912 - 1940 στεφανώνοντας τὰ μνημεῖα τῶν πρωταγωνιστῶν τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν κατορθωμάτων.

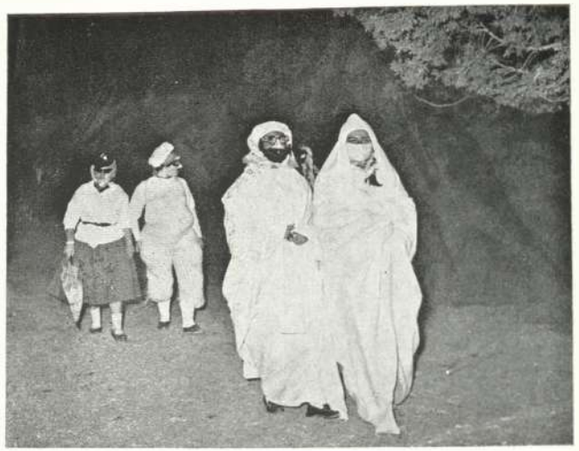

Greek National Holidays

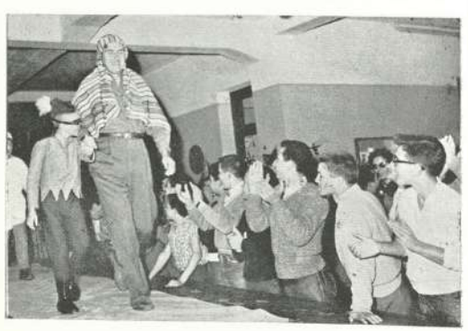
October 28th celebrates OXI Day when Greeks remember the emphatic «No!» given to the Italian ambassador who asked for Greece's capitulation to the Axis in 1940. It also is the day on which we pay homage to St. Demetrius.

Our ceremonies at Anatolia were held on the steps of Macedonia Hall where the Greek and American flags were presented to flag bearers. On October 27th, our school made an excellent impression in the city parade. A delegation of our students laid a wreath on the monument to Prince Constantine.

31 'Οκτωβρίου

Halloween

Τό οἰκοτροφεῖο γιόρτασε φέτος μέσα σέ μιά ἀτμόσφαιρα κεφιοῦ τήν ἀμερικανική γιορτή τῶν φαντασμάτων. Ἀγόρια καί κορίτσια μέ τούς ἐσωτερικούς καθηγητές ντύθηκαν καρναβάλια καί παρέλασαν ἀπό τή «γεφυρα τῆς ὁμορφιάς» εἰσπράττοντας τα χειροκροτήματα τῶν ὑπολοίπων. Οἱ ἐσωτερικοί μαθητές χόρεψαν, τραγούδησαν, ἔπαιξαν κι ἔφυγαν στό τέλος κατενθουσιασμένοι ἀπό αὐτή τη βραδιά.

Anatolia' boarders, especially the younger set, enjoyed Halloween this year. The boarders entered Macedonia Hall to be greeted by witches and cats on the walls, lighed pumpkins for illumination, and spooky, spectral, sucpicious music Brrrr!

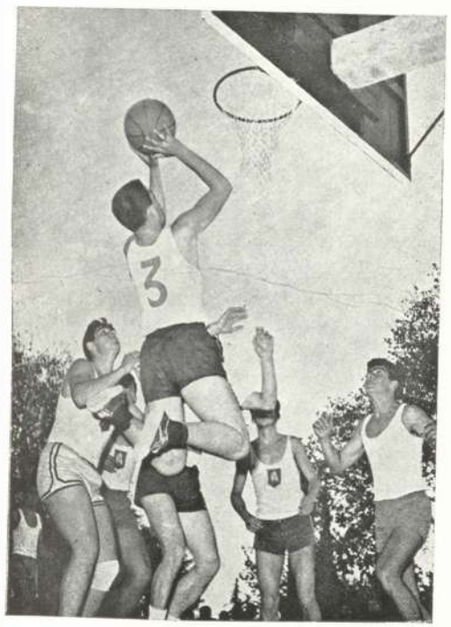
In the main hall those in costumes paraded before the others on an improvised stage, and prizes were given for the most grotesque, most original, and funniest costumes.

Games were held in the basement and the study hall. There were damp heads after the apple-bobbing. Afterwards the boarders had doughnuts and apples and sang songs.
A very spine-tingling holiday.

Games

«Anatolia» — Medical School 1-3
«Anatolia» — University 1-2

«Anatolia» — Κωνσταντινίδη 1-0
» — Ἑλλ. Κολλέγιον 1-1
» — 3ον Γυμνάσιον 3-0
» — Γυμνάσιον Τόψιν 0-3

«Anatolia» — 3ον Γυμνάσ 58-20
«Anatolia» — 5ον Γυμνασ. 56-60
«Anatolia» — 2ον Γυμνασ 46-42

22 Νοεμβρίου

BAZAAR

Στὶς 22 Νοεμβρίου εἴχαμε καὶ φέτος τὸ Bazaar μας. Ἀπὸ πολλὲς μέρες εἶχε γίνει ἡ σχετικὴ προετοιμασία μὲ τὸν κ. Λεκα καὶ τὰ πρεπάκια. Ἐπίσης ἔγιναν καὶ ἀρκετὲς συνεδριάσεις μὲ συμμετοχὴ τῶν ἀποφοίτων καὶ τῶν μαθητῶν ποὺ ἀπέβλεπαν στὴν καλύτερη δυνατὴ διοργάνωση τοῦ Bazaar.

Καὶ ἐνῶ ὅλα ὑποσχόταν ἐπιτυχία ἄνευ προηγουμένου, ὁ καιρὸς ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά τους. Μιὰ ἐκνευριστικὴ βροχὴ ποὺ ἔπιασε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα καὶ ποὺ πότε—πότε δυνάμωνε ἐμπόδισε τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ Bazaar καὶ ἀπέτρεψε ἄλλους ἀπὸ τὸ νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν. Ὡστόσο χάρη στὶς προσπάθειες καθηγητῶν—μαθητῶν δὲν πέσαμε πολὺ ἀπὸ τὶς περσινὲς εἰσπράξεις. Ἀλλ' ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά τους.

Τὸ Σάββατο στὶς 1.30 ἄρχισε ἡ προετοιμασία μὲ πολὺ κέφι. Τὰ κορίτσια καὶ τ' ἀγόρια ἐργαστηκαν μαζὶ καὶ ἀπέδειξαν πόσο καλὰ τὰ καταφέρνουν. Τὸ σχολεῖο μας μέσα σὲ ἐλάχιστες ὧρες μεταβληθηκε σὲ φιλανθρωπικὴ ἀγορά. Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐξαρθῆ καὶ ἡ προσφορὰ τοῦ Glorius Hamal Committee: μετὰ τὸ Bazaar πολλὰ παιδιὰ ἔμειναν ὡς τὶς 12 στὸ σχολεῖο βοηθώντας τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ σχολείου μας στὴ γνωστή του ὄψη· τὸ πέτυχαν καὶ ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ τίποτε δὲ μαρτυροῦσε τὸ χθεσινὸ Bazaar.

The annual bazaar is one of the great events of the year at Anatolia, for every student has worked toward its success. Besides being offered many handicrafts to buy, each visitor this year could enjoy his tea in the «Spanish Fiesta» tearoom atop Macedonia Hall. For other diversion, there was a play put on by the Puppet Club.

It rained, and this year's profits were below last year's. The profits, of course, are used for philanthropic purposes. Nevertheless, according to the bazaar chairman, Mr. Lekas, this was the most interesting bazaar of all

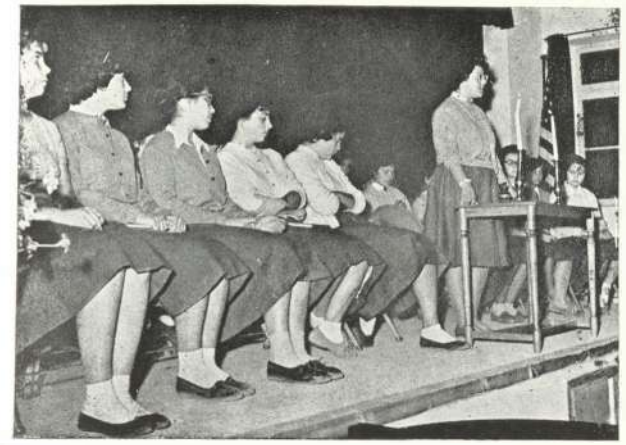
WELFARE COMMITTEE FOR VILLAGES

Ὁ σύλλογος τῆς Μαυροράχης παρουσιάζει κάθε χρόνο μιά ἰδιαίτερη κίνηση. Φέτος ἐπανῆλθε στή μορφή τοῦ συλλόγου μέ ἀπεριόριστο ἀριθμό μελῶν καί στίς συνεδριάσεις του ἀσχολήθηκε μέ τά δυό χωριά πού ἔχει υἱοθετήσει, τή Μαυροράχη καί τό Πολυδένδρι. Ἐφέτος ἡ κύρια προσπάθειά του κατευθύνεται στό Πολυδένδρι, ὅπου ἀποφάσισε τό χτίσιμο τῆς ἀγροτολέσχης, πού θά στοιχίση περίπου 16 χιλιάδες δραχμές.
Ἡ Μαυροράχη ἐπίσης ἔλαβε μέρος στό Bazaar μέ κεντήματα, γλυκά καί ἄλλα καί συγκέντρωσε ἱκανοποιητικές εἰσπράξεις. Ὁ φετινός χρόνος εἶναι γιά τόν σύλλογο τῆς Μαυροράχης ἀληθινά ἀποδοτικός.

The former «Mavrorachi Club» has taken its new title for a second village, Polydendri, has also been adopted. But the club continues its zeal in cooperating with villagers in helping to make their futures brighter. The blacksmith shop and pharmacy continued to flourish in Mavrorachi, and a new calf for the village was purchased. In Polydendri the club built a Youth Center and furnishings for the Youth Center are being planned now.

On the girls' side of the college, the Christian Efforts Club is important. They are especially active at bazaar time raising money to be used in helping needy families, orphanages, and hospitals.

CHRISTIAN EFFORTS

Ὁ «Ὅμιλος τῶν χριστιανικῶν προσπαθειῶν» παρουσιάζει πάντα ἔντονη δράση στίς ἀρχές τοῦ σχολικοῦ χρόνου, γιατί εἶναι ἀπό τούς βασικούς μοχλούς στήν ὀργάνωση τῆς ἐτησίας φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς τοῦ Κολλεγίου μας. Ἔτσι καί φέτος μετά τήν ὁρκομωσία τά μέλη του ἄρχισαν νά δουλεύουν γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ «Bazaar».

CHRISTIAN ASSOCIATION

Παράλληλα μέ τόν «Ὅμιλο τῶν χριστιανικῶν προσπαθειῶν», ἡ «Χριστιανική Ἀδελφότης» τοῦ ἀρρεναγωγείου παρουσιάζει τή συγκροτημένη δουλειά της τίς πρῶτες μέρες τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, μιά πού καί ὁ σύμβουλός της κ. Σπ. Λέκας εἶναι καί ὁ ὑπεύθυνος διοργανωτής τοῦ Bazaar. Τά χρήματα πού κερδίζει ἀπό τή φιλανθρωπική αὐτή ἀγορά τά διαθέτει γιά τήν ἀνακούφιση πτωχῶν οἰκογενειῶν.

By many hours of work during the bazaar, the boys' Christian Association was able to earn money to carry out philanthropic projects.

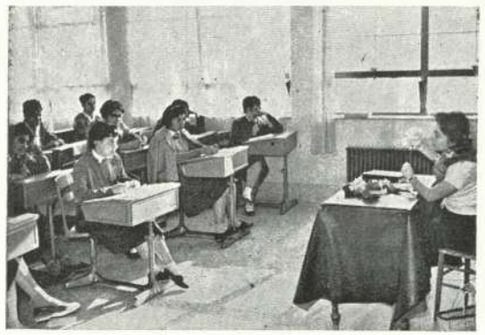

CREATIVE ARTS CLUB

Καὶ τὸ club αὐτὸ σημείωσε ἀξιόλογη δράση κατά τήν ἐφετινή περίοδο "Οσο γιά τὰ ἔσοδα του ἀπὸ τὸ Bazaar, δόθηκαν στὸ Scrabs Committee.

Although small, the Creative Arts Club is showing us all what can be done with originality and a little ingenuity. Many beautiful examples of the girls' knitting, embroidery, and sewing were seen at this year's bazaar.

The enthusiasm and originality of the Puppet Club was shown at this year's bazaar where they were the hit of the day. The «Puppeteers» make their own puppets, design their own scenery, and write their own stories.

PUPPET CLUB

Τὰ μέλη τοῦ κουκλουθεάτρου ἔδωσαν καὶ φέτος τὸ «παρὼν» στὸ Bazaar, μέ ἕνα ἔργο ποὺ ἀνέβασαν καὶ ποὺ δικαίωσε τόσο τήν προσπάθειά τους ὅσο καὶ τὶς δικές μας προσδοκίες.

RED GROSS CLUB

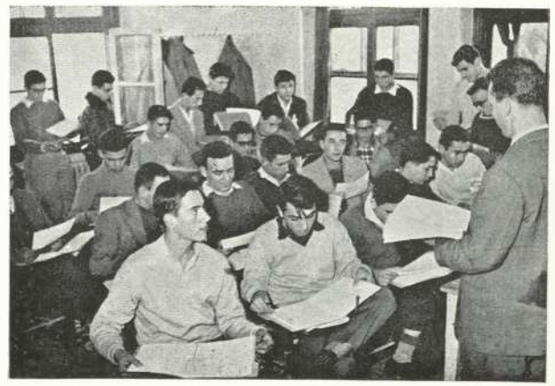
Ὁ ὅμιλος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος συνέχισε καὶ φέτος μέ ὄρεξη καὶ ἐπιτυχία τή δουλειά του. Σκοπὸς του εἶναι ἡ ἀνάπτυξη ὑγιεινῶν συνηθειῶν καὶ ἡ δημιουργία διεθνῶν σχέσεων. Στὸ πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ τελευταίου τὰ μέλη ἑτοιμάζουν ἕνα Λεύκωμα ποὺ στέλνεται σέ ἄλλες χῶρες μέ ἀντιπροσωπευτικές φωτογραφίες ἀπὸ ἐδῶ. Ἐπίσης ὁ ὅμιλος βοηθάει διαφορες φτωχές οἰκογένειες μέ χρήματα ποὺ κερδίζει στὸ Bazaar.

Our Red Cross Club is concerned with philanthropic projects such as providing help for poor families at Christmas. It also distributes information about the Red Cross and the magazine «Red Cross». The club has exchanged albums with other clubs in foreign countries.

VOCATIONAL GUIDENCE GROUP

Ὁ ὅμιλος ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ ἔκαμε διάφορα test. Μέ βάση τὰ ἀποτελέσματα τῶν τέστ αὐτῶν πρόκειται νά γίνουν συζητήσεις σχετικές μέ τὸ θέμα.

To provide help with the selection of a future profession is the aim of the Vocational Club. With tests and discusions, the members are helped to decide what kind of work they would like to follow in their adult lives.

THANKSGIVING

26 Νοεμβρίου

Τά δύο οἰκοτροφεῖα γιόρτασαν ἀπό κοινοῦ τό Thanksgiving μέ πλούσιο βραδινό γεῦμα στή τραπεζαρία τῶν κοριτσιῶν, ὁμιλίες τοῦ Ἀμερικανοῦ προξένου κ. Folsom καί τῶν προέδρων τῶν ἐσωτερικῶν. Ἀκολούθησαν ὕμνοι καί «εὐχαριστῶ» σ' ὅλες τίς γλῶσσες δίνοντας θρησκευτική ὄψη στή γιορτή, πού ἔκλεισε μέ διάφορους χορούς στό Olympus Hall.

Thanksgiving Day is one of the most enthusiastically celebrated holidays at Anatolia. This year the chorale sang to the student body in the attractively decorated chapel. President Eisenhower's Thanksgiving Proclamation was read, and Dr. Conn of Minneapolis, Minnesota, spoke to us. A collection for «Soldiers Flannel» was taken.

That evening, Thessaloniki's Amerikan community celebrated their national holiday with a turkey dinner in the girls' dining room.

The girls and boys in the two boarding departments celebrated the following night by having dinner together, singing together and dancing American square dances.

Everybody enjoyed Thanksgiving.

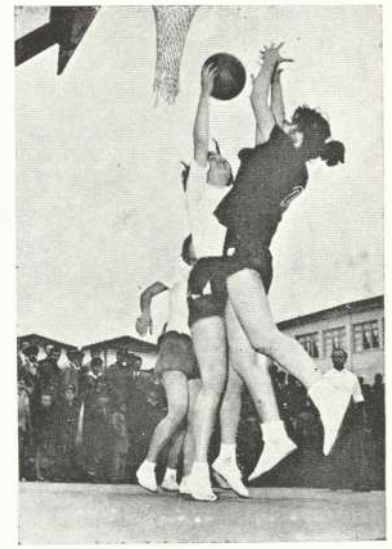

ΚΙΛΚΙΣ ΤΡΙΡ

29 Νοεμβρίου

Ἡ ὁμάδα Basket-ball τοῦ Παρθεναγωγείου συνοδευομένη ἀπό τίς γυμνάστριες δίδες Μ. Κοντόζογλου καί Ρ. Χριστοδουλοπούλου συναντήθηκε φιλικά μέ τήν ἀντίστοιχη τοῦ Γυμνασίου Κιλκίς. Ἡ ὑποδοχή τῆς ὁμάδας μας ὑπῆρξε θερμή. Τό μάτς διεξήχθη πρωΐ καί μέ κακοκαιρία, δίχως αὐτό νά μετριάση τό ἐνδιαφέρον τοῦ ἀγώνα καί τό πλῆθος τῶν φιλάθλων.

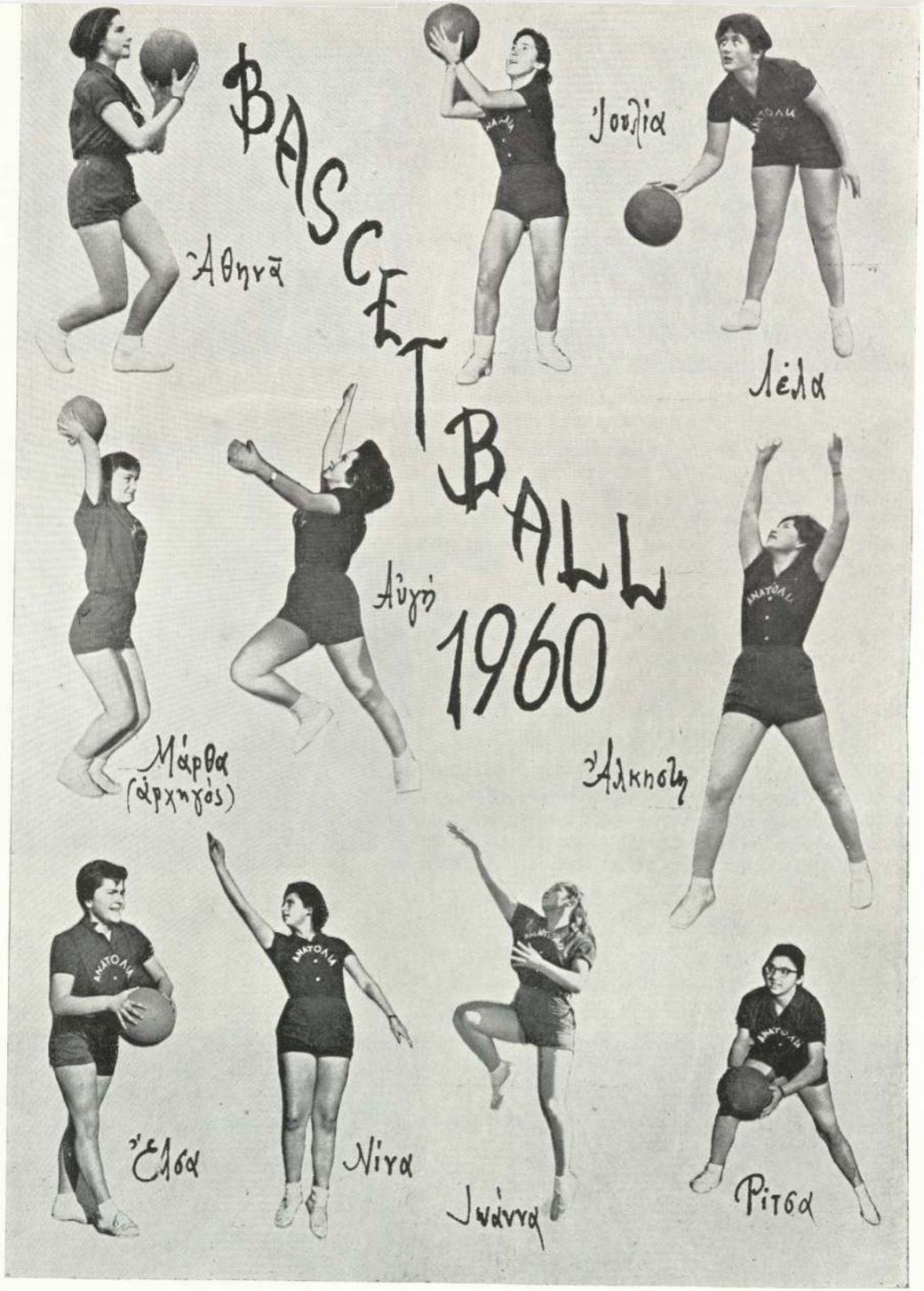
Κατά τό μεσημέρι οἱ δικές μας βρίσκονταν στό δρόμο πρός τή Θεσσαλονίκη κουρασμένες, ἀλλά Ικανοποιημένες γιά τό ἄνετο σκόρ 28-10 πού ἐπέτυχαν.

By invitation from the Kilkis High School, our Girls' Athletic Association organized a visit to that city to play the girls in basketball. The game was friendly and exciting. One, perhaps, to better organization, our girls won 28 to 10. The girls were disappointed not to see more of Kilkis, but rain interfered.

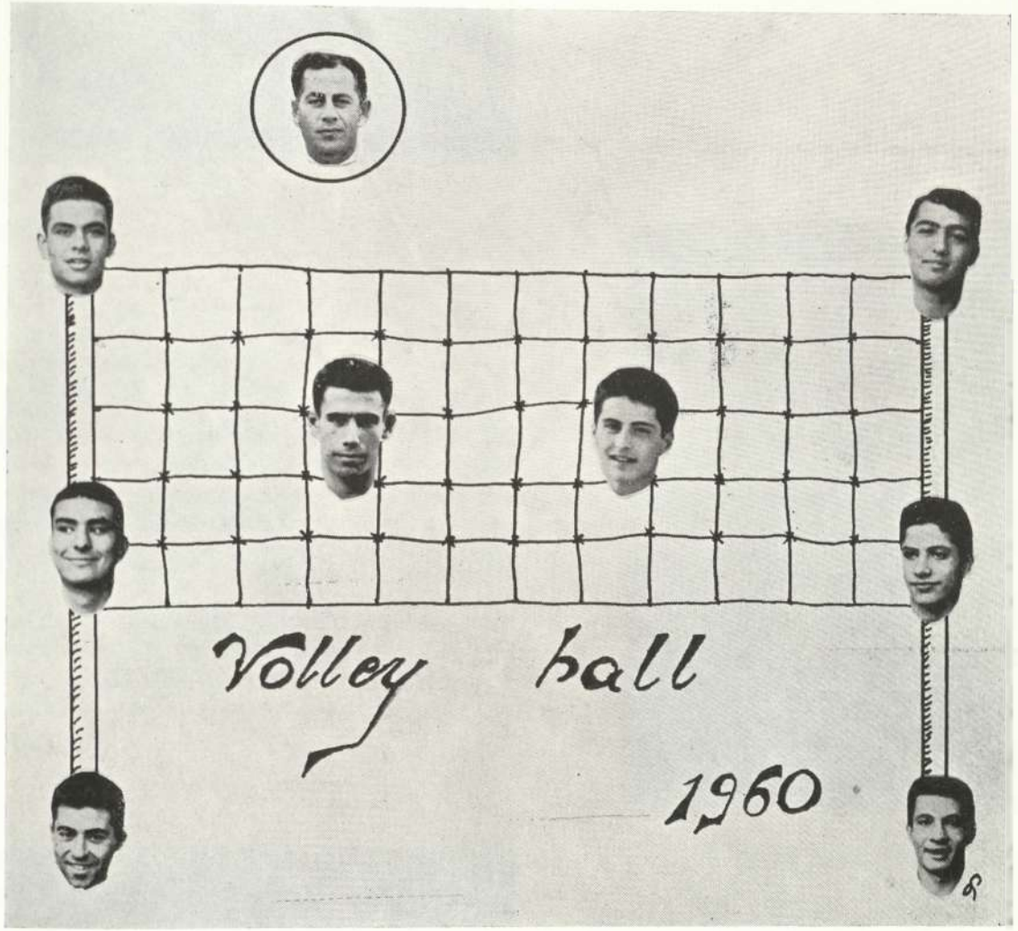

Basket ball

Ἀθηνᾶ Μιχαήλ, Ἰουλία Καλλιπολίτου, Λέλα Μάργιου, Μάρθα Κουρνάβου (ἀρχηγός), Αὐγὴ Φασιανοῦ, Ἄλκηστη Νεράντζη, Ἔλσα Ἐσκιτζιάν, Νίνα Μουράτογλου, Ἰωάννα Ἰωαννίδου, Ρίτσα Ποιμενίδου.
Τὴν ὁμάδα προπονεῖ ἡ δ. Ρένα Χριστοδουλοπούλου.

Volley ball

Νίκος Ἀριστοτελίδης, Χρίστος Μπουτζιούκας, Ναζαρὲτ Βοσκεριτζιάν, Βασίλης Λαμπαδίτης, Ἀριστείδης Τερζῆς, Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Βασίλης Κοψίδης, Δημήτρης Οἰκονόμου.
Τὴν ὁμάδα προπονεῖ ὁ κ. Βασίλης Ἀτταλειάδης.

5, 6 Δεκεμβρίου

ATHENS

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ φέτος ἔγινε ἡ συνάντηση Ἀνατολια—Κολλεγίου Ἀθηνῶν σ' ἐνδιαφέροντες ἀγῶνες Volley-ball καὶ Basket-ball. Στό Volley ἡ νίκη εὐνόησε ἐξ ἀρχῆς τήν «Ἀνατόλια» χάρη στήν ἄψογη ἐμφάνισή της καὶ τό ἀποτελεσματικό παιγνίδι της μὲ σκόρ τῶν σέτς 15-4 καὶ 15-10.

Δυστυχῶς ἡ τύχη μᾶς ἀπαρνηθηκε στό Basket. Ἔτσι ἐνῶ τό α'. ἡμιχρόνιο ἔκλεινε ὑπέρ ἡμῶν μὲ σκόρ 33-25, στό β'. ἡμιχρόνιο οἱ Ἀθηναῖοι εἶχαν ὑπεροχή σέ βάρος τῆς «Ἀνατόλια», ποὺ στό τέλος βρέθηκε νικημένη ἀντὶ νικήτρια μὲ 67-54.

Ὅσο γιὰ τό ποδόσφαιρο, ματαιώθηκε ὁ ἀγώνας ἀπό ἔλλειψη ἀντιπάλου· οἱ Ἀθηναῖοι δέν κατέβηκαν στό γήπεδο μέ τή δικαιολογία πώς ἦταν βρεμένο.

COLLEGE

Within the traditional program of athletic meetings, the Boys' Department invited Athens College's teams for a friendly visit during a week-end.

So, on Saturday noon, both schools of our campus, overexcited (last hour missed!) gathered around the Volley-ball play-ground. The game was exceedingly interesting though the superiority of our players was evident. We beated them with 2-0.

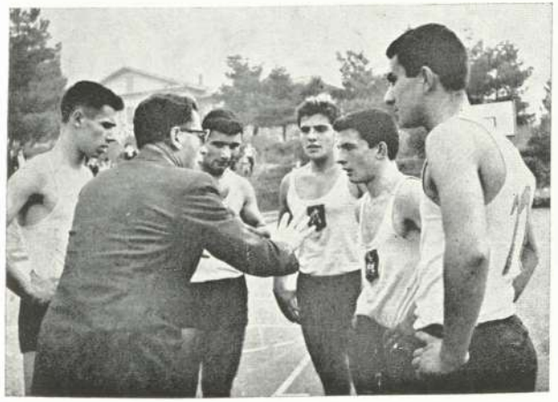
In the same afternoon we were defeated in the ping-pong play.

On Sunday morning a thrilling Basket-ball game ended to the victory of our guests again with 67-54.

Unfortunately, because of the constant rainy weather, it was impossible to have any foot-ball played on the muddy grounds.

PARENTS' DAY

9 Δεκεμβρίου

Στην καθορισμένη ἡμερομηνία ἀνέβηκαν ὀτό σχολεῖο οἱ γονεῖς μας γιά νά ποῦν καί νά ἀκούσουν, κυρίως νά ἀκούσουν, παράπονα ἀπό τούς καθηγητές μας. Ἡ ἡμέρα γονέων εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀπαραίτητης συνεργασίας γονέων—καθηγητῶν. Οἱ ἐκφράσεις πού μπορεῖ νά παρατηρήση κανεὶς στά πρόσωπα τῶν γονέων εἶναι τόσες σχεδόν ὅσοι καί γονεῖς καί ποικίλλουν ἀπό τήν ὑπέρτατη ἱκανοποίηση ὡς τή μεγαλύτερη ἀπογοήτευση. Σ' αὐτές τις τελευταῖες ἰδίως περιπτώσεις εἶναι εὐνόητον πώς οἱ «συζητήσεις» θά συνεχιστοῦν καί ἀργότερα μέ τή μορφή ἰδιαιτέρων «συνομιλιῶν» μέ τόν παρεκτραπεντα υἱόν ἤ θυγατέρα.

Parents' Day is a tradition at the end of each two-months term to provide a close relationship between the school and the home. Parents and teachers exchange ideas and get acquainted. The teachers discuss each student's progress and his excellent (?) conduct in class. Some students find there is a lot of explaining to be done afterwards

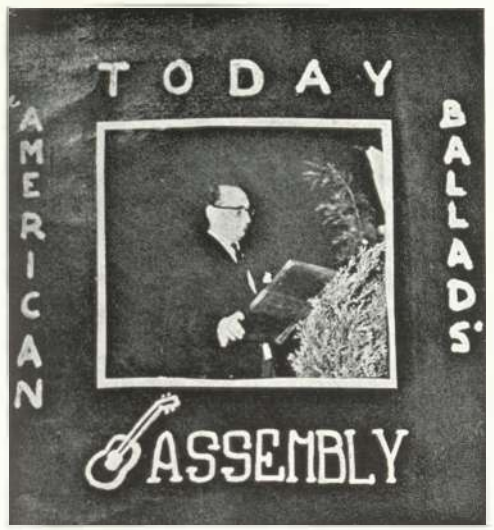
12 Δεκεμβρίου

Καὶ φέτος, ὡς συνήθως, τό Harmonica club ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ κ. Ἀτταλειάδη ἔδωσε τό «παρών» σ' ἕνα ἀπό τά πρωϊνά προγράμματα. Τά διάφορα τραγούδια μέ τή φυσαρμόνικα δόθηκαν μέ πολλήν ἐπιτυχία· δικαιολογημένα λοιπόν τά μέλη τοῦ Harmonica club καταχειροκροτήθηκαν ἀπό ὅλους.

HARMONICA CLUB

The members of the Harmonica Club under the sponsorship of Mr. Attaliades offered the student body a musical program in chapel and demonstrated their prowess.

15 Δεκεμβρίου

Ἡ τρίτη τάξη παρουσίασε ὀτό σχολεῖο μας σέ ἕνα μεικτό assembly μιά σειρά ἀπό ἀμερικανικές μπαλλάντες, παλιές καί καινούργιες. Ἦταν μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα, προσεγμένη καί ἀξιέπαινη προσπάθεια

The Third Formers, first from the boys' school and then the girls', took the initiative in organizing musical assemblies at noon this year. The first assembly featured Western Ballads with a short explanation and discussion introducing each record. The second assembly presented the works of the Greek composer, Scalkota.

18 Δεκεμβρίου

Ὁ Dr Johnston γιά νά γνωρίση τούς ἑκταίους τούς προσκάλεσε ὀτό σπίτι του. Οἱ τελειόφοιτοι πέρασαν ἐκεῖ ἕνα ἀπό τά καλύτερα μεσημέρια πού τέλειωσε μέ ἔργα πιάνου πού ἐξετέλεσε ἡ Mrs. Johnston.

In a desire to know more intimately each graduate, our President kindly invited the Sixth Formers to dinner. Mrs. Johnston offered a treat by playing the piano.

19 Δεκεμβρίου

Ὁ κ. Κεχαγιᾶς μέ τούς μαθητές του τῆς δευτέρας τάξης ἐπισκέφτηκαν τό ἄσυλον τυφλῶν, ὅπου τά παιδιά πρόσφεραν γλυκά στούς τροφίμους καί ἤρθαν σέ μιά κάποια στενώτερη ἐπαφή μαζί τους.

At Christmas the Two B class accompanied by their teacher Mr Kehayas, visited the Blind School. There our students played with the children, sang songs for them, admired the handicrafts, and gave out candy and sweets.

19, 21 Δεκεμβρίου

Τό Σάββατο 19 Δεκεμβρίου δόθηκε τό καθιερωμένο χριστουγεννιάτικο πάρτυ μέ συμμετοχή τῶν δύο οἰκοτροφείων καί τῶν καθηγητῶν τους. Τή γιορτή ἄνοιξε πλούσιο γεῦμα στη τραπεζαρία τῶν ἀγοριῶν καί συνέχισε ἡ ἀπονομή δώρων τοῦ Ἅη-Βασίλη στά «παιδιά». (συμπεριλαμβανομένων τῶν καθηγητῶν φυσικά). Σέ λίγο τό κέφι ἄναψε μέ ζωηρά τραγούδια, χορούς καί παιγνίδια, ὥσπου κάποτε ἐξαντλήθηκε. Καί τό πρόγραμμα τῆς βραδιᾶς ἔκλεισε ὅμορφα-ὅμορφα.

Τη γιορτη στό Willard Hall ἀκολούθησε τό χριστουγεννιάτικο πάρτυ τῶν κοριτσιῶν στίς καταστόλιστες τάξεις τους. Χορός καί τραγούδι θέρμαναν μιά ἀτμόσφαιρα ξεγνοιασιᾶς κι ἀληθινοῦ κεφιοῦ. Ἡ γιορτή ἔκλεισε μέ τή διανομή τῶν δώρων καί τό προσωρινό «Χαῖρε» στό σχολεῖο.

Christmas

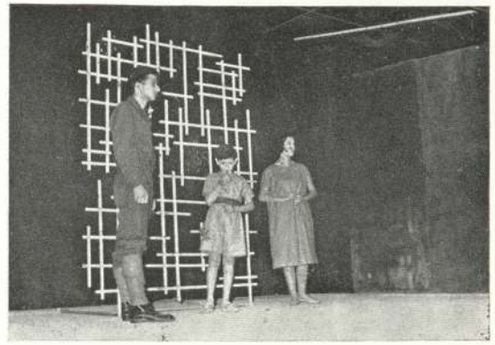
On the last afternoon before Christmas vacation, the girls held, with their usual success, their class parties during which they danced, played, and exchanged gifts.
In the competition for the class with the best decorations, organized by the Student Council, the Two-B's won.

Parties

21 Δεκεμβρίου

Μέ τήν εὐκαιρία τῶν Χριστουγέννων τό μεσημέρι τῆς 22ας Δεκεμβρίου παρακολουθήσαμε τήν παράσταση τοῦ ἔργου «Lets' pretend», πού ἀνέβασε ὁ Θεατρικός Ὅμιλος Κολλεγίου. Τό ἔργο, γραμμένο ἀπό τόν κ. W. Sanford, μεταφρασμένο στά ἑλληνικά ἀπό τήν κ. W. Sanford καί μέ σκηνοθεσία τῆς δ. Λ. Δημητριάδου, σημείωσε καταπληκτικη ἐπιτυχία.

Our annual Christmas program began in chapel in the morning with a performance by the Chorale and the Girls' Glee Club. Both groups created, with their sacred and holiday songs, a true Christmas atmosphere. Later we attended Mr. Sanford's play, Let's Pretend We Are One, which was translated into Greek by Mrs. Sanford. This play, which was enthusiastically received, gave a deep meaning to.

DRAMA CLUB

Τά Χριστούγεννα ἀνέβασε τό ἔργο τοῦ κ. Sanford «Lets Pretend» κι ἀργότερα τό «Ἐκεῖ πού κεῖται ὁ σταυρός» — μέ ἀποκλειστική πρωτοβουλία τῶν μελῶν του τό τελευταῖο. Διάφορες ὁμιλίες τοῦ κ. Cook, τοῦ κ. Balm καί τοῦ κ. Χουρμουζιάδη ἔγιναν στό club.

The two Drama Club, joined together for the first time this year, presented very noteworthy programs at Christmas and on the 25th of March. No less interesting were the assembly presentations which featured plays selected, performed, and directed by the Drama Club members themselves. The club members the year also studied plays and invited professional theatre people to the college for lectures.

24 Δεκεμβρίου

Τό πρωΐ τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων χώρια ὁμάδες ἐκταίων καὶ μελῶν τῆς Μαυροράχης τραγούδησε τὰ κάλαντα στὰ σπίτια τῶν καθηγητῶν τοῦ Κολλεγίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Λέκα. Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας ἡ ἐπιτροπή τῶν παιδιῶν τά «εἶπε» καὶ κάτω στὴν πόλη σέ διάφορα φιλικά σπιτια.

On Christmas Eve the Sixth Formers followed the old Anatolia custom and, visiting their teachers' home, sang them carols. The money collected was put aside for the class Easter trip. On the same day, members of the Mavrorachi Club sang the traditional carols to the American teachers on campus and to many of the students living in the city. They collected more than three thousand drachmae.

ROTARY PARTY

29 Δεκεμβρίου

Φέτος εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε τὸν Ροταριανό σύλλογο σὲ μιὰ του ἐπίσκεψη στό Κολλέγιο. (ὁ Dr. Johnston συμβαίνει νὰ εἶναι μέλος αὐτοῦ). Ὅπως εἶναι φυσικὸ λοιπόν, στό Olympus Hall ἔγινε μιὰ μικρὴ γιορτὴ μέ πλούσιο γεῦμα, μουσικὴ τζάζ καὶ τραγούδια ἀπό τό chorale. Ἡ γιορτὴ συνεχίστηκε ἀπό τό chorale στό Sitting-room μὲ μόνη διαφορά πώς πιά δὲ τραγουδοῦσε, ἀλλά χόρευε.

The public's appreciation of the work of our chorus was evidenced by an invitation from the Rotary Club to appear at one of its dinners. Rotary had its meeting in the girls' dining room, and the chorale sang five Christmas songs. They were received very warmly. Afterwards a small party was given, and chorale members exchanged gifts.

Mrs. Johnston
American Librarian

LIBRARY CHANGES

Today «the best school library in the Balkans» appears more attractive and active than ever. During Christmas vacation Mrs Johnston, along with many teachers and students, completely reorganized our library. New books were bought, old ones repaired and set out again. Physically the library was changed to give more space and provide an atmosphere in which students can get to know, appreciate, and love books.

8 Ἰανουαρίου

Μιά πολὺ εὐχάριστη καὶ χρησιμη ἐνέργεια ἦταν ἡ ἀνακαίνιση τῆς βιβλιοθήκης μας. Ἰδιαιτερη μνεία χρειάζεται γιά τή γωνιὰ που δημιουργήθηκε, ὅπως φαίνεται στη φωτογραφία, γιά πρώτη φορα στή βιβλιοθηκη μας, καὶ για τό καινούριο σύστημα ταξινομήσεως τῶν βιβλίων, πού καὶ τά δυο βοηθοῦν παρα πολὺ στό νά ἀπολαμβάνουμε ὅλα τά πλεονεκτήματα πού μπορεῖ νά δώση μιὰ συγχρονισμένη βιβλιοθηκη μὲ 15.000 βιβλια Ὅλη αὐτη ἡ δουλειὰ ἔγινε χάρη στή προσωπική ἐργασία τῆς κ. Johnston καὶ πολλῶν καθηγητῶν καὶ μαθητῶν πού βοήθησαν στη διάρκεια τῶν διακοπῶν τῶν Χριστουγέννων.

12 Ἰανουαρίου

Μιά ἀπό τὶς ἐλάχιστες καθαρά μαθητικές προβολές ἦταν καὶ τό θεατρικό ἔργο τοῦ O' Neill «Ἐκεῖ που κεῖται ὁ σταυρός», πού παρουσιάστηκε σ' ἕνα assembly μὲ σκηνοθεσία τοῦ Δ. Παπαστερίου. Ἦταν μιὰ ἀξιέπαινη καὶ ἀξιόλογη προσπάθεια που καλό θά ἦταν νὰ ἔβρισκε καὶ ἄλλους μιμητές. Οἱ ρόλοι ἀποδόθηκαν ἱκανοποιητικά καὶ τό σκηνικό μὲ τὴν ὑποδειγματική λιτότητά του δημιούργησε ὑποβλητική ἀτμόσφαιρα ἀπό την ἀρχή τῆς παραστάσεως.

DRAMA CLUB ASSEMBLY

Where the Cross is Made by Eugene O' Neill was presented very successfully by the Drama Club at an extra noon-assembly. This play was selected, and performed entirely by the students themselves, and we congratulate them on the remarkable achievement.

14 Ἰανουαρίου

Τό ἀθλητικό συμβούλιο τοῦ ἀρρεναγωγείου τίμησε καὶ φέτος ὅσους μαθητές κατέχουν ἐπιδόσεις στίβου τοῦ Κολλεγίου ἢ μετέχουν για ἕνα ἢ περισσότερα χρόνια στίς μεικτές τοῦ σχολείου. Ὁ πρόεδρος Dr. H. Johnston μαζί μέ τὸν κ. Β. Ἀτταλειαδη ἔδωσαν σ' αὐτους τά τιμητικά «Α» καὶ «α». Τό μαθητικό κοινό ἐπεφύλαξε στους μαθητές – ἀθλητές ἐνθουσιώδεις ἐπιδοκιμασίες.

PRIZES FOR BEST ATHLETS

This year, as every other year, the Athletic Association through Mr. Attaliades gavea honorary «A» or «a» to the boys of our school who had been members of Anatolia's varsities or had held the record in field meetings. The athletes who received this honorary distinction were congratulated by Dr. Howard Johnston and Dr. Eugene Bahn and were greatly applauded by the student body.

21 Ἰανουαρίου

Οἱ μαθητές τοῦ σχολείου πού ἔβγαλαν γενικό βαθμό πάνω ἀπό 18 στην περσινη χρονιά βραβεύθηκαν φέτος γιά πρώτη φορά. Ἔτσι, μετὰ ἀπό τους ἀθλητές - μαθητές, οἱ ἀριστοῦχοι τοῦ σχολείου μας ἔτυχαν τιμητικῆς διακρίσεως.

BEST STUDENTS WERE HONORED

While extra - curricular activities are considered a basic part of life at Anatolia, scholastic achievement is still of major importance. With this in mind, the Boys' Department honored at a morning assembly all those students whose averages were 18 or above.

22 Ἰανουαρίου

Ὁ Dr. Bahn διοργάνωσε assemblies ἀρχικά γιά τήν πέμπτη καὶ ἀργότερα καὶ γιά τήν ἕκτη τάξη. Σ' αὐτά οἱ μαθητές παρουσίασαν, μετά ἀπό ὁρισμένη προετοιμασία, θεατρικά ἔργα ἢ ἀγγλική ποίηση, στά ἀγγλικά, φυσικά. Μεταξύ τῶν ἄλλων παρουσιάστηκαν ἀπό τους πεμπταίους ὁ ποιητης Frost καὶ ἀπό τοὺς ἑκταίους ὁ Macbeth τοῦ Σαίξπηρ. Ἦταν μιά ἐξαίρετη ἰδέα, πού παράλληλα μέ τό English Speaking Rule θά βοηθηση σημαντικά στην καλύτερη κατάρτιση μας στά ἀγγλικα.

DR. BAHN ASSEMBLIES

22 January

In English classes the ability to speak English fluently is especially emphasized. The Sixth and Fifth Formers with Dr. Bahn's close assistance presented to this efellow classmates readings from the works of Shakespeare and Robert Frost among others.

29 Ἰανουαρίου

Ὁ Dr. Dwight L. Simpson, καθηγητής τοῦ Williams College, μίλησε στους μαθητές καὶ καὶ στίς μαθητριες τοῦ κολλεγίου μας σέ ἕνα εἰδικό assembly καὶ ἀναλυσε διεξοδικά τὸ θέμα: «Ὁ διανοούμενος στην ἀμερικανική ζωη».

DR. SIMPSON SPEAKS TO US

The three upper classes had the privilege of hearing Dr. Dwight L.Simpson, professor of Political Science at Williams College and now on a wide world – wide lecture tour, speakon «The Intelectual in American Life».

Ὅπως ἀναγγέλθηκε ἀπό την ἀρχή τῆς χρονιάς, τό παρθεναγωγεῖο ἀφιέρωσε μιά ἑβδομαδα στόν κινηματογράφο. Σ' αὐτή την ἑβδομαδα δόθηκαν ὁμιλίες καὶ ἔγιναν προβολές μέ θέματα σχετικά μέ τόν κινηματογράφο. Ἡ ὁλη αὐτη ἀξιεπαινη ἐκδηλωση ἔκλεισε μέ μια ὁμιλία τοῦ ὑπεύθυνου τῆς κινηματογραφικῆς Λέσχης τῆς «Τέχνης» κ. Ζάννα, πού εἶχε πολλη ἐπιτυχία.

MOVIE WEEK

18 - 23 January

This was the first special «Week» organized by the Girls' Student Council. «Movie Week» had interesting programs about movies in modern society and some representative film presentations. The week closed with Mr. Zannas' lecture on «The Relations Between Movies and Other Arts».

1 Φεβρουαρίου

Μέ το Φεβρουαριο ἄρχισαν και οἱ διαγωνισμοί, ποὺ θεωρητικὰ εἶναι ἑβδομάδα παθῶν, ἐνῶ οτὴν πράξη δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπό μιὰ εὐκαιρία νὰ ξεκουρσστοῦμε... Ἔχει φαίνεται πιὰ καταντήσει παραδοση νὰ ἔχουμε χιόνια μαζὶ μὲ τὶς ἐξετασεις· γιατὶ και φέτος χιόνισε κι ἔδωσε εὐκαιρία σ' ὅλους νὰ παίζουν μὲ χιονόμπαλες.—μερικοὶ λέν, γιὰ νὰ θυμηθοῦν τὰ νιάτα τους. Πάντως το βέβαιο εἶναι πὼς μέ χιόνια ἠβδίχως χιόνια τὰ παιδιὰ διασκεδάζουν καί ... «γραφουν τέλεια».

SNOW ... EXAMS

Semester exams are something that disconcert our students as they do students all over the world. What are you going to do about exams this year? Although everybody wears an unhappy expression during the day, each of us goes on studying far into the night. Not even the first snow which covered our campus so beautifully at the beginning of exams could lead us into temptations. But why couldn't it have fallen after examinations when we could have enjoyed it. Ah, next year, perhaps!

κ. Κ Μποτσάκης
Διευθυντὴς οἰκοτροφείου ἀρρένων

κ Δ Λαζαρίδου
Διευθύντρια οἰκοτροφείου Θηλέων

δ Μ Παπαγεωργίου
Νοσοκόμος ἀρρένων

δ. Α Νικολαΐδου
Νοσοκόμος Θηλέων

κ Α. Φωτίου
Βοηθὸς διευθυντοῦ

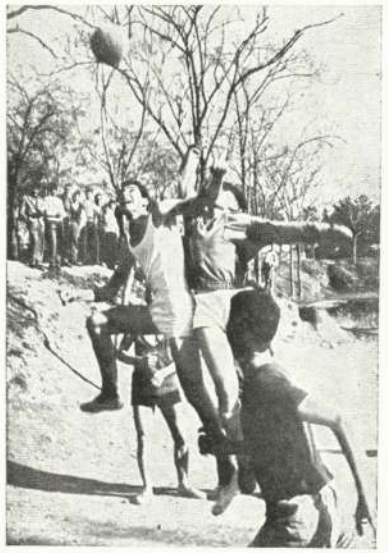

Συμβούλιο οἰκοτροφείου ἀρρένων

Συμβούλιο οἰκοτροφείου θηλέων

Οἰκοτροφεῖον Ἀρρένων

Ἀναπόσπαστο τμῆμα καὶ κέντρο τῆς δραστηριότητας τοῦ Κολλεγίου ἀποτελεῖ τὸ οἰκοτροφεῖο του. Δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῇ Κολλέγιο στὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ στὶς χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, χωρὶς τὴν ὕπαρξη οἰκοτροφείου. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις μάλιστα οἱ ἔννοιες «Κολλέγιο» καὶ «οἰκοτροφεῖο» ἔχουν ταυτισθῇ. Μὲ τὴν ἵδρυση τοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια» στὴ Μερζεφοῦντα τῆς Μ. Ἀσίας ἀρχίζει καὶ τὸ ἱστορικὸ τοῦ σημερινοῦ οἰκοτροφείου. Πέρασε ἀπὸ ὅλες τὶς δοκιμασίες καί, ἀφοῦ ἐπέζησε, ὡς δῶρο ἀπέκτησε τὴν ὡραιότερη τοποθεσία ἔξω τῆς Θεσσαλονίκης. Κεφαλὴ ποὺ κατευθύνει τὴ ζωὴ τοῦ οἰκοτροφείου εἶναι ὁ διευθυντής του. Μεταπολεμικὰ διετέλεσαν διευθυντὲς κατὰ σειρὰν οἱ κ. κ. Ἰατρίδης, Παρασκευαΐδης καὶ Μποτσάκης, ποὺ παραμένει μέχρι σήμερα στὴ θέση αὐτὴ καὶ στὰ πέντε χρόνια τῆς διεύθυνσής του ἔγιναν πολλὲς ἀλλαγὲς πρὸς τὸ καλύτερο. Ἡ σημερινὴ δυναμικότητα τοῦ οἰκοτροφείου εἶναι μεταξὺ 20 - 25% ἀπὸ τοὺς μαθητὲς ὁλοκλήρου τοῦ Κολλεγίου. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἔρχονται ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλλάδας γιὰ νὰ ἀποκτήσουν μιὰ πραγματικὴ μόρφωση καὶ ἱκανότητα προσαρμογῆς ἀργότερα στὴν κοινωνικὴ ζωή. Ἡ Κρήτη, ἡ Θράκη, τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, ἡ Ἀθήνα εἶναι μεταξὺ τῶν περιοχῶν ποὺ ἀντιπροσωπεύονται στὸ μορφωτικὸ αὐτὸ μωσαϊκό. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ ἦρθαν νὰ ζήσουν τὴ ζωὴ τοῦ οἰκοτροφείου μας: ἡ Αἴγυπτος, τὸ Σουδάν, ἡ Ταγκανίκα, τὸ Ἰράκ, ἡ Περσία, οἱ Η. Π. Α. ἀντιπροσωπεύονται στὸ μαθητικὸ κοινὸ τοῦ οἰκοτροφείου.

Τὸ μαθητικὸ σῶμα τοῦ οἰκοτροφείου ἀντιπροσωπεύεται στὴ διοίκηση μὲ τὸ συμβούλιο τῶν κοιτωναρχῶν, ποὺ μελετᾶ προβλήματα ὅπως ἡ βελτίωση τῆς ζωῆς μας στὸ οἰκοτροφεῖο μὲ τὴν καλύτερη ψυχαγωγία, τροφή, κ. ἄ.

Στὴ διοίκηση τοῦ οἰκοτροφείου προσφέρουν ἐπίσης μεγάλες ὑπηρεσίες οἱ οἰκότροφοι καθηγητὲς καὶ ὁ βοηθὸς διευθυντοῦ. Ἡ συνεισφορὰ τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν στὶς δραστηριότητες τοῦ σχολείου εἶναι τεράστια συγκρινόμενη μὲ τὸ μικρὸ ἀριθμό τους. Στὶς δραστηριότητες ποὺ ἀφοροῦν στὰ μαθήματα οἱ οἰκότροφοι μαθητὲς ἔπαιξαν καὶ παίζουν σημαντικὸ ρόλο. Τὸ οἰκοτροφεῖο κατόρθωσε νὰ βγάλη πολλοὺς ἀριστους μαθητές, ποὺ ἀργότερα τίμησαν τὸ ὄνομά του στὴν Ἀμερικὴ καὶ σὲ ἄλλες χῶρες. Τὸ γενικὸ ἐπίπεδο μορφώσεως, ἀνάλογα μὲ τὶς προσφερόμενες εὐκαιρίες, τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν εἶναι ὑψηλότερο ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν.

Ὑπῆρξαν πολλὲς οἱ περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ πρώτος μαθητὴς μιᾶς τάξης ἦταν οἰκότροφος. Ἀλλὰ καὶ στὸν ἀθλητικὸ τομέα ἀποδίδουν ἐξαίρετα οἱ «φιλοξενούμενοι» τοῦ Κολλεγίου. Ἐνῶ, ὅπως εἰπώθηκε στὴν ἀρχή, οἱ οἰκότροφοι ἀποτελοῦν τὰ 25% τῶν παιδιῶν, ἡ συνεισφορά τους στὰ ἀθλητικὰ φθάνει μέχρι 65%. Ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι στὶς περισσότερες μεικτὲς ὁμάδες τὰ $^3/_5$ τῶν παικτῶν εἶναι οἰκότροφοι. Καὶ μάλιστα ἔφθασε ἐποχὴ ποὺ ἡ ὁμάδα τοῦ volley ball ἀποτελοῦνταν ἐντελῶς ἀπὸ ἐσωτερικούς.

Στὸν στίβο ἐπίσης οἱ οἰκότροφοι μαθητὲς ἀνέπτυξαν ἐξαιρετικὴ δραστηριότητα καὶ θὰ μείνη ἔκπληκτος κανείς, ἂν μελετώντας τὸν πίνακα ἀθλητικῶν ἐπιτυχιῶν στὸν στίβο δῇ τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ὀνόματα νὰ ἀνήκουν σὲ παιδιὰ τοῦ οἰκοτροφείου.

Ἡ δραστηριότητα τῶν οἰκοτρόφων ἐπεκτείνεται καὶ στὰ clubs, ὅπου πολλὲς φορὲς πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι ἐκλέγονται παιδιὰ τοῦ οἰκοτροφείου.

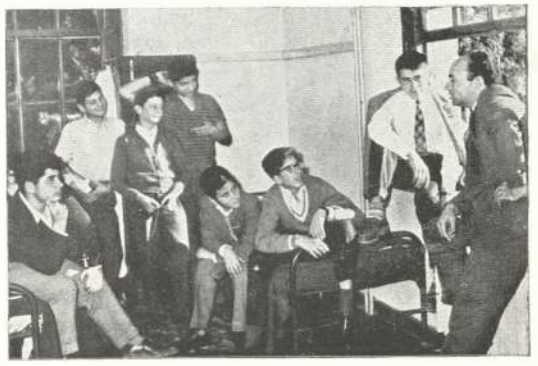
Ἐπίσης θετικὴ δραστηριότητα ἐπιδεικνύεται στὸν τομέα τῆς πειθαρχίας, ὅπου οἱ οἰκότροφοι μαθητὲς ἔχουν τὸ μικρότερο ποσοστὸ τιμωριῶν. Γενικὰ εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ οἰκότροφοι μαθητὲς λόγῳ τῶν συνθηκῶν ποὺ δημιουργοῦνται μέσα στὸ οἰκοτροφεῖο ἐξασκοῦν ὅλη τὴ δραστηριότητά τους σὲ δημιουργικοὺς τομεῖς.

Οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ οἰκοτροφείου εἶναι σχέσεις ἀτόμων - πολιτῶν. Εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικὸ νὰ βλέπη κανεὶς τὴν ἀμοιβαία ἀλληλεγγύη παιδιῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ διαφορετικὲς οἰκογένειες καὶ ἔθνη. Μέσα στὸ οἰκοτροφεῖο συντελεῖται, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἕνα ραφινάρισμα, μιὰ τελειοποίηση γιὰ τὴν ἔξοδο κατόπιν πρὸς τὴν κοινωνία. Ὅλοι οἱ κανονισμοὶ τοῦ οἰκοτροφείου ὁδηγοῦν σ' ἕνα εἶδος «status quo», ποὺ εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικό.

Οἱ ἐσωτερικὲς δραστηριότητες τῶν οἰκοτρόφων ἐκδηλώνονται κυρίως τὰ σαββατοκύριακα, ὅταν εἶναι μικρότερος ὁ φόρτος τῆς μαθητικῆς δουλειᾶς. Προσπάθειες ἔχουν καταβληθῇ νὰ «ἐκμοντερνισθοῦν» λιγάκι οἱ διάφορες ψυχαγωγίες. Πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ νέο ραδιογραμμόφωνο ἀγοράσθηκε ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία καὶ πρόκειται σύντομα νὰ ὀργανωθῇ μιὰ δισκοθήκη κλασσικῆς καὶ ἐλαφρᾶς μουσικῆς. Παράλληλα παραστάσεις «Καραγκιόζη» καὶ ὁμιλίες προσφέρουν εὐχάριστη ψυχαγωγία στοὺς οἰκοτρόφους. Στὸ μέλλον ἐλπίζονται ἀκόμη μεγαλύτερες πρόοδοι στὸν τομέα τῆς ψυχαγωγίας. Οἱ ἐλπίδες αὐτὲς στηρίζονται στὴ τάση γιὰ ἐκσυγχρονισμὸ ποὺ ἐπιδεικνύεται ἀπὸ μέρους τῶν ἁρμοδίων. Γενικὰ τὸ οἰκοτροφεῖο ἀρρένων βαδίζει σ' ἕνα σταθερὸ δρόμο στενὰ συνδεδεμένο μὲ τὶς ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ὄνειρα ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας τοῦ Κολλεγίου μας.

Τσάμπερλαιν Φώης
Πρόεδρος Οἰκοτροφείου Ἀρρένων

Οἰκοτροφεῖο Θηλέων

Μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι βρισκόμαστε στὸν «χρυσοῦν αἰῶνα» τοῦ οἰκοτροφείου. Τὸ καινούργιο κτήριο, τελειοποιημένο ἀπὸ κάθε ἄποψη, στεγάζει 56 κορίτσια καὶ παρουσιάζει «international» ὄψη, ἀφοῦ ἔχουμε μαζί μας καὶ μιὰ Ἀμερικανίδα.

Ὅλες μας ἀπολαμβάνουμε τὸ προνόμιο τῆς ἀνετης ζωῆς στὸ οἰκοτροφεῖο τοῦ Κολλεγίου. Κάθε γωνιὰ τοῦ κτηρίου εἶναι χρήσιμη καί, καθὼς εἶναι πλαισιωμένη ἀπὸ τὴ δική μας ἀγάπη καὶ φροντίδα, ἔχει ὄψη τελείως σπιτική. Τὸ μόνο κακὸ εἶναι τὰ πολλὰ κουδούνια, εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ἠλεκτρικά, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν ἀντίστοιχο ἀριθμὸ τῶν κουδουνιῶν τοῦ σχολείου δίνουν τὸν ὄχι εὐκαταφρόνητο ἀριθμὸ τῶν 29 ἡμερησίως.

Μιὰ ποὺ κάναμε τὴν ἀρχή, ἂς σᾶς ποῦμε λίγα περισσότερα «ἰδιωτικῆς» πιὰ φύσεως γιὰ κάτι ποὺ παλαιότερα ὀνομάζονταν «ἅδυτα τῶν ἀδύτων». Τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς μας εἶναι προσεκτικὰ καταρτισμένο μὲ τοὺς ἀτελείωτους κανόνες ὑγιεινῆς. Ἐγερτήριο στὶς 6:45 — ξεπερνᾶμε καὶ τοὺς στρατιῶτες! Μετὰ τὰ συνηθισμένα μιὰ παρέλαση ὅλων ἀπὸ τὸν καθρέφτη ποὺ ἀποτελεῖ (καθιερωμένος πιὰ) «εὐλαβικὸ προσκύνημα» ὅλης τῆς χρονιᾶς. Μετὰ τὸ φαγητὸ μισὴ ὥρα ἐλεύθερη καὶ κατόπιν σχολεῖο ἕως τὶς 4:00. Μετὰ ἀλλαγὴ τῆς ἐμφανίσεώς μας, μιὰ συνήθεια ποὺ προσετέθη φέτος κοντὰ στὶς ἄλλες, ἀπογευματινὸ καλαμπούρι καὶ ὅ,τι ἄλλο εὐχάριστο. Ἀπὸ τὶς 6:45 — 8:00 μελέτη. Φαγητὸ κατόπιν. Μετὰ μιὰ ὥρα ἐλεύθερη καὶ πάλι μελέτη ἀπὸ τὶς 9:30 — 10:30—ὥρα 0 γιὰ ὅλες.

Κι ἀμέσως καλὴ νύχτα καὶ «ὄνειρα γλυκά», ἂσχετο ἂν αὐτὸ συμβαίνη καμιὰ φορὰ στὶς 12:30. Ἀλλὰ στόπ! Ἀρκετὰ δὲ μάθατε; Ἴσως ἀνακαλύψετε καὶ κάποιες (;) ἀτέλειες, πρᾶγμα ποὺ δὲ μᾶς ἀρέσει καθόλου.

Κάτια Πετρίδου
Ἀντιπρόεδρος Οἰκοτροφείου Θηλέων

Κοινὰ σημεῖα τῆς ζωῆς μας

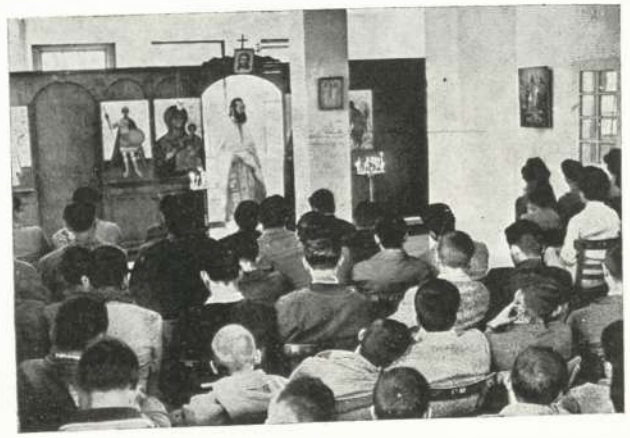
Ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος

Ὥρα μελέτης...

...καὶ προσευχῆς

"Ενας ἀπὸ τοὺς δραστηριους ὁμίλους τοῦ σχολείου μας εἶναι ὁ Δημοσιογραφικός. Ἐκδίδει τὸ περιοδικὸ τοῦ σχολείου ποὺ περιλαμβάνει ποικίλη ὕλη: Νέα, Λογοτεχνία, Σχόλια.

Ἰδιαίτερα τοῦτη τὴ χρονιὰ τὰ τεύχη ποὺ ἐκδόθηκαν ἦταν πολὺ καλὰ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως καὶ περιεχομένου. Καὶ αὐτό, γιατὶ οἱ μαθητὲς ἔδειξαν ὄρεξη γιὰ συνεργασία μὲ τὸ περιοδικὸ ποὺ δείχνει πόσο ὑψηλὴ εἶναι ἡ πνευματικὴ στάθμη στὸ Κολλέγιο.

PRESS CLUB

In spite of the limited number of students participating in editing the *College News*, the four issues published this year are considered to be among the best in history.
Owing to Mr. Papahadjis' indefatigable efforts, the committee responsible for its publication presented varied and interesting reports on life at Anatolia.

'Ο dean τοῦ σχολείου μας, Dr. Eugene Bahn, ἔδωσε μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα διάλεξη στὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Διεθνῶν Σχέσεων τῶν κοριτσιῶν, ποὺ ἔκανε πολλὴ ἐντύπωση. Τὸ International Relations Club εἶχε καὶ στὸ παρελθὸν παρακολουθήσει ἄλλες ἐνδιαφέρουσες παρουσιάσεις, ὅπως ἡ προβολὴ εἰκόνων τῆς συμβούλου κ. Cook, καὶ ὁμιλίες ἄλλων προσώπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Κολλεγίου. Ὅλα αὐτὰ γίνονται στὸ πλαίσιο τῆς προσπάθειας γιὰ μιὰ κατανόηση τῶν ἄλλων ἐθνῶν ποὺ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Club.

INTERNATIONAL RELATIONS CLUB

In the belief that the basis for a world of peace and brotherhood is the understanding of differences among peoples and their fundamental similarities, the International Relations Club organized a series of lectures by distinguished personalities. Especially interesting was Dr. Bahn's talk on England.

"Ενας ἀπὸ τοὺς πιὸ δημοφιλεῖς ὁμίλους τοῦ σχολείου, ποὺ ἀριθμεῖ 180 μέλη, εἶναι τὸ Music Study Group, ποὺ φέτος εἶναι μεικτό. Στὶς συνεδριάσεις, ποὺ γίνονται τακτικά, τὰ μέλη ἀκοῦν μουσική, γιὰ τὴν ὁποίαν προηγουμένως ὁ σύμβουλος κ. Κυριακάκης ἢ μέλη τοῦ ὁμίλου κάνουν εἰσηγήσεις.

MUSIC STUDY GROUP

The Music Study Group, organized for the first time this year, is the largest and most popular club on both campuses. At weekly assemblies the members listen to outstanding works by famous composers, after a short, interesting analysis of the work.

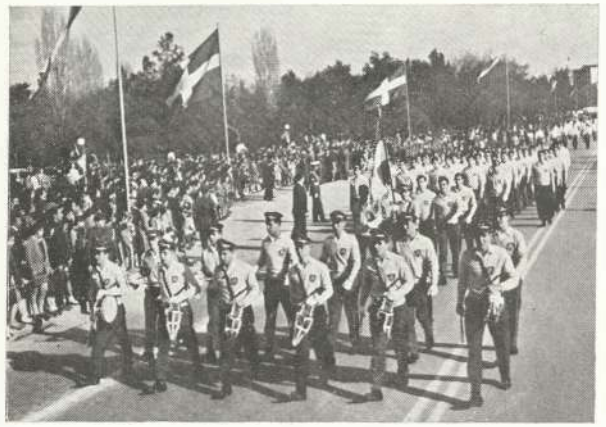
Φέτος συνεχίσθηκε ἡ δουλειὰ στὸ φυτώριο τῆς Χορωδίας, στὰ Glee Clubs ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν. Σκόπευαν νὰ δώσουν μὲ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Παπᾶ ἕνα πρόγραμμα γιὰ τὶς γιορτὲς τῆς 25ης Μαρτίου, ἀλλ' ὀργότερα ἀποφασίστηκε στὴ γιορτὴ νὰ λάβη μέρος μόνο ἡ χορωδία, ἐνῶ τὰ Glee Clubs θὰ δώσουν μιὰ παράσταση κατὰ τὸ τέλος τῆς χρονιᾶς.

GLEE CLUBS

The main purpose of the two Glee Clubs, the two smaller choruses of Anatolia, is to satisfy the desire of our younger students for a creative, musical outlet and to prepare the most talented students for future participation in the Choral Both boys' and girls' clubs presented programs for which they were warmly applauded.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

25 Μαρτίου

Τὸ σχολεῖο μας γιόρτασε μέσα σέ μιὰ πανηγυρικη ἀτμόσφαιρα τήν ἐπέτειο τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας τῆς 25ης Μαρτίου.
Μετὰ τὰ τραγούδια τοῦ Choral καὶ τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας, συμμαθητές μας μᾶς παρουσίασαν τὸ θεατρικό ἔργο «"Αρχισε νὰ φέγγη», γραμμένο καὶ διδαγμένο ἀπό τὸν καθηγητή μας κ. Ι. Παπαράλλη Τό ἔργο ἐνθουσίασε ὅλους μας καὶ καταχειροκροτήθηκε.
Πρίν ἀπό τήν γιορτη ἔγινε ὁ ἐτήσιος ἀνώμαλος τοῦ Κολλεγίου μέ τὰ ἀκόλουθα ἀποτελεσματα:

Λαλάτσης ('61) 5' 6''
Οἰκονόμου ('62) 5' 15'' 1
Λαμπαδίτης ('61) 5' 19'' 8

Τελος οἱ ὁμάδες παρελάσεως, ὅπως συνήθως, διακρίθηκαν Ιδιαίτερα.

NATIONAL HOLIDAY

25th of March

Greece's most important national holiday, celebrating the day the revolution against the enslaving Ottoman Empire began, is enthusiastically celebrated all over the country Here at school on the eve of the 25th of March we attended a traditional school program. Appropriate songs were presented by the choral, and we heard the speaker of the day. We were delighted by a patriotic drama written by Mr. Paparallis, one of our teachers.

After the ceremonies the boys held their annual cross-country race, won this year by Lalatsis.

Our school took part in civic festivities as well. Anatolia was represented in the great school parade and our delegates laid a wreath at the national memorial.

Πρωτάθλημα μέσης ἐκπαιδεύσεως

Basket - Ball

Anatolia - Ἅγ. Βικέντιος «44 - 6»
Anatolia - Γερμανικό «61 - 7»

Volley - Ball

Anatolia - Σχινᾶ «15 - 1» «15 - 0»
Anatolia - Ἅγ. Βικέντιος «15 - 9»
«15 - 9»

Ἀγῶνες μὲ τοὺς Ἀμερικάνους ναῦτες

F. D. R. — Anatolia 71 - 56
New Port News — Anatolia 71 - 60

Τὸ ἀθλητικὸ συμβούλιο τοῦ Ἀρρεναγωγείου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους ἀπὸ κάθε τάξη, ρυθμίζει τὴν ἀθλητικὴ κίνηση τοῦ Ἀρρεναγωγείου. Ἔτσι οἱ ἀθλητικές ὁμάδες του ἔπαιξαν μὲ τὶς ὁμάδες τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἡ ὁμάδα στίβου ἑτοιμάζεται γιὰ τοὺς προσεχεῖς ἀγῶνες μεταξὺ τῶν σχολείων μέσης ἐκπαιδεύσεως.

BOYS' ATHLETIC ASSOCIATION

The Boys' Athletic Association was very successful this year, too. Competitions with Athens College and other schools were arranged as well as the usual intramural sports. In May, the Field Day, the high point of the year's athletic program, is planned to be held before an audience of students, parents, teachers, and friends.

Τὸ ἀθλητικὸ συμβούλιο τοῦ Παρθεναγωγείου ἔδειξε φέτος μιὰ ξεχωριστὴ δράση. Οἱ ὁμάδες του πῆγαν στὸ Κιλκίς, θὰ πᾶνε τὸ Πάσχα στὴν Ἀθήνα γιὰ ἀγῶνες μὲ τὸ Pierce College καὶ θὰ προσκαλέσουν ὁμάδες ἀπὸ τὴν Καβάλα, Κιλκὶς καὶ Σέρρες. Στὸ μεταξὺ οἱ ὁμάδες τοῦ μπάσκετ καὶ βόλλεϋ κέρδισαν τὰ πρωταθλήματα ἰδιωτικῶν σχολείων μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἔντονη λοιπὸν ἀθλητικὴ δράση στὸ Παρθεναγωγεῖο.

CIRLS' ATHLETIC ASSOCIATION

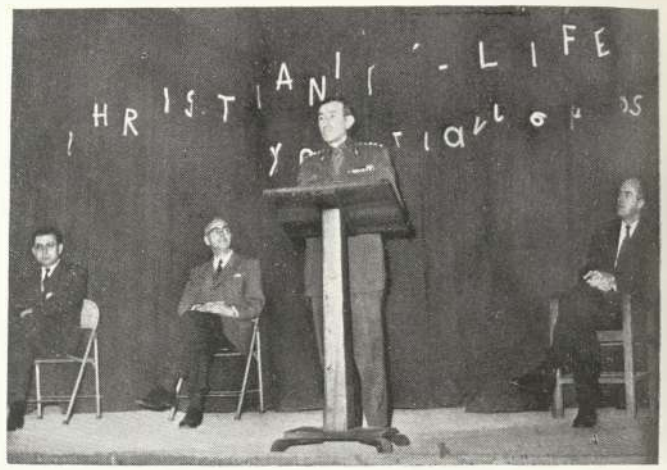
The Girls' Athletic Association is a major scool organization whose purpose is to coordinate all the athletic events during the year. The Council is composed of representatives from all classes.
This work the Council worked with outstanding success, planning the girls' athletic trips to Kilkis and Athens, organizing the competitions here with Kilkis, Kavala, and Serres, and winning the winner's cup of the private schools championship in basketball and volley ball.

28 Μαρτίου—9 'Απριλίου

Δύο σπουδαῖες ἑβδομάδες διοργανώθηκαν στὸ σχολεῖο μας. Ἡ πρώτη ἑβδομάδα ἀφιερώθηκε στὸ βιβλίο καὶ τονίσθηκε ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὲς ἡ σημασία του γιὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ γενικώτερα γιὰ τὸν πολιτισμό.

Ἡ δεύτερη ἑβδομάδα ἀφιερώθηκε στὸ πολυσυζητημένο θέμα «Χριστιανισμός - Ζωή». Οἱ ὁμιλητές, στοὺς ὁποίους συγκαταλέγοταν ὁ πατὴρ Ἱερώνυμος Κοτσώνης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Λεωνίδας Παρασκευόπουλος, ὁ ἀρχίατρος τοῦ Γ΄ Σώματος Στρατοῦ κ. Σταμάτης, ὁ δικηγόρος κ. Γουλιέλμος, παρουσίασαν κατὰ τὸν πιὸ παραστατικὸ τρόπο τὴ μεγάλη σημασία ποὺ ἔχει ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὶς πολυποίκιλές του ἐπιδράσεις στὴ ζωὴ μας.

BOOK WEEK AND CHRISTIANITY IN LIFE WEEK

Tha second special «Week» of the girls' department was the exceedingly successful «Book Week». It included several interesting lectures and programs. Especially liked were a book quiz, a composition contest, «the library detective», and each class' book presentation.

The «week» which had the most profound effect upon us was the «Christianity in Life Week». Organized and presented by members of the faculty just before Easter, this week consisted of a series of lectures by distinguished visitors on «Christianity in Life».

6 'Απριλίου

Μὲ ἐξαιρετικὴ συγκίνηση πήγαμε νὰ παρακολουθήσουμε τὸ ρεσιτὰλ τοῦ κ. Παπαταύρου, γιατὶ ἡ φήμη του, ποὺ εἶχε προηγηθῆ, προεξοφλοῦσε μιὰν ἔξοχη αἰσθητικὴ συγκίνηση. Ὁμολογουμένως, ὁ κ. Παπασταύρου δὲν διέψευσε τὶς προσδοκίες μας καὶ δίκαια ἀποθεώθηκε ἀπὸ ὅλους μας.

RECITAL BY Mr. PAPASTAVROU

Anatolia had the great privilege of hearing Mr. Papastavrou, in a musical assembly in Olympus Hall. Mr. Papastavrou, a distirguished cellist, presented a program of Bach, Beethoven, and Mozart. After his studies in Europe he became a pupil of Pablo Casals in southern France.

GIRLS' PSYCHOLOGY CLUB

Ὁ σκοπὸς τοῦ ὁμίλου Ψυχολογίας τοῦ Παρθεναγωγείου εἶναι νὰ βοηθήση τὰ κορίτσια στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐνδιαφέροντός του γιὰ τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα. Γι' αὐτὸ κάνουν συζητήσεις γύρω ἀπὸ διάφορα θέματα προσπαθώντας νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ψυχολογίας στὴν καθημερινὴ ζωή.

In this club too the many facets of human personality are examined. The study and discussion groups are designed to lead to greater understanding of humans in general but also to lead to self understanding.

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ συμβούλου κ. Μπαγλάνη καὶ μὲ διαφωτιστικὲς συζητήσεις στὸν ὅμιλο τὰ μέλη προσπαθοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν διάφορα ψυχολογικὰ ζητήματα. Φέτος π. χ. ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα θέματα ποὺ ἀντιμετώπισαν ἦταν ἡ κρίση τῆς ἐφηβείας. Οἱ εἰσηγήσεις ποὺ ἔγιναν παρουσιάστηκαν στὸ Chapel μὲ σημαντικὴ ἀπήχηση.

The members of this club meet to study and discuss psychological problems with an emphasis' on those that concern young people. Socrates said that the unexamined life was not worth living, and the members of this club would enthusiastically agree.

BOYS' AESTHETICS AND PSYCHOLOGY CLUB

Τό Ταξίδι μας

Μέ σχέδια καί ὄρεξη ἀρχίσαμε τό ταξίδι πού περιμέναμε ἐδῶ καί 7 χρόνια. Ὅσπου μιά μέρα ἔγινε, πέρασε σάν ὄνειρο καί μεῖς βρεθήκαμε στό δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

Ἦταν μιά ξέχωρη Δευτέρα, μιά Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ὅταν τό λεωφορεῖο ξεκίνησε γιά τόν προορισμό του. Σέ λίγο εἴχαμε ξεμακρύνει ἀπό τή Θεσσαλονίκη, ἐνῶ τό πηγαῖο κέφι σ' ὅλη τήν διαδρομή γέμιζε τίς ὧρες πού διάβαιναν ἀτέλειωτα, ὁπως κι ἐμεῖς, μέ τή ταχύτητα τῶν 60 χιλιομέτρων.

Κάποτε ὁμως φτάσαμε στό λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ καί μέ τήν ἴδια πάντα εὐθυμία, πού μᾶς ἔδινε κουράγιο γιά τό ὑπόλοιπο ταξίδι, πήραμε τό πλοῖο γιά τήν Κρήτη.

Τό μεσημέρι τῆς ἑπομένης ἤμασταν κιόλας στό Ἡράκλειο, τόν τόπο τῆς τριήμερης παραμονῆς μας στό νησί. Σά σύνολο ἡ πόλη τίποτα τό ξέχωρο δέν εἶχε νά παρουσιάση. Ἔξω μᾶς ἐπιφυλάσσονταν ἡ μεγάλη ἔκπληξη. Καί πρῶτα-πρῶτα τά ἀνάκτορα τῆς Κνωσσοῦ. Τόσο ἡ τεχνική τους ὅσο καί τό φυσικό περιβάλλον, ἐναρμονισμένα στούς πιό ὑπέροχους τόνους καί χρωματισμούς, κέντρισαν τό ἐνδιαφέρον μας γιά κάθε τί τό Κρητικό καί γιά κάθε δεῖγμα τοῦ Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Μέ ἀνάλογο ἐνθουσιασμό γνωρίσαμε τό παλάτι τῆς Φαιστοῦ στήν κοιλάδα τῆς Μεσσαρᾶς καί μέ τήν ἔξοχη πάντα ξενάγηση τοῦ κ. Μπακαλάκη τήν Ἁγία Τριάδα, ὅπου κοντά στήν ἀρχαία ὁμορφιά εἶχε ὁ τόπος νά προσφέρη καί μιά φυσική εὐφορία τέτοια, πού ἀρκετές μας ἐνιωσαν... «ἐπιτακτική» τήν ἀνάγκη νά ξαλαφρώσουν μερικές λεμονιές, πορτοκαλιές καί μουσμουλιές ἀπό τούς καρπούς τους.

Τήν Πέμπτη συνεχίσαμε τίς ἐξορμήσεις μας στά Μαλιά, στά Γουρνιά καί τέλος στόν Ἅη-Νικόλα, πού μᾶς ἄφησε τίς ὡραιότερες ἐντυπώσεις. Ἡ γαλάζια καί ἡσυχη θάλασσα ἰδίως μέ τά φιλόξενα βράχια μίλησε στήν ψυχή μας νοσταλγικά, ἀλλά καί κάπως παρατεταμένα, καθ' ὁτι χρειάστηκε ἡ ἐπέλαση «ὁρισμένων» γιά τήν ἐπιστροφή μας στό λεωφορεῖο.

Σ' ἕνα ἀπό τά Μουσεῖα τοῦ Ἡρακλείου, στοῦ Καλοκαιρινοῦ, θαυμάσαμε τήν αἴθουσα τοῦ Καζαντζάκη μέ εἰλικρινῆ συγκίνηση, πού ξεκινοῦσε ἀπό τό προσκύνημά μας στό τάφο τοῦ συγγραφέα.

Μέ παρόμοια συγκίνηση προσφέραμε κρίνα τοῦ ἀγροῦ στό τάφο τοῦ Βενιζέλου στά Χανιά, εὐλαβικά, προσηλωμένα, ὁσο τουλάχιστον δέν ὑψώναμε τό κεφάλι. Γιατί λίγα βήματα πιό κάτω ὀρθώνονταν τό ἄγαλμα τῆς ἐλευθερίας, τό «τέρας μέ τά γαλάζια μάτια» κατά τούς Γερμανούς, (ἐξ αἰτίας τῆς ἀπαίσια γελοίας χοντροκροπιᾶς του). Παρασκευή μεσημέρι ἀποχαιρετήσαμε λυπημένες τήν ὁμορφη Κρήτη, γιά νά βρεθοῦμε τήν ἄλλη τό πρωΐ στήν Ἀθήνα. Δυό μέρες, Σάββατο καί Κυριακή, μόλις ἐπαρκοῦσαν νά δοῦμε, νά ἀκούσουμε καί νά αἰσθανθοῦμε τή μισή Ἀθήνα: τήν ἀρχαία μέ τούς καθηγητές μας, τή σύγχρονη μέ τούς δικούς μας ἤ καί μόνες μας— Ἀκρόπολη, Μουσεῖα, Σούνιο, Φάληρο κλπ.

Μά τά ψέματα τέλειωσαν. Ἡ ὥρα ἀναχωρήσεως σήμανε. Βουβές πήραμε θέσεις στό λεωφορεῖο. Ρίξαμε μιά στερνή ματιά γύρω μας στή φύση, ὁσο μακρύτερα μποροῦσε νά φτάση τό βλέμμα, κι ὕστερα βυθιστήκαμε σέ σκέψεις, πού φοβόμασταν νά διώξουμε.

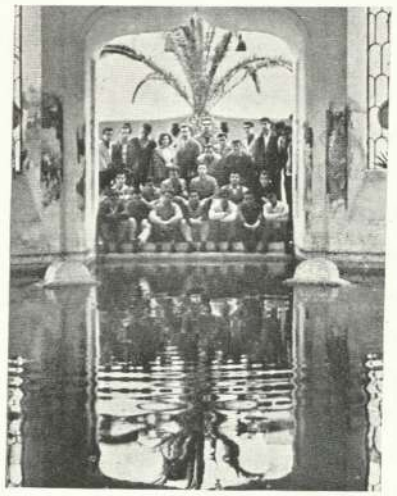
Τά πάντα ἔφευγαν, τρέχαν πίσω μας. Μιά δέν ἔμεναν παρά οἱ ἀναμνήσεις καί ἡ πεῖρα τῆς 3ήμερης ἐκδρομῆς, πού θά συντρόφευαν αὐτές τίς ἀναμνήσεις καί τήν πεῖρα πού ἕνα σχολειό μᾶς ἔδωσε στά 7 χρόνια τῆς φοίτησής μας, τό Κολλέγιο.

Ἔλσα Μουράτογλου

Κέφι... στον «σκυλοπνίχτη»

Καλλιθέα

Μετά άπ' τό «κεφάλι».

Ἡ ἐκδρομή μας

Ἡ ἱστορία ἀρχίζει τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα, στίς 8 στόν Σιδηρ. Σταθμό. Γέλια, χαιρετισμοί, γελαστά πρόσωπα καί ὅλοι παρόντες ἐκτός τοῦ Τερζῆ καί Βρασίδα (ὁ τελευταῖος εἶχε καί τά εἰσιτήρια). Τό τραῖνο φεύγει. Προσπαθοῦμε νά βολευτοῦμε, γυρνᾶμε, ξαναγυρνᾶμε καί στό μυαλό μας ἔρχεται ἡ ἔκφραση «σά σαρδέλλες». Προσπαθοῦμε νά κοιμηθοῦμε. Ἄδικος ὁ κόπος, γιατί δέν μποροῦν 8 ἄτομα νά κοιμηθοῦν σέ τόπο γιά 2. Ἀπό ἔξω ἀκούγεται ἡ ἀγανακτισμένη φωνή τοῦ Χατζηματθαίου:

—Ποῦ τό Πάσχα! Ἀκόμη στήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν βρισκόμαστε.

Μεταφερόμαστε στό πλοῖο. Τό ταξίδι στή θάλασσα (ἀκόμη καί μέ τό «Ἄνδρος») ἦταν παραπάνω ἀπό περίφημο καί ἔτσι τό ρίξαμε στό τραγούδι. Οἱ παριστάμενοι (καί ἡ σχολή Γουναράκη) γοητεύτηκαν. Τό βράδυ ὁ Τζίμης ἔβαλε στό στόμα τοῦ κοιμισμένου Μπακόπουλου ἕνα κομμάτι σοκολάτα. Ὁ Μπακόπουλος ἀντίκρισε τή Ρόδο παρουσιάζουσας θέαμα ἀράπη. Ὁ ξακουστός σκυλοπνίχτης μᾶς ἔφερε στή Ρόδο. Φάγαμε καί στίς 5 πήγαμε συνεπεῖς στό ραντεβού μας στό Ἐνυδρεῖο. Ὄχι δμως καί ὁ κ. Δούκας πού ἔφτασε μέ καθυστέρηση. Μέ καθυστέρηση βγῆκε καί ἀπό τό Ἐνυδρεῖο, ὁπότε ὁ Στεφανίδης ρώτησε χαμογελώντας γλυκά - γλυκά.

—Καλά, κ. Δούκα, τίς φῶκες ἐρωτευθήκατε;

Ταλαιπωρήσαμε τά μοτοσακό τῆς Ρόδου καί τό ἄλλο πρωῖ φύγαμε γιά τή Λίνδο. Ὁ κ. Δούκας ἔκανε τόν ξεναγό:

—Ἐδῶ βλέπετε ἐφτά κορμούς ἀπό τήν ἴδια ρίζα, ἐδῶ βλέπετε τό Στάδιο, ἐδῶ ἕνα σπίτι πού κτίζεται (στήν Καλλιθέα), αὐτό τό νερό τό πίνεται καί, ἄν ἔχετε συκώτι, παθαίνετε χολή, ἄν πάλι ἔχετε χολή, παθαίνετε νεφρά. Φτάσαμε στή Λίνδο πού εἶναι ἕνα ἄγριο καπέλλο καρφωμένο στήν κορυφή ἑνός πελώριου βράχου. Οἱ πιό θαρραλέοι πῆγαν γιά μπάνιο. Τό μεσημέρι φάγαμε (τρόπος τοῦ λέγειν δηλ.) μέ ἔξοδα τῆς καντίνας. Σηκωθήκαμε ἀπό τό τραπέζι πεινασμένοι. Παρ' ὅλη μας τήν πείνα ὁ Καρουσάκης ἔσπασε μέ τό μοτοσακό του τό «φράγμα τοῦ τοίχου», ὁ δέ Στεφανίδης γύρισε μέ τό μοτοσακό στίς πλάτες. Δέν ἀναφέρω φυσικά τίς συγκρούσεις μέ τά ἄλλα μοτοσακό καί λεωφορεῖα. Κατά τή διάρκεια τοῦ βραδινοῦ φαγητοῦ ὁ Κυρατζόγλου ἦρθε στό κέφι:

—Γκαρσόν, κάνε τή πρόσθεση — καί πιό σιγά: ἐμεῖς τή διαίρεση.

Φιλέρημος

Τό ἄλλο πρωί ξεκινήσαμε γιά τή Φιλέρημο. Κοντά στό Παραδείσι συναντήσαμε τούς D. Niven, Gregory Peck Jia Scala, St. Baker καί Εἰρήνη Παπᾶ. Πήγαμε γιά αὐτόγραφα. Ὁ Κυριακίδης λοιπόν πλησίασε κάποιον:

—May I have an autograph of yours, Mr. Niven?

Ὁ ἄλλος τοῦ ἔδωσε ἕνα μέ εὐχαρίστηση, ὅπου διακρίνονταν καθαρώτατα: Stanley Baker.

Φτάσαμε στή Φιλέρημο, ὅπου μᾶς ἔκανε ἐντύπωση ἡ γαλήνη τοῦ τοπίου, προχωρήσαμε στήν Κάμειρο (μιά νεκρή πολιτεία), εἴδαμε τίς Πεταλοῦδες (ὄχι αὐτές πού πετάνε φυσικά) καί σκαρφαλώσαμε στόν Προφήτη Ἠλία, ὅπου τό σπουδαιότερο ἀξιοθέατο ἦταν ἡ σχολή Μπερζάν. Συμπαθητικά παιδιά. Στόν γυρισμό ὁ Καρουσάκης διαμαρτυρήθηκε:

—Τί ἤρθαμε νά κάνουμε ἐδῶ; Ἐγώ δέν εἶδα τίποτα!

—Τί ἤθελες νά δῆς (ἡ ἄμεση ἀντίδραση τοῦ Μπουτάρη), νά περπατάη κανείς ἀνάποδα; Ἄλλωστε εἶδες καί τή σχολή Μπερζάν.

Τό ἀπόγευμα ἐπισκεφθήκαμε τό Μουσεῖο τῆς Ρόδου, τοῦ ὁποίου ὁ φύλακας ἦταν ἀπόλαυση Π. χ. ἀκοῦστε τήν ἐξήγηση πού ἔδωσε στά ἑλληνικά σέ μιάν Ἀγγλίδα πού δέν καταλάβαινε ἑλληνικά (ἐπρόκειτο γιά τίς παραστάσεις κάποιου ἀγγείου):

—Αὐτό πού βλέπετε εἶναι ὁ Τρωικός πόλεμος. Ἐδῶ ὁ Ὀδυσσεύς χαιρετᾶ τήν κυρία Πηνελόπη.

Καί ὕστερα ἀπό λίγο σέ μᾶς:

—Αὐτό τό ἀγγεῖο τό ἔκανε συνήθως δῶρο ὁ *μνηστής* στή *μνηστήρα*... Καί κατόπιν.

—Ποιά σχολή εἶστε;

—Σχολή ὁδηγῶν!

—Ἄ πρόσκοποι εἶστε;

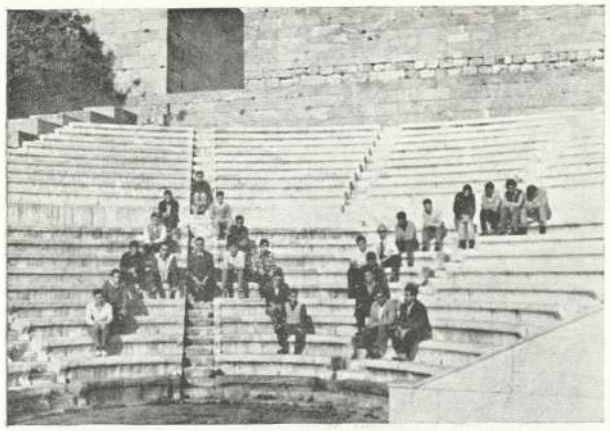
Τό βράδυ ἀκούσαμε τόν Δημητρίου νά παραμιλάη:

—Φέσι, Φέσι, 28 δρχ., Φέσι! (εἶχε πληρώσει 28 δρχ. γιά μιά μακαρονάδα).

Παρασκευή. Στό Καστέλλο καί ἔπειτα στό πλοῖο. Μπήκαμε στόν «Καραϊσκάκη» καί τό ταξίδι ἄρ-

An autograph, Mr. Baker

Στό Στάδιο

χισε μέ κέφι, παρόλο ποὺ δέν εἴχαμε καμπίνες καὶ ἡ θάλασσα φαίνονταν ἀγριεμένη. Ὕστερα ἀπό λίγες ὧρες ὁ Φωτιάδης πλησιάζει τὸν πλοίαρχο:

—Is that land Turkish?

—Yes, are you British, sir?

—Not at all sir, Greek!

—I beg your pardon?

—Ἕλληνας. Ἕλληνας!

Τήν ἴδια ὥρα ὁ Χατζημιχάλογλου ζητοῦσε νά τοῦ σερβίρουν ἀρνί-μοσχάρι καὶ ὁ Τριανταφυλλου πρότεινε στόν κ. Παπαράλλη νά γίνουν ἀγῶνες καθηγητῶν-μαθητῶν.

—Γιά ποιούς ἀγῶνες λές, παιδάκι μου; Σέ λίγο θά κάνουμε ἀγῶνες ροχαλητοῦ, ἦταν ἡ ἀπάντηση.

Μεγάλη ἐπιθυμία γιά τέτοιους ἀγῶνες φαίνεται πώς εἶχε καὶ ὁ Κυρατζόγλου, ὁ ὁποῖος φώναξε στόν κόσμο ποὺ βρίσκονταν στό μπαρ-ὑπνοδωμάτιό μας.

—Καλή ἡ παρέα σας, ἀλλά ὥρα νά κοιμηθοῦμε. Ἄντε, καὶ ὄνειρα γλυκά.

Ἔφτασε ἡ ὥρα νά κοιμηθοῦμε. Τά κρεβάτια ἦταν κατά τρία λιγότερα. Τή συνέχεια τή λέει τό γνωστόν ἀσμάτιον: «Καὶ τότε ρίξανε τόν κλῆρο κλπ.» Ὁ κλῆρος ἔπεσε στόν γράφοντα (νά μήν κοιμηθῆ δηλ. ἀλλά νά περάση τήν βραδιά σέ πολυθρόνα). Τό πρωὶ οἱ ἀγουροξυπνημένοι τρεῖς ἥρωες (ὁ κ. Δούκας, ὁ κ. Παπαράλλης καὶ ὁ γράφων) παρουσίαζαν θέαμα κωμικοτραγικόν. Ὁ κ. Δούκας:

—Δέ μοῦ λέτε, παιδιά, ἡ Γιουγκοσλαυία εἶναι ἐκεῖ ἀπέναντι;

Στήν Ἀθήνα χαθήκαμε: Ἄλλος ἀπό δῶ, ἄλλος ἀπό κεῖ... Ξαναβρεθήκαμε στό Σούνιο. Ὁ Βρασίδας λοιπόν πλησιάζει τόν κ. Δούκα:

—Ἀπό ποῦ ἔπεσε ὁ Αἰγέας;

—Δέν ἤμουνα μπροστά!

—Ποῦ ἦσασταν; Στό μάτς;

—Ὄχι, ἔπαιζα πεσσούς!

Στό μάτς πήγαμε τό μεσημέρι καὶ κατόπιν μᾶς κατάπιε γιά μιά ἀκόμη φορά ἡ Ἀθήνα.

Δευτέρα. Ἀρχίσαμε νά σκεφτόμαστε τό σχολεῖο: ὁ κ. Παπαδημητρίου, ὁ κ. Ἰατρίδης... ὁ κύριος...

Πάει, τελειωσε ἡ ἐκδρομή... Τό κέφι μας τό ξαναβρήκαμε στήν αὐτοκινητάμαξα. Ὁ Μπακόπουλος ζητοῦσε νά κλείσουμε τά παράθυρα γιά νά μήν μπαίνη... καπνός ἀπό τήν αὐτοκινητάμαξα, ὁ Ἠλέκτρης ρωτοῦσε πότε θά περάσουμε τήν ἐπόμενη «διώρυγα» καὶ ὁ Μπίκος μασουλοῦσε τά σάντουιτς ποὺ μᾶς ἀγόρασε ἡ καντίνα γιά τόν γυρισμό...

Θεσσαλονίκη. Ἡ ἐκδρομή τέλειωσε. Ὑπῆρξε ὁμορφη χάρη στίς προσπάθειες τοῦ κ. Ἀτταλειάδη καὶ τῶν συνοδῶν καθηγητῶν μας, τοῦ κ. Δούκα καὶ τοῦ κ. Παπαράλλη.

Τό πνεῦμα τῆς ἐκδρομῆς τό ἔπιασε ὁ Κυρατζόγλου λέγοντας:

—Ὅταν γυρίσουμε καὶ μᾶς ρωτήσουν, θά ποῦμε πώς κοιμηθήκαμε στό Ξενοδοχεῖο τῶν Ρόδων... ἀπ' ἔξω!

Γ. Παρισάκης

Σερβία! Σερβία!

Ἀπριλίου 20-23

Ἐκδρομή τῆς 5ης Θηλέων στούς Δελφούς

Μετά ἀπό ἀπειρες συζητήσεις καὶ διαφωνίες πραγματοποιήθηκε τό ταξίδι μας στούς Δελφούς κατά τή διάρκεια τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα.

Παρ' ὅλο ποὺ ἦταν ἐκδρομή μόνο τριῶν ἡμερῶν, εἶχε ἐπιτυχία μεγάλη σάν ἐκπαιδευτική καὶ ψυχαγωγική ἐκδρομή. Μείναμε δυό βραδιές στή Λειβαδιά καὶ τριγυρίσαμε μιά ὁλόκληρη μέρα στήν ἀρχαία τοποθεσία τῶν Δελφῶν. Ἐπισκεφθήκαμε τό μουσεῖο, ποὺ μᾶς ἔκανε καὶ ἰδιαίτερη ἐντύπωση μέ μερικά ὑπέροχα ἔργα ὅπως ὁ Ἡνίοχος. Ἐπίσης πηγαίνοντας στούς Δελφούς εἴχαμε τήν εὐκαιρία νά θαυμάσουμε τά ψηφιδωτά τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ σέ μιά σύντομη στάση. Στό γυρισμό ἀκολουθώντας ἄλλο δρόμο σταματήσαμε στό μουσεῖο τῆς Χαιρώνειας καὶ στις Θερμοπύλες.

Ἐκδρομή τῆς 4ης Θηλέων στόν Βόλο

Ἡ τετάρτη Θηλέων φέτος ἔκανε τήν πρώτη πολυήμερη ἐκδρομή της. Ὁ τόπος ποὺ μᾶς δέχθηκε φιλόξενα ἦταν ὁ Βόλος. Ἡ ὀλιγοήμερη διαμονή μας ἐκεῖ μᾶς ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά γνωρίσουμε καὶ νά ἀγαπήσουμε τά γραφικά χωριά τοῦ Πηλίου καὶ τόν ἴδιο τόν Βόλο. Τά Καλά Νερά, ἡ Πορταριά, ἡ Ζαγορά, τό Χορευτό εἶναι μερικά ἀπό τά μέρη ποὺ ἐπισκεφθήκαμε καὶ ποὺ θά μᾶς μείνουν ἀξέχαστα. Ὁ Βόλος προσπάθησε νά μᾶς δώση ὅ,τι καλύτερο εἶχε. Καὶ τό κατόρθωσε. Μᾶς ἄφησε τίς καλύτερες ἐντυπώσεις. Ἦταν ἡ πρώτη μας ἐκδρομή καὶ μᾶς ἔδωσε ἐλπίδα καὶ θάρρος γιά τίς ἐπόμενες ἐκδρομές μας στίς μεγαλύτερες τάξεις.

BOYS' CORRESPONDENCE AND STAMP CLUB

Διπλό σκοπό ἐξυπηρετεῖ τό Correspondence and Stamp Club τῶν ἀγοριῶν. Κατά πρῶτον λόγον τήν ἀνταλλαγήν γραμμάτων καί κατά δεύτερο τό νά γνωρίσουν τά μέλη του ἀπό κάπως πιό κοντά τίς διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου· ἀπασχόλησης ἀναμφίβολα εὐχάριστη ἰδίως γιά τούς μαθητές τῶν μικροτέρων τάξεων, ἀπ' ὅπου εἶναι καί τά περισσότερα μέλη του.

Besides enjoying their common interest in stamp collecting, the boys of this club exchange fascinating glimpses of the wide, wide world through the pen-pal letters they bring to each meeting.

Παράλληλες εἶναι καί οἱ ἐπιδιώξεις τοῦ ὁμίλου ἀλληλογραφίας τοῦ Παρθεναγωγείου. Μέσα ἀπό τίς σελίδες τῶν γραμμάτων παρουσιάζονται τά προβλήματα, οἱ ἐπιδιώξεις, τά ὄνειρα ὅλων τῶν κοριτσιῶν τοῦ κόσμου. Παρουσιάζονται ὅμως καί οἱ τρόποι ἀντιμετωπίσεως ὅλων αὐτῶν τῶν κοινῶν προβλημάτων. Ἔτσι μεγάλο εἶναι τό κέρδος, ἀλλά μαζί καί εὐχάριστη ἡ ἀπασχόληση.

The girls of this club have friends all over the world, friends they have never seen, but true friends with whom they can share their joys and sorrows. At club meetings the letters are read aloud an discussed.

GIRLS' CORRESPONDENCE CLUB

ANATOLIA CALLS ON PIERCE COLLEGE

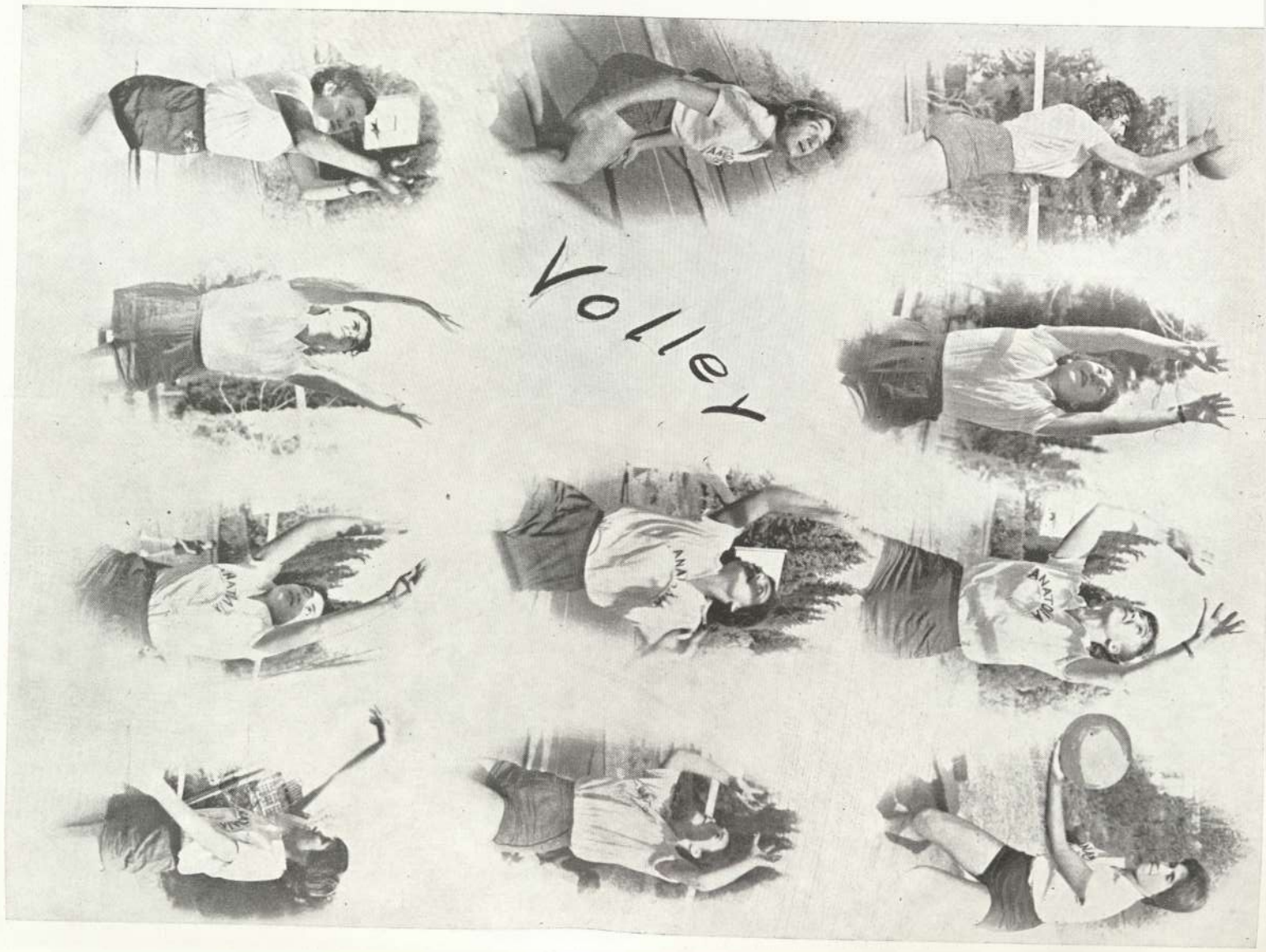

9, 10 Ἀπριλίου

Ἐπί τέλους ὕστερα ἀπό τόσον καιρό ἦρθε ἡ πολυπόθητη πρόσκληση τοῦ Pierce γιά τήν καθιερωμένη ἀθλητική μας συνάντηση. Θά γίνονταν στίς 9 καί 10 τοῦ Ἀπρίλη. Ἀπό τή στιγμή πού μάθαμε τά νέα ἀρχίσαμε νά μετράμε τίς μέρες, πού ἐκεῖνο τόν καιρό ἦταν ἀπελπιστικά μεγάλες. Κάποτε ἦρθε ἡ μέρα τῆς ἀναχώρησης. Φτάσαμε στίς 7 τό ἀπόγευμα. Τό ἑπόμενο πρωί στίς 10 ἡ ὥρα ἀρχίσαμε μέ τή συνάντηση τῶν ὁμάδων Volley. Ἡ δική μας νίκησε εὔκολα μέ σκόρ 15—3, 16—14! Ἀμέσως μετά ἀκολούθησε ὁ ἀγώνας τοῦ Base-ball, πού ἦταν πραγματικά συναρπαστικός καί ἀμφίρροπος. Παρ' ὅλα αὐτά νικήσαμε μέ σκόρ 42-14. Τήν Κυριακή τό πρωί ἔγινε τό μάτς τοῦ basket. Μετά ἀπό ἕνα πολύ ἐνδιαφέρον παιχνίδι νικήσαμε μέ 57—36 κι ἀφοῦ μᾶς ἔδωσαν τό κύπελο πού τ' ἀξίζαμε, κινήσαμε πάρα πολύ ἱκανοποιημένες γιά τή Θεσσαλονίκη.

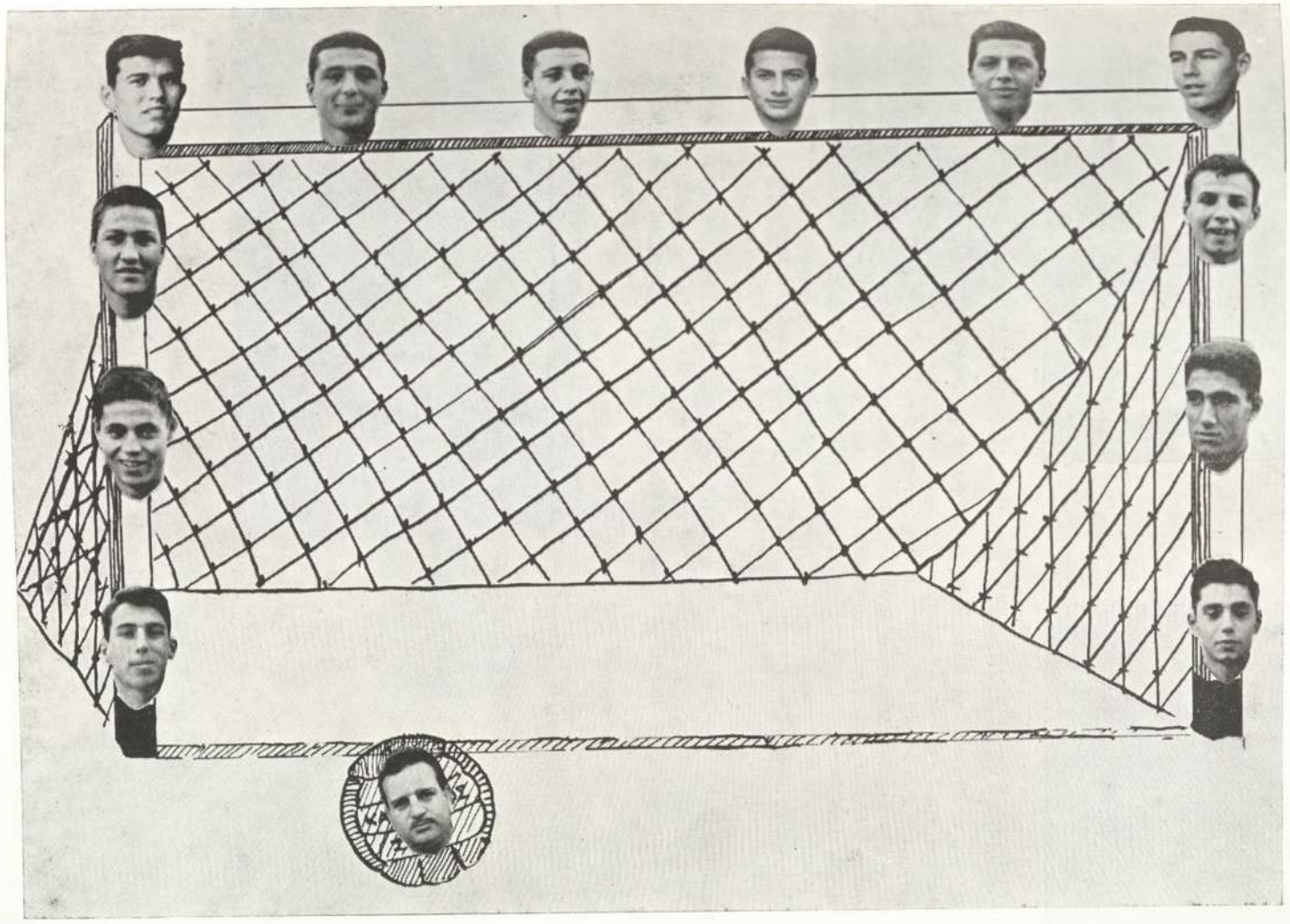

Volley Ball

Δέσποινα Χαΐτογλου, Δέσποινα Κυριμλόγλου, Εφη Λολανίδου, Ἑλπίδα Καλλιπολίτου, Ἰωάννα Ἰωαννίδου, Joan Leitch, Ἀλέκα Σακελλίωνος, Ἄννα Καλφοπούλου, Βασιλική Θεοχάρη, Μάρω Παπαδοπούλου, Ἄννα Κολιοῦ.
Τὴν ὁμάδα προπονεῖ ἡ δ. Κοντόζογλου.

Μεικτή Ποδοσφαίρου

Ἡλίας Μουτόπουλος, Πέτρος Τσιφτσῆς, Χαρίλαος Σπυρίδης, Βασίλης Μπῖκος, Λάζαρος Τορτοπίδης, Γιάννης Σκαρκαλᾶς, Βασίλης Τσιβιλίκας, Ἀμεντέο Ὀντόνι, Δημήτρης Μέλιος, Μάκης Λαγός, Νίκος Χρυσοχοΐδης, Νίκος Λαλάτσης.
Τὴν ὁμάδα προπονεῖ ὁ κ. Δούκας.

MAYRORACHI CLUB INVITED TO THE VILLAGE DEVELOPMENT PROGRAM

Ἡ Μαυροράχη, τό ἕνα ἀπό τά δυό υἱοθετημένα χωριά μας, ἦταν προσκαλεσμένη φέτος νά παρακολουθήση στή Γεωργική Σχολή τό πρόγραμμα «Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως».
Τό συνέδριο αὐτό, πού διαρκεῖ τρεῖς μέρες, ὀργανώνεται ἀπό τήν ὑπηρεσία Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν καί σκοπό του ἔχει τήν πνευματική καί ὑλική ἀνάπτυξη τοῦ τόπου. Ἀρκετές ἀπό τίς ἐνδιαφέρουσες διαλέξεις του παρακολούθησαν ὁ Dr. Johnston, οἱ σύμβουλοι καθώς καί μερικά μέλη τοῦ εἰδικοῦ συλλόγου τοῦ σχολείου μας πού βοηθεῖ τό χωριό.
Χαρακτηριστική εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη, μέ τήν ὁποία ἐξεφράσθησαν δημοσία οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Μαυροραχης γιά τήν μέχρι τώρα στενη καί γόνιμη συμπαρασταση μας.

Mavrorachi, the first of the two villages Anatolia has adopted, was invited to attend the «Village Development Program» at the American Farm School. Dr. Johnston, the club advisors, and members of the «Welfare Committee for Villages» attended the series of lectures.

MODERN GREEK LITERATURE CLUB

Τά μέλη τοῦ Ὁμίλου Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας μέ σύμβουλο τόν κ. Παπαράλλη παρακολούθησαν ἀναλύσεις ἐξεχόντων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν καί ἀκόμα ἔκαναν μεταφράσεις ξένων μοντέρνων ποιητῶν. Σκοπός τοῦ ὁμίλου εἶναι νά ἔρθουν τά μέλη του σέ μιά κάποια στενώτερη ἐπαφή μέ τή λογοτεχνία, ἑλληνική καί ξένη.

The Literature Club meets to read together and discuss representative poets and novelists. They adquaint themselves with the various literary movements. The club members write reviews and criticisms of novels, plays, movies, and radio programs which appear in *College News*.

ΗΜΕΡΙΔΕΣ 2, 6 Μαΐου

100 μ.

Λαλάτσης	11'' 7	'61
Οἰκονόμου	12''	'62
Παπακωνσταντίνου	12'' 4	'61

200 μ.

Λαλάτσης	24'' 7	'61
Οἰκονόμου	26'' 1	'62
Παπακωνσταντίνου		'61

400 μ.

Λαλάτσης	58''	'61
Οἰκονόμου	59'' 8	'62
Παπακωνσταντίνου		'61

Πρωταθλητής δρόμων
Ν. Λαλάτσης '61

Ἁπλοῦν

Μουτόπουλος	6.24 1/2 '61
Παπακωνσταντίνου	5.56 '61
Οἰκονόμου	5.53 '62

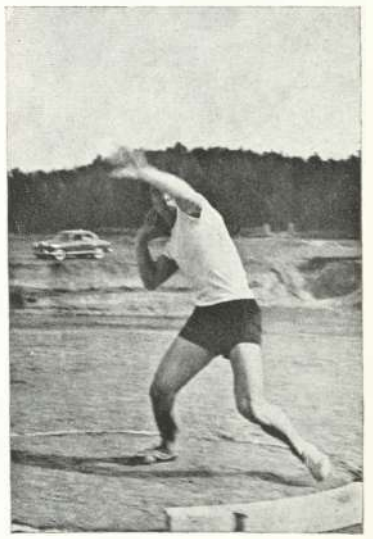
Πρωταθλητής ἁλμάτων
Ἡ. Μουτόπουλος '61

Ὕψος

Μουτόπουλος	1.65 '61
Λαμπαδίτης	1.60 '61
Παπακωνσταντίνου	1.55 '61

Τριπλοῦν

Μουτόπουλος	12.04 '61
Οἰκονόμου	12.03 '62
Παπακωνστατίνου	11.45 '61

Σφαῖρα

Φώης	11.95 '61
Νικολαΐδης	11.36 '61
Μουτόπουλος	10.73 '61

Δίσκος

Νικολαΐδης	30.78 '61
Φώης	26.75 '61
Μουτόπουλος	25.75 '61

Ἀκόντιο

Γεωργιάδης	47.97 '60
Οἰκονόμου	39.60 '62
Μουτόπουλος	39.06 '61

Πρωταθλητής ρίψεων
Κ. Νικολαΐδης

Πρωτάθλημα Volley
Ἰδιωτικῶν Σχολείων
Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

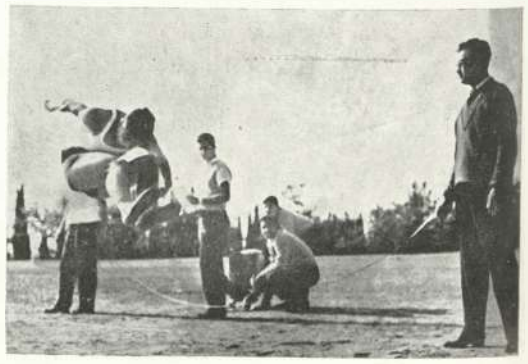
«Anatolia» — Δέλιου	2—0
«Anatolia» — Στουγιαννάκη	2—0
«Anatolia» — Κωνσταντινίδη	2—0

Πρωταθλήτρια : «Anatolia»

Pentathlon

		200 μ.	800 μ.	Μῆκος	Δίσκος	Ἀκόντιο	Βαθμοί
Οἰκονόμου Δ.	'62	25"6	2'24"8	5'20	21.90	37.90	1529
Μουτόπουλος Η.	'61	26"8	2'46"	5'59	22.82	45.82	1418
Παπακωνσταντίνου Γ.	'61	26"2	2'34"	5'38	18.08	30.83	1196½

10 Μαΐου

Τό σχολειό μας ὁποδέχθηκε μέ μεγάλη χαρά τούς ὁμογενεῖς τῆς Παμμακεδονικῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Dr. Johnston τούς παρέθεσε γεῦμα κι ἀργότερα ἐπισκέφθηκαν τό σχολεῖο.

Ἀξίζει νά σημειωθῆ ὅτι ὁ κ. Κόντος, μέλος τῆς ὡς ἄνω ὀργανώσεως, εἶναι καί ἕνας ἀπό τούς Trustees τοῦ σχολείου μας.

One of the most ardent trustees of our school is Mr. Kontos, president of the Panmacedonic Union in U.S.A. The members of this organization are Greekamericans whose main effort is to stop the spread of wrong ideas existing abroad, according to which Macedonia is not a Greek territory.

This year most of then had the opportunity of visiting their mother country after more than twenty years absence. While staying in Salonica they came up to College and had a look on its beautiful campus and modern buildings

12 Μαΐου

Ὁ διευθυντής μας Dr. Bahn κάλεσε σέ τσάι τούς τελειοφοίτους. Οἱ ἑκταῖοι πέρασαν ἕνα εὐχάριστο ἀπόγευμα χάρη στίς περιποιήσεις πού εἶχαν ἀπό τόν κ. καί τήν κ. Bahn καί ἔφυγαν κατενθουσιασμένοι.

Dr. BAHN INVITES SIX-FORMERS

It was a great joy for the six-formers to be invited by Dr. and Ms Bahn. The entertainment given by the Bahns to the members of the graduating class was very well planned and very warm. The boys felt really at home.

Ἡ χορωδία τοῦ σχολείου μας ἔδωσε στό τέλος τῆς χρονιᾶς δύο ἐνδιαφέρουσες συναυλίες. Ἡ πρώτη δόθηκε στη Φλώρινα, ὅπου τό κοινό ἐπεφύλαξε θερμότατη ὑποδοχή στη χορωδία καί ἰδιαίτερα στόν διευθυντή της κ. Α. Παπᾶ, ποὺ κατάγεται ἀπ' ἐκεῖ. Ἡ δεύτερη δόθηκε στὸ Στρατιωτικό Θέατρο τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας κι ἡ χορωδία μας ἄφησε τίς καλύτερες ἐντυπώσεις στοὺς πολυπληθεῖς συμπολίτες ἀκροατές.

1-6 Maïou

CHORALE SINGS IN FLORINA AND THESSALONIKI

Our chorale is winning wide recognition not only locally but all over northern Greece as well. This spring they gave a very successful concert in Florina for which they and the director, Mr. A. Papas, earned long and enthusiastic applause.
Soon afrer that public performance, the chorale sang in downtown Thessaloniki in the Soldiers Theatre for the Saint Anastasias School.

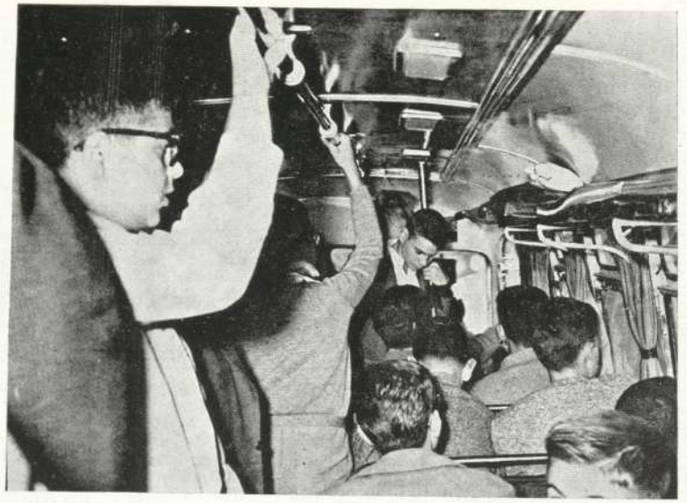

Ὁ Ὅμιλος Μακιγιαρίσματος, ποὺ εἶναι ἕνα παράρτημα τοῦ Θεατρικοῦ Ὁμίλου, ἔχει σά σκοπό του τό μακιγιάρισμα τῶν ἐρασιτεχνῶν ἠθοποιῶν τοῦ σχολείου μας. Οἱ ἐπιτεύξεις του θαυμάστηκαν σ' ὅλες τίς θεατρικές ἐκδηλώσεις μας καί δίκαια τά μέλη του ἐπαινέθηκαν.

MAKE-UP COMMITTEE

The Make-Up Committee is part of the Drama Club, and its members devote their time to providing theatrical make-up for the casts of our school plays. They handle creams, powders, lotions, and strange and mysterious concoctions with the aplomb of medieval alchemists. Their magic elixirs make the young aged, the aged young-at least for three acts.

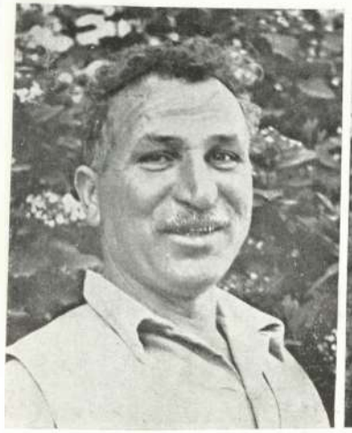
Ἡ ἄνετη μεταφορά μας...

Figures

Τύποι

Ὁποὺ νά την πάρη ὁ διάολος
τσὲ νά την ἐσηκώση.

Γένετε σχολειό νά μην πᾶτε;
Ἄμυελοι, χωρίς μυελά θά μείνετε.

«Ἀποστόλη» ἡ Miss Μαρίκα

Αὔριο τό πρωΐ ἴσως βρέξει, ἄν
χιονίση αὔριο βράδυ.

LIFE IN TOWN

Οἱ φιλόμουσοι

Our hobies

Τσάρκα

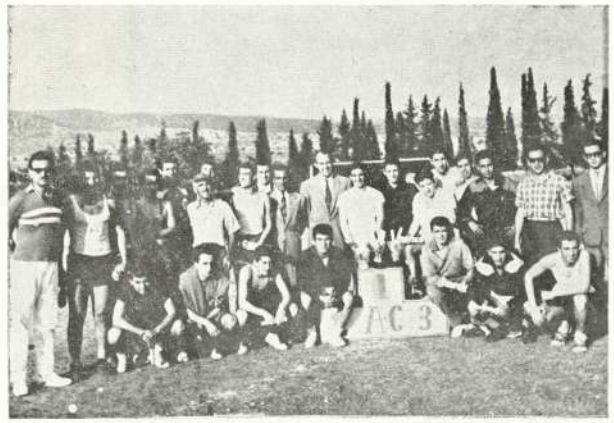

Αὐγή, σ' ἀρέσει;

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝ
ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»
Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»
ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»
ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΤΟΥ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟΥ
Ο «ΜΠΑΖΑΡ» ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ «ΑΝΑΤΟ
«ΜΠΑΖΑΡ» ΤΟΥ «ΑΝΑΤΟ
«ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ» ΕΞ ΤΟ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ»
ΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ «ΑΝΑΤΟ
ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ «ΑΝΑΤΟΛΙΑ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ

Ο τύπος τῆς πόλεώς μας πολλὲς φορὲς παρουσίασε τὴ ζωὴ μας στὶς σελίδες του

17, 18 Μαΐου!

FIELD DAY

Ἀποτελέσματα Γ΄ Κατηγορίας

60 μ.			
	Λιάμος	'65Α	8΄΄5
	Νεδελκόπουλος	'66	8΄΄7
150 μ.			
	Σπανός	'65Α	21΄΄
	Καρρᾶς	'66	21΄΄4
Μῆκος			
	Ἀποστολίδης	'65Α	4.70
	Λαζαρίδης	'65Α	4.68
4Χ60 μ.			
	Ὁμάς	'65Α	35΄΄1
	Ὁμός	'66	35΄΄8
Βαθμολογία			
	Ὁμάς	'65Α	: 37 β.
	Ὁμάς	'66	: 21 β.
	Ὁμάς	'65Β	: 15 β.

Ἀποτελέσματα Β΄ Κατηγορίας

80 μ.			
	Μάγιερ	'63	10΄΄
	Σιαμπάνης	'64	10΄΄3
200 μ.			
	Βόσκογλου	'63	26΄΄7
	Παπαχριστόπουλος	'64	26΄΄9
Μῆκος			
	Βόσκογλου	'63	5.60 1/2
	Λουπάκης	'63	5.53
Ὕψος			
	Μουρατίδης	'63	1.55
	Βασιλειάδης	'63	1.45
Σφαίρα			
	Σαβιολάκης	'63	12.49
	Κασαμπαλίδης	'63	11.85
Δίσκος			
	Αὐξεντίου	'64	36.81
	Μπονάνος	'63	31.43
4Χ80 μ.			
	Ὁμάς	'64	42΄΄6
	Ὁμάς	'63	43΄΄7
Βαθμολογία			
	Ὁμάς	'63	: 79
	Ὁμας	'64	: 51

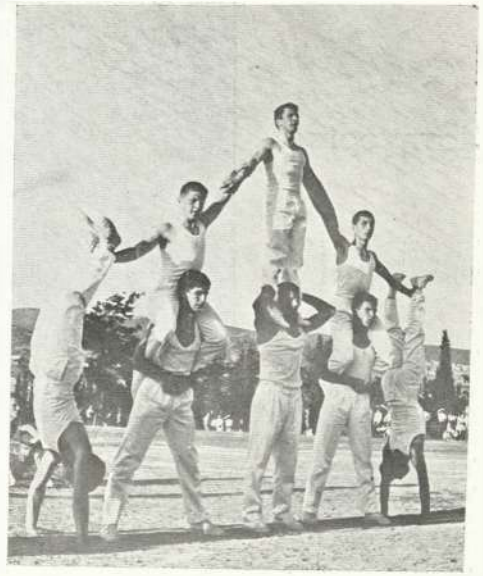
Ἀποτελέσματα Α΄ Κατηγορίας

100 μ.			
	Λαλάτσης	'61	11΄΄4
	Γεωργιάδης	'60	11΄΄7
200 μ.			
	Παπακωνσταντίνου	'61	25΄΄8
	Ὀντόνι	'61	26΄΄6
800 μ.			
	Λαλάτσης	'61	2΄14΄΄4
	Οἰκονόμου	'62	2΄22΄΄8
Μῆκος			
	Μουτόπουλος	'61	6.17
	Βρασίδας	'60	5.97
Τριπλοῦν			
	Μουτόπουλος	'61	12.09 1/2
	Τερζῆς	'60	11.85
Ὕψος			
	Λαμπαδίτης	'61	1.60
	Τερζῆς	'60	1.55
Σφαίρα			
	Φώης	'61	11.84
	Νικολαΐδης	'61	11.01
Δίσκος			
	Νικολαΐδης	'61	30.75
	Μπῖκος	'60	28
Ἀκόντιον			
	Γεωργιάδης	'60	42.07
	Τερζῆς	'60	37.67
4Χ100			
	Ὁμάς	'61	49΄΄
	Ὁμάς	'60	49΄΄2
Σουηδική			
	Ὁμάς	'61	2΄13΄΄
	Ὁμάς	'60	2΄25΄΄2
Βαθμολογία			
	Ὁμάς	'61	: 95
	Ὁμάς	'60	: 66
	Ὁμάς	'62	: 45

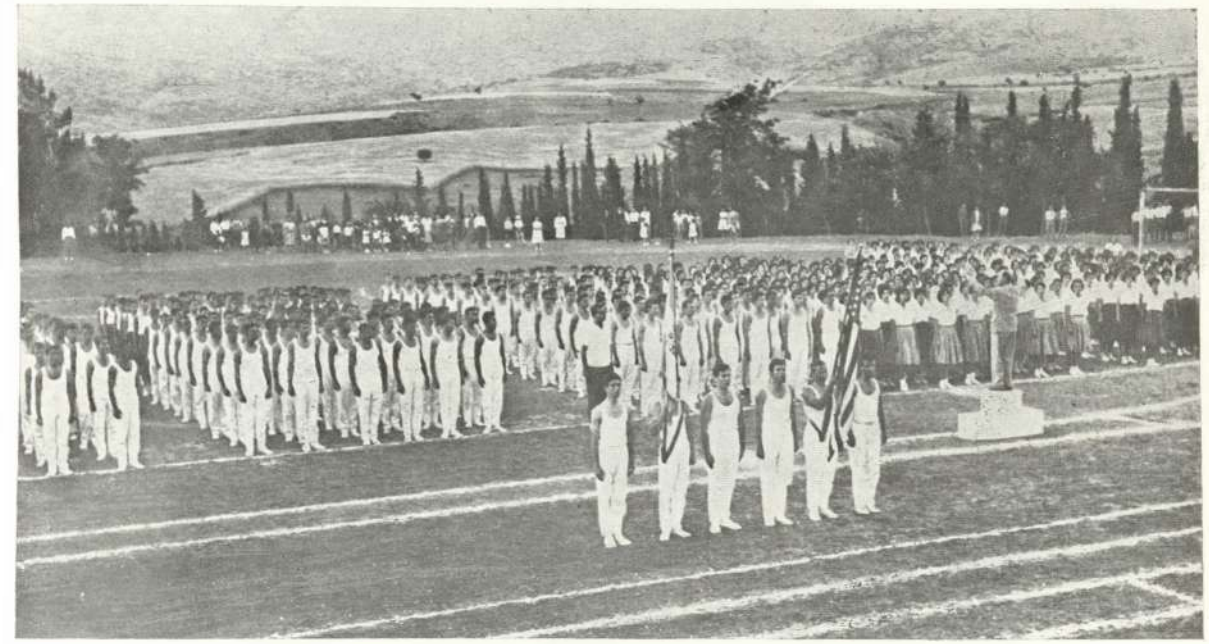
22 Μαΐου

Γυμναστικὲς Ἐπιδείξεις

Τὸ σχολειό μας φιλοξένησε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἐκλεκτὴ μερίδα τῆς κοινωνίας τῆς πόλεώς μας ἐπ' εὐκαιρία τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξων τοῦ Κολλεγίου.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε γυμναστικὲς ἀσκήσεις τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων τάξεων, ἀσκήσεις στὸ ἐφαλτήριο, πυραμίδες κ.τ.λ. Ἀκολούθησαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ τὸ παρθεναγωγεῖον ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα μ' ἑλληνικοὺς λαϊκοὺς χορούς.

Τὸ κοινὸ καταχειροκρότησε τὶς μαθήτριες καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ συνεχάρη τοὺς ὑπευθύνους γιὰ τὸ ἐκλεκτὸ πρόγραμμα ποὺ παρουσίασαν.

The Gym Exhibit

Our annual gym display was held with great success on a beautiful sunny Sunday afternoon before our parents and many city authorities.

The program began with an impressive parade of the boys' school, who sang the Olympic hymn. Then, divided in two parts, they performed some spectacular exercises astonishing for their skill and exactness.

Several races, darting contests, and other athletic games ended the boys' exhibit.

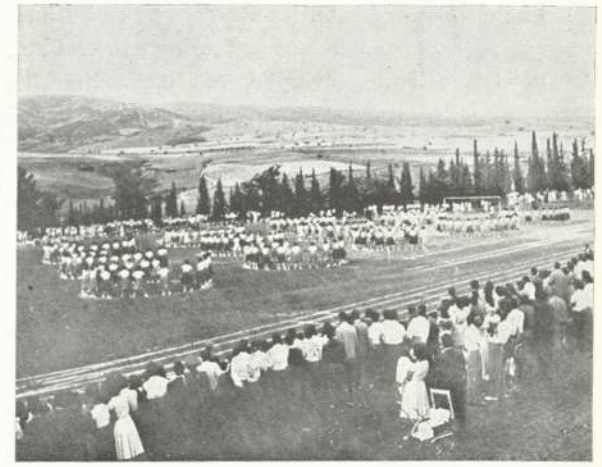
Then the girls danced five Greek dances. Their appearance in their colorful skirts was marvelous.

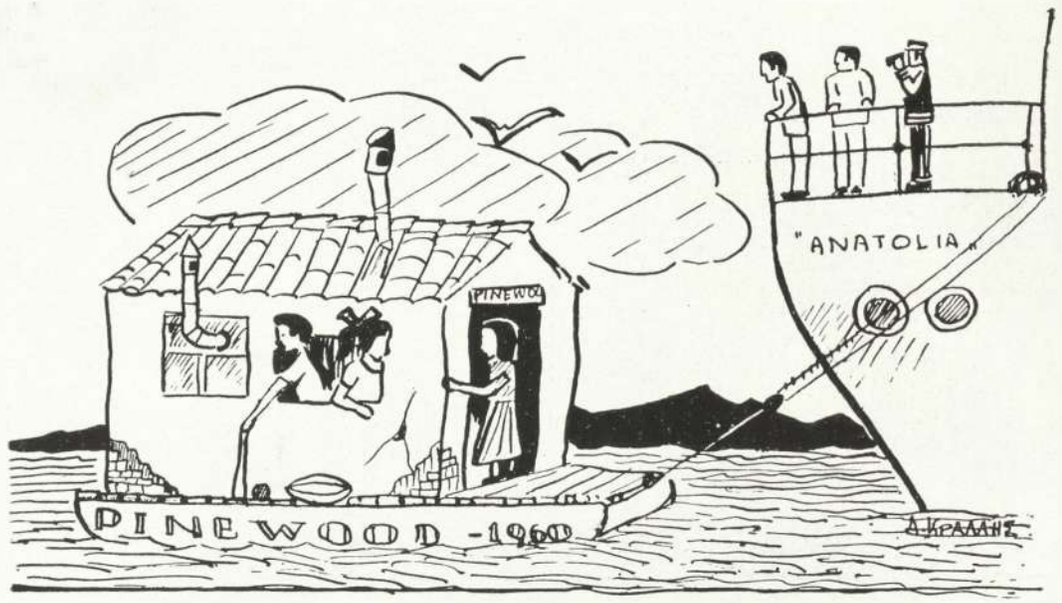
The whole celebration finished with a great applause from the part of the audience.

Pinewood 1960

Attending Tl - Hl has proven to its students that working hard and seriously in full co-operation with our teachers is quite rewarding. But in addition to the enjoyment we get out of our classes, we don't hesitate to have a good time during free periods. At these times, one enters the building at his own risk. Anyone so is apt to be involved in an encounter with footballs, tennis - shoes, blackboard erasers or people.

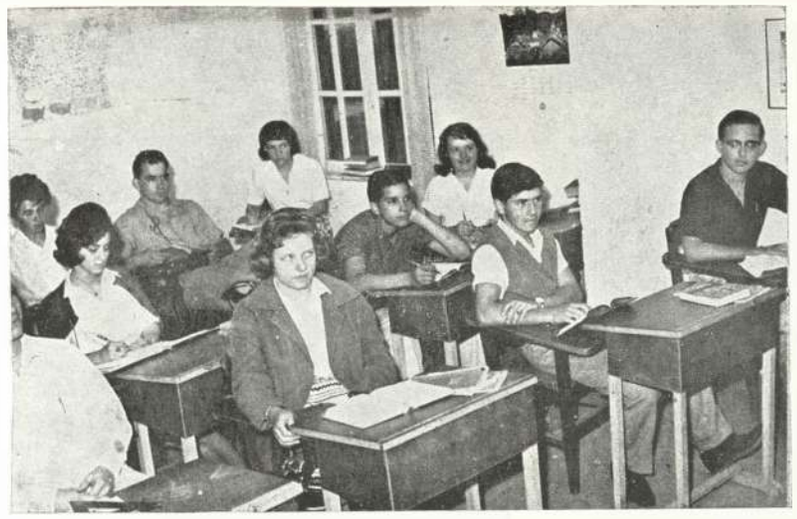
In the beginning when there were only eleven of us, we experienced the usual hardships of pioneering. For instance the day they installed the two stoves so we wouldn't freeze to death. Everything was all right until the mechanics left. Then started swelling, spitting, and belching, and everyone ran to the nearest available shelter for fear they would explode any minute.

Then there was the time we helped chop down the trees around the school. The boys whacked away with all their strength, the girls just stood there and watched, and Demos sat on a stump and philosophized about Sophocles. By this time there were fifteen of us.

Botany class of course, never ceases to be interesting. Everyone sits around with pollen on his nose, tearing flowers apart, counting the insides, and making a general mess of the room. When the last bell rings everyone runs around stuffing marigolds in the trask, indetifying his desk and books, taking down the flags and closing up the school. Then the day - students have just enough time to run up the hill and watch their busses leave.

There are now twenty two of us, and we are all grateful for being able to attend Tl - Hl, and for the excellant instruction as well as the fun we have. We are thankful for the co - operation and assistance we have received from our teachers, from Mrs. Anagnostaki - our principal and from everyone at Anatolia.

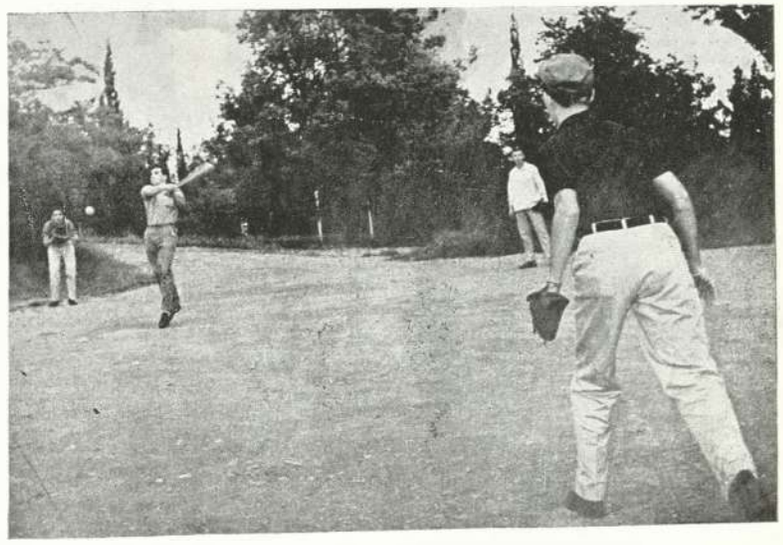
Lean Hunter - Bill Folsom

The big ones

The small ones

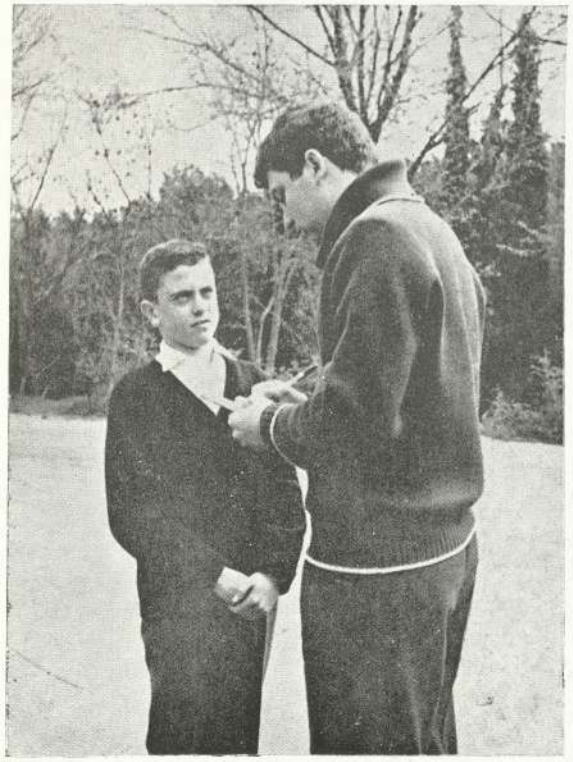
Hit it Demos !

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Τά σύνορα...

E. S. R.

Summum jus, summa iniuria...

Attack!

Ὁ Δώρης ἐξηγώντας τά πλεονεκτήματα τοῦ νέου μεταφορικοῦ συστήματος (βλέπε καί ἐπόμενη σελίδα ἄνω).

Ἡ νοικοκυρούλα...

Μετά ἀπό τό τέστ...

Ἐπιστροφή στη ζωή

Ὁ αἴρων τάς ἁμαρτίας...

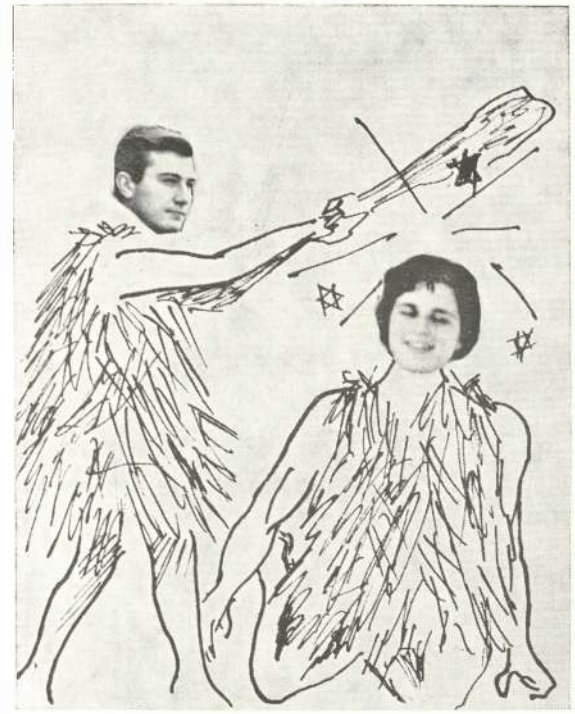
Σαββατιάτικα ψώνια

WHO
IS
WHO

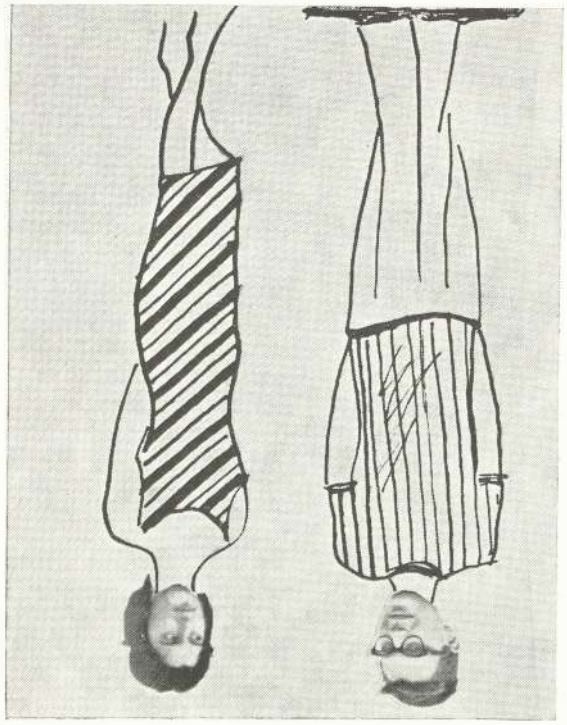
ΟΙ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΦΥΣΙΚΟΙ

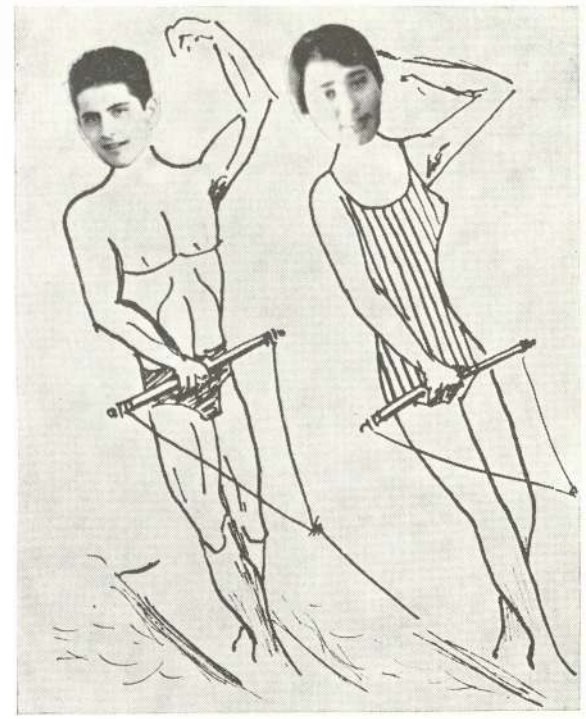
ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ

ΟΙ ΠΙΟ ΚΕΦΑΤΟΙ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

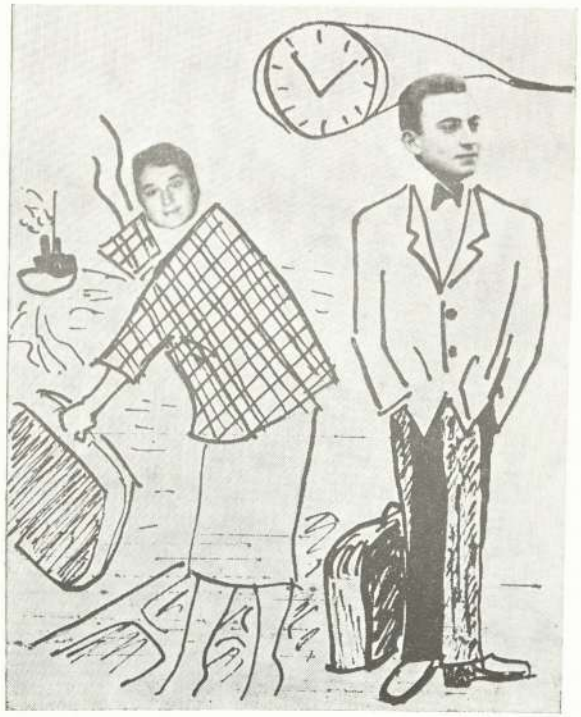
ΟΙ ΠΙΟ ΓΟΗΤΕΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΣΚΑΝΔΑΛΙΑΡΗΔΕΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΑΤΣΙΔΕΣ

ΟΙ ΠΙΟ ΚΟΜΨΟΙ

COMPETITIONS

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

«Well, here's your box. Nearly everything I have is in it, and it is not full. Pain and excitement are in it, and feeling good or bad and evil thoughts and good thoughts—the pleasure of design and some despair and the indescribable joy of creation».

Steinbeck

Βασ. Τσιβιλίκας
Ταξη τοῦ '61

Η ΠΡΩΤΗ ΝΙΚΗ

Νύχτα. Τό σκοτάδι τυλίγει τά πάντα. Σκοτάδι πυκνό καί ἀδιαπέραστο. Σωστή κολαση. Οὔτε οὐρανός οὔτε γῆ ξεχωρίζουν. Ὅλα ἔχουν γινει μιά μουντη, ἀκαθόριστη μάζα. Κάπου ἐδῶ βρίσκεται ἕνα χωριό, ἀλλά δέ διακρίνεται οὔτε ἡ παραμικρή ὑποψία φωτός. Ξέμακρος φτάνει ἀπό πέρα ἀχός κανονιῶν. Ὁ ἐχθρός μέ δυσκολία συγκρατεῖται ἐκεῖ στά σύνορα. Καί ἡ συσκότιση στό χωριό εἶναι ἀπόλυτη.

Μιά τέτοια νύχτα ἡ παρουσία ἀνθρώπινης ὑπαρξης θ' ἀποτελοῦσε παραφωνία. Καί ὅμως· κρότος χαλικιῶν πού ὑποχωροῦν κατω ἀπό ἀνθρώπινο πελμα ἀκούγεται. Κάποιος κατευθύνεται πρός τήν ἄκρη τοῦ χωριοῦ· ἐκεῖ πού τά τελευταῖα σπίτια σταματοῦν μπρός στό ὁρμητικό ρεῦμα ἑνός ποταμοῦ. Τό βῆμα εἶναι κοντό, γρηγορο, ἀλαφιασμένο. Θἄλεγε κανείς πώς αὐτός ὁ ἄγνωστος θ' ἀρχίση σέ λίγο ἕνα ξέφρενο τρέξιμο. Καί ἡ ἀνάσα του κοφτή, σιγανή, συγκρατημένη. Ἕνα μακρόσυρτο οὐρλιαμα σκυλιοῦ ἀκουγεται ἀπ' τήν ἀλλη ἄκρη τοῦ χωριοῦ. Μονομιᾶς τά βήματα σταματοῦν καί ὁ ἄγνωστος κολλάει γρήγορα σ' ἕναν τοῖχο· ἡ ἀνάσα του γίνεται πιό γρήγορη, πιό φοβισμένη. Τά ματια του ἀνήσυχα, ἀγριεμένα, ἐχθρικά προσπαθοῦν νά τρυπήσουν τό σκοτάδι. Ὅμως ἐκτός ἀπ' τό ποτάμι τίποτ' ἄλλο δέν ἀκούγεται. Καί ὁ ξένος ἀποφασίζει νά ξαναπροχωρήση· ἐξάλλου φαίνεται ὅτι πιά ἔχει φτάσει στο σκοπό του. Ἔχει σταθῆ ἔξω ἀπό μιά πορτα. Φαίνεται ὅμως οὰ νά διστάζη. Παίρνει βαθιά ἀναπνοή καί χτυπάει σιγά.

«Ποιός εἶναι τέτοια ὥρα;» ἀκούγεται μιά φωνή ἀπό μέσα.

«Ἄνοιξε» ἀπαντάει κάποιος βραχνά.

Ὁ κρότος ἑνός σύρτη πού τραβιέται καί ἡ πόρτα ἀνοίγει σιγά σιγά τρίζοντας. Στό ἄνοιγμα φαίνεται μιά μαυροφορεμένη γεροντισα. Στό πρόσωπό της εἶναι ἀποτυπωμένα ἡ ὀδύνη καί ὁ πόνος. Βαθιές ρυτίδες αὐλακώνουν το πρόσωπό της, ἐνῶ κάτω ἀπο τό μαντήλι πού τυλίγει το κεφάλι της ξεχωρίζει μιά τούφα ἄσπρα μαλλιά. Παρ' ὅλ' αὐτά ὅμως τό κορμί της εἶναι ἴσιο, στητό, ἀλύγιστο, καί στό βλέμμα της κρύβει δύναμη καί περηφάνια ἀσυνήθιστη. Στέκεται μπροστά στήν πόρτα καί προσπαθεῖ μέ το φῶς τοῦ καντηλιοῦ πού ἔρχετ' ἀπό μέσα ν' ἀναγνωρίση τόν ξένο. Ξάφνου τά μάτια της μεγαλώνουν καί μιά φωνή γεματη ἔκπληξη καί χαρά βγαίνει ἀπ' τό στομα της

«Ἀντώνη, παιδί μου»

Αὐτός χωρίς νά πῆ τίποτα πέφτει στήν ὀρθάνοιχτη ἀγκαλιά τῆς γερόντισας κλείνοντας πίσω του τήν πόρτα. Εἶν' ἕνας νέος 20-22 χρονῶν, ψηλος, μέ κανονικά χαρακτηριστικά. Ἀραιά γένια καλύπτουν τό πρόσωπό του. Τά μαλλιά του εἶναι λασπωμένα καί τοῦ σκεπάζουν το μέτωπο. Φοράει χακί στολή. Τό παντελόνι του εἶναι σχισμένο στό γόνατο, ἐνῶ κομμάτια ξεραμένης λάσπης κρέμονται ἐδῶ κι ἐκεῖ. Τά μάτια του κινοῦνται ἀδιάκοπα δεξιά-ἀριστερά. Οὔτε στό σπιτι του δέ νιώθει σιγουρος.

Δακρυα τρέχουν ἀπ' τά μάτια τῆς μάνας καί ἀνακατεύονται μέ τά φιλιά της. Πρίν δυό βδομάδες εἶχε φύγει ὁ Ἀντώνης της γιά τό μέτωπο. Ἡ σύγκρουση μέ τόν ἐχθρό προμηνύονταν ἀγρια καί ἡ μάνα πίστεψε ὅτι δέ θά τόν ξανάβλεπε πιά. Πρῶτα ὁ ἀντρας της καί τώρα ὁ γιός της. Ἡ μανία πού πιάνει τόν ἀνθρωπο νά αὐτοκαταστρέφεται εἶχε πάρει τόν ἕνα· τώρα ἡ σειρά τοῦ ἄλλου. Τί μποροῦσε νά κάνη ἡ δύστυχη γυναίκα; Μπροστά στην πατρίδα τίποτ' ἄλλο δέν χωρεῖ. Καί ὅμως, νά πού τώρα ξαναγύρισε, τόν σφίγγει ξανά στην ἀγκαλιά της, εἶναι ζωντανός, δέ θά τόν χαση κι αὐτόν.

Ἀλλά ξαφνικά κάτι ἀλλάζει στή συμπεριφορά τῆς μάνας. Μέ μιά ἀπότομη κίνηση τόν σπρώχνει ἀπό κοντά της. Μιά τρομερή ὑποψία τῆς ἦρθε στό νοῦ καί τά μάτια της καρφώνονται στά δικά του. Θέλει νά φτάση μές στήν ψυχή του νά δῆ τί γίνετ' ἐκεῖ μέσα. Αὐτός, σά νά καταλαβαίνη τή σκέψη της, χλωμιάζει ἀπότομα καί σκύβει το κεφάλι. Βραχνή ἀκούγεται ἡ φωνή τῆς μάνας. «Ὄχι, δέν μπορεῖ νάν' ἀλήθεια αὐτό πού σκέφτηκε. Ὁ γιός της... Ἀδύνατον. Νά, τώρα θά τήν διαψεύση· οἱ φοβοι της θ' ἀποδειχτοῦν ἀδικαιολόγητοι.

Ὅμως τίποτα τέτοιο δέ συμβαίνει. Ἕνας λυγμός τόν συγκλονίζει ὁλόκληρο. Καφτά δάκρυα τρέχουν στό πρόσωπό του. Κομμένες βγαίνουν οἱ λέξεις ἀπ' το στόμα του. Τό μακελειό ἦταν μεγάλο. Οἱ σφαῖρες οὔτε μιά στιγμή δέν ἔπαψαν νά σφυρίζουν γύρω του. Καί οἱ σύντροφοί του ὅλο καί σωριάζονταν δίπλα του σά τά στάχια πού τά θερίζει το δρεπάνι. Καί αὐτός σέ μιά στιγμή δέν ἄντεξε. Τό φράγμα τοῦ θάρρους—ἀδύνατο ἀπό φυσικοῦ του—δέν μπόρεσε νά βαστάξη ἄλλο· καί ὁ φόβος, τρομερος, ἀνίκητος, τά παρέσυρε ὅλα στό διάβα του. Καί τοτε... γύρισε τήν πλάτη. Τί φταίει αὐτός, ἄν γεννηθηκε δειλός;

Ὅση ὥρα μιλοῦσε, ἡ μάνα ἄκουγε χωρίς νά πιστεύη. «Ὄχι, δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι αὐτός ὁ γιός της. Κάποιες ὑποχθόνιες δυνάμεις θέλουν νά παίξουν μαζί της. Ὁ γιός της βρίσκεται ἐκεῖ πάνω καί πολεμάει. Ἴσως κιόλας νάχη σκοτωθῆ γιά την πατρίδα· νά εἶναι ἕνας τιμημένος νεκρός. Ἀλλά αὐτός δέν μπορεῖ νά εἶναι ὁ γιός της. Καί το χέρι της τεντώνεται ἀμείλικτο πρός τήν πόρτα. Τά μάτια της ἀστράφτουν καί μιά λέξη σκληρή, ἄγρια, κρύα, βγαίνει ἀπ' τά χείλη της

«Φύγε».

Αὐτός σκύβει ἀκόμα πιό πολύ το κεφάλι. Ἔχει γίνει ἕνα ἀνθρώπινο κουρέλι. Δέν τολμάει νά σηκώση τά μάτια. Δέ τολμάει νά μιλήση. Μέ παραπαίοντα βήματα βγαίνει ἀπ' την πόρτα. Προχωρεῖ ἴσια. Κατευθεῖαν ἐμπρός. Πρός τα ἐκεῖ πού τελειώνουν τά σπίτια. Καί τό σκοτάδι τόν τυλίγει καί πάλι. Ὅμως τώρα τά βήματα δέν εἶναι γρήγορα· εἶναι βαριά, κουρασμένα, συρτά. Σέ λίγο σταματοῦν. Καί μετά θορυβος σώματος πού πέφτει στό νερο. Τό τοπίο ἡσυχάζει καί πάλι. Μονο στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ χωριοῦ ξανακούγεται τό πένθιμο οὐρλιαγμα τοῦ σκυλιοῦ.

Κάπου στό βάθος φαίνονται τά πρῶτα μηνύματα μιᾶς καινούργιας μέρας. Ἡ ζωή θά ξαναρχίση σ' αὐτό τό χωριό. Ὅπως καί χθες. Μ' ἕναν ἄνθρωπο λιγότερον ὅμως. Μιά γερόντισα πού εἶχε ἕνα γιό Ἀντώνη. Τήν καημενούλα! Κανείς δέν κατάλαβε πῶς πέθανε. Τά γεράματα φαίνεται. Ὁ γιός της χάθηκε, λένε, κάπου σέ μιά μάχη. Εἶχε κι ἕναν ἄνδρα. Περίεργο! Κι αὐτός κάπου σέ μιά μάχη χάθηκε. Λέτε νά... Ἄ μπά! Δέν πιστεύω.

Ἡσυχία. Ἡ γῆ κι ὁ οὐρανός ἔχουν ξεχωρίσει. Σέ λίγο θά φανῆ το ἀστρο τῆς μέρας. Καί οἱ φωνές τῶν χωρικῶν θά γεμίσουν τον ἀέρα. Γιά τήν ὥρα το μόνο πού ἀκούγεται εἶναι ἕνα ράδιο πού μεταδίδει τό τελευταῖο πολεμικό ἀνακοινωθέν: «Κατά τάς πρωινάς ὥρας τῆς σημερον ὁ ἑλληνικός στρατός ἐπέτυχεν την πρώτην του νίκην».

Βασίλης Τσιβιλίκας

ΕΠΑΙΝΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΟΧΘΟΣ

Μιά ἀπό τίς πιό ἀγαπημένες μου συνήθειες ἦταν νά κοιτῶ ἔξω ἀπό το παράθυρο. Στο βάθος πάντα ἔβλεπα τή ράχη πού σχημάτιζαν τά βουνά πέρα, μακριά στόν ὁρίζοντα· ἡ θάλασσα φαινόταν οὰ νά τά ἔγλυφε, κι ὅταν τό κύμα ὄψωνόταν, νόμιζα πώς μέ ἐπαιρνε μαζί του νά μέ πάη ἀντίπερα. Ἀπό κάτω, στό δρομο, τά αὐτοκινητα περνοῦσαν βιαστικά καί χανόντουσαν το ἕνα ἔπειτα ἀπό τ' ἄλλο. Θά μοῦ πῆτε: συνηθισμένη εἰκόνα. Συνηθισμένη ἴσως· μά τόσο ὡραία καί χρήσιμη γιά ἕναν ἄνθρωπο πού θέλει, πού ποθεῖ νά μάθη τον ἑαυτό του. Γιατί μέσα στόν κόσμο πού περνοῦσε ἔβλεπα καί μένα τόν ἴδιο. Στήν ὄψη τους ξεχώριζα τίς φροντίδες καί τίς λαχτάρες πού ἔνιωθα. Στο βλέμμα τους διέκρινα ὅτι καί αὐτοί κάτι ζητοῦσαν νά μάθουν. Στό ἀντίκρισμά τους αἰσθανόμουν μιά χαρά νά μοῦ γεμίζη τήν καρδιά. Ἦταν ἡ ἱκανοποίηση ὅτι ἡ ἀνθρώπινη δύναμη εἶναι ἀκατανίκητη· ἡ σιγουριά πώς εἶμαι πλασμένος νά δημιουργήσω. Πότε-πότε ἔβλεπα ἕνα γίγαντα πού βάδιζε μέ βηματα μεγάλα ἐμπρός καί κλείνοντας τά μάτια μου ὀνειροπόλα ἔλεγα: ὁ ἄνθρωπος!

Ἔτσι εἶχε γίνει ἀπαραίτητο γιά μένα νά κοιτῶ ἀπό το παράθυρο. Καί τοῦτο στάθηκε ἡ αἰτία νά νιώσω ἀργότερα πόσο ἄδικο εἶχα· ὅτι ὅλα ἦσαν μιά αὐταπάτη.

. . . . . .

Ἕνα ἀπόγευμα εἶδα τόν καινούργιο μου γείτονα νά κοιτάζη κι αὐτός ἔξω ἀπό το τζάμι. Ἔτσι τόν γνώρισα, ἄν αὐτό μπορῆ νά λεχθῆ γνωριμία. Μά στίς μέρες πού πέρασαν δέ τόν εἶδα οὔτε μιά φορά ἔξω καί τοῦτο μοῦ κέντρισε τήν περιέργεια. «Γιατί ἄραγε νά μή βγαίνη;», ἀναρωτιόμουν.

Ὥσπου μιά μέρα, καθώς ἔβγαινα ἀπό το σπίτι μου, τόν συνάντησα. Μά τί θλιβερή συνάντηση ἀλήθεια! Ξέρετε γιατί δέν ἔβγαινε ἔξω; Ἦταν ἀνάπηρος. Τόν εἶδα πάνω σέ μιά καρέκλα μέ τά ποδια σκεπασμένα μέ μιά κουβέρτα. Τόν πλησίασα καί τόν χαιρέτησα. Μέ χαιρέτησε κι αὐτός καί σέ λίγο μιλούσαμε σάν παλιοί γνώριμοι.

—Δέν μπορῶ νά βγῶ ἔξω, μοῦ ἔλεγε· πάντα κάθομαι καί λογαριάζω...

Πόση οἰκειότητα ἀλήθεια δείχνουν οἱ πονεμένοι ἄνθρωποι στοὺς ἄλλους. Τοὺς ξένοιαστους, ποὺ μποροῦν νὰ κουνηθοῦν, νὰ χαροῦν τὴ ζωή. Ἴσως γιατὶ ἐκεῖνοι τὴ νιώθουν πιὸ βαθιά. Κι ἂν τοὺς χτύπησε, ὑπομένουν. Ὑπομένουν, γιατὶ δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλο νὰ κάνουν. Δὲ ζητοῦν τίποτε ἀπὸ τὴ ζωή. Καὶ ὑπομένοντας τὴ μελετοῦν, τὴ σπουδάζουν, θὰ ἔλεγα, καὶ ζοῦν πάντα μὲ τὸ ὄνειρο μιᾶς περασμένης εὐτυχίας. Πρέπει ὅμως νὰ τὸ σβήσουν καὶ αὐτό. Νὰ τὸ πνίξουν μέσα στὴν πραγματικότητα ποὺ καταθλιπτική τοὺς πιέζει ὁλοῦθε. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὁ «ρεαλιστής», προσπαθεῖ νὰ πνίξη τὴ ζωή του. Καὶ τοῦτο, γιατὶ δὲ τοῦ προσφέρει τίποτε ἄλλο παρὰ τὶς διασκεδάσεις τῆς ὕλης. Κι ὅταν ἡ σάρκα εἶναι ἀδύνατη νὰ τοὺς ἱκανοποιήση, τότε . . . ἄ τότε! Πῶς ποθοῦν νὰ ξεχάσουν, νὰ σβήσουν τὴν ὕπαρξή της! Μὰ τὸ ὄνειρο τὸ διατηροῦν. τὸ φυλάγουν καὶ τοῦ ἀφιερώνουν ὅλες τους τὶς σκέψεις. Τοῦτο ἐνσαρκώνει τοὺς πόθους τους. Μέσα σ' αὐτὸ πλέκουν παραμύθια, ὅπως τότε ποὺ ἦταν μωρά. Ὄνειρα καὶ παραμύθια. Καὶ τὸ μεγαλύτερο παραμύθι ἡ ζωή τους ἡ ἴδια. Ἀπίστευτη μέσα στὶς λεπτομέρειές της ποὺ τὶς ζοῦν μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴ λαχτάρα, πάνω σὲ μιὰ καρέκλα.

—Κοίτα κεῖνο τὸ μυρμήγκι, μοῦ εἶπε· περπατάει. Κουβαλᾶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο. Κάνει τόσες δουλειές. Καὶ κεῖνο τὸ φύλλο ποὺ τὸ σέρνει ὁ ἄνεμος . . . Τουλάχιστον κουνιέται.

Αὐτὸς ἦταν ὁ πόθος του: νὰ κουνηθῆ. Τοῦτος εἶναι ὁ πόθος ὁλονῶν μας. Ἔστω κι ἂν μᾶς σέρνη ὁ ἄνεμος. Γιατὶ καὶ μεῖς ποὺ νομίζουμε πὼς στεκόμαστε στὰ πόδια μας, τί ἄλλο κάνουμε; τί περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς σέρνουν τὰ πάθη μας; Μᾶς σέρνουν, χωρὶς νὰ ξέρουμε ποῦ πᾶμε. Κι ἐμεῖς μὲ τὴ σειρά μας σέρνουμε τὴ ζωή, γιατὶ εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ τὴν κρατήσουμε. Νὰ τὴν κρατήσουμε ψηλά· ἐκεῖ ποὺ πρέπει. Ποθοῦμε νὰ κινηθοῦμε· νὰ δημιουργήσουμε. Μὰ στὴν πορεία μας δὲ φτάνουμε οὔτε τὸ μικρό, τὸ ἁπλὸ τὸ μυρμήγκι ποὺ σίγουρα βαδίζει στὴ φωλιά του. Ἐμεῖς τρικλίζουμε, χωρὶς νὰ ξέρουμε ποῦ πηγαίνουμε. Ποῦ θὰ φτάσουμε; Πότε θὰ φτάσουμε; Ἄγνωστο. Παρ' ὅλα τοῦτα βαδίζουμε ξεγελώντας τὸν ἑαυτό μας. Σ' αὐτὴ τὴν πορεία λίγες λάμψεις μᾶς φωτίζουν, ποὺ ὅμως, σὰν ἀναλαμπὲς τοῦ ξύλου ποὺ καίγεται, σβήνουν καὶ πάλι. Οἱ λάμψεις τοῦτες εἶναι οἱ ἀκμὲς κάποιου πολιτισμοῦ ποὺ πέρασε σὰ τὸ πουλὶ τὸ διαβατιάρικο καὶ χάθηκε γιὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψη ξανά. Εἶναι τὸ φῶς ποὺ ἔριξαν κάποτε ἡ Κίνα, οἱ Ἰνδίες, ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ἑλλάδα, ἡ Ρώμη καὶ ποὺ οἱ ἀδυναμίες καὶ τὰ πάθη μας τὸ ἔσβησαν. Στὸ διάβα τοῦτο ποὺ λέγεται ζωὴ καὶ μὲ πιὸ πλατιὰ ἔννοια Ἱστορία, ὅλοι μας ριχνόμαστε στὸ κυνήγι τῆς δόξας· καὶ τοῦτος εἶναι ὁ μεγαλύτερος μόχθος μας: πὼς κοπιάζουμε γιὰ τὸ τίποτα. Εἶναι σὰ νὰ ρίχνουμε τὸν ἑαυτό μας βορὰ στ' ἀγρίμια. Καὶ ἡ μοίρα μας ποὺ κρατᾶ τὰ σκοινιὰ ἀπ' τὶς μαριονέτες—τί ἄλλο εἴμαστε;—σιγά-σιγὰ ἀλλὰ σταθερὰ μᾶς ὁδηγεῖ μέρα μὲ τὴ μέρα στὸν Γολγοθᾶ μας.

Πλανιόμαστε, ἂν νομίζουμε πὼς δημιουργοῦμε. Γιατὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ πλάστης νὰ μὴν ξέρη τὸν ἑαυτό του; Καὶ ἐμεῖς δὲ τὸν ξέρουμε, ἐπειδή, ἂν τὸν γνωρίζαμε, θὰ φτάναμε στὴ τελειότητα. Δὲ τὸν γνωρίζουμε, γιατὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεχωρίσουμε τὶς δυνάμεις ποὺ ὑπάρχουν μέσα μας. Δὲν μποροῦμε νὰ ξεδιαλύνουμε αὐτὰ ποὺ συνυπάρχουν καὶ κεῖνα μᾶς τραβοῦν πότε ἀπ' ἐδῶ καὶ πότε ἀπ' ἐκεῖ. Σὰ θελήσουμε νὰ τὰ κάνουμε ὅλα, καλὰ καὶ κακά, ἠθικὰ καὶ ἀνήθικα, τότε εἶναι ποὺ ἀποτυγχάνουμε πιὸ πολύ. Σκεφτόμαστε μήπως ὅλα τοῦτα δὲν ἔχουν κανένα νόημα, καμιὰ ἀξία. Καὶ συγχρόνως κοπιάζουμε χύνοντας τὸ αἷμα μας, δίνοντας τὴ ζωή μας, σταυρώνοντας τὰ πάθη μας, τυραννώντας τὴν ψυχή μας, γιὰ νὰ ἀγγίσουμε τὴ τελειότητα. Ἢ σερνόμαστε ἄπληστοι σὰ τὸ σκουλήκι στὸ σάπιο κόκκαλο. Κυνηγᾶμε τὴν πρόοδο, γιατὶ μ' αὐτὴ νομίζουμε πὼς θὰ φτάσουμε στὸ τέλειο. Μὰ ἡ καρδιά μας δὲ νοιάζεται οὔτε γιὰ μηχανὲς οὔτε γιὰ ἀνέσεις. Ἕνας εἶναι ὁ πόθος της: ἡ λύτρωση. Κι ἐνῶ ποθοῦμε τὴ λύτρωση, κατρακυλᾶμε στὸν χαμό . . .

Σὲ τοῦτες τὶς σκέψεις μὲ ὁδήγησε ἡ συνάντηση μὲ τὸν καινούργιο μου φίλο. Καὶ τώρα, ὅταν καμιὰ φορὰ παρατηρῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ψηλά, ποὺ ξένοιαστοι περπατοῦν, χωρὶς νὰ ξέρουν τί γίνεται γύρω τους, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ μάθουν τὸ ριζικό τους ποὺ πλέκει ἀσταμάτητα μέσα τους τὴν ἀνθρώπινη θλίψη καὶ τὸν πόνο, ἕνα δάκρυ ἀνεβαίνει στὰ μάτια μου. Κλαίω, γιατὶ εἶμαι κι ἐγὼ ἕνας ἀπὸ αὐτούς.

Χαρ. Μουρατίδης
Τάξη τοῦ '61

Καίτη Σιαφάκα
Τάξη τοῦ '61

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΠΛΗΞΗΣ

Ὅλα τὰ φυλάξαμε πίσω ἀπ' τὰ κλειστὰ χείλη.
Ὅλα τ' ἀληθινά.

Παίξαμε . . .
Μιὰ ὁλάκαιρη ζωὴ ξεγελούσαμε
καὶ ξεγελιόμασταν.
Περπάτησα ὁλομόναχη στοὺς μεγάλους δρόμους·
ψιλόβρεχε . . .
Ποτὲς μου δὲ φαντάστηκα
πόσο μεγάλοι εἶναι οἱ δρόμοι
στὰ σκοτεινά, σὰ βρέχη.

Ὅμως τὸ καλοκαίρι . . .,
ὅταν καίη ὁ ἥλιος καὶ καθαρίζη ὁ οὐρανός,
τότε ποὺ τὰ χείλη ψήνονται
καὶ ὁ λαιμὸς ξεραίνεται,
τότε ὅλοι φεύγουμε.
Κλειδώνουμε τὶς πόρτες καὶ φεύγουμε . . .
Πᾶμε κυνηγώντας τὸν καθαρὸν ἀέρα . . .
Χθὲς πάλι ψιχάλιζε καὶ θέλησα νὰ περπατήσω,
νὰ περπατήσω κάτω ἀπ' τὴ βροχή,
νὰ κοιτάξω τὶς θολὲς βιτρίνες στοὺς δρόμους.
Εἶναι τόσα πολλὰ τὰ τίποτε ποὺ ἔχουμε νὰ κάνουμε,
ποὺ δὲ μᾶς μένει καιρὸς εὐτυχίας . . .
Μόνο τὸ καλοκαίρι, τότε δὲν ἔχουμε εὐθύνες·
καιγόμαστε καὶ ζητοῦμε λίγη δροσιὰ
καὶ ξεγελοῦμε καὶ ξεγελιόμαστε
καὶ μπαίνει τὸ φθινόπωρο, ἡ πρώτη βροχή.
Θολώνουν τὰ τζάμια ἀπ' τὶς βιτρίνες·
μεγαλώνουν οἱ σκοτεινοὶ δρόμοι.

ΚΑΙΤΗ ΣΙΑΦΑΚΑ

Χαρ. Μουρατίδης
Τάξη τοῦ '61

Δεύτερο βραβεῖο

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Ἕνα ὄνειρο μοῦ φέρνει
τό τραγούδι τοῦ ἀλήτη.
Ἕνα ὄνειρο παλιό...
Τήν ἀγάπη μοῦ θυμίζει
πού γιά νάβρω προσπαθοῦσα,
μά δέν μπόρεσα νά δῶ
Γιατί ἐγώ, μηδαμινός
στό ἀντίκρισμά της,
πίσω γύρισα σκυφτός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ

C Hadjimattheou
Class of '60

First Prize

HE LOVED THE MOON

On an autumn night,
by the serene pond,
a young man was walking;
and the stars shown bright,
and the moon was full
and the night silent.
He was there alone
and began to muse;
he had never loved
so he loved the moon.

COSTAS HADJIMATTHEOU

John Knithakis
Class of '61

Second Prize

STRUGGLE

I don't want to see the ending of a feast.
Colored papers with mud are the relics,
This is the only thing that remained from the beautiful decoration,
From the happiness we had,
From the desires that now do not endure.
Why do men struggle for a single moment of happiness?
They know from the beginning that this will end soon,
They know that only the memory is going to remain,
But they struggle.
They struggle
For another day, for another month, for another year,
for a whole life — for what?
Maybe for a single moment of memory.

JOHN KNITHAKIS

Φωτογραφικός Διαγωνισμός

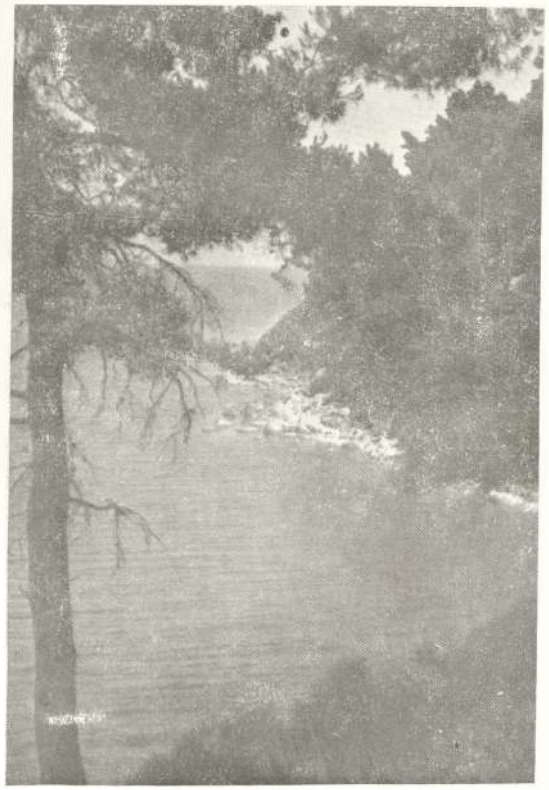
Α' Βραβεῖο
«ΔΕΙΛΙΝΟ»
Αὐγὴ Φασιανοῦ
Τάξη τοῦ '61

Β' Βραβεῖο
«ΥΔΡΑ»
κ. Ν. Χουρμουζιάδης

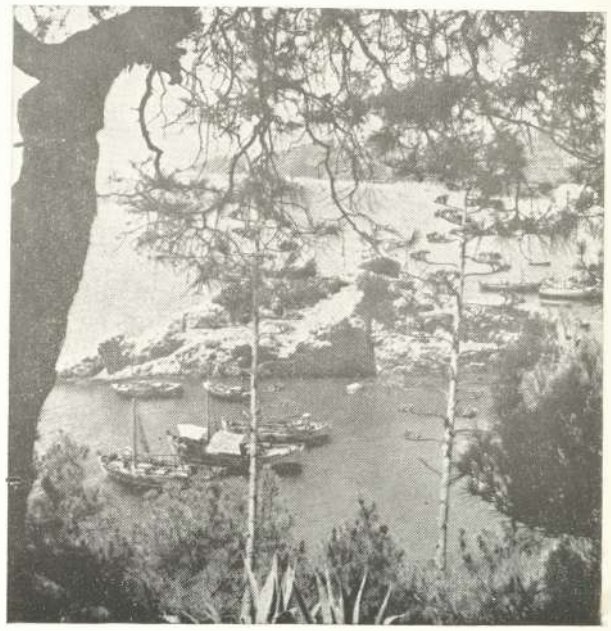
Γ' Βραβεῖο
«ΣΠΟΥΔΗ»
κ. Ν. Χουρμουζιάδης

«ΜΑΛΤΕΖΙΕ»
Ἀλ. Κράλλης
Τάξη τοῦ '63

ΕΠΑΙΝΟΙ

«ΛΙΜΕΝΑΡΙΑ»
Κ. Μωυσίδης
Τάξη τοῦ '63

Γιά τήν ἔκδοση τοῦ Anatolian τοῦ σχολικοῦ χρόνου 1959-60 δούλεψε ἐπιτροπή ἀπό μαθητές καί μαθήτριες, πού συγκροτήθηκε σέ σῶμα τόν Μάιο τοῦ 1959 ὡς ἑξῆς:

ἀρχισυντάκτης: Κ. Χατζηγιαννάκης
βοηθός ἀρχισυντάκτου: Ἄγλα Μόδη
οἰκον. διαχειριστής: Μ. Μπακόπουλος
γραμματέας: Τάνια Γέσιου
μέλη: Ἔλσα Μουράτογλου, Φυλλίς Σαμαρᾶ, Τιτίκα Βουλώνη, Ἀλέκα Καραδήμου, Δημήτρης Κωνσταντίνου, Βασίλης Ἀνδροῦτσος, Γιῶργος Παπαευθυμίου, Ἄρης Νούλης, Ἀλέκος Κράλλης.

Ἡ ἐπιτροπή εἶχε συμβούλους της τούς καθηγητές κ. Καλογεροπούλου, κ. Oseid, κ. Παραλῆ καί κ. Μαυρόπουλο.

Οἱ ὑπεύθυνοι κατά τμήματα ἦσαν:

γιά τή παρουσίαση τῶν καθηγητῶν καί τοῦ σχολείου: Τ. Γέσιου, Δ. Κωνσταντίνου.

γιά τή παρουσίαση τῶν ἐκταίων: Ἄγλα Μόδη, Ἔλσα Μουράτογλου, Μ. Μπακόπουλος, Κ. Χατζηγιαννάκης καί ἐπιτροπή ἀπό ἐκταίους.

γιά τή παρουσίαση τῶν τάξεων: Φ. Σαμαρᾶ, Γ. Παπαευθυμίου.

γιά τή παρουσίαση τῶν clubs καί γεγονότων: Ἄγλα Μόδη, Τ. Βουλώνη, Ἀλ. Καραδήμου, Ἀλ. Κράλλης.

γιά τή παρουσίαση τῶν διαγωνισμῶν: Ἄρης Νούλης, Βασ. Ἀνδροῦτσος.

ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Ἄρης Νούλης.

ὑπεύθυνος τσιγκογραφείου: Δ. Κωνσταντίνου.

καλλιτεχνικός ὑπεύθυνος: Β. Ἀνδροῦτσος.

τά κείμενα γράφτηκαν ἀπό τούς: Σ. Μπονάνου, Ἐ. Μουράτογλου καί Β. Ἀνδροῦτσο.

τά σκίτσα ἔγιναν ἀπό τούς: Γ. Παρισάκη, Ἀλ. Κράλλη καί Δ. Τριανταφύλλου.

Οἱ φωτογραφίες εἶναι τοῦ φωτορεπόρτερ Στέφανου Ρεπέλλα.

Τά κλισέ ἔγιναν στό τσιγκογραφεῖο τῆς «Μακεδονίας» ἀπό τούς τσιγκογράφους Σωτήρη Ζήση καί Τάσο Δούκα.

Ἡ ἐκτύπωση ἔγινε στό τυπογραφεῖο Υἱῶν Τριανταφύλλου μέ τήν ἐπιμέλεια τοῦ κ. Ὄλ. Τριανταφύλλου.

Ἡ βιβλιοδεσία ἔγινε στό βιβλιοδετεῖο τοῦ κ. Γιαπούλη.

The editor and staff of «Anatolian 1960» wish to thank Anatolia's president, Dr. Howard W. Johnston, and its two deans, Miss Mary Ingle and Dr. Eugene Bahn, for their assistance and deep interest in this publication.

Special thanks go to the Anatolian's advisors, whose assistance has been essential in the production of the Anatolian.

Finally, thanks to the faculty and students for their help and good will.

Autographs